

இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியார்
ஆக்கிய ஆக்கங்கள்
சிலவற்றின் தொகுப்பு

தொகுப்பாசிரியர்
யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்

ஆறுநாள் வெளியீடு

திரு. குகநாதன் அவர்களுக்கு,

அன்புடன்,

சி.யோகேஸ்வரி,

**இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியார்
ஆக்கிய ஆக்கங்கள்
சிலவற்றின் தொகுப்பு**

தொகுப்பாசிரியர்
திருமதி யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்

**ஜீவநதி வெளியீடு
கலை அகம்
அவ்வாய்
2011**

இருபாலை சேனாதிராய முதலியார்
ஆக்கிய ஆக்கங்கள் சிலவற்றின் தொகுப்பு

தொகுப்பாசிரியர்
யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்

முத்தியூர்
2011 கார்த்திகை

பக்கங்கள்
126+XX

சட்டை அடிமை
க.பரணீதரன்

வெளியீடு
ஜீவநதி
கலை அகம், அல்வாய்.

அச்சுத்தியூர்
மதிகலர்ஸ், நல்லூர்

விலை
300/=

ஜீவநதி வெளியீடு:12

தொகுப்பினுள்ளே

பகுதி I

1. நீராவிப் பிள்ளையார் கலிவெண்பா
2. வெளியீட்டுரை
3. உரைப்பாயிரம்
4. கலிவெண்பா - உரையுடன்

பகுதி II

1. நல்லை வெண்பா
2. முகவுரை
3. நூலாசிரியர் வரலாறு
4. சிறப்புப் பாயிரம்
5. நல்லை வெண்பா - குறிப்புரையுடன்

பகுதி III

1. நல்லை நகர் கந்தர் பேரிற் பாடிய திருவஞ்சல்
2. நல்லூர்க் கந்தர் கலிவெண்பா
3. கண்ணகை பேரினூஞ்சல்
4. நல்லைக் குறவஞ்சி

பின்னிணைப்பு

கண்களுக்கெட்டியவை

உறுதுணையாய் நின்ற நூல்கள்

பதிப்புரை

ஐவந்தியின் 12வது வெளியீடாக திருமதி யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் அவர்களின் “இருபாலை சேனாதிராய முதலியார் ஆக்கிய ஆக்கங்கள் சிலவற்றின் தொகுப்பு” என்ற நூலை வெளிக் கொணருவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். ஏற்கனவே யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் அவர்களின் “எண்ணிலாக் குணமுடையோர்” (உரைச் சித்திரத் தொகுப்பு) ஐந்தாவது வெளியீடாகவும் “முன்னோர் சொன்ன கதைகள்” ஒன்பதாவது வெளியீடாகவும் வெளி வந்துள்ளன. அவை வாசகர்களிடத்தே பெரும் வரவேற்பை பெற்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியார் பற்றிய தகவல்களையும் அவர் பற்றிய ஆக்கங்களையும் அவருடைய ஆக்கங்களையும் நீண்ட தேடலின் பின் யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் தொகுத்துள்ளார். அவரின் தேடல் ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு பெரும் பயனாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. இவ்வாறான நூல்கள் பல வெளிவரவேண்டும். எமது பழைய இலக்கியங்கள், இலக்கிய கர்த்தாக்களின் ஆக்கங்கள் என்பவற்றை காலத்தால் அழியாது பாதுகாக்கும் இவ்வாறான முயற்சி பாராட்டுக்குரியது.

இந்நூலாசிரியர் இன்னும் பல்லாண்டு காலம் வாழ்ந்து இன்னும் பல படைப்புக்களைத் தரவேண்டும்.

கலைஅகம்
அல்வாய் வடமேற்கு
அல்வாய்.

க.பரணீதரன்
ஆசிரியர், கீவந்தி
25.11.2011

அறிமுகவுரை

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே 19ஆம் நூற்றாண்டு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த காலப்பகுதியாகும். பல்வேறு துறைகளிலும் வளர்ச்சியும் மாற்றமும் நிகழ்ந்த இக்காலப்பகுதியிலே தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் விதந்து பாராட்டும் பல தமிழ் அறிஞர்கள் தோற்றம் பெற்றனர். மரபுவழித்தமிழ்க் கல்வியும் நிறுவன வழிவரும் கல்வியும் சங்கமித்துப் பிரவகித்து மேலெழுந்து பாய்ந்த காலப்பகுதியாக இக்காலத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

மேலைப்புல அறிஞர்களும் சுதேச அறிஞர்களும் முட்டி மோதியும் ஒட்டி உறவாடியும் வாழ்ந்தமை ஈழத்து இலக்கியப் புலத்தில் நல்ல “விளைச்சலைத்” தந்தது. அந்த விளைச்சலின் “அறுவடை” இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலே தொடங்கியதெனலாம்.

இத்தகைய பின்னணியிலேதான் இருபாலைச்சேனாதிராய முதலியாரையும் நோக்க வேண்டும். யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் காலத்திலே பிரசித்திபெற்று விளங்கிய நல்லூர், கோப்பாய் முதலிய இடங்கள் பல கிராமங்களை உள்ளடக்கியதாக இருந்தன. கோப்பாயைச்சேர்ந்த இருபாலை கல்வியிலும் புலமையிலும் சிறப்புற்றுக் காணப்பட்ட கிராமங்களில் ஒன்றாகும்.

யாழ்ப்பாணத்திலே எந்தெந்தப் பகுதியில் மரபுவழிக்கல்வி செழிப்புற்று விளங்கியதோ அங்கெல்லாம் மிஷனரிமார் தமது கல்வி முயற்சிகளுக்குக் களம் அமைத்துக் கொண்டனர். இந்த வகையிலே தான் கோப்பாயும் மிஷனரிமாரின் கண்ணிற்பட்டது. மிஷனரிமாரின் கல்விப்பணிகளின் எச்ச சொச்சங்களை இன்றும் கோப்பாய் பகுதியிலே காணலாம்.

இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியார் என அழைக்கப்படும் இப்புலவர் பெருமகனின் தந்தையார் நெல்லைநாத முதலியார் பூர்வீகம்

தெல்லிப்பளை என்று கூறப்படுகின்றது. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இருந்து பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிவரை தெல்லிப்பளையைச் சேர்ந்த புலமையாளர்கள் பலர் கோப்பாய், நல்லூர், திருநெல்வேலி, சுண்டுக்குளி முதலிய இடங்களிலே வந்து குடியேறியதாக அறியமுடிகின்றது.

சேனாதிராய முதலியார் தந்தையாரும் கல்விப்புலமையிற் சிறந்து விளங்கியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நெல்லைநாத முதலியார் பற்றிக் கணேசையர் தமது ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம் என்னும் நூலிலே பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“இக்காலத்திலே(நெல்லைநாத முதலியார்) இருபாலையே ஒரு வித்தியாபீடமாயிருந்தது. கற்போர் பலரும் அங்கேயே போய்க் கற்பர். கவியரங்கேற்றுவோரும் அங்கே போய் இவர் முன்னிலையிலேயே அரங்கேற்றுவர்.... இவரும் இவர் புதல்வர் சேனாதிராய முதலியாரும் வறிய மாணவர்களுக்கு அன்மளித்துக் கற்பித்தனர் என்றும் கூறுப.”

நெல்லைநாத முதலியாரின் பணிகளைச் சேனாதிராய முதலியார் முன்னெடுத்து நடத்தினார். சேனாதிராய முதலியார் தமது தந்தையிடமும் மாதகல் சிற்றம்பலப்புலவரிடத்தும் கூழுங்கைத் தம்பிரானிடமும் கல்வி கற்றார் என்று இவரின் வரலாற்றை எழுதியவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். “இவர் தங்காலத்துள்ள வித்துவான்களுக்கெல்லாம் ஒரு சிரோமணியாயும் விளங்கினார்” என்று கூறுகின்றார்.

சண்முகச் சட்டம்பியார் வரலாற்றைக் கூறும் பாவலர் சரித்திரதீபக ஆசிரியர் சேனாதிராய முதலியார் வடக்கராலியைச் சேர்ந்த மு.சுவாமி நாதரிடம் இராமாயணப் பொருள் கேட்டதாக குறிப்பிடுவர். அவர் கூற்றுப் பின்வருமாறு :

“தாம் (சேனாதிராய முதலியார்) இவரது(சண்முகச் சட்டம்பியாரது) பிதாவிடத்திலே இராமாயணப் பொருள் கேட்டதற்குக் கைமாறாகவே சேனாதிராய முதலியார் அதிகரிசனையோடு இவர்க்குக் (சண்முகச்சட்டம் பியார்க்கு) கல்வி அமுதூட்டினாராம்.

சேனாதிராய முதலியார் இலக்கிய இலக்கணங்களிலே ஆழ்ந்த புலமையுடையவராக விளங்கினார் என ஆர்னோல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை

குறிப்பிடுவர். அவரின் கூற்றின் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு:

.....இலக்கண இலக்கியக் கடல்களைக் குடித்து ஏப்பமிட்ட இவர் அவற்றில் மாத்திரமன்று, அக்காலத்துக்குரிய அரசியல் நியாயப் பிரமாணங்களிலும் வல்லவராய்.....

தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களில் மாத்திரமன்றி ஆங்கிலம், "போச்சுக்கீச" மொழிகளிலும் இவர் புலமை பெற்றிருந்தார் எனக் கூறப்படுகின்றது.

மிகச்சிறந்த வித்துவானாகவும் அரசியல் அதிகாரம் மிக்கவராகவும் விளங்கிய சேனாதிராய முதலியாரிடம் பலர் பாடங்கேட்டனர். ஐரோப்பிய மிஷனரிமாரும் இவரிடம் தமிழ் கற்றனர். நல்லூர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகநாவலர் இவரது மாணவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அக்காலத்துத் தமிழறிஞர் என்று கருதப்பட்ட பலரும் சேனாதிராயரின் மாணவர்களே எனலாம்.

சேனாதிராய முதலியாரின் மாணாக்கரான நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவரிடத்து உடுப்பிட்டிச்சிவசம்புபுலவர் பாடங்கேட்டவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவரிடத்துத் தும்பளை முத்துக்குமார சுவாமிக்குருக்கள் பாடங் கேட்டவர். முத்துக்குமார சுவாமிக்குருக்களிடம் பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை பாடங்கேட்டவர்.

சேனாதிராய முதலியாரின் தமிழ்ப்புலமைப் பாரம்பரியத்தின் ஊற்று வற்றாமல் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றது என்று கருதுவது தவறாகாது.

இருபாலை சேனாதிராய முதலியாரின் ஆக்கங்கள் பலவற்றை அரிதின் முயன்று தேடித்தொகுத்துத் திருமதி யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் வெளியிடுகின்றார்கள். கோப்பாய் மண் அறிஞர்களைத் தம்பால் இழுத்தமர்த்தும் தன்மை கொண்டது. அந்த மண்ணின் மகிமையே இத்தொகுப்பாசிரியரை ஊக்குவித்திருக்கின்றது. கோப்பாய் சபாதிநாவலர், கோப்பாய் வித்தகம் கந்தையா, கோப்பாய் வேலுப்பிள்ளை முதலான பல தமிழறிஞர்கள் தமது பெயருடன் கோப்பாயையும் இணைத்தே குறிப்பிடுகின்றனர். அக்காலத்திலே ஊரை முன்னிறுத்தித் தம் பெயரைக் குறிப்பிடுவது புலவர்களின் வழக்கமாக இருந்தது. அந்த வகையிலேதான் இருபாலை சேனாதிராய முதலியாரும் காட்சி தருகின்றார்.

ஈழத்துத் தமிழ் நூல்கள் பல அழிந்து விட்டன. யுத்தம், இயற்கை அனர்த்தங்கள், கறையான் முதலான பூச்சி வகைகள், எமது மனோநிலை முதலான பல காரணங்களால் இன்று ஈழத்து பழந்தமிழ் நூல்களை இழந்து நிற்கின்றோம். “தப்பி ஒட்டி” உள்ளவற்றையாவது அச்சிட்டு, “மீள்பதிப்பு” செய்து பேணும் முயற்சிகள் பெருமளவுக்கு நடைபெறவில்லை என்றே கூற வேண்டும்.

பழந்தமிழ் நூல்கள் அச்ச வாகனம் ஏறியமைபற்றி சி.வை.தா, உ.வே.சா. முதலியோர் எழுதிய பதிப்புரைகளை இன்றைய தலைமுறையினர் படித்துப்பார்த்தால் யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசத்தின் தொண்டின் “கனதியைக்” கண்டு கொள்வார்கள்.

சேனாதிராய முதலியார் காலத்துத் தமிழ்க்கவிதையின் போக்கும் நோக்குமே அக்காலத்துத் தமிழ்க்கவிதையின் போக்கும் நோக்கமாக இருந்தது. தமது காலத்துக் கவிதை மரபின் ஓட்டத்துடன் இணைந்து அவர் பயணித்துள்ளார் என்பதை இத்தொகுப்புநூல் காட்டி நிற்கின்றது.

மேலைப்புல அறிஞர்களுடன் தொடர்பு வைத்திருந்த சேனாதிராய முதலியார் யாழ்ப்பாண அகராதி தொகுக்கப்பட்டபோது அதற்கு உதவியவர் என்பதை அகராதிப் பாயிரச் செய்யுள் மூலம் கண்டு கொள்ளமுடிகின்றது.

ஈழத்துத் தமிழ்க் கல்விமரபின் ஊற்றுக் கால்களில் ஒன்றான சேனாதிராய முதலியாரின் பணிகள் எம்மால் என்றும் நன்றியுடன் நினைவு கூறப்பட வேண்டியவை. அந்த “நினைவு கூறலைப் பெருமுயற்சியுடன் நிறைவேற்றித் தரும் நடாறிந்த எழுத்தாளர் திருமதி யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசத்திற்கு ஈழத்துத் தமிழ் அறிஞர்கள் நன்றியையும் பாராட்டையும் தெரிவிக்க வேண்டும். தொகுப்பாசிரியரின் பணிக்குத் துணையாகவிருந்து செயற்படும் எமது அன்புக்குரிய ஜீவந்தி பரணிக்கும் எமது பாராட்டுக்கள். உங்கள் பணி தொடர எமது வாழ்த்துக்கள்.

“**புலீ வித்யா**”
விள்ளையார் வீதி,
திருகடுல்வேலி.

பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராஜா
24.11.2011

அணிந்துரை

யாழ்ப்பாணத்தில் மிசனிறிமாருக்குப் பதிலீடாகச் சைவச்சூழலில் தமிழ்க் கல்வி வழங்கிய முன்னோடியாகச் சேனாதிராச முதலியாரைக் கொள்வர். இருபாலைப் பகுதியில் இவரது வீட்டை ஒரு வித்தியாபீடம் என வித்துவான் சி.கணேசையர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கூழங்கைத் தம்பிரான் வழி வந்த தமிழ்ப் பாரம்பரியம் நெல்லை நாத முதலியார் வாயிலாகவும் அவர் மகன் சேனாதிராச முதலியார் வாயிலாகவும் தொடர்ந்தது. மேல்நாட்டில் இருந்து வந்து ஈழத்தில் பணியாற்றிய அரச நிர்வாகிகள் இருபாலையில் முதலியாரிடம் தமிழ் கற்றதாகவும் செய்திகள் உள்ளன.

சேனாதிராச முதலியார் பல தமிழ் நூல்களைச் சமைத்தாரெனினும் கால ஓட்டத்தில் அவை கரைந்து விட்டன. நம்மரும் பொக்கிஷங்களாகத் திகழும் இந்நூல்களிற் சிலவற்றைச் சேகரித்து ஒரே நூலாக எங்கள் கைகளில் கிடைக்கச் செய்யும் அரும் பணியை மூத்த எழுத்தாளர் திருமதியோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார். நீராவிக்கலிவெண்பா, நல்லை வெண்பா, நல்லைநல்லூர் முருகன் ஊஞ்சல், நல்லைக் குறவஞ்சி, கோப்பாய்க் கண்ணகை ஊஞ்சல் என அமைந்த பிரபந்தங்கள் இந்நூலில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

காலத்தின் கொடையாக வாழ்ந்த புலவர் ஒருவரது ஆக்கங்களைத் தேடித் தொகுக்கும் பணி இலகுவானதன்று. முதலியாரது படைப்புக்களை மூலபாடத்திறனாய்வு மேற்கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு அரிதானது. தமிழ் மக்கள் வரலாற்றுணர்விற்பால் கொண்டிருந்த அக்கறையின்மை இத்தகைய அரிய நூல்கள் பல கால வெள்ளத்தில் அள்ளுண்டு போகக் காரணமாயமைந்தது. இவை பற்றிய விழிப்புணர்வு நம்சமூகத்தவர் மத்தியில் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

பிரதேச மட்டங்களில் பண்பாட்டு விழாக்கள் இடம்பெறும் நிலையில் இருந்து ஒரு படி முன்னேறிக் கிராம மட்டங்களில் பண்பாட்டு விழாக்கள் வலிகாமம் கிழக்குப் பிரதேச செயலர் பிரிவில் முன்னெடுக்கப்பட்டன. கிராமந்தோறும் அமைக்கப்பட்ட பண்பாட்டு மன்றங்கள் ஆர்வத்துடன் இவ்விழாக்களை நடாத்தின. இந்தவகையில் கோப்பாயில் இடம்பெற்ற பண்பாட்டு விழா சேனாதிராச முதலியார் அரங்கில் இடம்பெற்றது.

அக்கினிக் குஞ்சாக அன்று ஏற்பட்ட தூண்டல் இன்று சேனாதிராச முதலியாரின் ஆக்கங்களைத் தேடித் தொகுக்கும் அரிய முயற்சியாக வெளிப்பட்டிருக்கிறது. இதனை வெளியீடு செய்யும் கோப்பாய் கலை பண்பாட்டு மன்றத்தினரை உளமாரப் பாராட்டுகின்றேன்.

மூத்த எழுத்தாளர் யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் நாடறிந்த நற்றமிழ் எழுத்தாளர். ஆன்மீக ஓட்டத்துடன் செய்திகளைக் கூறவல்ல புனைகதை எழுத்தாளர். இளைப்பாறுகை பெற்ற வங்கி முகாமையாளர். இவரது பதிப்பாக்கமாக இந்நூல் அமைந்திருப்பது இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. மொத்தத்தில் அம்மையாருக்குத் தமிழ் உலகு நன்றிக் கடன்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ம.பிரதீபன்

வலிகாமம் கிழக்கு பிரதேச செயலர்

வலிகாமம் கிழக்கு பண்பாட்டுப் பேரவைத் தலைவர்

2011.11.22

பகிர்ந்துகொள்கிறேன்

‘இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியாரின் ஆக்கங்களைத் தொகுக்க வேண்டும்’ என்ற ஆர்வம் எனக்கு ஏற்பட்டதே இறைவன் செயலென்றுதான் கூறவேண்டும். பழந்தமிழ் இலக்கியத்தின் மேல் எனக்கு அதீத ஈடுபாடு உண்டெனக் கூறமுடியாது.

கோப்பாய் பிரதேச செயலர் திரு.ம.பிரதீபன் அவர்களது ‘கிராமந் தோறும் கலை, இலக்கிய எழுச்சி’ என்னும் எண்ணக்கருவிற்கு அமைய கோப்பாய் கிராமம், பண்பாட்டு விழாவொன்றை நடாத்திய வேளையி லேயே எனக்கு இந்த ஆர்வம் ஏற்பட்டது. அதனாலேயே அணிந்துரை யொன்றை அவரிடம் பெறமுடிவுசெய்தேன்.

விழாவில், சேனாதிராய முதலியார் பெயரில் அரங்கமைத்தனர் அவர் ‘எமது ஊரவர்’ என்று பெருமைப்பட்டனர். இவ்வாறு எல்லோரும் பெருமைப்படவும் பெருமைப்படுத்தவும் காரணமான அவரது அறிவுச் செல்வத்தை, அவரது ஆக்கங்களை எம்மூரில் தேடிப் பெறமுடியவில்லை. அவரைப் பற்றிய பல விபரங்கள் எமக்குத் தெரியவில்லை என்பதை உணர்ந்த போதுதான் என் மனதில் இந்த எண்ணம் பிறந்தது.

‘இப்படித் தொலைக்கப்பட்ட பொக்கிஷங்களை ஓடித்திரிந்து தேடியெடுத்துத் தொகுக்கும் ஆற்றல் உன்னிடமில்லை’ என என்மனம் கூறியது. எனினும் முயற்சித்துப் பார்ப்போம் எனத் துணிந்த போது அவரெழுதிய கோப்பாய்க் கண்ணகையம்மன் பேரில் ஊஞ்சல் மட்டுந்தான் கண்களுக்கெட்டியது. கோவிலின் சிவாச்சாரியார் சிவசூரி.வை.மு.பரம. சண்முகராஜகுருக்கள் தந்துவிய கண்ணகையம்மனின் கும்பாபிஷேக மலரில் இப்பாடல்கள் வெளிவந்திருந்தன.

மேலும் தேடியபோது எதுவும் கிட்டாதது மட்டுமல்ல ‘அவருடைய நூல்கள் இங்கே கிடைக்காது. இந்தியாவிலே தான் கிடைக்கும்’ என்றும் சிலர் கூறக்கேட்டு அயர்ந்து போனேன்.

ஏமாற்றத்துடன் நாட்கள் நகர்ந்தபோது கொழும்பு தமிழ் சங்கத்தில் நடைபெற்ற கூட்டமொன்றிற்குச் சென்றவேளையில் பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா உட்பட சில அறிஞர் பெருமக்கள் மண்டபத்திற்கு முன்னே உரையாடிக் கொண்டிருந்ததை அவதானித்தேன். சேனாதிராய முதலியாரின் ஆக்கங்கள் பற்றி இவர்களிடம் கேட்டறிவோமென்று அவர்களிடம் சென்று கேட்டேன், தமிழ்சங்க நூலகத்தில் இருக்குமென்ப பேராசிரியர் கூறினார். 'நூலக அங்கத்துவம் இல்லாத, நூலகத்தினருக்கு அறிமுகமற்ற நான் எப்படி நூலைத் தேடுவது?' எனக் திகைத்து நின்றபோது 'ஞானம் சஞ்சிகை' ஆசிரியர் திரு.ஞானசேகரன் தானே முன்வந்து 'வாருங்கள் பார்த்து வருவோம்' என நூலகத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கே நல்லை வெண்பா வித்துவான் க.முருகேசபிள்ளை அவர்கள் எழுதிய குறிப்புரையுடன் இருப்பதாகக் கணினி தெரிவித்தது. நூலை எடுத்துப் பார்த்தால் 1942ல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. விலை எட்டு அணா. நூலகத்தினரே அதனை நிழற்பிரதியெடுத்துத் தருவதற்கான ஒழுங்குகளை 'ஞானம்' ஆசிரியரே செய்து தந்தார். ஒரு மணிநேரத்தில் அது என்கைக்கு வந்தபோது இறைவனின் அருளை எண்ணி வியந்து நின்றேன்.

இந்நூலுக்குக் குறிப்புரை எழுதிய தென்புலோலியூர் வித்துவான் க.முருகேசபிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்ட முகவுரை, சேனாதிராய முதலியாரின் வரலாறு உட்பட இந்நூல் முழுமையாக மீள்பதிப்புச் செய்யப் படுகிறது.

நீராவியடிப் பிள்ளையார் ஆலயத்தை நிர்வகித்துவரும் திருமதி சாந்தா இரகுநாதமுதலியார் எமது உறவினரே. அவரை அணுகியபோது நீராவியடி வீரகத்தி விநாயகர் மஞ்சரியைத் தந்துவினார். இந்நூல் கோவில் தருமபரிபாலகரும் அம்மையாரின் கணவருமான திரு.வை.இரகுநாத முதலியாரால் தொகுக்கப்பட்டது. இவருக்கு முதலிருந்த தரும பரிபாலகரும் இவரது அன்னையுமான திருமதி.வைத்திலிங்கம் செல்லம்மா அவர்கள் நீராவிக்கலிவெண்பாவிடமிடமிருந்து உரையெழுதுவித்து வெளியீட்டுள்ளார். மேற்குறித்த மஞ்சரியிலும், கோவில் கும்பாபிஷேக மலரிலும் (2004) சேனாதிராய முதலியார் எழுதிய நீராவிக்கலிவெண்பா உரையுடன் வெளிவந்துள்ளது. இத்தொகுப்பிலும் அது மஞ்சரியிலுள்ளவாறு வெளியீட்டுரை யுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

நல்லை வெண்பாவும் நீராவிக்கலிவெண்பாவும் முதலியாரின் மாணவரான தென்கோவை அ.அம்பலவாண பண்டிதரால் 1878ல் சென்னை ஸ்கொட்டிஷ் பிரஸ்ஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டபதால் பின்னர் அவற்றிற்கு உரையெழுதி வெளியிடக்கூடியதாயிருந்திருக்க வேண்டும்.

பேராசிரியர் கலாநிதி சிவலிங்கராசா அவர்களிடம் எனது முயற்சிக்கு உதவுமாறு கோரி, அவரது வழிகாட்டலின் படி பல இடங்களிலும் சேனாதிராய முதலியாரின் ஏனைய ஆக்கங்களைத் தேடிக்கொண்டிருந்தேன். ஒருநாள் அவர் 'பேராசிரியர் கனகரத்தினத்துடன் தொடர்பு கொண்டால் அவர் பெரிதும் உதவுவார்' எனக் கூறினார்.

பேராதனையிலிருக்கும் அவரை எப்படிச் சந்திக்கலாம் எனச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த வேளையிலும் திரு. ஞானசேகரன் அவர்கள் தான் அவரது தொலைபேசி இலக்கத்தைப் பெற்றுத் தருவதாக உறுதியளித்து தன் வேலைகளின் நடுவிலும் எப்படியோ அதனைப் பெற்றுத் தந்தார்.

தொலைபேசி மூலம் முன்னர் அறிமுகமேயில்லாத ஒரு சாதாரண நபர் உரையாட முற்பட்டால் பேராசிரியர் என்ன எண்ணுவாரோ என்ற தயக்கத்துடன் பேசமுற்பட்டபோது, அவர் சேனாதிராய முதலியார் பற்றிய பல விவரங்களையும் தொகுத்து நூல் ஒன்று வெளியிடுவதற்கான பல ஆலோசனைகளையும் தெரிவித்துவினார். அந்தப் பெருந்தன்மை என்னை வியக்க வைத்தது.

குல.சபாநாதன் அவர்கள் எழுதிய நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில் என்னும் நூலைப் பார்க்கும் படி பேராசிரியர் கனகரத்தினம் அவர்கள் கூறிய தனால் அந்த நூலைப் பெற்றுப் பார்த்த போது அதில் நல்லூர் முருகன் பேரில் பாடப்பட்ட ஊஞ்சல், நல்லைக் கலிவெண்பா என்பன காணப்பட்டன. அவற்றையும் தொகுப்பில் சேர்த்துக் கொண்டேன்.

எனது முயற்சி எனக்குத் திருப்தி தரவில்லையென்பதையும் நான் இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியம். இது ஆரம்பம் மட்டுமே. இத்துறை சார்ந்தவர்கள் மேலும் முயன்றால் சேனாதிராய முதலியாரின் வேறு ஆக்கங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடும். அவரது வாழ்க்கை பற்றியும் பல்வேறு விவரங்களை அறிந்து ஒரு முழுமையான வாழ்க்கை வரலாற்றை

எழுதலாம். இதற்கு உதவுமுகமாக வெவ்வேறு நூல்களில் காணப்பட்ட அவரது வாழ்க்கை வரலாறுகளிலிருந்து எடுத்த குறிப்புகளைப் பின்னிணைப்பாகத் தருகின்றேன். வித்துவான் முருகேசபிள்ளை எழுதிய வாழ்க்கை வரலாறு நல்லைவெண்பா நூலுடன் பதிப்பிக்கப்படுவதால் அதே விபரங்கள் கொண்ட மற்றொரு வரலாற்றை இத்தொகுப்பிற்காக எழுதுவது தேவையற்றது. ஆனால் அதிலிடம் பெறாத விடயங்களை இந்நூலில் இணைப்பது மேலே குறிப்பிடப்பட்டவாறு பயன் நல்குமென நம்புகிறேன்.

மூதறிஞர் குல.சபாநாதன் அவர்கள் தனது நூலிற் குறிப்பிட்ட வற்றைக் கூட தேடி எடுக்க முடியாது போனது தூரதீர்ஷ்டமே. நெ.வை.செல்லையா அவர்களது முருகன் பாமணிக்கோவையில் நல்லைக் கலிவெண்பா வெளியிடப்பட்டுள்ளதாக அவர் எழுதியுள்ளார். அந்நூல் கிடைத்தால் அதனையும் வெளியிடலாம் என முயன்றேன். குல.சபாநாதன் அவர்களைப் போல் சீர், தளை செய்யுளின் சுவை முதலானவற்றை நோக்கி, அது யாரால் எழுதப்பட்டது என ஆய்ந்தறியும் திறன் என்னிடமில்லை.

சேனாதிராய முதலியார் எழுதியவை எனக் கூறப்படும் சிலபிரபந்தங்களும் சிலவற்றிலுள்ள பாடல்களும் யாரால் எழுதப்பட்டதென்பதில் கருத்து வேறுபாடு உள்ளது. உதாரணமாக நல்லைக் கலிவெண்பாவை இயற்றியவர் கூழங்கைத் தம்பிரான் என்றும் சிலர் எழுதியுள்ளனர். "நல்லை வெண்பா, பாடங்கேட்டுப் படிப்போரால் பலவாகத் திரித்து எழுதப்பட்டு தன் சொரூபம் பலவாகத் திரிவுபட்டது. எனினும் அவர் மாணவர் அம்பலவாண பண்டிதரால் பின்னாளில் அது ஒருவாறு திருத்தி அச்சிடப்பட்டுள்ளது" என வித்துவான் கணேசையர் அவர்கள் நல்லை வெண்பா குறித்துக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதே போன்று கோப்பாய் கண்ணகை பேரில் ஊஞ்சலிலும் எட்டாம் ஒன்பதாம் பாட்டுகளில் அழிந்த பகுதியை கோவை கந்தையா அவர்களைக் கொண்டு சீர்செய்வித்ததாகக் கூறுவர்.

இவற்றை ஆய்வு செய்வோருக்கு உதவுமுகமாக கிடைக்கும் செய்யுட்கள் அனைத்தையும் சேர்த்துத் தொகுக்கவே நான் விரும்பினேன். ஒரு பிரபந்தத்தின் வேறுபட்ட பிரதிகள் கிடைப்பினும் தொகுப்பில் சேர்க்கும் எண்ணம் எனக்கிருந்தது. ஆனால் கிடைக்கவில்லை.

மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி பேரில் சேனாதிராய முதலியார் ஊஞ்சல்

பாடியுள்ளதாக அனைவரும் குறிப்பிடுகின்றனர். அந்தப் பாடல்கள் எங்கே யென்பது தெரியவில்லை. ஆனால் மாவிட்டபுரத் திருத்தல வரலாறு என்னும் நூலில் பிரம்மஸ்ரீ சு.து.சண்முகநாதக்குருக்கள் தற்போதுள்ள "சீர்பூத்த திருமாலும்" என ஆரம்பிக்கும் ஊஞ்சற் பாடல்கள் பற்றிப் பின்வரு மாறு எழுதியுள்ளார்.

"இஃது சாலிவாகன சகப்தம் 1764 ஆம் ஆண்டு - சுபகிருது வருடம் (1842 ஆம் ஆண்டு) ஆடிமாதம் நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவனாரவர்களால் இதற்கு முந்திய ஊஞ்சற் பாக்களோடு ஒப்பிட்டுத் திருத்தியுள் சேர்த்தும் புதிதாக்கிக் கோவில் வஸந்த மண்டபத்தில் வைத்துப் புலவர்கள், பண்டிதர்கள், பெரு மக்கள் என்போர் முன்னிலையில் அரங்கேற்றப்பட்டது."

இவ்வாறெழுதப்பட்ட நூல் 1965ல் வெளியிடப்பட்டது பிரம்மஸ்ரீ து.ஷ.இரத்தினசபாபதிக்குருக்கள் எழுதி 2011ல் வெளியிடப்பட்ட நூலிலும் இவ்வாறே எழுதப்பட்டுள்ளது. சரவண முத்துப் புலவர், சேனாதிராய முதலியாரின் மாணவர், இவர் ஒப்பிட்டுத் திருத்தியும் சேர்த்தும் புதிதாக்கிய முந்திய ஊஞ்சற் பாக்கள் யாராலியற்றப்பட்டவை? இவ்வாறான ஆய்வு செய்யப்படவேண்டியது அவசியமானது.

நல்லைக் கலிவெண்பா, நல்லை வெண்பா, மாவிட்டபுரம் ஊஞ்சல் போன்றவை பற்றிய குறிப்புகளைப் பார்த்த போது செவி வழிக் கல்வி பற்றியும் குரு சீடபரம்பரையின் ஆக்கங்களில் இக் கல்வியின் தாக்கம் பற்றியும் கூட ஓர் ஆய்வு செய்தால் சுவையாகவும் பயனுள்ளதாகவுமிருக்கு மென எண்ணினேன்.

குல.சபாநாதன் அவர்கள், உடுப்பிட்டி அமெரிக்கமிஷன் ஆசிரியர் திரு.கா.நீலகண்டன் அவர்கள் நல்லைக் கலிவெண்பாவின் கையெழுத்துப் பிரதியொன்றைத் தந்ததாகவும் பதிவு செய்துள்ளார். திரு.நீலகண்டனைத் தேடும் முயற்சியில் கலாநிதி.கலாமணி அவர்கள் எனக்குப் பேருதவி புரிந்தார். அவர் திரு.நீலகண்டனைச் சந்தித்த போது எனக்குப் பல பயனுள்ள தகவல்களைக் கூறியனுப்பினார். ஆனால் தான் அந்தக் கையெழுத்துப் பிரதியை குல.சபாநாதன் அவர்களிடமே கொடுத்துவிட்டதாகத் தெரிவித்த தால் அதுவுங் கிடைக்கவில்லை. எனவே அப்பிரதி எங்கேனும் இருக்கலாம் என்ற சந்தேகம் எனக்கிருக்கிறது.

நல்லையந்தாதியும் முதலியாரால் யாக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப் படுகிறது. ஆனால் வித்துவான் முருகேசுபிள்ளை நூலாசிரியர் வரலாற்றில் நல்லைத் திரிபந்தாதி பற்றியே குறிப்பிடுவதை இத்தொகுப்பில் அவதானிக் கலாம். ஒரே பிரபந்தந்தான் இவ்வாறு குறிப்பிடப்படுகிறதோ தெரியவில்லை. ஆனால் நல்லை அந்தாதியோ, திரிபந்தாதியோ எதுவுமே இன்று கைக்குக் கிட்டவில்லை.

நல்லைக் குறவஞ்சிப் பாடலான "திருவாரும் நல்லைநகர்" என்னும் பாடலை முதலியார் பற்றி எழுதுவோர், பேசுவோர் எல்லோரும் குறிப்பிடுகிறார்கள். மற்றொரு பாடலையும் சில நூல்களில் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இவை தவிர அப்பிரபந்தம் எங்குற்றது என்பது தெரியவில்லை.

சேனாதிராய முதலியாரின் நினைவாற்றல் பிரசித்தமானது. தனது பிரபந்தங்களையும் மனதிலே மட்டும் பதித்து, மாணவர்களுக்குச் செவிவழி ஊட்டியதால் காலப்போக்கில் அவை மறக்கப்பட்டனவோ யாரறிவார்? ஆயினும் இங்கு தொகுக்கப்படுவனவற்றைவிட அவரது வேறு பாடல்களையும் மேலும் தேடினால் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்றே நான் கருதுகின்றேன்.

அந்த நம்பிக்கையின் காரணமாக சேனாதிராய முதலியார் பற்றியும் எனது முயற்சி பற்றியும் விளக்கி கட்டுரைகள் வரைந்து அவரது ஆக்கங்களை வைத்திருப்போர் தந்துதவ வேண்டுமென்ற கோரிக்கையையும் முன்வைத்து ஞானச்சுடர், மல்லிகை, ஞானம், ஜீவந்தி ஆகிய சஞ்சிகைகளுக்கும் உதயன், வலம்புரி ஆகிய நாளிதழ்களுக்கும் அனுப்பினேன். ஞானச்சுடர், மல்லிகை, ஞானம் ஆகியன அவற்றை வெளியிட்டுதவின. பெரியார் வை.க.சிற்றம்பலம் மட்டும் தானறிந்தவற்றை எழுதியனுப்பிருந்தார். முதலியாரின் ஆக்கங்கள் எதுவும் என் கட்டுரைகளின் பயனாகக் கிடைக்கவில்லை.

இத்தொகுப்பிற்காக விவரங்கள் சேகரிக்கும் போது கிட்டிய சில தகவல்களையும் இங்கு பதிவு செய்ய விரும்புகின்றேன். கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி விரிவுரையாளர் திரு.லலீசன் அவர்கள் தனது இருபாலையில் ஒரு வித்தியாபீடம் என்னும் கட்டுரையில் சேனாதிராய முதலியாரின் இல்லமாக, இருபாலையில் "பழவீடு" எனக் கூறப்படும். வீட்டினைக் குறிப்பிட்டிருந்தார். சில பெரியோர்களும் அவ்வாறே கூறுகின்றனர். இதன் சாத்தியக் கூறுபற்றி ஓய்வுபெற்ற கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளர்

திரு.தற்பரானந்தம் அவர்களுடன் உரையாடிய போது "இருபாலை பட்டையடியிலிருந்த திரு.நா.கந்தையா அவர்களின் வீடுதான் சேனாதிராய முதலியார் வாழ்ந்த மனையாக இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் டச்சு அரசு முதலியாருக்குப் பரிசளித்த தட்டம் அவர்களிடம் இருந்தது" என்றார். சேனாதிராய முதலியார் வழிபட்டு வந்த பிள்ளையார் கோவிலும் இவர்களால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் திரு.கந்தையா அவர்கள் சேனாதிராய முதலியாரின் சகோதரர் கந்தப்பிள்ளை முதலியாரின் வழிவந்தவர். இவர் காலமாகி விட்டார். இவரது மனைவி எனது கணவரின் சகோதரி. எனவே இத்தட்டம் பற்றி அவரது குடும்பத்தினரிடம் விசாரித்தேன். அவரது மூத்த புதல்வன் முருகானந்தன் தன் தந்தை அதனைக் கவனமாகப் பேணுமாறு கூறித் தன்னிடம் ஒப்படைத்திருப்பதாகத் தெரிவித்து அதன் நிழற்படங்களை எனக்கு அனுப்பினார். அவர்கள் வழிபடும் வீரகத்தி விநாயகர் ஆலயமும் நெல்லைநாதர், சேனாதிராயர் ஆகியோரால் வழிபடப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இதன் மூலஸ்தான பின்பக்கத்தில் தமிழ் இலக்கியத்தில் 'கஅகாகு' எனப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விபரங்கள் ஆய்வு செய்வோருக்குச் சமர்ப்பணம்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்டவர்கள் மட்டுமே இத்தொகுப்பை வெளியிட எனக்கு உதவியோர் எனக் கருதிவிடாதீர்கள். எனக்கு உதவியோர் பலர்.

ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகள் வழங்கிய பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் தம்பதியினர், தேவையென்று கேட்கும் நூல்களை இயன்றவரை தேடிப்பிடித்துக் கொண்டு வந்து தந்த, இந்து நாகரிகத்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திருமதி.சுகந்தினி, ஸ்ரீமூரளிதரன், பல தகவல்கள், கட்டுரைகள் ஆகியவற்றைத் தந்துவிய தமிழ்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திரு.ஈ.குமரன் கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி விரிவுரையாளர் திரு.ச.லலீசன், நூல்களைத் தேடிச் சென்ற போது அன்பொடுதவிய நூலகர் திரு.ஈஸ்வரன், எங்கெங்கோ தேடிக்கொணர்ந்து பல நூல்களைத் தந்துவிய கோவில் வீதி, நல்லூரில் வாழும் திரு.சு.தனபாலசிங்கம் எனது முயற்சிக்கு உறுதுணையாகப் பலவகைகளிலும் உதவிய என் கணவர் என இப்பட்டியல் நீளமானது. சிலரைத் தவறவிட்டிருக்கவும் கூடும். நான் சந்தித்த பலரிடம் முதலியாரின் நூல்கள் பற்றிக் கேட்டு அவர்களும் அவற்றைத் தேடும் முயற்சியில் உதவினர். அனைவரின் பெயர்களும் குறிப்பிடின் பல பக்கங்கள் எடுக்கும்.

ஏற்கனவே தெரிவித்தவாறு பேராசிரியர் கலாநிதி.சிவலிங்கராசா அவர்கள் இம்முயற்சிக்கு வழிகாட்டி, நூல்களைப் பார்வையிட்டு வேண்டிய அறிவுரைகளை வழங்கியதுடன் என் வேண்டுகோளை ஏற்று அறிமுகவுரையையும் எழுதித் தந்துள்ளார்.

“ஜீவநதி” சஞ்சிகை ஆசிரியர் திரு.க.பரணீதரன் நூல்கள் தேடுவது முதலிய உதவிகளை நல்கியதோடு நூலை வெளியிடும் பொறுப்பையும் ஏற்று வழமை போன்று நூலைச் சிறப்புற வெளிக் கொணர்கிறார்.

நூலைப் பதிக்கும் “மதி கலர்ஸ்” அச்சகத்தினருக்கும் மற்றும் எனக்குதவிய அனைவருக்கும் மனம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

சேனாதிராய முதலியாரின் பல்வேறு ஆக்கங்களை நாம் பாதுகாக்கத் தவறியுள்ள வேளையில் கோப்பாய் பலானை கண்ணகையம்மன் ஆலயம் ஊஞ்சற்பதிக்கத்தை பாதுகாத்து பயன்படுத்தி தன் கோவில் கும்பாபிஷேக மலரினும் இடம்பெறச் செய்து அதன் மூலம் பலரின் கைகளுக்கும் அது சென்றடையவும் வழி செய்துள்ளது. அதேபோல் நீராவிவடி வீரகத்தி விநாயகர் ஆலயம், நீராவிக்கலிவெண்பாவைப் பாதுகாத்து அதற்கு உரையெழுதுவித்து, வெளியிட்டு, கும்பாபிஷேக மலரில் மீள்பதிப்புச் செய்து, பலரிடமும் பரந்து படச் சென்று சேரச் செய்துள்ளது. இதற்காகத் தமிழலகம் இரு ஆலயங்களுக்கும் நன்றி கூறவேண்டும். இதனையும் இந்நூலிலே தெரிவிப்பது எனது கடமை எனக் கருதுகிறேன்.

என்னைப் பொறுத்தவரை இது புதுமுயற்சி. இதில் தவறுகள் இருக்கலாம். அவற்றைப் பொறுத்து, என் நோக்கத்தைப் புரிந்து இத்தொகுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு வேண்டுகின்றேன்.

மயூரம்
கோப்பாய் கதற்கு,
கோப்பாய்.

ஜோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்
2011.11.15

இருயலைச் சேனாதிராய முதலியாரால் வணங்கப்பட்ட ஆலயம்
“இருயலை வீரகத்தி விநாயகர் ஆலயம்”

ലൂൺ ഗ്രാൻഡ് ഗ്രോട്ടിയസ് നൂലാഹത്തിൽ എഴുതിയ കടപ്പാടുകൾ

பகுதி I

நீராவிப் பிள்ளையார் கலிவெண்பா

உரையாசிரியர்
பண்டிதமணி, வித்துவான் ந.சுப்பையபிள்ளை

162

மதுரை மீனாட்சி அம்மாள் பிள்ளை

சுப்பிரமணியன்

மதுரை மீனாட்சி அம்மாள் பிள்ளை

வெளியீட்டுரை

(நீராவிழை வீரகத்தி விநாயகர் மஞ்சரியில் வெளிவந்தது)

நீராவிழை வீரகத்தி விநாயகர் ஆலயம் புராதனமானது. அற்புதசக்தி வாய்ந்தது. புலவர் பெருமக்களால் பாடிப் பரவப் பெற்றது.

இத்தலத்தின் மீது சென்ற நூற்றாண்டிற் புகழ்பெற்று விளங்கிய இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியார் கலிவெண்பா ஒன்றினைப் பாடினார். நல்லை வெண்பா, நல்லையந்தாதி, நல்லைக் குறவஞ்சி, மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி ஊஞ்சல் ஆகியவற்றின் ஆசிரியராகிய இவரிடம் கற்றவர்கள் பலராவர். ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகநாவலரும் இவரிடம் கற்றவரே.

சேனாதிராய முதலியாரின் நூல்கள் இக்காலத்தில் அகப்படமாட்டா. இந்நிலையில் நீராவிப் பிள்ளையார் கலிவெண்பா வெளிவருவது யாவர்க்கும் மகிழ்ச்சியும், பெருமையும் அளிப்பதாகும்.

இவ்வரிய நூலுக்கு உரையெழுதி உதவியவர் நாவலர் மாணவ பரம்பரையினரும், இந்நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த இயற்றமிழாசிரியருமாகிய வித்துவான் நா.சுப்பையபிள்ளை அவர்களாவர். பற்பல நூல்களின் உரையாசிரியராக விளங்கிய வித்துவான் அவர்கள் எல்லோரும் எந்நாளும் போற்றத்தக்கதும், பேணிப் பாதுகாக்கத்தக்கதுமான இவ்வுரையினை இயற்றித் தந்தமை விநாயகப் பெருமானின் பேரருளேயாகும். எண்பதாவது அகவையில் 1978இல் இறைவன் திருவடியடைந்த வித்துவான் அவர்களின் அரிய தமிழ்த் தொண்டிற்கு இவ்வுரை தக்க ஞாபகச் சின்னமாகவும் விளங்குகின்றது.

இம் மஞ்சரியில் அடங்கியுள்ள விடயங்கள் யாவும் விநாயக பக்தர்கட்கு மிக்க பயன் தருவனவாகும்.

இப் பதிப்புக்கு உதவிய யாவர்க்கும் விநாயகப் பெருமான் நல்லருள் புரிவாராக.

நீராவிழை வீரகத்தி விநாயகர்

கேதவஸ்தானம்,

யாழ்ப்பாணம்.

06.05.1979

வ.கசல்லம்மா

தரும பரிபாலகர்

நீராவிப் பிள்ளையார் பேரில் ஸ்ரீ சீனாதிராய முதலியார் இயற்றிய கல்வெண்பா உரைப்பாய்ரம்

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலே வண்ணார்பண்ணை நகரில் நீராவிடி யிலேயுள்ள பிள்ளையார் கோயில் பழமையானது. அக்கோவிலிற் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட பிள்ளையார், தென்னிந்தியாவிலே சோழநாட்டில் வேதாரணியம் என்ற சிவஸ்தலத்திற் கோயில் கொண்டிருக்கும் வீரகத்தி விநாயகரின் பெயரை இட்டுப் பூசிக்கப் பெற்று வருபவர். அக்கோயில், தனக்கு மேற்குத் திசைப்பக்கத்திலே சார அருகிலுள்ள களத்தின் கரையிலே (கிழக்கு நோக்கி)யிருப்பதனால், அதனை "நீராவிப் பிள்ளையார் கோவில்" என்றும், அதிலுள்ள பிள்ளையாரை "நீராவிப் பிள்ளையார்" என்றும் வழங்கி வருகின்றனர் உலகினர். அதனால், "வீரகத்திப் பிள்ளையார் - வீரகத்தி விநாயகர்" என்ற பெயர்கள் வழக்கற்ற பெயராயின.

இனி, வேதாரணியத்திலே கோயில் கொண்டருளிய வீரகத்தி விநாயகருக்கு அப்பெயர் காரணப் பெயராகும்; வீரகத்தி எனப்படும் கொலைப்பாவஞ் சூழ்ந்து அதனால் அஞ்சி வருந்தலுற்று, அவ்விநாயகரைத் தஞ்சமென்றடைந்து வழிபட்டு வேண்டிதல் செய்தவரது அப்பாவத்தைப் போக்கியருளிய காரணத்தால் அவ் விநாயகருக்கு அப்பெயருண்டாயிற்று. இதனை, "அந்தமுமாதியு மில்லா மறைசையி லத்தர்தம்மேற், செந்தமிழ் நூற்பொரு ளந்தாதி பாடச் சிலம்பிலன்னை, யிந்தன வாணுதற் சுந்தரி யம்பிகை யீன்றெடுத்த, சுந்தர வீரகத்திச்சே தகன்றாட் டுணைதுணையே" என்னும் மறைசையந்தாதியின் காப்புச் செய்யுளால் அறிக.

அவ்வந்தாதிப் பிரபந்தத்தைப் பாடியவர் நல்லூர்ச் சின்னத்தம்பிப் புலவர். அந்நூலிலுள்ள கட்டளைக் கலித்துறைச் செய்யுட்களில் அமைந்த அடியெதுகைத் தொடை திரிபெதுகை எனப் பெயரிய சிறந்த எதுகையாகும். அப் புலவரே இயற்றிய மற்றைக் கல்வளையந்தாதியிற் செய்யுட்கள் திரிபெதுகையைக் காட்டிலுஞ் சிறந்த தலையாகெதுகை எனப்படும் "யமக எதுகை" பொருந்தியவையாகும்.

கல்வளையந்தாதியிற் காணப்படும் 'யமக எதுகை' போலல்லாமல் அதனிலும் விசேஷமாகப் (-இரு சீர்களில், இரு சீர்க்கு மேலதிகமான சீர்ப்பகுதியில்) பொருந்திய 'யமக எதுகை' பெற்றுவர இயற்றியுள்ளார் இக் கலிவெண்பாவினைச் சேனாதிராய முதலியார். அதனால், இக் கலிவெண்பாவிற் குப் பதச்சேதஞ் செய்து (=பதம் பிரித்து) பொருள் காண்டலும் பொருளுரைத்தலும் எல்லார்க்கும் சுலபமான காரியமன்று: எமக்கும் அப்படியே; இந்நூலாசிரியரை யொத்த பெரும் புலமையாளருக்கே இயல்வதாகும். ஆயினும், யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலனசபைக் காரியதரிசியாகிய திரு.வை.இரகுநாதமுதலியார் அவர்கள் "இக்கலிவெண்பா கிடைப்பதரிதாகி மறைந்துவிடும் நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. அரும்பெருந்தோத்திரப் பாடலாகிய இது உரையுடன் வெளியிடப்பட்டால் பலவகையிலும் பலருக்கும் பயன்படும். இதற்கு உரை எழுதியுதவினால், உரையுடன் இக்கலிவெண்பாவை வெளியிடலாம்" என்று எம்மை ஊக்கினர். அவரது வேண்டுகோளுக்கு மாறு கூறமாட்டாது இணங்கி விநாயகப் பெருமான் திருவருளை முன்னிட்டு, எமக்கு எட்டிய அளவில் ஒருவாறு ஓர் உரைவகுத்து வழங்கலாயிற்று.

எமது முதுமைப் பருவத்தால் உண்டாகும் சோர்வு மறதி முதலிய வற்றால் நேரும் குறை குற்றங்களை எடுத்துப் பாராட்டாமல், அவற்றையும், அவற்றின் திருத்த மாற்ற ரூபங்களையும் எமக்கு அறிவித்தால், அவற்றைப் பார்வையிட்டுப் பதிப்பாளரிடம் ஒப்படைக்க அவை உதவுவனவாகும். அவர் ஆவன செய்தல் கூடும். இதனைக் கண்ணுறும் சான்றோர்க்கு எமது இவ் வேண்டுகோளைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம். இதனை வெளியிடும் உபகாரசீலர் இது போன்ற அரும் பெரு நூல்களை வெளியிடுதற் பொருட்டு அருள்புரிய வேண்டி, எல்லாம்வல்ல இறைவனாகிய விநாயகப் பெருமானை இறைஞ்சி யேத்துகின்றோம்.

**“குற்றங் களைந்து குணமாக்கிக் கொள்ளுதலே
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்.”**

465/1, சே.சே.எஸ்.கீதி,
வண்ணார்பண்ணை,
யாழ்ப்பாணம்.

வித்துவான் ந.சுப்பையாபிள்ளை
16.16.1974

நீராவிப் பிள்ளையார் பேரில் முநீ சேனாதிராய முதலியார் இயற்றிய கல்வெண்பா காப்பு

பொன்பூத்த நீராவிப் பூங்கோயில் வாழ்வுகந்த
மின்பூத்த வேர்கோட்டு வேழமே! - நின்சீர்த்தி
வெண்கலியாற் போற்ற விநாயகனே! நல்லருள்செ
யெண்கலிதீர்த் தென்னுள்ளே நின்று.

பதவுரை: பொன் பூத்த நீராவிப் பூங்கோயில் - பொலிவு மிக்க நீரையுடைய குளக்கரையிலுள்ள அழகிய கோயிலின் கண்ணே, வாழ்வு உகந்த - சாந்நித்தியமா யெழுந்தருளியிருத்தலை விரும்பிய, மின்பூத்த ஓர் கோட்டு வேழமே - ஒளிபொருந்திய ஒற்றைத் தந்தத்தினையுடைய யானை முகம் போலும் முகத்தையுடையவரே, விநாயகனே - விநாயகன் என்று புகழும் பெயரையுடையவரே, நின் சீர்த்தி - உமது மேம்பட்ட புகழ்களை, வெண்கலியால் போற்ற - கலிவெண்பாவினால் (அடியேன்) பாடித் துதித்தற் பொருட்டு, என் உள்ளே நின்று - அடியேனது சித்தத்திலே வெளிப்பட்டு நிலைத்து, என் கலி தீர்த்து - சிந்தனைக்கண் உண்டாகும் இடையூறுகளை நீக்கி, நல் அருள் செய்-திருவருள் புரிவீராக (என்றவாறு).

விசேடவுரை: நீராவி - (நீர்+ஆவி) - (எந்நாளும்) நீரையுடையதாய் விளங்கும் குளம்; காரணவிடுகுறிப் பெயர். வேழம் - யானை; அது பொருளாகுபெயராக யானை முகத்துக்கு ஆகி, பின் அம்முகம்போன்ற முகத்தை உடைய கடவுளுக்குப் பெயராய் வந்த இருமடியாகுபெயர், சீர்த்தி - மிகுபுகழ், (பலவகையினாலே) மிகுதியான கீர்த்தி, மேம்பட்ட (தனக்கு ஒப்பதும் உயர்ந்தது மில்லாமையால் உயர்ந்த) கீர்த்தி; கீர்த்தியினும் உயர்ந்தது "சீர்த்தி" எனப்படும். வெண்கலி - கலிவெண்பா எனப்படும் செய்யுள்; குமரகுருபரசுவாமிகளால் முருகக் கடவுள்பேரில் பாடப்பெற்ற திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கலிவெண்பாவும் இவ்வகையதே. போற்ற - தோத்திரஞ்செய்ய, துதிக்க.

விநாயகன் - (வி+நாயகன்) - தனக்கு ஒரு தலைவனின்றித் தானே மற்றெல்லார்க்குந் தலைவனாக விளங்குபவர்; வி = இன்மைப்

பொருளுணர்த்தும் வடமொழி விசேடண மொழியாகிய இடைச்சொல்; நாயகன் = தலைவன் (விநாயகன்) = தனக்கு ஒரு தலைவன் (மேலதிகாரி) இல்லையாகப் பெற்றவர் என்றபடி; இவ்வாறு வாமன புராணத்திற்கு கூறப்பட்டதென்ப. பரசிவமும் ஆதித் தோற்றக் கணபதியும் வேறல்லராய் ஒரு தன்மையராய் உள்ள காரணத்தால் இவ்வாறு பொருள் தரும் காரணப் பெயர் பெற்றார் என்க; இத்தோற்றம் சதாசிவமூர்த்திக்கு மேற்பட்டதாயும் உருவமற்ற பரசிவத்தின் கீழுள்ளதாகவும் கொண்ட அருவருவத் தோற்றக் கணபதி வடிவம் என்ப.

எண் - எண்ணம், சிந்தித்தல், ஆலோசனை: கலி - துன்பம், வறுமை முதலிய இடையூறு, தீங்கு; எனவே, எண்கலி = இக்கலிவெண்பாவிலே சிறந்த யமக அலங்காரம் (மடக்கணி) கண்ணிதோறும் பொருந்தும்படி சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் சீர்களிலும் அடிகளிலும் அமைத்துப் பாட விரும்பினார். அவ்வாறு பாடும் வல்லமைக்கு ஏற்படும் முட்டுப்பாடாகிய (சொற் பஞ்சம் பொருட்பஞ்சமாகிய) சிந்தனாசக்தி பற்றிய வறுமையும் துன்பங்களுமாகிய இடையூறுகள் என்பது திரண்ட பொருளாகும். கலி வெண்பாவில் இவ்விரண்டாக இணைந்து வரும் அடி 'கண்ணி' எனப் பெயர் பெறும்.

நூல்

1ஆம் கண்ணி : பூவம் புயன்சீர்ப் புயங்கத்தான் காணுநாற

பூவம் புயன்சீர்ப் புயங்கத்தான் - பூவம்பார்

2ஆம் கண்ணி : மாதங்க மாதரித்தான் மைந்தனை வாவ்வதன

மாதங்க மாதரித்த மைந்தனை! [மாதங்க *

ப-ரை: பூ அம்புயன் - தாமரைப்பூவிலிருக்கும் பிரமதேவனும், சீர்ப்புயங்கத்தான் - சிறந்த ஆதிசேடனாகிய சயனத்தில் பள்ளி கொள்ளும் விட்டுணுமூர்த்தியும், காண் அரு - (பெருஞ்சோதியாகத் தோன்றிய தம் அடிமுடிகளைத் தேடிக்) காண்டற்கு அரியவராகப் பெற்ற, நால் பூ அம் புயன் - (கோட்டுப் பூ முதலிய) நால்வகைப் பூக்களாகிய மலைகளை யணிந்த அழகிய தோள்களையுடையவரும், சீர்ப்புயங்கத்தான் - (கொல்லுந் தொழிலில்) மேம்பட்ட நாகங்களை ஆப்ரணங்களாக அணிந்தவரும், பூ அம்பு ஆர் மாது அங்கம் ஆதரித்தான் - (தாமரை முதலிய ஐவகைப்) பூக்கள்

அம்புகளாக (தமது ஒரு திருக்கரத்திலே) பொருந்தப்பெற்ற உமாதேவியை (த் தம் இடப்பாதித்) திருமேனியில் பொருந்த விரும்பிப் பாதிமேனியைக் கொடுத்தருளிய அர்த்தநாரசீவரராயுள்ளவருமாகிய பரசிவத்துக்கு, மைந்தன் என - மூத்த திருக்குமாரர் என்று உலகம் போற்றும்படி, வாழ்வதனம் மாதங்கம் ஆதரித்த - (பிரணவ சொரூபமாகப்) பொருந்திய தமது முகம் யானை முகம் போலக் கொள்ள விரும்பித் தோற்றியருளிய, மைந்தனே - வலிமைமிக்கவரே (எ-று).

வி-ரை: பூ+அம்புயம் - புவாகிய தாமரை; இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை; தாமரைப்பூ என்றபடி அதில் இருப்பவராதலின் பிரமதேவர் "பூவம்புயன்" எனப்பட்டார். சீர் - சிறந்த, மேம்பட்ட, தலைமை பொருந்திய; இது "புயங்கம்" என்ற பகுதிக்கு அடை. (புயங்கம் + அன்) = புயங்கத்தான் (புயங்கம் - பாம்பு; இங்கே ஆதிசேடன்) ஆதிசேடனைப் படுக்கையாகக் கொண்டு பாற் கடலில் அறிதுயில் கொள்ளும் விட்டுணு; காண் - காணுதல்; முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அரு - அரிய, இயலாத; நால் வகைப் பூக்களாவன: கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, செடிப்பூ அல்லது புதர்ப்பூ, நீர்ப்பூ என்பன: பூ - இங்கே பூமாலை (ஆகுபெயர்). புயன் - (புயம் - தோள்) தோள்களையுடையவர். தேவர் முதலாகிய எவராலும் எந்தப் பிராணிகளாலும் எவ்வித ஆயுதங்களாலும் தன்னைக் கொல்ல முடியாதபடியான வரத்தினைக் கயமுகாசுரன் பெற்று, பின் தேவர்களையெல்லாம் வருத்தி அடக்கியாண்ட போது, கைலாசபதியைச் சரணம் புகுந்து வேண்டினர். அவர்கள் துன்பங்களை நீக்கிக் காத்தருளுதற் பொருட்டுச் சிவபெருமானுடைய சத்தி சங்கற்பத்தினால், தேவவடிவம் முதலிய எந்த வடிவத்துள்ளும் அடங்காத யானைமுகக் கடவுளாகத் தோற்றி பின் கயமுகாசுரனைக் கொன்று தேவர்களைக் காத்தருளினார் விநாயகர் என்னும் புராண வரலாறு, "மாதங்க மாதரித்தான் மைந்தனென வாழ்வதனம் மாதங்கம் ஆதரித்த மைந்தனே" என்பதனாற் குறிக்கப்பட்டதென்றுணர்க.

* மாதங்க என்ற **இத்தனிச்சொற் யாகம்** இங்கே மேலுள்ள தொடரோடு சேர்ந்து பொருள்படாமல், பின்வருங் கண்ணியுடன் சேர்ந்த பொருள் தருவது, இதனை விளக்குவதற்கு [இக்குறியீடு இடப்பட்டது. மேலும் இப்படியே

2ஆம் கண்ணி :

— மாதங்க

3ஆம் கண்ணி : மெய்க்கோட் டகவரையு மேன்மைபெறப் பாரதமோர்
மெய்க்கோட் டகவரையும் வித்தகா! [மெய்க்கோட்டங்

பு-ரை: மா தங்க மெய் கோடு அகம் வரையும் - மேம்பட்ட (மாற்று யர்ந்த) பொன்னையுடைய உடம்பும் கொடுமுடியுமாகிய இடங்களையுடைய மேருமலையும், மேன்மைபெற - மேன்மையைப் பெறும்படியும், அப்பாரதம் (உம்) - அந்தப் பாரதமாகிய இதிகாச நூலும், ஓர் மெய் கோள் தக - ஒப்பற்ற மெய்ந் நூலாகிய வேதங்கள் நுதலிய கோட்பாடுகளைத் தன்னுட் கொண்டு உயர்ந்தமையாம் மேன்மை பெறும்படியும், வரையும் - (அம் மேருமலையை ஏடாகவும் தமது திருக்கரத்திலுள்ள தந்தத்தினை எழுத்தாணியாகவுங் கொண்டு) எழுதியருளிய, வித்தகா - ஞான சதுரரே (எ-று)

வி-ரை: மா -பெருமை. தங்கம் - பொன். மெய் - உடம்பு, வடிவம். கோடு - கொடுமுடி, சிகரம். அகம் - இடம். உள் - உள்ளிடம்: இது குகையும் "கனி" எனப்படும் பொற்சுரங்கமும் ஆகியவைகளை ஈண்டு உணர்த்தும். மேருமலையானது தன்னகத்தே பொன்னுடையதென்பதைத் திருவிளையாடற் புராணத்திலே மேருவைச் செண்டாலடித்த படலத்தால் உணர்க. மேருவைப் பொன் மயமான மலை எனவும் நூல்கள் கூறும். "அப் பாரதம்" என்பழி 'அ' உலகறிசுட்டு, 'வரையும்' என்பழியுள்ள எச்சவும்மை 'பாரதம்' என்பதனீற்றிலும் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. அதனால் 'வரையும்' மேன்மை பெற+ 'பாரதமும்' மெய்க்கோள் தக+ வரையும் "வித்தகா" என இயைந்து, 'பெற', 'தக' என்ற இரண்டு செய்வெனச்சங்களும் "வரையும்" என்னும் ஒரு வினை கொண்ட வாறுணர்க: ஈண்டு எச்ச அடுக்கு வினைச் செவ்வெண்ணாக நின்றன; அதனால், 'மேன்மை பெறவும் தகவும் வரையும்' என உம்மை விரித்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டது.

மெய் - (பின்னது) உண்மை, ஈண்டு ஆப்த வாக்காகிய வேதங்களை இலக்கணையால் உணர்த்தியது. அவ்வேதம் அறம் முதலிய நால்வகைப் புருஷார்த்தங்களை யுணர்ந்தொழுகக் கருவியாகிய முதனூலாயினாற் போல, அதன் உபவிருங்கணமாகிய பாரதமும் ஐந்தாம் வேதம் எனப் புகழப்பட்டு அத்துணைச் சிறப்பினைப் பெற்றதாதலின், "பாரதமும் மெய்க் கோள் தக" என்றார். கோள் - கோட்பாடு, கொள்கைகள்; அவை தருமநீதி முதலியவை. கோள் + தக - மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை; "கோளால் தக"

என விரியும்; தக - தகைமைபெற, மேன்மை பெறும்படி. "வரையும்" என்புழியுள்ள எச்சவும்மையால் அதன் எஞ்சுபொருட் கிளவியாயுள்ள "பாரதம்" என்பதற்கு உம்மை மேலே விளக்கியபடி வருவித்துக் கூட்டப்பட்ட தென்க. வரையும் - எழுதும்: வரைதல் - எழுதுதல். வித்தகன் - அறிஞன், சதுரன் (= சாமார்த்தியசாலி).

3ஆம் கண்ணி :

- மெய்க்கோட்டங்

4ஆம் கண்ணி : கொண்டுள்ளங் கோடாது கும்பிடுநல் லன்பர்குறை

கொண்டுள்ளங் கோடாக் குணவனே! - [கொண்டனைய

பு-ரை: மெய்க் கோட்டங் கொண்டு - (அஞ்சலி நமஸ்காரம் பிரதட்சிணம் முதலிய கருமங்களைச் செய்தற்கண்) உடலுறுப்புக்கள் வளை தலைப்பொருந்தி உள்ளம் கோடாது, மனம் (வாக்குக் காயங்கள்) விதிமுறை நெறியிற் கோணுதலின்றி (= நேரியவாயமையும்படி), கும்பிடும் - பூசித்து வழிபடுகின்ற, நல் அன்பர் குறைகொண்டு - மெய்யன்பினையுடைய அடியார்களிடத்து ஏற்படும் சிறுபிழைகளால், உள்ளம் கோடா(த) குணவனே - திருவுள்ளக் கருணை மாறுபடாமல் பொறுத்தருளும் (= மன்னித் தருளுகின்ற) நற்குணசீலனே (எ-று).

வி-ரை: கோட்டம் - வளைதல், வளைந்து செல்தல். மெய் + கோட்டம் = மெய்க்கோட்டம் = உடலினது கோட்டம்; ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை; ஈண்டு 'அது' உருபு வினைமுதற் பொருண்மையாகிய காரகப் பொருட்டு. "மெய்க்கோட்டங் கொண்டு + கும்பிடும், உள்ளங்கோடாது + கும்பிடும்" என வினையெச்சங்களிரண்டும் ஒருவினை கொண்டு முடிந்தன. "உள்ளம்" - மனம்; இச்சொல் "ஒரு மொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" என்னும் உபலக்ஷண விதியால் (நன்னூல் - சூத்திரம் - 358), தனக்கு இனமாகிய ஏனைய வாக்கு காயம் இரண்டனையும் தழுவி, அம்மூன்றையும் பொருளாகக் கொள்ள நின்றது. குறை- குறைபாடும் குற்றமும், பிழை; 'கொண்டு' என்னும்- மூன்றாம் வேற்றுமைச் சொல்லுரு பேற்றது. உள்ளம் (பின்னது) - திருவுள்ளம்; திருவுள்ளக் கருணையை இலக்கணையால் உணர்த்திய குறிப்புமொழி. கோடா(த) - மாறுபடு தலில்லாத, குன்றாத - கெடாத என்றபடி. குணவன் - குணத்தையுடையவன், "குணம்" ஈண்டுச் சாந்தகுணம், பொறுத்தருளும் நற்குணம். 'கோடாத' என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்ச வினை 'கோடா' எனக் கடைக்குறை

விகாரம் பெற்றது. இவ்வாய்பாட்டுப் பெயரெச்ச வினைச் சொல்லெல்லாம் இங்ஙனம் உலக வழக்கிலும் விகாரப்பட்டுவரும், அதனால், இந்நூலின் பதவுரையில் பதச்சேதங்காட்டுமிடமெல்லாம் அவ்வீற்று அகரம் விரித்துக் காட்டிக் கையாளும்பொழுது (....) இவ்விதக் குறியீட்டுள் அமைக்கப்படும் என்றுணர்க.

4ஆம் கண்ணி : - கொண்டையை

5ஆம் கண்ணி : வென்றார்க்குங் கும்போத ராதியர்நா தா!பணியா
வென்றார்க்குங் கும்போத ராதியே! [-வென்றார்க்குங்

முற்பாதிக்கண்ணி :

கொண்டல் நைய..... நாதா!”

ப-ரை: கொண்டல் நைய வென்று ஆர்க்கும் கும்போதர ஆதியர் நாதா - மேகங்களும் (அதிர்ச்சி காரணமாக) நடுங்கி நிலைகுலையும்படி (அவற்றின் பெரிய இடிமுழக்கத்தையும்) வென்று (=விஞ்சி) (போரில் அதட்டி) ஆரவாரிக்கும் இயல்பினையுடைய கும்போதரன் முதலாகிய பூதகணச் சேனையையுடைய தலைவரே (எ-று).

வி-ரை: கும்போதர - ஆதியர் = கும்போதராதியர்; தீர்க்கசந்தி விதிபெற்றுப் புணர்ந்த வடசொற்றொடர்மொழி; ஆதியர் - முதலாயினோர், சேனைவீரர். ஆர்க்கும் என்ற பெயரெச்சவினைத் தொழில் சேனைவீரரின் தொழிலாய் அவர்க்கு விசேடணமாகும்.

பிற்பாதிக்கண்ணி:

பதச்சேதம்: பணி ஆ(க) என்று ஆர்க்கும் கும்ப உதர ஆதியே!

ப-ரை: பணி ஆ(க) என்று ஆர்க்கும் கும்ப உதர ஆதியே - (விசுவரூபங் கொண்ட போது தமது உதரபந்தனத்திற் பொருந்திய இரத்தின கசிதமான) ஆபரணம் போல (ஆகாயத்திலுள்ள) சூரியனைப் பொருந்துவிக்கின்ற குடம்போலுந் தொந்தி வயிற்றையுடைய முழுமுதற் கடவுளே (எ-று).

வி-ரை: பணி - ஆபரணம். ஆ(க) - போல். என்று- சூரியன்.

ஆர்க்கும் - பொருந்துவிக்கின்ற: ஆர்தல் - பொருந்தல்: 'ஆர்விக்கும்' என்பதன் விகாரம். கும்ப + உதரம் = கும்போதரம்; (கும்பம் - குடம்; உதரம் - வயிறு.) குணசந்தி விதியாற் புணர்ச்சிபெற்ற வடசொற்றொடர் மொழி. உதரம்+ஆதி = உதராதி; தீர்க்கசந்தியாகப் புணர்ந்த வடசொற்றொடர் மொழி. ஆதி - முதற்கடவுள். விநாயகரது விசுவ ரூபத்திலே வானிற் சூரியன் அவரது உதரபந்தனத்திலுள்ள ஆபரணத்தின் இரத்தினம் போல் விளங்கிய தென்பதை "திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான், சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன், அகட சக்கரவிண்மணி யாவுறை, விகட சக்கரன்" என்னுங் கந்தபுராணக் காப்புச் செய்யுளாலும், விநாயக புராணத்தாலும் அறிக.

5ஆம் கண்ணி :

- என்றார்க்குங்

6ஆம் கண்ணி : கற்பகஞ்சேர் வல்லி கனகநிலங் காமருசீர்க்

கற்பகஞ்சேர் வல்லி கனகநிலங் - கற்பனைசெய்

மாதாதா மந்திர மதலையா! [மன்னுலக

மாதாதா மந்திர மதலையா - மா தா தா

புத்ச்சேதம்: என்ற ஆர்க்கும் கற்பகம் சேர் வல்லி கனகம் நிலம் கா மரு சீர் கற்பு அகம் சேர் வல்லி கல்நகம் நிலம் கற்பனை செய் மாதா தா மந்திரம் மதலையா!

அந்வயம்: என்று ஆர்க்கும் கற்பகம் + வல்லி + சேர் + கனக நிலம் கா மரு சீர்க் கற்பு அகம் சேர் வல்லி + மாதா + கல்நக(ம்) நிலம் கற்பனை செய் + தா மந்திர மதலையா!

ப-ரை: என்று ஆர்க்கும் - சூரியனது ஒளிபோலும் ஒளியைத் தன்னிடத்தே பொருந்தக் கொண்டிருக்கின்றதும் (ஒளிமயமானதும்), கற்பகம் வல்லிசேர் - கற்பகமரச் சோலையும் காமவல்லிக் கொடியும் பொருந்தி யிருக்கின்றதுமான, கனக நிலம் - பொன்னுலகம் எனப் பெயரிய சுவர்க்க லோகத்தில் வசிப்பவர்களாகிய (இந்திரன் அக்கினி வாயு முதலிய) தேவர்கள், கா மரு - (உலகங்களைக்) காத்தலாகிய தங்கடமைகளைக் கைக்கொண்டு செய்வதற்குரிய, சீர் - சிறந்த ஆற்றல்களை (= சக்திகளை), கற்பு - தன் சங்கற்பமாத்திரத்தினாலே, அகம்சேர் - அத்தேவர்களிடத்தே அதிட்டித்து நின்று பொருந்தச் செய்கின்ற (= ஆக்கி உதவுகின்ற), வல்லி மாதா - பூங்கொடி போன்றவளாகிய உலகமாதா - (சிவசக்தி எனப்படும்) உமா

தேவி), கல் நக நிலம் - பாறைகளையுடைய (திருக்கைலாச) மலையிடத்தே, கற்பனை செய் - சிருட்டித்து(த் தனக்கு வாயில் காப்போனாக) நிறுத்திய, தா-பராக்கிரமம் பொருந்திய, மந்திர மதலையா! (அந்தப்புர) மாளிகையின் வாயிலில் (காவல் புரிந்து) நின்றருளிய சிறுபிள்ளை வடிவினரே (எ-று).

வி-ரை: கனகம் - பொன். நிலம் - உலகம். ('ஆக்கும்' என்னும் பெயரெச்சம் 'கனகநிலம்' என்னும் பெயருக்கு அடையாய் அதனைக் கொண்டு முடிந்தது.) 'கனகநிலம்' என்ற இது இடவாகு பெயராய்த் தேவர்களை யுணர்த்தியது. கா - காத்தல்; (முதலிலைத் தொழிற்பெயர்) மரு - மருவுகின்ற, செய்கிறதற்குக் கருவியாகிய; சீர் - சிறப்பு, சக்தியாகிய வல்லமை. கற்பு - சங்கற்பத்தால், எண்ணத்தினால். அகம் - இடம், 'இங்கே தேவர்களிடத்தே என்றபடி. சேர் - சேர்கின்ற, பொருந்தப்பண்ணுகின்ற. மாதா - சிவசக்தி. இந்திராதி தேவர்கள் உலகினைக் காத்தற்குரிய (மழை பெய்விதல், தீயுருவோடு - தன் தேயு பூதவடிவங்களால் ஒளிதருதல் தகித்தல் முதலிய செய்தல், காற்றினைப் பரவச் செய்து - பிராணவாயு முதலியவாக உபகரித்தல் போன்ற) தொழில்களைத் தங்களுடைய சொந்த ஆற்றலாற் செய்பவரல்லர், சிவசக்தியின் உதவியால் தாம் பெற்ற ஆற்றலாற்றான் செய்வர்கள் என்பது "கனகநிலம்.... மாதா" என்பதனாற் குறிக்கப்பட்டது: தேவர்கள் தங்களுடைய ஆற்றலைக் குறித்துச் செருக்குற்றதை யுணர்ந்த சிவபெருமான், அவர்களுக்கு எதிரே ஓர் இயக்கன் வடிவாய் வெளிப்பட்டு ஒரு துரும்பினை நிறுத்தி, அத் தேவர்களை நோக்கி, "இத் துரும்பினை உங்கள் ஆற்றல்களால் அசைத்துப் பிடுங்குதல் எரித்தழித்தல் முதலிய காரியங்களைச் செய்யுங்கள்" என்றவிடத்து அத்தேவர்கள் முயன்று ஒன்றும் செய்யமாட்டாதவர்களாயினார்கள்; பின் இயக்கனது வடிவம் மறைய, சிவபெருமான் தமக்கு அருளிய ஆற்றல்களால் தாம் தங்கடமைகளைச் செய்து வருவதை உணரப் பெற்றனர் என்னும் (கந்தபுராணத்து) வரலாற்றினால் உணர்க. நகம் - மலை, இங்கே கைலாயமலை, கற்பனை செய் - சிருட்டித்து நிறுத்திய, தா - வலிமை பொருந்திய, மந்திரம் - மாளிகை, அதன் வாயிலை யுணர்த்தியது (ஆகுபெயர்). மதலை - பிள்ளை. மதலையன் - பிள்ளை வடிவினர்: ஈறு திரிதலாகிய விளியுருபேற்று "மதலையா" என நின்றது.

நண்ருக்குறித்த வரலாறு: "உமாதேவியார் கைலாச மலையிலே தமது அந்தப்புர மாளிகையிலுள்ள திருமஞ்சன அறைக்கு நீராடுதற் பொருட்டு

ஐயை, விஜயை என்ற தோழியருடன் சென்றனர். அப்பொழுது ஐயை, அம்மையை நோக்கி, “சிவகணத்தவர்களாகிய நந்தி, பிருங்கி என்பவர்களைத்தானே நாம் அந்தப்புரக் காவலராக வைத்திருக்கின்றோம். நமக்கென்று ஒரு தனியாளைப் பெருமாட்டி படைத்து வைத்துக் கொள்ளுதல் நல்லதல்லவா” என்று வேண்டிக் கொண்டாள்; அதற்கு இணங்கி உமையம்மையார் ஒரு பாலயப் பருவத்தனாகிய பிள்ளையைச் சிருட்டித்துக் காவலாக வைத்துச் சென்றனர். அக்காலையில், சிவபெருமான் உமாதேவியைக் காணச் சென்று அறையின் உள்ளே புகலுற்றார். புதுக் காவலன் தடுத்தான். முடிவில் தாமறியாத அப்பாலகன் தலையைத் தமது மழுவால் வெட்டினார். செய்தியறிந்த பிராட்டி வருந்தினார். சிவபெருமான் ஒரு யானைத் தலையைப் பொருத்தி உயிர்ப்பித்தார்” என்பது மச்சபுராண வரலாறு என்ப. இது விநாயகரின் பல அவதாரங்களுள் ஒன்று என்று உணரற்பாலது.

7ஆம் கண்ணியில் “மன்னுலக..... மாதாதா; என்றுள்ள எஞ்சிய பாகத்தின் பொருள் 8ஆம் கண்ணியோடு தொடர்தலின், அங்கே சேர்த்துப் பொருளுரைக்கப்படும்; இது போலவே, பின்பும் இப்படி “[” இவ்வித அடையாளத்தாற் குறிப்பனவற்றை உணர்ந்து கொள்க.

7ஆம் கண்ணி : மன்னுலக
மாதாதா மந்திர மதலையா - மாதாதா

8ஆம் கண்ணி : அஞ்சலா ரும்பணிசெய் யாளாக வண்ணல்பணி
அஞ்சலா ரும்பணிசெய் யாளாக - வஞ்சலெனுஞ்
செங்கையார் செம்மலே! செம்மலைகோட் டுஞ்செழுங்கைச்
செங்கையார் செம்மலே! [செம்மலரிற் - செங்கையை (நேர்)

புதச்சேதம்: மன் உலகம் மாதாதா மந்திரம் மதலை ஆ(கு)ம் மாதாதா அஞ்சலாரும் பணிசெய் ஆள் ஆகு அ அண்ணல் பணி அஞ்சல் ஆரும். பணி செய் ஆள் ஆக அஞ்சல் எனும் செம்மை கை ஆர் செம்மலே! செம்மலை கோட்டும் செழுமை கை செம்மை கையார் செம்மலே!

பு-ரை: மன் உலக மா தாதா - நிலைபெற்ற உலகங்களைப் படைத்த பெருமை பொருந்திய பிரமாவும், மந்திரம் ஆ(கு)ம் மதலை மா தாதா - குகைபோலப் பிளந்த தூணிலிருந்து (நரசிங்கவடிவாகத்) தோன்றிய

விட்டுணுவாகிய பிரமபிதாவும், அஞ்சலாரும் - (தன் குலத்துக்குப்) பகைவராகிய தேவர்களும், பணி செய் ஆள் ஆகு அ அண்ணல் பணி - தொண்டு செய்யும் அடிமையாகப் பெற்ற அந்தப் பெருமையிற் சிறந்தோனாகிய கயமுகாசுரன் பணித்த (= சொல்லிய), அஞ்சல் ஆரும் பணி - அச்சத்தாற் செய்ய மனம் பொருந்திய தொழிலாகிய (அவனெதிரில் நின்று) தம் சிரசில் மும்முறை கைம்முட்டிகளாற் குட்டிக்கொள்ளுதலும் தோப்புக் கரணச் செயலும் செய்யும் வழிபாட்டை, செய் ஆள் ஆக - (விநாயகராகிய தமக்குச்) செய்யும் ஆட்களாக நின்று வணங்காநிற்க, அஞ்சல் எனும் செங்கை ஆர் செம்மலே - (அவ் விட்டுணு முதலாகிய தேவர்களை) அஞ்ச வேண்டாம் என்றருளிய அபயகரத்தையுடைய தலைவரே, செம்மலை கோட்டும் செழுங்கைச் செங்கையார் + செம்மலே - மேரு மலையை (வில்லாக) வளைத்துத் தாங்கும் வலிய திருக்கரத்தினையுடைய செவ்விய (திரிபுரசங்காரத்) தொழிலைச் செய்த சிவபெருமானுடைய திருக்குமாரரே (எ-று).

வி-ரை: மா-பெருமை. தாதா - பிரமன், சிருஷ்டி கருத்தா (வடசொல்). மந்திரம் - மலைக்குகை, மதலை - தூண். ஆம் - (உவமையுருபு) போலப் பிளக்கப்பட்ட. 'மந்திரம் + ஆம் + மதலை' என மொழிமாற்றி அந்வயங்கொண்டு பொருள்கொள்க. மா (=மஹா) தாதா; தாதா - பிதா, (வடசொல்: 'தாதை' எனத் தமிழில் திரிந்து வழங்கும் பெயர்) மாதாதா - (பிரமனைத் தன் உந்திக்கமலத்திறோற்றுவித்து) (-சிருட்டித்து) அவருக்குப் பிதாவாயுள்ளவர் ஆகையால் மகா தாதாவாய் இங்கே 'மாதாதா' எனப்பட்டார் விட்டுணு. இவ்வாறன்றி, (மன்னுலகிற்குப்) பாட்டன் போன்றவர் எனினுமாம்: பிரமா உலகைச் சிருட்டித்து அதற்குப் பிதா எனப்பட்டால், அப்பிதாவுக்குப் பிதாவாகிய விட்டுணு அவ்வுலகத்துக்குப் 'பாட்டன்' என்ற முறையாதல் பற்றி 'மாதாதா' (= மஹாதாதா) எனப்பட்டார். "பிதாவைப் பெற்ற பாட்டன்" என்ற முறையானவனைப் 'பிதாமஹன்' என்று வடமொழியில் வழங்கும் பெயர்ப்பொருளைத் தந்தது மாதாதா (-மஹாதாதா) என்றல் பொருந்துமாறறிக. வடமொழியிலும் வல்லவராகிய இந்நூலாசிரியர், இப்படியே வடமொழிச் சொற்களையும் அச் சொற்களின் பொருள்களையும் கையாண்டு இந்நூலைச் செய்துள்ளார் என்பதை இந்நூல் முழுவதிலும் காண்க. அஞ்சலார் - பகைவர், ஈண்டு கயமுகனாகிய அசுரனுக்குக் குலப்பகைவராயுள்ள இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், பணிசெய் ஆள் - வேலையாளர், ஏவலாளர். 'அ அண்ணல்' என்பழி 'அ' உலகறி சுட்டு, அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தோன், இங்கே கயமுகாசுரன். தேவர்கள் அவனது

கட்டளைப்படி அவனுக்குக் குட்டிக் கும்பிடுதல் முதலிய முறையில் வழிபட்டு ஏவல் செய்த வரலாற்றையும், அவ்வித வழிபாட்டை விட்டுணு முதலிய தேவர்கள் விநாயகருக்குத் தாமாக உவந்து செய்து வழிபட்டு வரம் வேண்டிய வரலாற்றையும் விநாயக புராணத்திலும் கந்தபுராணத்திலும் காண்க. விரிவஞ்சி விடப்படுகின்றது. பணி - (இரண்டாவது) பணித்த, சொல்லிய, கட்டளையிட்ட; (வினைத்தொகைப் பெயரெச்ச வினை), செம்மல் - (முன்னது) எப்பொருட்கும் இறைவன்; (பின்னது) மகன், செம்மலை - செந்நிறமான பொன்மலை, மேருமலை, செங்கையார் - செவ்விய தொழிலைச் (சங்காரம்) செய்தவர்: கை-தொழில், செய்கை: "பொய்ப்படு மொன்றோ புனைபுணுங் கையறியாப், பேதை வினைமேற்கொளின்" (திருக்குறள் - செய். 836), "செய்ஞ்ஞின்ற நீலமலர்கின்ற தில்லைச் சிற்றம் பலவன், நீலமணிமிடற்றான், கைஞ்ஞின்ற ஆடல் கண்டாற் பின்னைக்கண் கொண்டு காண்பதென்னே" (அப்பர் திருவிருத்தம்: கை நின்ற ஆடல் = பஞ்சகிருத்தியமாகிய ஐந்தொழில் பொருந்திய நடனம்) என்புழியும் இப்பொருட்டாதல் அறிக.

9ஆம் கண்ணி :

செம்மலரிற் - செங்கையைநேர்

10ஆம் கண்ணி : தேவல் லைவயுள்ளார் சித்தனே! நீயாகுந்

தேவல் லைவயுள்ளார் சித்தனே! [தேவர்க்காய்

பதச்சேதம்: செம்மை மலரின் செங்கையை நேர் தே வல்லவை உள் ஆர் சித்தனே! நீ ஆகும் தே அல்லவை உள்ளார் சித்தனே!

பு-ரை: செம்மலரிற் செங்கையை நேர் தே வல்லவை உள் ஆர் சித்தனே! - சிவப்புப் பூப்போலப் பிரகாசிக்கின்ற திருவாதிரை நட்சத்திரத் தினை அதிட்டிக்குந் தானமாகக் கொண்ட தெய்வமாகிய சிவபெருமானும் சத்தியாகிய உமாதேவியுமாகிய இருவருடைய சங்கற்பத்தின் கண்ணே பொருந்தி அவதரித்தவரே!, நீ ஆகும் தே அல்லவை உள்ளார் சித்தனே! - சிவாம்ச உருவமாகிய தேவரீர்போலுள்ள தெய்வமல்லாத பிறதெய்வங் களை (த் தமக்கு முதன்மைக் கடவுளாக) நினையாத சிவனடியார்களின் சித்தத்திலே குடிகொண்டருள்பவரே! (எ-று),

வி-ரை: திருவாதிரை நட்சத்திரம் செந்நிறமாகப் பிரகாசித்தலின், 'செம்மலரிற் செங்கை' என்றார். 'இன்' என்னும் ஐந்தனுருபு உவமைப்

பொருளில் வந்தது; செங்கை - திருவாதிரை நட்சத்திரம். நேர்தல் - அதிட்டத்தல், சாந்நித்தியமாயிருத்தல். தே- அதிதெய்வம், இங்கே சிவன். வல்லவை - மனைவி, இங்கே சிவசக்தியாகிய உமையம்மை. உள் - உள்ளம், சங்கற்பம், எண்ணம். ஆர்தல் - பொருந்துதல். சித்தன் - (முன்னது) சித்திக்கப்பெற்றவர், அவதரித்தவர்; (சித்தம் - தோன்றுதல், உண்டாதல்) (வடமொழி); (பின்னது) - சித்தத்திற் குடிகொள்பவர்; (சித்தம் - மனம்). 'சிவாம்ச ரூபமாய் விநாயகர்போலுள்ள தெய்வம்' என்றது கைலாசபதி, உமை, முருகன், வைரவர், வீரபத்திரர் முதலிய மூர்த்திகள் உட்படக் 'குருலிங்க சங்கமம்' எனப்படுபவைகளை. அவையல்லாத பிறதெய்வ மாவன: விட்டுணு, பிரமா, இந்திரன் முதலிய தேவர்கள். உள்ளார் - கருதாதவர், இங்கே சிவனடியார்.

10ஆம் கண்ணி :

- தேவர்க்காய்

11ஆம் கண்ணி : பொல்லா விபமுகத்துப் புங்கவசு ரற்செகுத்த

பொல்லா விபமுகத்துப் புங்கவனே [- பொல்லாத

பதச்சேதம்: தேவர் காப்பு ஒல்லா(த) இபம் முகத்து புங்கம் அசுரன் செகுத்த பொல்லா(த) இபமுகத்து புங்கவனே!

ப-ரை: தேவர்க் காப்பு ஒல்லா இபமுகத்துப் புங்க அசுரற் செகுத்த - இந்திராதி தேவர்களைப் பாதுகாத்த தொழுகுதற்கு மனமிணங்காத யானை முகத்தையுடைய (வரப்பெறுகளின் வலிமையால்) உயர்ந்த (கயமுகன் என்ற) அசுரனைச் சங்கரித்த, பொல்லா இபமுகத்துப் புங்கவனே - (போரில்) உக்கிரங் கொண்ட யானைமுகம் போன்ற முகத்தையுடைய (வெற்றி) மேன்மை பொருந்தியவரே (எ-று).

வி-ரை: ஒல்லா(த) - (மனம்) இணங்காத, இசையாத; இங்கே 'வருத்திய' என்னும் தாற்பரியத்தை யுணர்த்தியது. இபமுகத்து - (முன்னது) யானைமுகத்தையுடைய; (பின்னது) யானைமுகம் போன்ற முகத்தினை யுடைய; விநாயகரின் முகம் நெற்றிக்கண்ணும் சந்திரகலையாகிய பிறையினை யணிந்த சடாமுடியும் உடையதாய் விளங்குதலின், வடிவின் ஏகதேசத்தால் யானைமுகத்தோடொப்பது ஆதலின், இவ்வாறு பொருள் கொள்ளுதல் மரபாம் என்க. பொல்லாத - உக்கிரங் கொண்ட, அச்ச முறுத்தும். புங்கம் - மேன்மை. புங்கவன் - மேன்மை பொருந்தியவர்.

11ஆம் கண்ணி :

- பொல்லாத

12ஆம் கண்ணி : பாசாங் குசம்பா டணைகரவு பாறவருள்

பாசாங் குசம்பா டணைகரத்தாய்! [- பாசாங்கக்

பதச்சேதம்:பொல்லாத பாசாங்கு சம்பாடணை கரவு பாற அருள் பாசாங்குசம் (பாச + அங்குசம்) பாடு அணை கரத்தாய்!

ப-ரை: பொல்லாத - தீயனவாகிய, பாசாங்கு - வஞ்சனை (யெண்ணங்) களும், சம்பாடணை - அவ்விதமான சம்பாஷணைப் பேச்சுக்களும், கரவு - ஒளிப்பு மறைப்புச் செயல்களும், பாற - (என்னிடத்தே) ஓங்காது அடியோடொழியும் படியாக, அருள் - திருவருள் புரிவீராக, பாச அங்குசம் பாடு அணை கரத்தாய்! - பாசம் அங்குசம் என்னும் இரண்டு ஆயுதங்களும் (முறையே இடமும் வலமுமாகிய) இரு பக்கத்துக் கரங்களிலும் பொருந்தப் பெற்றவரே! (எ-று)

வி-ரை: "பொல்லாத..... அருள்" என்ற தொடர் மொழியானது "ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற்குரித்தே" (நன்னூல்.கூ.) என்னும் உபலக்ஷணவிதியால், 'ஈண்டுக் கூறப்படா தொழிந்த காம வெகுளி மயக்கங்களும், அவற்றின் விரியாகிய பொய், கோட்சொல், கடுஞ்சொல், பயனில்சொல், பிறர்க்கு இன்னாதன செய்தல், கொலை, களவு முதலிய குற்றங்களும் தோன்றா தொழியும்படி அருளுக' என்னும் பொருளையும் தந்து நின்றது. 'சம்பாஷணா' என்ற வடமொழியின் திரிபு 'சம்பாடணை'; 'ஒருவர் மற்றவரோடு வினாவும்விடையுமாகக் கலந்துரையாடல்' என்பது இதன் பொருள். பாசாங்கு - வஞ்சனை. 'பொல்லாத' என்னும் அடைபின்வரும் மூன்றற்குமுரிய பொது அடைமொழி. பாசாங்கு கரவு என்பவற்றோடு உடன்வைத்தோதிய அதனால், வஞ்சனை பொருந்திய சம்பாஷணை யென்பது பெறப்பட்டது. பாச + அங்குசம் = பாசாங்குசம்; வடமொழித் தீர்க்க சந்தியாகப் புணர்ந்த தொடர்; பாசம் - பிணிக்கும் கருவி, அங்குசம் - யானையை அடக்கிச் செலுத்துதற்குரிய ஆயுதமாகிய தோட்டி. தாம் ஆன்மாக்களைப் பந்தித்துள்ள ஆணவமலத்தைப் பிணித்து அதன் வலியை அடக்குதலையுணர்த்தும் ஓர் அறிகுறியாகவுங் கொண்டனர் போலும்; இவ்வாயுதங்களை "பண்ணிய மேந்துங் கரந்தனக் காக்கிப் பால்நிலா மருப்பவர் திருக்கை, விண்ணவர்க் காக்கி அரதனக் கலச வியன்கரந் தந்தைதாய்க் காக்கிக், கண்ணில் ஆணவவெங் கரிபிணித்

தடக்கிக் கரிசினேற்கு இருகையுமாக்கும், அண்ணலைத் தணிகை வரைவளர் ஆபத்சகாயனை அகந்தழீஇப் பணிவாம்” என்றார் தணிகைப் புராணகாரரும்.

12ஆம் கண்ணி :

- பாசாங்கக்

13ஆம் கண்ணி : கோவிந்த னூரரவ வச்சுறுத்தாய் கோலவிடக்

கோவிந்த னூரரவ வச்சுறுத்தாய் [-கோவிந்தந்

புதச்சேதம்: பாசாங்கன் கோவிந்தன் ஊர் அரவம் அச்ச அறுத்தாய் கோலம் இடம் கோ இந்தன் ஊர் அரவம் அச்ச அறுத்தாய்.

ப-ரை: பாசாங்கக் கோவிந்தன் ஊர் அரவ அச்ச அறுத்தாய் - பொய்ச்சாட்சி கூறியவராகிய விட்டுணு (உமாதேவியின் சாபத்தாற் பெற்ற) ஊர்ந்து செல்லும் பாம்புடலை (= உருவத்தை) நீக்கியருளினீர், கோல இடக் கோ இந்தன் ஊர் அரவ அச்ச அறுத்தாய் - (தமது) திருமேனியில் இடக்கண் சந்திரனாகவுடைய சிவபெருமான் (திரிபுரசங்காரத்தின் பொருட்டு) ஏறிச்சென்ற தேரினது அச்சினை முறித்தருளினீர் (எ-று).

வி-ரை: பாசாங்கன் - பொய்யன்: (பாசாங்கு-பொய்) கோவிந்தன் - விட்டுணு: இவ்விருமொழியும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையாகப் புணர்ந்தன, ஊர் - ஊர்ந்து செல்லும், அரவம் - (முன்னது) பாம்பு, பாம்புடலுக்கு ஆகுபெயர். முன்னொரு காலத்தில் கைலாசபதியும் உமாதேவியும் ஒரு திருவிளையாடலாக ஆடிய சூதாட்டத்திலே, “வென்றவர யார்?” என்ற விவாதமுண்டாக, அப்பொழுது அருகிலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த விட்டுணு சாட்சி கூறும்படியாயிற்று; விட்டுணு சிவபெருமான் மீது தாட்சணிய முடையராய் “ஈசன் வென்றார்” என்று பொய்ச்சாட்சியம் கூறியபடியால், உமாதேவியாரிட்ட சாபத்தினால் தன் உரு நீங்கிப் பாம்பாயினார். வணங்கிச் சாப நிவிர்த்திக்காலமும் அருளப் பெற்றார். அக்காலம் வரையும் விட்டுணு பாம்புருவத்துடன் ஓர் ஆலவனத்துள்ளே தவஞ்செய்திருந்தார். விநாயகர் தம்முடைய கணங்களோடு அவ்வழியாற் செல்ல, அதனையறிந்து விட்டுணு வெளிவந்து விநாயகரைத் தரிசித்து வணங்க அவருளால் பாம்புருவம் நீங்கித்தம் பழைய வடிவத்தைப் பெற்றார் என்பது வரலாறு; இதன் விரிவைக் கந்தபுராணம் - தகுகாண்டத்திற் காண்க.

கோலம் - திருவுருவம். கோ - கண், இந்தன் - சந்திரனாக

உடையவர்; சிவன்; (இந்து - சந்திரன்). ஊர்தல் (பின்னது) - (வாகனமாகக் கொண்டு) ஏறிச் செல்லுதல். அரவம் - (பின்னது) சக்கிரி = தேர்; (இருமடியாகுபெயர் போன்ற இலக்கணக்குறிப்பு மொழி). 'அரவம்' என்ற பாம்பின் பெயர் அதன் மறு பெயராகிய 'சக்கிரி' என்ற மொழியை இலக்கணநெறியால் (குறிப்புநெறியால்) உணர்த்த, பின் அது அப்பெயர்கொண்ட 'தேர்' என்னும் பொருளை யுணர்த்திற்று என்றறிக. ஓரிலக்கணையின் மேல் மற்றோரிலக்கணையுமாக இணைந்து பொருள் தந்த குறிப்பு மொழி; இதனை வடநூலார் "லக்ஷிதலக்ஷணப்பதம்" என்பர். இதனை நன்னூல் விருத்தி - சிவஞானமுனிவருரை - "ஒன்றொழி பொதுச் சொல்" என்னுஞ் சூத்திரவுரை கொண்டுணர்க. ஆகவே, அரவம் - பாம்பு - சக்கிரி = தேர் என்பது திரண்டபொருள்; (பாம்புக்குச்) சக்கிரி - 'சக்கிரம் போல் வட்டவடிவாகச் சுருண்டு கிடப்பது' என்ற காரணத்தாலும், (தேருக்கு) 'சக்கிரம் எனப்படும் ("சில்லு") உறுப்பினையுடையது' என்ற காரணத்தாலும் வழங்கும் காரணப் பெயராகிய பலபொருளொருசொல்,

"விநாயகரை முன்னிட்டு வணங்காமல், தேவர்கள். தாங்கள் பூமி தேராகவும், மேருமலை வில்லாகவும், விட்டுணு அம்பாகவும், பிரமன் தேர்ச்சாரதியாகவும், இவ்விதமே மற்றும் தேவர்கள் தேருறுப்புக்கள் முதலியனவாகவும் ஆக்கிக்கொண்டு வந்த தேரினை நிறுத்தி, கைலாசபதியை அத்தேரின் மீது ஏறிச்செல்லும்படி வேண்டிக் கொண்டனர்: அங்ஙனம் ஈசன் செல்லும் போது, அத்தேவர்கள் 'நாம் ஆக்கிக்கொடுத்த தேர் முதலிய கருவிகளாலன்றோ ஈசன் திரிபுரசங்காரத்தைச் செய்ய நேர்வதாயிற்று' என அகந்தை மமதை கொண்டனர். அதனையுணர்ந்த ஈசனது சங்கற்பத்தால் விநாயகர் அத்தேரின் அச்சினை முறியச் செய்தருளினார், சிவபெருமான் தேவர்களாலாக்கப்பட்ட வில் அம்பு முதலியவற்றை உபயோகப்படுத்தாமல் தமது புன்முறுவலாற்றானே திரிபுரங்களை எரித்தழித்தார்" என்பது கந்தபுராணம் - தட்சகாண்டத்திற் கூறப்பட்ட வரலாறு இங்கே 2ஆம் அடியிற் குறிக்கப்பட்டது. அறுத்தாய் - (முன்னது) நீக்கினாய், (பின்னது) முறித்தனை: (முன்னிலை இறந்தகாலத் தெரிநிலை வினைமுற்று). இனி, இவ்வாறன்றி "அறுத்தான்" என்ற எதிர்காலத் தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர் விளிவேற்றுமையேற்று 'அறுத்தாய்' என நின்றதென்று கொண்டு, "அறுத்தவனே - நீக்கியவனே, முறித்தவனே" எனப் பொருள் கொள்ளினும் அமையும்.

13ஆம் கண்ணி :

— கோவிந்தந்

14ஆம் கண்ணி : தாழ்த்தவருங் கையாறு சாய்த்தாயழயர்தலை

தாழ்த்தவருங் கையாறு சாய்த்தானே! [—தாழைநறுங்

பதச்சேதம்: கோவிந்தம் தாழ்த்தவர் உம் கை ஆறு சாய்த்தாய் அடியவர் தலை தாழ்த்த வரும் கையாறு சாய்த்தானே!

ப-ரை : கோவிந்தம் தாழ்த்தவர் (கை+ஆறு+உம்=) கையாறும் சாய்த்தாய் - விந்திய மலையினை (அது செருக்குற்று எல்லைமீறி வான்முகடு வரையில் வளர்ந்து உயர்ந்து நின்றபொழுது அதன் உச்சிமேல் தமது கையை வைத்து பாதாளத்திலே புக்கு அழுந்தும்படி) தாழ்ப் பண்ணியவராகிய அகத்தியமுனிவரது கைக் கமண்டலத்திலிருந்து காவிரிநதி வெளிப்பட்டுப் பெருகிப் பாயும்படி அக் கமண்டலத்தினைச் சரித்துக் கவிழ்ந்தருளினீர்.

அடியார் தலை தாழ்த்த வரும் கையாறு சாய்த்தானே! உமது அடியார்கள் தங்கள் தலை குனிந்து உம்மை வணங்கி வேண்டுகலால் (அவர்மேற் கருணை கொண்டு) அவர்களின் துன்பங்களை அழித்தருள் பவரே (எ-று)

வி-ரை: கோ-மலை. விந்தம் - விந்தியம்; விந்தியமலை என்றபடி 'தாழ்த்தவரும்' என்புழி உம்மையைப் பிரித்து 'ஆறும்' எனக் கூட்டுக. அது எச்சவும்மை; பின்வரும் 'கையாறு சாய்த்தானே' என்பதைத் தழுவிக் குறித்தது. கை-கையிற் கொண்டு திரியும் கமண்டலம் எனப்படும் ஐலபாத்திரம், அதனுள்ளேயிருந்த காவிரிநதி வெளிப்பட்டுப் பெருகிச் சீகாழிப்பதி வழியாகப் பாய்ந்து, இந்திரனுடைய நந்தவனத்தைச் செழிப்பிக்கும் பொருட்டாக, விநாயகர் காக உருவங்கொண்டு அக் கமண்டலத்தைச் சரித்துக் கவிழ்த்தார் என்பது புராண வரலாறு. அதனைக் குறித்தது முதல் வாக்கியம். இவ் வரலாற்று விரிவை, கந்தபுராணம் - அசுரகாண்டம், காவிரிநீங்கு படலத்திற் காண்க.

கையாறு - (பின்னது) செயலற்று வருந்துதல், பெருந்துன்பம். சாய்ந்தான் - அழித்தொழித்தவர், நீக்குபவர். அகத்தியர் விந்தியமலையின் செருக்கினை யடக்கிய வரலாறு: "இமயமலையிலே பார்வதியின் கலியாண

ஆரம்ப காலையில், பூமி வடபால் தாழ்ந்து தென்பால் உயர்ந்தது. அதனைச் சமனாக்குதற் பொருட்டாக ஈசன் அகத்திய முனிவரை அழைத்து 'நீ தெற்கிலுள்ள பொதியமலையிற் சென்று இருப்பாயாக' என்று கட்டளையிட்டார். அதன்படி சென்ற அகத்தியமுனிவர் வழிமறித்து வளர்ந்து நின்ற விந்தியமலையினைத் தனக்குக் கடந்துசெல்ல வழிவிடும்படி கூறினார். அது தன் செருக்கினால் வழி வகுத்துவிடாமல் மறுத்துரைத்தது. (அதன் அதிதெய்வம் என்றபடி). அப்பொழுது முனிவர் தம் தவவலிமையால் தமது கையை நீட்டி உயர்த்தி அம் மலையின் உச்சமீது வைத்து அமுக்க அம்மலை பிலத்துட் பக்கமுந்தித் தரைமட்டமாய்த் தாழ்ந்தது. பின்பு அகத்தியமுனிவர் அதனைக் கடந்து சென்றார் என்பது. இதன் விரிவை, கந்தபுராணம் - அசுர காண்டம் - விந்தகிரிப் படலம், விந்தம் பிலம்புகு படலம் ஆகிய இரண்டிலுங் காண்க.

14ஆம் கண்ணி :

- தாழைநறுங்

15ஆம் கண்ணி : காய்தகர்க்கு மேலோர்க்கு முன்னானே! காதமரிந்

காய்தகர்க்கு மேலோர்க்கு முன்னானே! [-காயவஞ்ச

புதச்சேதம்: தாழை நறுங்காய் தகர்க்கும் மேலோர்க்கு முன்னானே! காது அமரின் காய் தகர்க்கு மேலோர்க்கு முன்னானே!

பு-ரை: தாழை நறுங்காய் தகர்க்கும் மேலோர்க்கு - நல்ல தேங்காயினை உடைத்து நிவேதித்து வழிபடும் மேலான பக்தர்களுக்கு, முன்னானே - முன்னின்று அருளுபவரே, காது அமரின் காய் தகர்க்கு மேலோர்க்கு - (உலகத்தவரைக்) கொல்லுதற்குத் தாக்கிப் போரினைச் செய்து வெகுண்டு திரிதலுற்ற ஆட்டுக்கடாவுக்கு மேலேறி(ச் செலுத்தி அதன் வலியை யடக்கி அதனை) வாகனமாகக் கொண்ட ஆறுமுகப் பெருமானுக்கு, முன்னானே தமையனாக அவதரித்தவரே (எ-று).

வி-ரை: தாழை - தென்னை, நறுங்காய் - நல்லகாய், தேங்காய், தகர்த்தல் - இருதுண்டமாகப் பிளத்தல், பல துண்டங்களாகச் சிதற அடித்துடைத்து நிவேதித்தலும் (= அர்ப்பணஞ் செய்தலும்) உண்டு. மேலோர் - (1) பத்தியில் மேம்பட்டவர், அடியார்கள்: (2) மேலேறிச் செலுத்தியவர், இங்கே ஆறுமுகப்பெருமான்; (உயர்த்தற்பொருள் குறித்து 'ஆர்' என்னும் பலர்பால் விசுதி பெற்ற பெயர்; 'மேலோர்'; அதன் ஈற்றயலிலுள்ள ஆகாரம்

ஓகாரமாகத் திரிந்தது), முன்னான் - (1) முன்னின்று அருளுபவர்; (2) முன்பு அவதரித்தவர், தமையன். தகர்க்கு - ஆட்டுக் கடாவுக்கு; (தகர் - ஆட்டுக்கடா) தீமை விளைத்த ஆட்டுக்கடாவினைப் பிடித்து அடக்கி வாகனமாக ஏறிச் செலுத்திய (முருகப் பெருமான்) வரலாற்றினை, கந்தபுராணம் - உற்பத்தி காண்டம் - தகரேறு படலத்தால் அறிக.

15ஆம் கண்ணி :

- காயவஞ்ச

16ஆம் கண்ணி : அஞ்சுதலை யம்மாணை யம்மா னெனுமிணையாம்

அஞ்சுதலை யம்மாணை யாட்டுகந்தோய்

[- அஞ்சுகச்சொற்

புதச்சேதம்: காயம் வஞ்சம் அஞ்சு தலை அம்மாணை (அம்மான்+ஐ) அம் மான் எனும் இணை ஆம் அஞ்சு தலை அ மாணை (மான்+ஐ) ஆட்டு உகந்தோய்!

ப-ரை: காய வஞ்ச அஞ்சு தலை யம்மாணை - (விரும்பும்) வடிவத்தைக் கொள்ளாதற்கேதுவாகிய மாயவித்தையினையுடைய (முநீராமபிரானது வலிமைக்கு) அஞ்சிய (தனக்கு) மூத்த மாமனாகிய மாரீசனை, அம்மான் எனும் - அழகிய மான் வடிவங்கொண்டு (சீதைக்கு எதிரே சென்று மயக்குக) என்று ஏவிய, இணை ஆம் அஞ்சு தலை அ மாணை - பத்துத் தலைகளையுடைய அந்த மகாபலசாலியாகிய இராவணனை, ஆட்டு உகந்தோய்! அலைத்தலைச் செய்து மகிழ்ந்தவரே (எ-று).

வி-ரை: காயம் - சாரீரம், உருவம், வஞ்சகம் - மாயச் செய்கை, மாயவித்தையினையுடைய, தலைமை+அம்மான் = மூத்தவனாகிய மாமன் இங்கே பிற்கூறப்படும் இராவணனுக்கு மூத்த மாமன் என்னும் உறவினனான மாரீசன் (மாரீசனை); 'ஐ'யுருபு தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை; இது 'எனும்' (= என்று கூறும்) என்ற பெயரெச்சவினை கொண்டு முடிந்து இயையும். அம்-அழகிய, மான் - மான்வடிவம் (ஆகுபெயர்); இதன் பின்னே 'கொண்டு சீதைக்கு எதிரே சென்று உன்னைப் பிடித்து அகப்படுத்த ஆசை கொள்ளும்படி மயக்குக' என்னும் கருத்துக்குரிய 'கொண்டு சீதைக்கு எதிரே சென்று மயக்குக' என்ற தொடர்மொழி அவாய்நிலை வகையால் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இவ்வாறு பல சொல் வருவித்துரைக்கப்பட எஞ்சி நிற்பது 'இசையெச்சம்' எனப்படும்: இதனை 'பெயர்வினை யும்மைசொற் பிரிப்பென'

என்னும் (நன்னூல் விருத்தியுரை - சூ. 360) சூத்திரவுரை நோக்கியுணர்க. எனும் (= என்னும்) - என்று சொல்லிய, இணை- இரண்டு, இரட்டை. ஆம் (- ஆகும்) - ஆகிய. அஞ்சு - ஐந்து என்பதன் போலி: இணையாகிய ஐந்து - பத்து, தலை - தலைகளையுடைய. 'அ' உலகறிசுட்டு. மான் - மகான் = (வலிமையிற்) பெரியோன். ('மஹாந்' என்னும் வடமொழியின் திரிபு 'மான்' என்பர்.) ஆட்டு - ஆட்டுதல் = அலைத்து வருத்துதல்: (முதனிலைத் தொழிற்பெயர்) உகத்தல் - மகிழ்தல்.

விநாயகர் இராவணனை ஆட்டி வருத்திய வரலாறு:- இராவணன் கைலைக்குச் சென்று கைலாசபதியைக் குறித்துத் தவஞ்செய்தான். ஈசுவரன் வெளிப்பட்டு, 'நீ வேண்டும் வரம் யாது?' என்றார். அவன், 'உலகமெல்லாம் அழியும் பிரளய காலத்திலும் நானும் என் இலங்கையரசாட்சியும் அழியாது நிலைத்திருக்க அருளுக' என்று வேண்டினான். ஈசன், "இதனைக் கொண்டு போய் உன் இலங்காபுரியில் பிரதிட்டை செய்து பூசித்து வழிபட்டு வருவாயானால், நீ விரும்பிய எல்லாம் பெறலாம்; இதனைக் கொண்டு போகும் பொழுது வாகனமேறிச் செல்லலாகாது; இடைவழியிலே இதனைத் தரையில் வைத்தலுமாகாது; வைத்தாயானால் இது அவ்விடத்திலே வேளுன்றி நிலைத்துவிடும்" என்று கூறி ஒரு சிவலிங்கத்தை இராவணன் கையிற் கொடுத்து மறைந்தருளினார். இராவணன் வணங்கி மகிழ்ச்சியுடன் அச் சிவலிங்கத்தைக் கையில் தாங்கி தன் இலங்கைக்கு மீண்டு செல்லுற்றான்.

அதனையறிந்த இந்திரன் விரைந்து விநாயகரிடத்தே சென்று வணங்கி நீரே தஞ்சம் என்று துதித்து, 'இராவணன் நினைக்குங் காரியம் நிறைவேறாமற் செய்து எங்களைக் காத்தருளுக' என்று வேண்டினான்; விநாயகர் இந்திரனுக்கு அபயமருளி, விடை கொடுத்துவிட்டு, இராவணன் செல்லும் வழியில் எதிரே ஓர் அந்தணச் சிறுவனாக வந்தார்; அவர் திருவுளப்பாங்கின்படி இராவணனுக்குச் சிறுநீர் கழிக்கவேண்டிய உபாதை உண்டாயிற்று. அப்பொழுது அவன் எதிரில் வந்த சிறுவனை அழைத்து, "தம்பி, நான் சிறுநீர் கழிக்க அவசரமாகச் செல்ல வேண்டும்: விரைவில் திரும்பி வந்துவிடுகிறேன்: அது வரையில் இந்தச் சிவலிங்கத்தை உன் கைகளில் தாங்கி வைத்திரு; நிலத்தில் வைத்துவிடாதே" என்று கூறி அவன் கைகளில் திணித்து வைத்தான்; சிறுவன் நான் சிறுபிள்ளை, இவ்வளவு பாரமாயுள்ளதை நெடுநேரம் தாங்கமுடியாது; இயலாதநேரம் உன்னை நான் மூன்று முறை கூப்பிடுவேன்; வராவிட்டால் தரையில் வைத்து விடுவேன்"

என்று கூறினான். அதற்கு இராவணன் “என்னவாகிலுமாகட்டும், போகிறேன்” என்று சொல்லி விரைந்து சென்றான். சிறிதுநேரம் சென்றதும் சிறுவன், “இராவணா! ஓடிவா” என்று மூன்றுமுறை கூப்பிட்டும் இராவணன் வராமையால் சிவலிங்கத்தைத் தரையில் வைத்தனன்: அது அங்கே வேரூன்றி நிலைத்துவிட்டது. இராவணன் திரும்பி ஓடிவந்து பார்த்து சிறுவனைக் கோபித்துப் பேசிவிட்டுச் சிவலிங்கத்தை எடுக்கவூற்றான். அது நிலைபெயராமையால், தன் பத்துக் கரங்களால் இறுகப் பற்றி இழுத்தெடுக்கவூற்றான். அப்பொழுது, லிங்கவடிவு பசுவின் காதுபோலக் குழைந்து நீண்டதே தவிர சிறிதும் நிலைபெயரவில்லை. உடனே பெருஞ் கோபங் கொண்டு சிறுவன் தலைமீது குட்டினான். சிறுவன் மறைந்தான். விநாயகர் தம் உருவத்துடன் வெளிப்பட்டு இராவணனைத் துதிக்கையால் இறுகப்பற்றி உயரத் தூக்கி நிலத்திற் றாக்குண்டு விழ வீசினார். அவன் வருந்தி, “சுவாமீ அறியாமற் செய்த என் பிழையைப் பொறுத்தருள்க. நீரே தஞ்சம், என்னைக் காத்தருள்க” என்று இரந்து வேண்டினான். விநாயகர் இரங்கி, அவனைத் தமது திருக்கரத்தால் தூக்கி நிறுத்தி அருள்செய்து மறைந்தார். (இவ்வாறு சிவலிங்கம் ஸ்தாபிதமாய்விட்ட இடம் “கோகர்ணம்” என்ற சிவஸ்தலம்; அச் சிவலிங்கம் இராவணன் அசைத்தெடுக்கமுடியாமல் பெருவலிமை கொண்டிருந்தபடியால், அப்பெருமானுக்கு ‘மகாபலேசுவரர்’ என்றும், பசுவின் காது போல் குழைந்து நீண்ட வடிவம் பெற்றமையால் ‘கோகர்ண நாதர்’ என்றும் பெயர் வழங்கலாயிற்று.)

16ஆம் கண்ணி :

— அஞ்சுகச்சொற்

17ஆம் கண்ணி : போதகமா நேரும் புதல்விசெவ்வேள் ஸடமதம்

போதகமா நேரும் புனிதனே! [— போதநெறி

புதச்சேதம்: அம் சுகம் சொல் போது அகம் மா நேரும் புதல்வி செவ்வேள் கூட மதம் போதகம் ஆ(க) நேரும் புனிதனே!

பு—ரை: அம் சுகச் சொல் — அழகிய கிளியின் மொழிகளைப் போல் இனிய மொழிகளைப் பேசும், போது அக மா நேரும் புதல்வி — செந்தாமரை மலரிடத்தே வீற்றிருக்கும் இலக்குமி தேவிக்குத் தோன்றிய புதல்வியாகிய வள்ளியம்மை, செவ்வேள் கூட — (தினைப்புனத்திலே முதுமைப் பருவத்துத் தவவேடத்தராய் வந்த) முருகக்கடவுளை (முன்பு தழுவு மறுத்த தானே பின்பு வலியவந்து) தழுவியணைதற் பொருட்டாக, மதப்போதகம் ஆ(க) நேரும்

புனிதனே - (அவள் அச்சங்கொள்ளும்படியாக) மதங்கொண்ட களிற்றி யானையாக உருவங்கொண்டு எதிரே சென்ற புண்ணியரே (எ-று).

வி-ரை: சுகம் - கிளி; அதன் மொழிக்கு ஆகுபெயர்; 'சொல்' என்னும் வருமொழியோடு உவமைத்தொகைத் தொடராய்ப் புணர்ந்தது. போது - மலர், இங்கே செந்தாமரை மலர். அகம் - இடம். மா - இலக்குமி. நேரும் - வந்தவதரித்த, பிறந்த, திருமாலுக்கு இலக்குமியிடத்தே தோன்றிய புதல்வியாகிய சுந்தரவல்லியார். "திருமால் சிவமுனிவர் என்ற பெயருடையராய் வள்ளி மலைச்சாரலில் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த காலத்தில், இலக்குமி ஒரு மானுருக்கொண்டு அம்முனிவரெதிரே உலாவினாள். அம்மாளை அம்முனிவர் காதல் கொண்டு. நோக்கிய அளவிலே அந்தமான் கருப்பமுற்று ஈனப்பட்ட குழந்தையாக அவதரித்து, வேடராஜனால் வளர்க்கப்பட்டு, முற்பிறவியிற் செய்த தவத்தின் பயனால் ஆறுமுகப் பெருமானைத் திருமணஞ் செய்து அவரது சத்தியாயினார்" என்னுங் கந்தபுராண வரலாற்றினைக் குறித்ததாகும் இத்தொடர் என்க.

செவ்வேள் + கூட: 2ஆம் வேற்றமைத் தொகை. 'கூட' என்னும் செய்வென் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் காரியப் பொருட்டாய் எதிர்காலத்தை யுணர்த்தி, "நேரும்" என்னும் காரணப் பொருட்டாகிய பெயரெச்ச வினையோடியெந்து அதற்கு அடையாய் நின்றது. புனிதன் - தூயவன், புண்ணியன் (புனிதம் - தூய்மை); வள்ளியம்மையாருக்கு முன்னைத் தவப்பயனாகிய செவ்வேள் திருமணத்தை எய்துவிக்கும் கருத்தால் விநாயகர் களிறாக வந்து அவளை அஞ்சச் செய்தாராதலின், அக்கருமம் தூய புண்ணியமாகும்; எக்கருமமும் வெளித்தோற்றத்தால் பிறர்க்குத் தீங்கு விளைவிப்பது போலக் காணப்படுமாயினும் பிறர்க்கு நன்மை விளைதலைக் கருதிச் செய்யப்பட்டு நன்மையே பயக்குமானால் அது புண்ணிய கருமமாகும்; அக்கருத்தினால் விநாயகர் ஈண்டுப் 'புண்ணியன்' என்ற பெயராற் குறிக்கப்பட்டார்.

17ஆம் கண்ணி :

- போதநெறி

18ஆம் கண்ணி : மெய்கண்ட தேவனெனு மெய்ப்பொருளை வெண்ணையில்
மெய்கண்ட தேவன் விளங்கவைத்தாய்

[- மெய்கொண்கு

பதச்சேதம்: போதம் நெறி மெய் கண்ட தேவன் எனும் மெய் பொருளை வெண்ணையில் மெய்கண்டதேவன் விளங்க வைத்தாய்.

பு-ரை: போதநெறி - ஞானயோக நிட்டை கூடுதல் வாயிலாக, மெய்கண்ட - உண்மை முத்தியின்பத்தை அனுபவித்தறிந்த, தேவன் - சிவஞானப்பிரகாசம் பெற்றவன், எனும் - என்று (உலகம்) சொல்லுதற்கேதுவான, மெய்ப்பொருளை - மெய்(ந்) நூலாகிய தமது சிவஞானபோத நூலகத்துக் பொருள்களை, வெண்ணையில் மெய்கண்ட தேவன் - திருவெண்ணெய் நல்லூரின் கண்ணே மெய்கண்ட தேவநாயனார், விளங்க வைத்தாய் - தெளிவாக அறிந்து அந்நூலினை இயற்றும்படி உள் நின்றுணர்த்தியருளினீர் (எ-று).

வி-ரை: போதம் - சிவஞானம், இங்கே, ஞான நிஷ்டைக்கு இலக்கணைக் குறிப்பு மொழியாகும். நெறி - வழியால், வாயிலாக, மெய் - உண்மை, மெய்யின்பமாகிய முத்தியின்பத்துக்கு ஆகுபெயர். கண்ட - அநுபவத்தால் கண்டறிந்த, தேவன் - ஞானப்பிரகாசம் பெற்றவன், எனும் - என்று சொல்லுதற்குரிய (ஏதுவான); எதிர் காலப் பெரெச்சவினை; "மெய்ப் பொருள்" என்னும் ஏதுப்பெயரைக் கொண்டு முடிந்த அடைமொழி.

**“மெய்கண்டார் காணாப் புனிதமெனும் அத்துவித
மெய்கண்ட நாதனருள் மேவும்நாள் எந்நாளோ!”**

என்றார் தாயுமான சுவாமிகளும். “திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே தமக்குக் குருவாய் எதிர்ப்பட்ட பரஞ்சோதி முனிவர் உபதேசித் தருளியபடி, மெய்கண்டதேவர் அவ்வூரிலுள்ள பொல்லாப் பிள்ளையாரின் ஆலயத்திலிருந்து அவரது திருவருளை முன்னிட்டு ஞானநிட்டை கூடிச் சிவஞான போத நூலினை இயற்றுங்காலையில் அவருக்கு விநாயகர் உள் நின்று உணர்த்தியுதவினார் என்ற கருத்தினை “மெய்ப்பொருளை வெண்ணையில் மெய்கண்ட தேவன் விளங்க வைத்தாய்” என்றார். வெண்ணை - “திருவெண்ணெய் நல்லூர்” என்ற பெயரின் மருஉமொழி.

18ஆம் கண்ணி :

- மெய்கொண்டு

19ஆம் கண்ணி : மாகவள மார்வயின வண்ணைநகர் வாழ்வகந்த

மாகவள மார்வயின வண்ணையத்தா! [-மாக

பதச்சேதம்: மெய்கொண்டு மாகம் வளம் ஆர் வயின வண்ணை நகர் வாழ்வு உகந்த மா கவளம் ஆர் வயினவள் நை அத்தா!

ப-ரை: மெய்கொண்டு மாக வளம் ஆர் வயின வண்ணை நகர் வாழ்வு உகந்த - வாய்மை (முதலிய) தருமங்களால் மழையாலுண்டாகும் நீர்வளமும் பயிர் வளமும் நிறையப்பெற்ற இடங்களையுடைய வண்ணார் பண்ணையாகிய நகரத்திலே (இங்குமாங்குமாகப் பல) தனிக் கோயில்களைக் கொண்டு வாழ்தலை விரும்பிய; மா கவளம் ஆர் வயினவள் நை அத்தா! - பெரிய ஒரு கவள வுணவு போல தேவாரை எடுத்து விழுங்கப்பெற்ற வயிற்றினையுடைய ஓர் அசுரப் பெண்ணை அழிவித்த சங்கார கர்த்தனே.

வி-ரை: மெய் - வாய்மைகூறல்; இச்சொல் இங்கே, தனக்கு இனமாகிய ஏனைய தருமங்களும் பொருளாகக் கொள்ள நின்றுது. கொண்டு - மூன்றாம் வேற்றமைச் சொல்லுருபு. நீர்வளம் பயிர்வளங்கள் செழித்துண்டாதலுக்குப் புண்ணிய கருமஞ் செய்தொழுகுதல் காரண மாதலின், 'அவை வாய்மையால் அவை நிறைந்த வயினவண்ணை!' என்றார். (வயின் - இடம்) வயின - இடங்களையுடைய, (குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம்), வண்ணை - வண்ணார்பண்ணை என்ற பெயரின் மரூஉ. முதலாமடியினால், வண்ணையிலுள்ள பல திசையிடங்களிலும் விநாயகராலயங்கள் இருத்தலையும், பூசை வழிபாடுகள் நடைபெறுதலையும், அங்கங்கே கணேசர் சாந்நித்தியமாகி அன்பர்களுக்குத் திருவருள் புரிதலையும் குறித்துத் துதித்த வாறென்க. 'உகந்த' என்ற பெயரெச்சம் "அத்தா" என்ற விளிப்பெயரைக் கொண்டு முடிந்த அடைமொழி.

மா-பெரிய. கவளம் - ஒரு வாயுணவுத் திரள், கவளவுணவாக. ஆர் - விழுங்கியுண்ட; (ஆர்தல் - உண்ணல்) வினைத்தொகைப் பெயரெச்சம், அத்தன் - சங்கார கர்த்தன், மரணத்தைச் செய்தவன்; (அத்தம் - 'அஸ்தம்' என்ற வடசொல்லது திரிபு, மரணம்;) அத்தா! என விளிவேற்றுமை யேற்றது. வயினவள் - வயிற்றையுடையவள்; (வயின் - வயிறு). இங்கே, (குழந்தையாக அவதரித்த கணேசரைக் கொல்லக்கருதிய) ஓர் அசுரப் பெண். நை-நைவித்த, அழிவித்த, 'வயினவள் + நை + அத்தா = வயின வண்ணையத்தா' (புணரியல் விதியால் விகாரப் புணர்ச்சி பெற்ற தொடர்மொழி.)

தேவமாதாவும் காசிபமுனிவரின் பத்தினியுமாகிய 'அதிதி'க்குக்

குழந்தையாக அவதரித்து வளர்க்கப்பெற்ற கணேசரை, அதிதியானவள் ஒரு தொட்டிலிற் கிடத்தி தங்கள் ஆச்சிரம இல்லத்தின் வெளியே சென்றாள் ஒருநாள். காசிபமுனிவரும் அப்பொழுது நீராட வெளிப்பட்டுச் சென்று விட்டார். அந்நாளிலே, நராந்தகன் என்ற அசுரராஜனால் ஏவப்பட்ட ஓர் அசுரப்பெண் ஓர் அந்தணப் பெண்ணின் வடிவங்கொண்டு அதிதியின் இல்லத்துட் சென்று தனியே தொட்டிலிற் கண்வளர்ந்த கணேசராகிய குழந்தையை எடுத்துத் தன் வாயிலிட்டு விழுங்கிவிட்டு வெளிப்பட்டுச் செல்லுற்றாள். அப்போது பிள்ளையாய் அவள் வயிற்றுட்புக்க கணேசரால் ஏற்பட்ட துன்ப மிகுதி தாங்கமாட்டாதவளாய் வானிலெழுந்தாள். உடனே கணேசர் தம் காற்பெருவிரலால் அவள் வயிற்றைப் பிளக்க அவள் தன் உருவெய்திக் கீழே விழுந்து இறந்தாள் என்பது விநாயக புராண வரலாறு.

19ஆம் கண்ணி :

—மாக

20ஆம் கண்ணி: மலைக்கு மரிக்கு மருகா! சுவண்ண

மலைக்கு மரிக்கு மருகா! [—மலைக்கின்று

புதச்சேதம்: மா கமலைக்கும் அரிக்கும் மருகா! சுவண்ணம் மலை குமரிமருகா!

பு—ரை: மா கமலைக்கும் அரிக்கும் மருகா! — மகாலட்சுமிக்கும் விட்டுணுவுக்கும் மருகனாயுள்ளவரே!, சுவண்ணமலைக் குமரிக்கு மருகா! — பொன்மலையெனப்படும் இமயமலையின் அதிதெய்வமாகிய மலையரசனுடைய மகளாகிய ஈசுவரிக்கு மகளாம் முறை பொருந்திய பேரப்பிள்ளையாயுள்ளவரே! (எ—று).

வி—ரை: மா—மகா ('மஹா' என்ற வடசொல்லின் திரிபு). கமலை — இலக்குமி; செங்கமல மலரின் கண்ணே வீற்றிருப்பவள் (எனக் காரணப் பெயர்). அரி — ('ஹரி' என்ற வடசொல்லின் திரிபு) விட்டுணு. மருகன் — மருமகன். ஈசுவரியை விட்டுணுவின் சகோதரி என்கின்ற மரபுபற்றி, இலக்குமிக்கும் விட்டுணுவுக்கும் மருமகன் எனப்பட்டார் விநாயகர். சுவண்ணம் — பொன்; ('ஸ்வர்ணம்' என்னும் வடசொல்லது திரிபு.) சுவண்ண மலை— இமயமலை, இங்கே அதன் அதிதெய்வமாகிய மலையரசன். குமரி — குமாரி, மகள். மருகன் — (பின்னது) வழித்தோன்றல், வம்மிசத்திற் பிறந்தவன்: 'சுவண்ணமலைக்கு மருகன்' எனவும், 'குமாரிக்கு மருகன்' எனவும் தனித் தனி

இயைந்து, மலையரசனுக்கு மகளாயுள்ள ஈசுவரியிடத்தே உதித்த பேரப் பிள்ளை, அதாவது 'தெளகித்திரன்' என்ற பொருளைத் தந்தது. (இங்கே, மகன் வயிற்றிலுதித்த பேரப்பிள்ளையைப் பெளத்திரன் என்பர் வடமொழியில் என்பதும் உணரத்தக்கதாம்.) வழித்தோன்றலாகிய மருகனுக்கு 'மருமான்' என்ற வேறொரு பெயரும் உண்டு. எனவே, "மலையரசனுக்கு மருமான் எனப்படும் மருகா!" என விநாயகரை விளித்துத் துதித்தார் என்றுணர்க.

20ஆம் கண்ணி:

- மலைக்கின்ற

21ஆம் கண்ணி : ஏரம்பா! வீலர்கொம்பா! சீர்நம்பா! வேகம்பா!

ஏரம்பா! வீலர்கொம்பா! வேகம்பா! [-வேரம்பா]

பதச்சேதம் : "மலைக்கின்ற ஏரம்பா! ஓர் கொம்பா! ஏகு அம்பு ஆ(க) சீர் நம்பா! ஏர் அம்பா ஓர் கொம்பு ஆ(க) ஏகம்பா!"

முற்பாதிக்கண்ணியின் கொண்டுரை: "மலைக்கின்ற ஏரம்பா! + அம்பா(க) + ஏகு + ஓர் கொம்பா! + சீர்நம்பா!"

முற்பாதிக்கண்ணி - ப-ரை: மலைக்கின்ற - (உம்முடைய அளவில் லாத ஆற்றலை உணர்ந்தோர்) ஆச்சரியப்படுதற்குரிய, ஏரம்பா! - ஏரம்பன் என்ற காரணப் பெயரையுடையவரே, அம்பு ஆ(க) ஏகு ஓர் கொம்பா - அம்பு (=அஸ்திரம்) போல (உம்மாற் செலுத்தப்பட்டுச்) சென்று (தேவாந்தகன் என்ற அசுரனைக்) கொன்ற ஒப்பற்ற தந்தத்தைத் திருக்கரத்திலுடையவரே, சீர் நம்பா - மகத்துவச் சிறப்பினால் (யாவராலும்) விரும்பப்படத்தக்கவரே (எ-று).

வி-ரை: மலைக்கின்ற - வியத்தற்குரிய. மலைத்தல் - பிரமித்தல், ஆச்சரியப்படுதல். ஏரம்பன் - மகா சங்கார உருத்திரனாகிய சிவத்துக்குச் சமீபத்திலிருப்பவர், (அடியவரை) வளர்விப்பவர் (காரணப்பெயர், விநாயகருக்குரியது). 'அம்பா(க) + ஏகு+ஓர் கொம்பா!' எனப் பதச்சேதமும் அந்நுவயமுங் கொண்டுரைக்க. அம்பு ஆ(க) - அம்பு (=அஸ்திரம்) போல, ஏகு - சென்ற, "சென்றுகொன்ற" என்ற தாற்பரியப் பொருளில் வந்தது. ஓர் - ஒப்பற்ற, உவமையில்லாத. கொம்பா - தந்தத்தையுடையவரே; முன்னர்க் கயமுகாசுரன் மீது செலுத்தப்பட்ட தமது தந்தத்தினை மற்றொரு காலத்தில் தேவாந்தகன் மீது பிரயோகித்துக் கொன்றமை இங்கே குறிக்கப்பட்டதென்க. இவ்வரலாறு:- தேவானந்தகனானவன், தன் தம்பியாகிய நராந்தகனை,

கணேசர் கபிலமுனிவரின் புதல்வராகி மகோற்கடர் என்ற பெயருடையராய்க் காசிராஜனது அரண்மனையிலிருக்கும் பொழுது பொருது கொன்றதையறிந்து, அசுரச் சேனைகளோடு சென்று போர் செய்யக் காசிராஜனது அரண்மனையை வளைத்தான். அப்பொழுது மகோற்கடராகிய விநாயகர் சேனைகளோடு தேரிலேறிச் சென்று பொருதார். பலவிதமான தெய்வப் படைகளாலும் இருவரும் பொருதனர்; அசுரசேனை அழிந்து தோற்றது. இறுதியாகத் தேவாந்தகன் தன் தண்டாயுதத்தை ஏந்தி மகோற்கடரின் தேரினைக் கிட்டித் தாவித் தாக்க முயன்றான். அப்பொழுது மகோற்கடர் ஆனைமுகத்தராக மாறித் தமது கையிலுள்ள தந்தத்தினாற் கொன்றனர் என்பது விநாயகபுராண வரலாறு.

21ஆம் கண்ணி பிற்பாதி -

ப-ரை: ஏர் அம்பா ஓர் கொம்பு ஆ(க) - அழகிய (உமக்குத்) தாயாகிய அதிதி போன்ற வடிவினளாக ஓர் அசுரப்பெண் (உம்மை வஞ்சனை யாற் கொல்வதற்கு) மாறு வேடங்கொண்டு வர, ஏ கம்பா - (அவளைப்) பெரிதும் நடுங்கச் செய்து கொன்றவரே (எ-று).

வி-ரை: விநாயகர் காசிபமுனிவரின் பத்தினியாகிய அதிதியின் தவத்தால் மடிமீது ஒரு குழந்தையாக அவதாரங் கொண்டு கிடந்தார். அக்குழந்தையை அவ்விருவரும் வளர்த்து உபநயனச் சடங்கும் செய்வித்தனர். அக்காலத்தில், காசிராஜனது வேண்டுகோளால் அவனது புத்திரனுக்கு விவாகச் சடங்கினைக் குருவாக இருந்து நடாத்தும்படி அவ்வரசனோடு அனுப்பச்சென்ற மகோற்கடர் என்ற பெயருடைய அச்சிறுவர் காசிராஜன் அரண்மனையில் இருந்தனர். அதனையறிந்த பிரமதை என்ற அசுரப்பெண் மகோற்கடரைக் கொல்லக்கருதி அவர் தாயாகிய அதிதியின் வடிவோடு சென்று, காசிராஜனிடமிருந்த அவரை அழைத்து, முனிவரும் அதிதியும் கண்டு களிக்க வாரி எடுத்து அணைத்துத் தழுவி, தன்னிடமிருந்த விடங்கலந்த பக்ஷணங்களைத் தின்பித்தாள். விநாயகரும் விரும்புவார் போலத் தின்றனர். அவரது வயிற்றுட் சென்ற விடமானது, மகோற்கடரது சங்கற்பத்தால் அவ்வசுரப்பெண்ணின் உடலிற் செறிந்து தலைக்கேறி நடுங்கித் துடித்துத் தன் அசுரவடிவோடு விழுந்து இறந்தனள் என்ற விநாயக புராண வரலாறு இங்கே குறிக்கப்பட்டது.

ஏர் - அழகு, அம்பா - தாய் (வடசொல்); உவமைத் தொகையாகத் தொடர்ந்தது; அத்தொகை 'தாய்போலும் வடிவினளாக' என உவமையுரு புடன் பொதுத்தன்மையும் விரித்துப் பொருளுரைக்க நின்றது. கொம்பு - பூங்கொம்பர், பெண்ணுக்கு ஆகுபெயர்; இங்கே அசுரப்பெண். ஆ(க) - ஆகிவர. வேற்று வடிவங்கொண்டு வர, ஏ-பெருத்த; "இச்சொல் இப் பொருளதாதலை ஏ மெற்றாகும்" என்னும் தொல்காப்பிய உரியியற்கூத்திர வுரையாலு முணர்க. கம்பன் - நடுக்கத்தைச் செய்தவன்; (கம்பம்-நடுக்கம்); விளிவேற்றமையேற்றுக் 'கம்பா' என்றாயிற்று.

21ஆம் கண்ணி :

- வேரம்பார்

22ஆம் கண்ணி: நீராவித் தான நிலையமகிழ்ந் தாய்! நிலமா

நீராவித் தான நிலையனே! [- நீராவி

புதச்சேதம்: ஏர் அம்பு ஆர் நீராவி தானம் நிலையம் மகிழ்ந்தாய்! நிலம் ஆம் ஆவிதானம் நிலையனே!

22 - முற்பாதி:-

பு-ரை: ஏர் அம்பு ஆர் நீராவித் தான நிலையம் மகிழ்ந்தாய் - மிகுந்த நீர் பொருந்திய குளக்கரையிலே கட்டப்பட்டுள்ள கோயிலை மகிழ்ந்துறைகின்றவரே (எ-று).

வி-ரை: ஏர் - எழுச்சி, நீருற்றினையுடைத்தாய்க் கோடையிலும் வற்றாமை. அம்பு - நீர், ஆர் - பொருந்திய, 'நீராவி' (நீர்+ஆவி) என்னும் இருசொல் தொடர்ந்த தொடர்மொழி, இங்கே 'ஆவி' என்னு மளவாய்த் தனி மொழியாகக் கொண்டு பொருளுரைக்க நின்றது; "கோடாத செங்கோல்" 'வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோலன்' என்ற இடங்களிற்போல; இதனை காரணமதனையே யிடுகுறியாகவும்; இடுகுறி யதனையே காரணமாகவும்; பலசொல்லினையே யொருசொல்லாகவும்; ஒரு சொல்லினையே பல சொல்லாகவும்; "கருதுவ ரொரோ வழிக் கற்றறிந்தோரே" என்னும் இலக்கணக் கொத்து நூலின் கூத்திரவுரை (கூ.116) நோக்கியறிக. ஆவி, குளம் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்; நீராவி + தானம் - நீராவித் தானம் = குளத்தைச் சார்ந்த இடம்; குளக்கரை என்றபடி.

22 பிற்பாதி:-

பு-ரை: நிலம் ஆம் நீர் ஆவித்தான நிலையனே - பூமியைப் போன்ற தன்மையையுடைய உயிர் நிலையாயுள்ள மூலாதார இடத்தினை நிலைக்களமாகக் கொண்டவரே. (எ-று)

வி-ரை: பூமியானது உலகச் சராசரப் பொருள்களெல்லாம் தோன்றி நிலவுதற்கு ஆதாரமாயினாற் போல, நம் உடலினுள்ளே சுழுமுனை நாடியி லமைந்துள்ள மூலாதார முதலான ஆறு ஆதாரங்களுள் மூலாதாரமானது சுழுமுனை நாடியின் அடிப்பாகத்தில் அமைந்து மேற்பாகங்களிலமைந்த ஏனைய ஐந்து ஆதாரத் தானங்களையும் தாங்கி நிற்கும் பற்றுக்கோடாதல் பற்றி, அதற்குப் பூமி உவமானமாயிற்று. ஆம் - போலும், போன்ற; (உவமையுருபு). நீர் - நீர்மை, தன்மை. ஆவி - உயிர். ஆவித்தானம் - 'உயிர் நிலை' எனப்பெறும் உறுப்பு. அது உடலிற் குய்யம் எனப் பெயரிய மர்மஸ்தானமாகும். அப்பெயர் இங்கே இலக்கணையால், குய்யத்துக்கு நேராகச் சுழுமுனை நாடியின் தொடக்கத்திலே யிருக்கும் மூலாதாரத்தினை யுணர்த்தியது. அம்மூலாதாரம் அடுப்புக் கட்டுப்போல முக்கோண வடிவுடையது. அதில் நான்கு இதழ்களோடு கூடிய தாமரை உள்ளது. அதன் நடுவிலே அவ்வாதாரத்தின் அதிதெய்வமாய் அங்குள்ள குண்டலினி சக்தியை இயக்குபவராக இருப்பவர் கணேசர். இவர் மூலாதார கணபதி எனப்படுவர். யோகியர் யோக நிட்டை கூடுகையில் முறைப்படி முதலில் மூலாதாரத்திற் கணேசரைத் தியானித்து வணங்கியே ஏனைய ஆதார தரிசனம் ஆகியவற்றைப் படிப்படியே நிறைவேற்றிச் சிவானந்த அநுபவ நிட்டையில் நிலைத்து இன்புறுவர். இக்கருத்தைக் குறித்துத் துதிப்பவராய் "நிலமாம் நீராவித் தான நிலையனே" என்றார் ஆசிரியர். நிலையம் - நிலைக்களம். (ஆவித்தானம்+நிலையம்) ஆவித்தான நிலையம் = மூலாதார மாகிய நிலைக்களம்; "நிலையத்தை யுடையவன்" என்ற பொருளில் "அன்" விசுதி பெற்று நிலையன் என்றாயிற்று.

22ஆம் கண்ணி:

-நீராவி

23ஆம் கண்ணி: முப்பாலையப்பாலின் முற்றியது மற்றையதை

முப்பாலையப்பாலின் முற்றுவிப்பாய் [-முப்பாலாங்

பதச்சேதம்: நீர் ஆவி முப்பால் ஐஅ பாலின் முற்றியது. மற்றையதை முப்பால் ஐ அ பாலின் முற்றுவிப்பாய்,

23 முதற்ஹாடர்

பு-ரை: நீர் ஆவி - நீரினை ஒப்பச் சார்ந்ததன் வண்ணமாகுந் தன்மையுடைய (என்) உயிரானது, முப்பால் - திருக்குறளிற் கூறப்பட்ட (உலகியற்பொருள்களாகிய அறம் பொருள் இன்பம் என்னும்) மூன்று புருஷார்த்தங்களின் வாய்ப்பு, ஐ அப்பாலின் - அழகிய பண்டைய ஊழ்வினை வசத்தால், முற்றியது - சித்தி பெறுவதாயிற்று: (அவை போதும், இனி அவை கருதி முயலுதல் வேண்டுவதில்லை என்பது குறிப்பெச்சப் பொருள்) (எ-று).

வி-ரை: நீர் ஆவி - நீர் போன்ற தன்மையையுடைய உயிர் என விரியும் உவமைத்தொகை; ஆதலின் உவமவுருபும் பொதுத்தன்மையும் விரித்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டது: இங்கே சார்ந்ததன் வண்ணமாதல் பொதுத்தன்மை; இத்தன்மை நீருக்கும் உயிருக்கும் உள்ளதென்பதை, "நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந் தற்றாகும் மாந்தர்க்கு, இனத்தியல்ப தாகு மறிவு" என்னுந் திருக்குறளாலும் பரிமேலழகருரையாலுமுணர்க. முப்பால் - திருக்குறளாகிய நூல்: இப்பெயர் இங்கே, அந்நூலிற் கூறப்பட்ட அறம்பொருளின்பங்களாகிய மூன்று புருஷார்த்தங்களை யுணர்த்திப் பின் அவைகள் உயிருக்கு வாய்த்தலை (கிடைத்தலை) உணர்த்தி இருமடியாகு பெயராய் நின்றது; திருக்குறள் நூலுக்கு 'முப்பால்' என்னும் பெயர்வழக் கினை 'நாலடி நான்மணி நானாற்ப தைந்திணைமுப், பால்கடுகங் கோவை பழுமொழி மாமூலம், இன்னிலைகோல் காஞ்சியுடன் ஏலாதி யென்பவே, கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு' என்னும் பழம்பாடலானு முணர்க. ஐ- அழகிய, நல்ல என்றபடி. 'அ' - தூரமான கால இடங்களைச் சுட்டிய சுட்டாய் முற்பிறவியில் வினைகளை யுணர்த்தியது. பால் - ஊழ், விதி, ஊழ்வினை. "அப்பாலின்" என்பதனீற்றிலுள்ள 'இன்' என்னும் ஐந்தாம் வேற்றுமையுருபு ஏதுப்பொருளில் வந்தது. முற்றியது- சித்திக்கப்பெற்றது. நிறைவேறியது: "முற்றியது - என்னும் வினைமுற்று "முப்பால்" என்னும் தொகுதியொருமைப் பெயராகிய எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் இயைந்து இரண்டு சொல்லும் ஒரு சொன்னீர் மைத்தாகி "ஆவி" என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாயிற்று. பின்வரும் வேண்டுகோள் குறித்த தொடர்களுக்கு இசைய, பதவுரையிற் காட்டிய குறிப்பெச்சப்பொருள் வருவித்துரைக்க எஞ்சிநின்றதென்க. இந்நூலாசிரியர், போகையாளராயும், வடமொழி தமிழ்மொழிப் புலமையோடு ஆங்கில பாஷையும் போர்த்துக்கேய பா- ஷையுங் கற்றுணர்ந்து துவிபாஷகராகவும், நியாயதுரந்தரராகவும் சிலகாலம்

கோவைக் கோயிற்பற்றுக்கு மணியகார தாசில்தாராகவும் உத்தியோகங்கள் வசித்துப் பெருள் செல்வராயும், அவற்றால் அதிகார புருஷராயும் உலக போக போக்கியங்களை அனுபவித்தவராயும் வாழ்ந்து திருப்தியடைந்த வராதலினால் “நீராவி முப்பாலை யப்பாலின் முற்றியது (போதும்)” என்பாராயினார் என்க.

23ஆம் கண்ணி - 2ஆம் தொடர்:

மற்றையதை முப்பாலை யப்பாலின் முற்றுவிப்பாய்

மற்றையதை முப்பால் ஐஅ பாலின் முற்றுவிப்பாய்

ப-ரை: மற்றையதை - மற்றைப் புருஷார்த்தமாகிய வீட்டின்பப் பேற்றினை, [முப்பால்+(இன்)=] முப்பாலின் (சரியை கிரியை யோகம் என்னும்) மூவகையான (கிரியா) பாத நெறிகளாலும், ஐ அப்பாலின் - தலைமைத்தன்மையும் அவ்வித சாதனத்தன்மையும் பொருந்திய (ஞான) பாத நெறியாலும், முற்றுவிப்பாய் - நிறைவுற (=கைகூட)ச் செய்வீராக (எ-று).

வி-ரை: முப்பால்+ஐயப்பால்= முப்பா லையப்பால், உம்மைத் தொகைத் தொடர்; (முப்பாலும் ஐயப்பாலும்; என விரியும்;) இத்தொகையின் ஈற்றில் ‘இன்’ உருபு புணர்ந்து “முப்பாலையப்பாலின்” என நின்றது; ‘இன்’ உருபு ஏதுப்பொருளில் வந்த ஐந்தாம் வேற்றுமை. உம்மைத்தொகையின் ஈற்றிலுள்ள உருபானது ஒருசேரத்தொக்க (-தம்முட் சேர்ந்து கூடிநின்ற) சொற்றோறும் இயைந்து தன் பொருளைத் தரவல்லது ஆதலின்: அம்முறைபற்றி, பதவுரையிலே உவமைத்தொகைத் தொடர் மொழியைப் பிரித்துப் பதவுரை கூறுதற்கண், ஈற்றிலுள்ள ‘இன்’ உருபு அத்தொகையின் முதலாம் மொழிக்கண்ணும் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது, விளங்குதற் பொருட்டாக என்றுணர்க. முப்பால் - மூன்று பகுதி, மூன்று கூறுபாடு, மூவகை என்றபடி; இச்சொல், இலக்கணையாகிய குறிப்பு மொழியாய், சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களிலே வீடுபேற்றுக்குச் சாதனமாகிய புண்ணியங்கள் என்று கூறப்பட்ட சரியை கிரியை யோகம் என்னும் மூன்று பாத நெறிமுறை களை யுணர்த்தியது. இங்ஙனமே ‘ஐ அப்பால்’ என்பதும் அம் மூன்றோடு ஒருங்கு வைத்தெண்ணப்படுகின்ற நாலாவதாகிய ஞான பாத நெறி முறை களை யுணர்த்திய குறிப்பு மொழியாகும். ‘முப்பால் ஐ அப்பால்’ என்பன ஏதப் பொருட்டாகிய “இன்” என்னும் ஐந்தனுருபினை யேற்றுக் கருவிப் பொருளில் வந்தமையாலும், ‘மற்றையதை’ எனப்பட்ட வீடுபேறு முற்றுதலுக்கு (கைகூடு

தற்குச்) சிறந்த சாதனமாங் கருவியாயுள்ளவை சரியையாதி நாற் பாதங்களேயன்றி வேறில்லை யாகையாலும் அந் நாற்பாத நெறிகளையே "மூப்பால் ஐ அப்பால் என்னும் இம்மொழிகள் உணர்த்து வனவாயின. ஐ- தலைமை, (சரியை முதலிய முதல் மூன்று பாதநெறிகளிலும் பார்க்க ஞான பாதமாகிய தாள் சிறந்ததாய் விளங்கும்). மேன்மை - மேன்மையைப் பொருந்திய, அ-அத்தன்மைத்தான, (முற்கூறப்பட்ட அச்சரியையாதி அம் மூன்றிலும் பொருந்தியுள்ள சாதனமாந் தன்மை யென்கின்ற) 'அத்தன்மை பொருந்திய' எனத் தன்மையை மாத்திரஞ் சுட்டிக்காட்டுஞ் சுட்டு ஆதலின், இது 'பண்டறிசுட்டு' எனப்படும்; (இங்ஙனமன்றி, முன்னதாகக் கூறப்பட்ட பொருளை (= திரவியத்தை - பதார்த்தத்தை)ச் சுட்டிக்காட்டுஞ் சுட்டு 'பெயர்ச்சுட்டு', 'பெயர்வழிச்சுட்டு' எனப்படும்; அது பண்டறி சுட்டென வழங்கப்படுதலின்று) சரியை முதலிய முதல் மூன்றும் தாம் ஞானத்திற்குக் காரணமாய் ஞானத்தை உதிப்பித்து, அதன் வாயிலாக முத்தியைத் தருகின்ற பரம்பரா காரணங்கள் (சோபான முறையாயமைந்த காரணங்கள்). ஞான பாத நெறிமுறையோ முத்திப் பேற்றுக்கு நேரடியான காரணமாய், தானே முத்திப் பேற்றைப் பயப்பதாயுள்ளது. அதனால், 'தலைமை பொருந்திய பால்' என்று ஞானபாதத்திற்கு அடைமொழி கொடுத்து 'ஐ அப்பால்' என்றார். இவ்வுண்மைகளை, 'ஈண்டுச் சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி, நன்னெறியாகிய ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோக்கத்தைக் கொடா' என்றும், 'சரியை கிரியா யோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்' என்றும், 'கிரியையென மருவுமவை யாவும் ஞானங் கிடைத்தற்கு நிமித்தம்' என்றும் சித்தாந்த சாத்திரங்களிற் கூறப்பட்டவாற்றாலும் தெளிக.

23ஆம் கண்ணி:

- முப்பாலாங்

24ஆம் கண்ணி: காலங் கிரியை யருள்கருத்தா நீயேயாங்

காலங் கிரியை யருள்கருத்தா [-காலன்

புதச்சேதம்: முப்பால் ஆ(கு)ம் காலம் கிரியை அருள் கருத்தா நீயே ஆ(கு)ங்கால் அங்கிரியை அருள் கரு தா.

பு-ரை: முப்பால் ஆ(கு)ம் காலம் கிரியை - (இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்னும்) மூவகையான காலங்களையும், (படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும்) மூவகைத் தொழில்களையும், அருள் - (உமது) திருவருட் சத்தி யால் (ஆன்மாக்கள் உய்திபெறுதற்பொருட்டு) நிகழ்விக்கின்ற, கருத்தா -

முழுமுதற் கருத்தாவாகிய பதி (= தலைவர்) நீயே ஆகுங்கால் - நீரே பிறரல்லர் அவ்விதமாகுமிடத்து, அங்கிரியை - (உமது) திருவடிப்பேறாகிய முத்தியின்ப அனுபவத்தை, அருள் - தருதற்கு உரியதான, கரு - காரணமாகிய (= கருவியாகிய) திருவருள் ஞானமெனப்படும் சிவஞானத்தினை, தா - (அடியேனுக்குத்) தந்தருள்வீராக (எ-று).

வி-ரை: 'முப்பாலாம்' என்பது காலம் கிரியை என்னுமிரண்டற்கு முரிய அடைமொழி. பஞ்சகிருத்தியங்களுள்ளே திரோபவம், அனுக்கிரகம் என்னுமிரண்டையும் மற்றைய முத்தொழில்களுள் அடக்கியும் கூறும் மரபு பற்றி, அவற்றை இங்கே 'முப்பாலாங் கிரியை' என்றார். அருள் - (முன்னது) 'இரண்டுற மொழிதல்' என்னும் உத்தியால் திருவருட்சத்தியையும் நடாத்துதற் றொழிலையும் உணர்த்தியதனால் 'அருள் - திருவருட்சத்தியால் நடாத்து கின்ற' என இருபொருளுங் கைக்கொண்டுரைக்கப்பட்டது. ஏ-பிரிநிலை யொடு தேற்றப்பொருட்டாகிய இடைச்சொல்; பிரிநிலையே காரத்தால் 'உம்மினும் மேம்பட்ட முழுமுதற் கருத்தா) பிறரில்லை' என்று எஞ்சிநின்ற பொருளை வருவித்துரைக்கப்பட்டது. ஆகுங்கால் - ஆகுமிடத்து; ('கால்'; விசுதி); 'செயின்' என்னும் வாய்பாட்டின் பாலடங்கிய வினை யெச்சம். அங்கிரி - பாதம், திருவடி, திருவடி நிழலாகிய முத்தியின்பத்துக்கு ஆகு பெயர். அங்கிரியை அருளுதல்; ஐந்தாவது கிருத்தியமாகிய அநுக்கிரகம். கரு - காரணம், கருவி, சாதனம்; இங்கே, முத்தியின்பப் பேற்றுக்குச் சாதனமாகிய சிவஞானம்.

சிவஞானத்தைத் தேவரீர் ஈதற்குத் தக்க சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியும் தீவிரதர பரிபக்குவமு மெய்தாத எனக்கு அப்பரிபக்குவத்தினை உண்டாக்கு தல், சர்வசக்தியுடையராகிய உமக்கு அரிதன்று; மற்றும், "அப்பரிபக்குவ மெய்தாத எனக்குச் சிவஞானத்தினை ஏன் அருளினீர்?" என்று உம்மைக் குற்றங்கூறி ஆகேடிபிக்கத்தக்க மேலதிகாரியான தலைவர் உமக்கு ஒருவருமில்லர். ஆகையால், 'அச்சிவஞானமாகிய முத்திசாதனக் கருவினைப் பெருங்கருணைகூர்ந்து அடியேனுக்குத் தந்தருள்வீராக' என்ற கருத் தெல்லாம் விரித்துணர நின்றன.

முந்திய 23ஆம் கண்ணித் தொடரால், 'என் பிரார்த்த வினையனுபவம் முடியும் வரையும் சீவித்தற்குரிய காலத்துள்ளே, மற்றையதாகிய வீடு பேற்றுக் குச் சாதனங்களான சரியை யாதி நாற்பாத நெறிகளை என்னிடம் நிகழ் வித்து, அவற்றை முற்றுவிப்பீராக' என்றும் இக் கண்ணியால், அவற்றின் (காரிய மாய்ப்) பயனாயுள்ள சிவஞானத்தைத் தருக என்றும் வரம் வேண்டியபடி என்க.

24ஆம் கண்ணி:

- காலன்

25ஆம் கண்ணி: உருக்கொண்டு மடவந் துறுநாளென் முன்னீ

உருக்கொண்டு வாரா யுவந்து

பதச்சேதம்: காலன் உரு கொண்டிட வந்து உறும் நாள் என் முன் நீ உரு கொண்டு வாராய் உவந்து. ('வந்துறு நாள் + உவந்து + என்முன்' என மொழி மாற்றிக் கூட்டுக.)

ப-ரை: காலன் - யமனானவன்; உருக் கொண்டிட வந்து உறும் நாள் - (என்) உடலினின்றும் (உயிரைக்) கவர்ந்து செல்லுதற்காக வந்தடையத்தக்க மரண காலத்திலே, (யான் தேவரீரைத் தரிசித்து வணங்கி உம்முடைய திருவடிகளைச் சார்ந்து உய்தி பெறும் பொருட்டாக), உவந்து என்முன் நீ உருக்கொண்டு வாராய் - (என்மீது) கருணைகூர்ந்து எனக்கு எதிரில் தேவரீர் (உமது) திருவருவத்துடன் தோற்றி அருள்புரிவீராக; (அடியேன் உமதடைக்கலம்) என்பது (குறிப்பெச்சப் பொருள்) (எ-று).

வி-ரை: உரு - (முன்னது) வடிவம், ஈண்டு உடல்; தூலசரீரம்: (கண்ணுக்குப் புலனாகும்) வடிவமுடையது என்ற காரணத்தால் உடலுக்குக் குண ஆகுபெயர் கொண்டிட கவர்தற்பொருட்டாக, கைக்கொள்ளும்படி: இவ்வினைக்குச் செயப்படுபொருளாகிய 'உயிரை' என்பது இசையெச்சத்தால் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. வாராய் - வருவீராக; இவ்வினைச்சொல் இங்கே, வெளிப்படுவீராக - வெளிப்பட்டு அருள்புரிவீராக" என்னும் வேறு வினைப்பொருளை இலக்கணையால் உணர்த்தியது (உடன்பாட்டு முன்னிலை யொருமையேவல் வினைமுற்று); இதன் பின்னர், 'அடியேன் உன் அடைக்கலம்' என்பது குறிப்பெச்சத்தால் வருவித்துரைக்க எஞ்சி நின்றது; 'கற்ற கல்வியும் போய், பைவருங் கேளும். பதியங் கதறப் பழகி நிற்கும், ஐவருங் கைவிட்டு மெய்விடும் போதுன் னடைக்கலமே' என்ற அருணகிரி நாதர் வாக்கினோடு ஒப்பிட்டுணர்த்தக்கது.

'எம்பெருமானே, எனக்கு மரணஞ் சம்பவிக்கும் நேரத்திலே உமது திருவருவத்துடன் வெளிப்பட்டுக் காட்சி தந்து, அடியேனை உம்முடைய திருவடி நிழலில் அமரச் செய்வீராக" என்று விநாயகப் பெருமானைக் குறித்துச் செய்யும் பிரார்த்தனையுடன் இந்நூல் பூர்த்தி பெறும் வண்ணம் நின்றது இக்கண்ணி யென்றறிக.

பகுதி - 2

நல்லை வெண்பா

**யாழ்ப்பாணத்துப் புலோலி
வித்துவான்
திரு.க.முருகேசப்பிள்ளையவர்கள்
எழுதிய குறிப்புரையுடன்**

2 - 100

புத்தக வெளியீடு

புத்தக வெளியீடு
புத்தக வெளியீடு
புத்தக வெளியீடு
புத்தக வெளியீடு

முகவுரை

நல்லை வெண்பா என்னும் இந்நூல் யாழ்ப்பாணத்து இருபாலை வித்துவசிரோமணி சேனாதிராய முதலியார் இயற்றிய பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. ஈழமண்டலத்தில் மிகப் பிரசித்தி பெற்ற சுப்பிரமணியத் தலங்களுள் ஒன்றாகிய நல்லூர் என்னும் திவ்விய தேவத்திரத்தில் மஹா வரப்பிரசாதியாய் எழுந்தருளி இருக்கும் முருகக்கடவுள் மீது வெண்பா யாப்பினால் இயன்றமையால் இந்நூல் நல்லை வெண்பா எனப்பட்டது. நல்லூர் என்பதன் மருஉ நல்லை. வெண்பா என்பது அத்தகைய செய்யுட்களால் ஆய நூலுக்குக் கருவி ஆகுபெயர். இந்நூலில் காப்பும் கடையும் உள்ப்பட நூற்றிரண்டு செய்யுட்கள் உள்ளன. இந்நூல் 1878-ம் ஆண்டில் இந்நூலாசிரியர் மாணவருள் ஒருவராகிய தென்கோவை அம்பலவாண பண்டிதரால் அச்சியற்றி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இப் பழைய பிரதியைப் பெற்றுக் கொடுத்தவர் இந்நூலாசிரியர் தமையனார் வழித்தோன்றலும், கொழும்புப் பெரிய நீதிமன்றத்திலும், இடையிடையே உயர்தர நீதிமன்றத்திலும் தமிழ் முதலியாராகிச் சேவை புரிந்தவருமாகிய S.K. விசுவநாதரவர்கள் தம்பியார் திரு. சுப்பிரமணியமவர்களாவர். இந்நூற் செய்யுட்களுள்ளே சில பல மதுரைச்சங்க மாசிக பத்திரமாகிய 'செந்தமிழ்' முதலிய சஞ்சிகைகளிலும் சுருக்கமான குறிப்புரையோடு வெளிவந்துள்ளன. இந்நூலைப் பன்முறை படித்து ஆராய்ந்த போது, இது கற்போர்க்கு எளிதின் உணரமுடியாத அருந்தொடரும் சொற்பொருளும் மிக மலிந்து, யமகதிரிபுகளாகிய சொல்லணிகளும் சிலேடை முதலிய பொருளணிகளும் நிரம்பியிருக்கப் பெற்றதோர் அரிய நூலாகப் புலப்பட்டது. இந்நூல் கலைசைச் சிலேடை வெண்பா முதலியனவாகத் தற்காலம் வழங்கும் நூல்கள் போல ஒரேவகையாக அமையவில்லை. சிலேடை வெண்பாச் செய்யுட்களில் இண்டாம் அடிகளே சிலேடைப் பொருள் பயந்து நிற்க, மூன்றாம் நான்காம் அடிகள் யமக திரிபுகளாகி அமைந்துள்ளன. இந்நூலிலோ சில செய்யுட்களில் முதலாம் அடியும், சிலவற்றில் இரண்டாமடியும் சிலேடைப் பொருள் பயந்து நிற்க, மூன்றாம் நான்காம் அடிகள் யமகதிரிபுகளாகி அமைந்துள்ளன. சில செய்யுட்களில் இரண்டாம் அடிகளில் இரண்டுக்கு மேற்பட்ட சிலேடைப் பொருளும் அமைந்துள்ளன. சில செய்யுட்களில் முதலாம் இரண்டாம் அடிகள் ஒருவகையான யமகமாகவும், மூன்றாம் நான்காமடிகள் மற்றொரு வகையான யமகமாகவும் அமைந்துள்ளன. விநாயகர், சிவன், உமை, விஷ்ணு, பிரமா முதலிய தெய்வங்களையும் சூரியன் சந்திரன் தேவருலகம்

ஆகாயம் பூமி மேரு இமயம் கடல் செந்தமிழ் முதலியவற்றையும் சிலேடை வகையால் நல்லூருக்கு உவமையாகக் கூறும் செய்யுட்கள் பொருளுணர்ச்சி யோடு படிப்போர்க்கு மிக்க உவகையை ஊட்டுவனவாகும். புராணவரலாறு களும் பிற சில அரிய உண்மைகளும் இடையிடையே சுருங்க உரைக்கப் பட்டுள்ளன. இந்நூலிற் காணப்படும் சொற்களும் சொற்றொடர்களும் அரும் பொருளும் நூலாசிரியரது சொற்பொருளுணர்ச்சி வன்மையையும் அறிவாற்றல்களையும் கவித்துவத்தையும் நன்கு புலப்படுத்துகின்றன. நல்லூர் வித்துவசிரோமணிச.பொன்னம்பலபிள்ளையவர்களும்.

“தென்கோவை யென்னும் சீர்சால் நகர்வாழ்

மேழிக் கொடியோர் வாழ்வுபெற் றோங்க

அவதரித்தீட அருந்தமிழ்க் கவிஞனாம்

ஆனா வியல்பிற் சேநாதி ராய

முதலியும்” என இந்நூலாசிரியர்

அறிவாற்றல்களையும் கவித்துவத்தையும் பாராட்டிக் கூறியமை காண்க. [இந்நூலாசிரியர் மணம் புரிந்ததும் அவர் புத்திர தெளவித்திரர்கள் பல சிறப்புக்களோடு வாழ்ந்ததும் இருபாலையோடு தொடர்புடையதாய் அதற்கு அடுத்த ஊராகிய தென்கோவை (தெற்குக் கோப்பாய்) யாதலால், “தென்கோவை யென்னுஞ் சீர்சால் நகர் வாழ் மேழிக் கொடியோர் வாழ்வு பெற்றோங்க” என்று கூறப்பட்டது.]

யமகதிரிபுகளும் சிலேடைப் பொருளும் டுலிந்த இது போன்ற நூல்களை நன்கு பயில்வோர்க்கு இலக்கியங்களிலுள்ள சொற்கள்சொற்றொடர்களின் முட்டறுத்துப் பொருள் காணுதல் மிக எளிதாகும்.

தமிழறிவு குன்றிய அக்காலத்தில் பலர்க்கும் தமிழிலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்பித்துச் செந்தமிழ்ணங்கு நடம்புரிதற்குரிய இடம் யாழ்ப்பாணம் என்று கூறும்படி செய்து வைத்த புலவர் சிகாமணியும் பரோபகாரப் பண்பினருமாகிய இப்பெரியார் இயற்றிய இந்நூல் அழிந்து படாது பலர்க்கும் பயனுடையதாய் நிலவுதல் வேண்டும் என்னும் ஆராமையால் உந்தப்பட்டு, எமது புத்திக்குப் புலப்பட்டவாறு எழுதிய இக்குறிப்புரையோடு, இதனை வெளிப்படுத்தினாம். எமது புத்திக்குப் புலப்படாதவைகளை அறிஞர் தயைகூர்ந்து தெரிவிப்பாராயின் அவை நன்றியறிதலோடு ஏற்று இரண்டாம் பதிப்பில் ஆராய்ந்து வெளியிடப்படும்.

இக்குறிப்புரையை எழுதுதற்கண் இன்றியமையாத் துணை புரிந்த இந்நூலாசிரியர் வழித்தோன்றலாகிய பண்டிதர் தென்கோவை ச.கந்தையபிள்ளையவர்கள் பண்பும், இக்குறிப்புரையை உவகையோடு பெற்றுப் பார்வையிட்டுச் சில பல திருத்தங்களுங் காட்டியுதவிய திராவிட கலாநிதி, புள்ளையம்பதி வித்துவான் ப்ரஹ்மஸ்ரீ. சி. கணேசையர் அவர்கள் பண்பும், இந்நூல் வெளியீட்டின் கண் மிக்க ஆர்வமுடையவராய், தமது பலதுறைப்பாற்பட்ட முயற்சிகளுக்கு இடையே இந்நூல் அச்சுத்தாள்களைப் பார்வையிட்டுக் குறிப்புரையில் இன்றியமையாத பல திருத்தங்கள் காட்டியுதவிய பிரதம தமிழ் வித்தியாதரிசியும், திரிபாஷா விற்பன்னரும், ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்தி காரணமாக ஓயாது உழைக்கும் பரோபகாரியுமாகிய ப்ரஹ்மஸ்ரீ தி. சதாசிவஜயர் அவர்கள் பண்பும் எம்மாலும், இந்நூலைப் படிப்போர் யாவராலும் என்றும் பாராட்டற்குரியனவேயாகும்.

இந்நூலாசிரியர் தமையனார் வழித்தோன்றலும், வட மாகாண அரசினர் பிரதம வைத்தியராகி இருந்து உபகார வேதனம் பெறுபவரும், சமாதான நீதிபதியும், சற்குண சீலருமாகிய டக்றர் திரு. S.சுப்பிரமணியம் (J.P) அவர்களும், இந்நூலாசிரியர் வழித்தோன்றலும், இருபாலைத் தம்பு என்னும் பெயரால் பிரசித்தமாக வழங்கப்பெற்ற பிரபுவும் வள்ளலுமாகிய கந்தப்பிள்ளை சிவசுப்பிரமணியப்பிள்ளையவர்களுக்கு இருவகையாலும் மருகராகிய திரு.ஐ.சேனாதிராயர் அவர்களும், இந்நூலாசிரியர் வழித்தோன்றலும், நில அளவைத் தொழிலாளருமாகிய (Surveyor) திரு.வி. சண்முகலிங்கம் அவர்களும், இந்நூலாசிரியர் தமையனார் வழித்தோன்றலும், கொழும்பு அரசினர் தேயிலையாட்சி நிலையத்தில் உபதனாதிபதியாய் இருப்பவருமாகிய திரு.நா.சேனாதிராசா அவர்களும், இந்நூலாசிரியர் தமையனார் வழித்தோன்றலும், இருபாலை வன்னியசேகரர் அவர்கள் புதல்வரும், வழக்கறிஞரு (Proctor S.C. & Notary) மாகிய தென்கோவை திரு. முத்துக்குமாரசுவாமி யவர்களும் இந்நூலை அச்சியற்றி வெளியிடுதற்கேற்ற பணத் தொகையை உரிமை பற்றிய உவகையோடு உதவியுள்ளார்கள். இத் தொகையுள்ளே பெரும்பாகத்தை உதவியவர் பரோபகாரப் பண்பினராகிய ஷேடக்றர் (Dr.P.S.சுப்பிரமணியம்) அவர்களேயாவர். இவர் யாவர் நன்றியும் எம்மால் என்றும் கொண்டாடப்படு வனவாகுக. இவர் யாவரும் எல்லா நலமும் பெற்று நீடு வாழும் வண்ணம் நல்லூர் முருகக் கடவுள் திருவருள் பாலிப்பாராக.

இந்நூலைக் குறிப்புரையோடு வெளியிடுவதற்குத் தோன்றாத்
துணையாய் நின்று பேரருள் பாலித்த நல்லூர் முருகப் பெருமான் திருவடித்
தாமரைகளை மனமொழி மெய்களால் நினைந்து வழத்தி வணங்குகின்
றோம்.

உலகுபுகழ் தருளாயி றொருகோடி யுதித்தனபே

ரொளியி னோங்கி

கூலகுதிரு முக மாறுங் கருணையொழி திருவிழியு

மீராறு தோளும்

குலவுவடி நெடுவேலு நல்லைநகர்க் குமரீசன்

கோல மாண்பும்

நிலவுதிரு வழமலருந் தொழுதுமல மாயைவினை

நீங்கி வாழ்வாம்.

கூங்கனம்

க.முருகேசுவரீள்ளை.

கதன்கோகை யாழ்ப்பாணம் ,

விஷு வசூடம் கத மீ

22-1-1942

நூலாசிரியர் வரலாறு

இந்நூலாசிரியராகிய சேனாதிராய முதலியார், யாழ்ப்பாணத்து இருபாலை என்னும் ஊரில், சைவ வேளாண் மரபினரும், கல்வி செல்வங்களால் சிறப்புற்று விளங்கியவருமாகிய நெல்லைநாத முதலியார் என்பவருக்கு அருந்தவப் புதல்வராய் ஏறக்குறைய இற்றைக்கு நூற்றொழுபது ஆண்டுகளின் முன் தோன்றியவர். வடதேயப்புலவர் ஒருவர் வண்ணைச் சிவன் கோவில் மண்டபத்தில் அரங்கேற்றிய பிரபந்தத்தை ஒரே முறையில் கேட்டவாறே பழம்பாடல் எனக் கூறி ஒப்புவித்த அவதானத் திறமைபற்றி நெல்லைநாத பண்டிதர் ஏகசந்தக்கிராகி எனப் போற்றப்பட்டனர் என்ப. சேனாதிராய முதலியாரும் அவதானத் திறமையில் மிக்கவராதலால் இச்சம்பவத்தை இவர்மீதேற்றி இவரையே ஏகசந்தக்கிராகி எனப் போற்றினாருமுள்ளார். (பாவலர் சரித்திர தீபகம்)

சேனாதிராய முதலியார் தமது தந்தையாரையும், தமிழிலும் சமஸ்கிருதத்திலும் தக்க பாண்டித்தியமுடைய கனக சபாபதி யோகி என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட கூழங்கைத்தம்பிரானையும் ஆசிரியராகக் கொண்டு தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களையும் சமயசாத்திரங்களையும் முறையாகக் கற்றனர். கூழங்கைத் தம்பிரானுக்குப் பெருந்தொகைப் பொருள் கொடுத்து நன்னூல் என்னும் இலக்கண நூலை நாற்பது நாளையிற் கற்று தெளிந்தன ரென இவரது ஞாபக சக்தியையும் நுண்மதியையும் பலரும் பாராட்டிக் கூறினர். கூழங்கைத் தம்பிரான் தமது மாணவர்களுக்கு ஒரு விஷயத்தை ஒருமுறையேயன்றி இரண்டாம் முறை கூறாத இயல்புடையவர். சேனாதிராய முதலியார் ஏகசந்தக்கிராகி யாதலால், இவர் ஒருவரே ௧௨4 தம்பிரானிடம் கற்றவர்களுள்ளே சிறந்த புலமை உடையவராயினர்.

“..... தேசிகோத் தமனாய்ச்

சான்ற கனக சபாபதி யோகியாம்

போன்றவர் பிறரிலாய் புண்ணியனற தழீஇ

ஒவ்வொரு நூலையு மொவ்வொரு முறைவினாய்

அவ்வவர் சொற்பொருளனைத்தையும் மகத்தமைத்

தூழ்புகுதிறமிதென் றுலக முவப்பக்

காழ்புகு கருமையிற் கற்றுநிறைந்த

திதமுறு நுண்மதிச் சேனாதிராய

முதலி.....”

என்னும் சிவசம்புப்புலவர் கூற்றாலும் சேனாதிராய முதலியாரது அவதானத் திறனும் இவர் ஆசிரியர் இடத்துத் தமிழ் நூல்களை அரிதிற் கற்றுணர்ந்து புலமை நிரம்பப் பெற்றமையும் நன்று புலனாதல் கண்டு கொள்க. இவர் முக்கியமாகத் தமிழ் இலக்கண நூல்களிலும், இலக்கியங்களிலும், சமய சாத்திரங்களிலும் சிறந்த அறிவு படைத்தவராகி, பாடும் வன்மையும் பண்புறப் பெற்றமையோடு போர்த்துக்கீயம் ஒல்லாந்தம் ஆங்கிலம் என்னும் மொழிகளிலும் வல்லவராய், நல்லொழுக்கமும் சைவசீலமும் சாந்தகுணமும் உடையவராய் விளங்கினர்.

யாழ்ப்பாண நீதிமன்றத்தில், முதலில், சிலகாலம் மொழிபெயர்ப்பு முதலியாராகி (துவிபாஷிகர்)ச் சேவைபுரிந்தனர். பின்பு அதனை விடுத்து நியாய நூல்களைக் கற்று வழக்கறிஞராகி (Advocate)ப் பலகாலஞ் சேவை புரிந்தனர். அக்காலத்து நீதிமன்றம் மாகாண நீதிமன்றம் (Provincial Court) என வழங்கப்பட்டது. இவர் காலத்தில் இவரே சிறந்த நியாயவாதியாக விளங்கினதால், யாழ்ப்பாணத்தும் பிற இடங்களிலும் உள்ளார் பலர் சிக்கலான தமது வழக்குகள் பலவற்றையும் இவரைக்கொண்டே நடாத்துவிப் பாராயினர். இதனாலும் இவர் புகழ் மலைவிளக்குப் போல யாண்டும் வயங்குவதாயிற்று. ஈற்றில் சில காலம் ஷே நீதிமன்றத்தலைவராகியும் (Judge) சேவை புரிந்தனர். ஒருபாற் கோடாது மதிப்பொலிவோடு நிகழ்த்தப் பட்ட இவரது வழக்குத் தீர்ப்புக்களை முதியோர் பலர் பாராட்டிக் கூறினர். அரசாங்கத்தவரும் இவர்பால் மிக்க நட்பும் மதிப்பும் உடையராய் தேசநன் மைக்குரிய காரியங்கள் யாவற்றிலும் இவரையே சிறந்த உசாத்துணை வராகக் கொள்வாராயினர். 1835ம் ஆண்டில் இம்மாகாண நீதிமன்றம் இப்பொழுது 'பெரியகோடு' (District Court) என வழங்கும் நீதிமன்றமாக மாற்றமடைவதாயிற்று. பின்பு இவர்சிலகாலம் பஞ்சாயத்து மன்றத்தலைவ ராகியும், கோவைக் கோயிற்பற்று மணியகாராகியும் சேவை புரிந்தனர் என்ப.

இவ்வாறு அதிகாரபுருடராய் விளங்கிய இவர், தமது வாணாட் களுட் பெரும்பாகத்தைப் பொதுசன சேவையிற் கழிக்க நேர்ந்ததாயினும், தமிழ் வளர்ச்சிக்குரிய அருந்தொண்டினை ஆற்றுதலையும் பெருங் கடனாகக் கொண்டவரேயாவர். இவரது அரச சேவைக்குரிய நேரம் ஒழிந்த ஏனைய நேரம் எல்லாம் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைப் பிறர்க்குக் கற்பித்தலிலேயே கழிவனவாயின. அக்காலத்தில், நிலவளம் பெரிது வாய்ந்த

செவ்வழும் இடம் பொருள் ஏவல்களும் செவ்வனம் அமையப் பெற்ற பிரபுகுல திலகராய்ப் புலவர் சிகாமணியாய்ப் பரோபகாரப் பண்பினராய் விளங்கியோர் இவரேயாதலால், உயரிய இலக்கண இலக்கிய நூல்களைக் கற்க விரும்பியோர் யாவரும் இவரிடஞ் சென்றே கற்க வேண்டியவராயினர். இவரோடு உடனிருந்து உண்டியும் உறையுளும் பெற்றுக் கற்றோரும் பலர்.

நல்லூர் மனப்புலி முதலியார் சரவணமுத்துப் புலவர், சம்பந்தப் புலவர், ஆறுமுகநாவலர், கார்த்திகேய ஐயர், காரைத்தீவுக் கார்த்திகேய ஐயர், நீர்வேலிப் பீதாம்பரப் புலவர், வல்லிபட்டித் துறை ஏகாம்பரப் புலவர், தென்கோவை அம்பலவாண பண்டிதர், கந்தரோடை நாகநாத பண்டிதர் (அப்பாப்பிள்ளை) முதலியோர் இவரிடம் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களையும் சமய சாத்திரங்களையும் முறையாகக் கற்றோராவர். அக்காலத்தில் இவரிடங் கல்லாதவரும் இடையிடையே நூல்களின் ஐயங்களை வினவித் தெளியாதவரும் இல்லையெனக் கூறுதல் இழுக்காகாது. இவர் காலத்தில் பல்வகையானும் நிரம்பிய இவர்போன்ற கல்வியறிவினர் யாழ்ப்பாணத்தில் எவரும் இல்லை என்பது மிகையன்று.

இவர் மாணவருள்ளே பலர் சிறந்த புலவர்களும் சைவானுஷ்டான சீலர்களும்பலப் பல பிரபந்தங்களை இயற்றியும், பலர்க்குக் கற்பித்தும், பல நூலுரைகளை எழுதியும் வெளியிட்டும், சைவப் பிரசங்கங்கள் புரிந்தும், தமிழும் சைவமும் தழுத்து ஓங்கும் வண்ணம் சிறந்த தொண்டாற்றுவாராயினர். இவ் ஆசிரிய மாணவ பரம்பரையினராலேயே யாழ்ப்பாணத்தில் இலக்கண இலக்கியக் கல்வியும் சமய சாத்திர உணர்ச்சியும் பரம்புவனவாயின. யாழ்ப்பாணத் தமிழ் அரசர் காலத்தில் சங்கவாயிலாக வளர்க்கப்பட்டுப் பிறரை ஞான்று பெரிதும் குன்றிய தமிழ் இலக்கண இலக்கியக் கல்வி பின்பு பெரும்பாலும் உயர்நிலை அடைதற்கு முக்கிய காரணராய் விளங்கியவர் சேனாதிராய முதலியரே என்பது அறிஞர் யாவர்க்கும் ஒப்பமுடிந்த உண்மையாகும். நீதிபதி கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள் தந்தையாரும், தமிழ்ப் புலவருமாய் விளங்கிய உடுப்பிட்டிக் குமாரசுவாமி முதலியார் கூறிய பின்வருஞ் செய்யுளும் இவ்வுண்மைக்கு உறு சான்றாதல்கண்டு கொள்க.

**“நானா திராவிடமு நன்னிலக்க ணாறுறச்செய்
சேனாதி ராயனையோ செத்தென்றீர் - வானாதி
பொன்னிலத்து முண்மை புகனூ லுரைப்பதற்காய்
சூந்நிலத்தை விட்டுருத்த தே.”**

என்பது அச்செய்யுள்

[இது சேனாதிராய முதலியார் தேகவியோகத்தை அறிவிக்கச் சென்றான் ஒருவன் 'சேனாதிராய முதலியார் செத்துப்போனார்' எனக் கூறியது கேட்டபோது ஷே புலவர் பாடியது என்ப. நாறு உற்ச செய்தல் - விதைத்து வளர்த்தல். 'உண்மைபுகல் நூல்' என்பது சமயசாத்திரங்களையும் உள்படுத்தி நின்றது.]

இவர் வழக்கறிஞராகிச் சேவை புரிந்த காலத்தில் இவரது தொழில் நிலையம் (ஆபீஸ்) நல்லூர் முருகவேள் திருத்தளிக்கு மிக்க அண்மையில் இருந்தது. ஷே கோவிலுக்கு நாடோறும் சென்று சவாமிதரிசனஞ் செய்வது இவர் வழக்கம். இவ் ஆலய சம்பந்தமான காரியங்களை நடாத்துதற் கண்ணும் ஷே ஆலய முகாமைக்காரருக்கு இவரே சிறந்த உசாத்துணை வராகி இருந்தனர். மற்றைய பல ஆலய சம்பந்தமான விஷயங்களுக்கும், சமய சம்பந்தமான விஷயங்களுக்கும் அக்காலத்தில் இவர் துணையே இன்றியமையாததாய் எவ்விஷயத்தும் இவர் கூற்றே முடிபுரையாகி யாவராலும் கைக்கொள்ளப்பட்டது என்ப. தமது ஐனன ஊராகிய இருபாலையிலும் இவர் விநாயகராலயம் ஒன்றினை நிறுவி அதற்குரிய நிபந்தங்களும் அமைத்துள்ளனர். சமய சம்பந்தமாகவும் அக்காலத்தில் பலதிருத்தாங்கள் செய்தவரும் இவரே.

நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோவிலில், முதலில் புராணப் பிரசங்கம் செய்து யாவருக்கும் வழிகாட்டியாய் இருந்தவரும் சேனாதிராய முதலியாரேயாவர். இவர்பின் இவரது பிரதம மாணவராகிய சரவணமுத்துப் புலவராலும் பின்பு இவ் இருவர்க்கும் மாணவராகிய ஆறுமுகநாவலராலும், பின்பு நாவலரவர்கள் மருகரும் மாணவருமாகிய பொன்னம்பலபிள்ளை யவர்களாலும் அத்தகைய புராணப்பிரசங்கம் நடைபெற்று வருவதாயிற்று. வேறுசில ஆலயங்களிலும் ஒவ்வோர் அமயங்களில் சேனாதிராய முதலியார் புராணப் பிரசங்கங்கள் நிகழ்த்தியதுண்டு.

சேனாதிராய முதலியார் நல்லூர்ச் சுப்பிரமணியக் கடவுளிடத்து மிக்க பக்திவாய்ந்தவராதலால் அப்பெருமான் மீது நல்லைவெண்பா, நல்லைத்திரிபந்தாதி, நல்லைக்குறவஞ்சி, நல்லைக்கலிவெண்பா, ஊஞ்சற் பதிகம் என்னும் பிரபந்தங்களை இயற்றியமையோடு பல தனிச்செய்யுட் களையும் இயற்றியுள்ளனர். வண்ணை நீராவி விநாயகர் மீது யமகத் தொடையமைந்த ஒரு கலிவெண்பாவும், மாவைச்சுப்பிரமணியக் கடவுள்

மீது ஓர் ஊஞ்சற்பதிகமும், பிற சில ஊஞ்சற்பதிகங்களும் இவரால் இயற்றப் பட்டன. இவற்றுள் நல்லை வெண்பாவும் நீராவிக்கலிவெண்பாவும் முன்னர் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. நல்லைத்திரிபந்தாதி மிகச்சிறந்த நூல் எனவும், தென்கோவையில் பலகாலம் தமிழ் ஆசிரியராய் வதிந்து தொண்டாற்றிய சுன்னாகம் முருகேசபண்டிதரால் பலர்க்கும் படிப்பிக்கப்பட்ட தெனவுங் கூறுப. ஆயினும் அந்நூலுள் ஒரு செய்யுளாவது இப்பொழுது கிடைப்பது அரிதாயிற்று.

நல்லைக்குறவஞ்சி யமக சிலேடைகளும், வினோதார்த்தங்களும் மலிந்த சிறந்த பிரபந்தம் எனப் பலராலும் பாராட்டப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் அந்நூலுள்ளும் இரண்டொரு செய்யுளே ஒழிய ஏனைய அழிந் தொழிந்தன அவற்றுள் ஒன்று இங்கே காட்டப்படுகின்றது.

**“திருவாரு நல்லைநகர்ச் செவ்வேற்பெருமானார்
 இருவாலைக் குயத்தியரோ டின்பமுற்றாரம்மாளை
 இருவாலைக் குயத்தியரோ டின்பமுற்றாராமாயின்
 தருவாரோ சட்டிகுடஞ் சாறுவைக்கவம்மாளை
 தருவார்காண் சட்டிகுடஞ் சாறுவைக்கவம்மாளை.”**

[இச் செய்யுளில் இருவாலை குயத்தியர் சட்டிகுடம் சாறு என்பன தொனிப் பொருளமைந்துள்ளன. இருவாலைக் குயத்தியர் - இளமை திகழும் தனங்களையுடைய தெய்வ நாயகி, வள்ளிநாயகி என்னும் சத்தியர் இருவர். வாலை - இளம்பருவம். குயம் - தனம், இருவாலை என்னும் ஊரிலுள்ள குயப்பெண்கள். சட்டி - சட்டித்தி - கந்த சட்டி என்னும் விரதநாள்; மட்பாத்திரம். குடம் - பூசநாள் (தைப்பூசம்), மட்குடம், சாறுவைத்தல் திருவிழாக் கொண்டாடுதல்; குழம்பு சமைத்தல், சாறு - விழா; குழம்பு]

பின்வருஞ் செய்யுளையும் குறவஞ்சிச் செய்யுள் என்பது பாவலர் சரித்திர தீபகம். தனிச்செய்யுள் என்பர் பிறர்.

**“கொழவளரு மணிமாடக் கோபுரஞ்சூழ் நல்லூரிற் குமரமுர்த்தி
 அழியருளத் திருளகல வமரர்முக மலரவர வணிமா னீன்ற
 கொழயினொரும் பிழயினொடுங் குலவுமுடம் பிழ யொடுங்கோ தண்டமேந்தி
 மிழயகல மயிலேறி விழயவந்த தினகரன் போல் மேவினானே”.**

[இச் செய்யுளில் அனுப்பிராச நயமும் சொற்சுவை பொருட்சுவை களும் மலிந்திருத்தல் காண்க. மானீன்ற கொடி - வள்ளிநாயகி பிடி -

தெய்வயானையம்மை. உடம்பிடி - வேற்படை, கோதண்டம் - வில், மிடி - துன்பம், தினகரன் - சூரியன்.]

நல்லைக்கலிவெண்பாவும் யமகத்தொடையமைந்து அரும் பொருள் பொதிந்து படிப்போர் கேட்போர்பால் பத்திமை விளைக்கும் பான்மையதாய் உள்ளது எனவும் மார்சுழித் திருவாதிரை நாளில் ஷட ஆலயத்து வடபால் வீதியில் முருகவேள் திருவுலாப் போதருங்கால் ஓதப்பட்டு வருகின்றது எனவும் கூறுப. இவை விரைவில் அச்சியற்றி வெளியிடப்படலாம் என்பது எமது துணிபு.

யாழ்ப்பாணத்து அமெரிக்கன் மிஷன் பகுதியினரால் அச்சிடப்பட்ட தமிழ் அகராதியைத் தொகுத்த புலவர் குழுவினருள்ளே தலைவராய் இருந்தவரும் சேனாதிராய முதலியாரேயாவர். இவ்வுண்மை,

“தெல்லியம்பதியில் வரு நெல்லைநா தக்குரிசில் செய்தவ மெனாவுதித்த, சேனாதிராசகலை ஞானதிராசனும்.....”

என அவ் அகராதிச் சிறப்புப்பாயிர முதற்கவியில் இவர் போற்றப்பட்டமையாலும் அறியத்தகும்.

[நெல்லைநாதரது மூதாதையர் தெல்லிப்பளை யென்னும் ஊரிலிருந்து இருபாலையில் வந்து மண்ணாடுகொண்ட முதலி மரபில் மணம் புரிந்து வாழ்ந்தவராதலால், அவ் உரிமைபற்றி ‘தெல்லியம்பதியில் வரு நெல்லைநாதக்குரிசில்’ என்று கூறப்பட்டது.]

வீரமாமுனிவர் எனப் பெயரிய கத்தோலிக்க குரவர் தொகுத்த சதுரகராதிக்குப் பின் தமிழிற் தொகுக்கப்பட்ட அகராதி இதுவே என்ப. நிகண்டுகளைக் கற்றும் பிறர் வாயிலாகக் கேட்டும் சொற்களின் பொருளை அரிதின் அறியநின்ற அக்காலத்தில், இவ்வகராதியில் தமிழுலகம் அடைந்த பயன்மிகப் பெரிதே என்பதனை ஈண்டு விரித்துரைத்தல் மிகை, பிற்காலத்தில் இவ் அகராதியே பலராலும் பலவாறு பெருக்கி அச்சிடப்படுவ தாயிற்று.

சேனாதிராய முதலியார் தென் கோவையில் இருந்த தனவந்த ராகிய பஞ்சாயுத முதலியார் என்பவர் மகளை மணம் புரிந்து இல்லறம் நடாத்தி ஐவகைவேள்வியும் அன்புடனாற்றி, இராமலிங்கப்பிள்ளை என்னும் புதல்வர் ஒருவரையும், பர்வதவர்த்தனி என்னும் புதல்வியர் ஒருவரையும் பெற்றனர். இராமலிங்கப்பிள்ளை பிரபுவும் தமிழ் அபிமானியும் அக்கிர

கண்ணியருமாய் விளங்கியவர். ஆறுமுகநாவலர் வண்ணைச் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையில் முதலிற் சைவப்பிரசங்கம் நிகழ்த்திய கூட்டத்தில் தலைவராய் இருந்து அதனை நடாத்தியவர் இவரே. சேனாதிராய முதலியார் மகளும் தமிழறிவும் சைவ சீலமும் உடையவர். மகளை விவாகஞ் செய்தவர் இருபாலை மண்ணாடு கொண்ட முதலிமரபில் ஆண்வழியினரும், தனவந்தருமாகிய இராமநாதப்பிள்ளை என்பவர். மகளுடைய மகன் கந்தர்த்தம்பி என வழங்கப்பட்ட பிரபுவும் வள்ளலுமாகிய கந்தப்பிள்ளை என்பவர். கந்தப்பிள்ளை தமது மாதாமஹராகிய சேனாதிராய முதலியாரிடம் தமிழ் நூல்களைக் கற்றுச் சைவானுஷ்டான சீலராய்த் தருமவானாகி விளங்கியவர். [மாதாமஹர் - தாயாருக்குத் தந்தையர்.] ஆறுமுகநாவலர் தாம் சேனாதிராயமுதலியாரிடம் தமிழ் நூல்களைக் கற்றுணர்ந்த உரிமை காரணமாகத் தென்கோவையில் நிறுவிய சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை அமைப்புக்குரிய பொருளை உபகரித்தமையோடு, நாவலர் அவர்களுக்குப் பின் ஷெ வித்தியாசாலையைச் சிலகாலம் தமது பொறுப்பில் நடாத்தியும், தமது இல்லத்தும் தமிழாசிரியர்களைத் தமது ஆதரவில் வைத்துப் பலர்க்கும் தமிழறிவை ஊட்டியும், பிறவாறும் தமது மாதாமஹரது அருமை பெருமைகளை அனுசரித்து ஒழுகியவர் கந்தப்பிள்ளையவர்களேயாவர்.

சேனாதிராய முதலியார் இலக்கணஇலக்கியங்களும் சாத்திரங்களுமாயுள்ள ஏட்டுப்பிரதிகள் பலவற்றைத் தொகுத்து வைத்திருந்தனர். இவற்றுள் இவர் காலத்தில் இவர் மாணவர் பலர்க்குப் பயன்பட்டன ஒழிய, இவர் தெளஹித்திரர் கந்தப்பிள்ளை அவர்கள் பாதுகாவலில் இருந்த எஞ்சிய பிரதிகளுள்ளே பல பிரதிகள் ஆறுமுகநாவலர் அச்சியற்றி வெளியிடுவதற்கு உரியவாயின. சில பிரதிகள் நீதிபதி கதிரைவேற் பிள்ளையவர்களால் பெற்று லண்டன் நகரத்துள்ள கையெழுத்துப் புத்தகசாலைக்கு அனுப்பப்பட்டன. [தெளஹித்திரர் - துஹித்திரியின் புத்திரர், துஹித்திரி - மகள்.]

மேலே கூறியவாறு பொதுவாகத் தேசத்துக்கும், சிறப்பாகத் தமிழ் மொழிக்கும் சமயத்துக்கும் தமது இறுதிக்காலம் வரையும் இடையீடின்றி, அரும்பெருந் தொண்டினை ஆற்றுவதலையே பெருங் கடனாகக் கொண்டு, பயன்மரமுள்ளர்ப்பழுத்தனைய பண்பினராய் வாழ்ந்த சேனாதிராய முதலியார் என்னும் பெரியார் 1840-ம் ஆண்டளவில் தேகவியோகம் அடைந்தனர் என்ப.

சுபம்.

சிறப்புப் பாயிரம்

நல்லூர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ அப்புக்குட்டிக் குருக்கள் சொல்லியது.

நேரிசை வெண்பா.

சேநா திராயன் நிறம் புகழுஞ் செல்வமிகுஞ்
சேநா திராயன்றன் சீர்க்கவிதை - சேய்நாளு
முற்றே புலவ ருரைகவிக்கு நன்மணியாய்
பெற்றே விளங்கப் பெறும்.

கிருபாலை ஸ்ரீமாந். அமரசிங்கமுதலியார் சொல்லியது.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பொற்கீர் மாவினன் சேணாள் புலவன் புலவருட
னற்கீர் னாரதன் போற்றுநல் லூர்ப்புல வன்குழைகட்
கிற்கீர் வாரி யமுதுசெய் நூறுவெண் பாவிசைத்தான்
சொற்கீத நற்றமிழ்ச் சேனாதி ராய னெனுந்துய்யனே.

தெல்லிப்பழை ராவ்யகதூர்

ஸ்ரீமாந். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை சொல்லியது

அறுசீ ராசிரிய விருத்தம்

உவர்நீருண் டுமுமேக மொண்சுகைநீ ருதவியென
வோத முண்ட

தவநீடு முனிவரன்செந் தமிழ்மதுரக் கடலளித்தான்
றமிழாந் துய்ய

பவநீர்முற் றினி தருந்திப் பாவலர்கோர் நல்லூர்வெண்
பாவாந் திவ்ய

நவநீத வமிழ்தினைச்சே னாதிரா யன்றிரட்டி
நல்கி னானால்.

நல்லை வெண்பா

காப்பு

கந்தவேள் வேன்முருகன் காங்கேயன் காதலித்து
வந்த நல்லூர் வெண்பா வகுப்பதற்குச் - சந்த
வனகவள வாரணமுன் னாங்குழலை மேவுங்
கனகவள வாரணமே காப்பு.

(குறிப்புரை) : கந்தவேள் - கந்தனாகிய வேள். வேள் - யாவராலும் விரும்பி வழிபடுதற்குரியவன். வேல்முருகன் - வேலாயுதத்தையுடைய முருகக் கடவுள். காங்கேயன் - கங்கையின் புத்திரன். காதலித்து உவந்த - அடியார்க்கு அருள் புரிதலை விரும்பி உவகையோடு எழுந்தருளியிருக்கின்ற. நல்லூர் - யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் என்னுந் திவ்விய தேத்திரம். சந்தம் - இசை. அனகவள ஆரணமுன் ஆங்குடலை மேவும் - பரிசுத்தமான பொருட்சிறப்புடைய வேதத்திற்கு அடிப்படையான பிரணவ பீடத்து வீற்றிருக்கின்ற. அனகம் - அமல ஒலியாகிய அருளொலி யென்னும் பொருளையுடையது. கனகவள வாரணம் - பெரிய கவள உணவையுடைய யானை முகம் போலும் திருமுகத்தை யுடைய விநாயகக் கடவுள். வாரணம் ஆகுபெயர். பின்னிரண்டடிகள் திரிபு.

நூல்

புமாது புவினுள் பொன்மலரன் றெண்ணிநித
நாமா துடன்வாழ நல்லூரே - தேமாது
பாலைய னத்தன் பரிந்தறியா நின்றவரன்
பாலைய னத்தன் பதி.

(கு-ரை) : புமாது - இலக்குமி, புவினுள் - பூமியில். பொன்மலர் - தாமரைமலர். ஸ்ரீதேவி வீற்றிருத்தலின் பொன்மலர் எனப்பட்டது. நிதம் - என்றும். ஸ்ரீதேவி - இலக்குமி. அகரச்சுட்டு ஸ்ரீதேவி என்றும் நீங்காது வீற்றிருக்கும் ஆகாசமாகிய கமலத்தை உணர்த்தி நின்றது. ஆகாசமே கமலம் என்பது சுருதி. ஆகாசம் - ஞானாகாசம். பூ இன் உள் பொன்மலர் - பொலிவாகிய இனிய உள்ளமாகிய பொற்பு எனினுமாம். அஃதாவது வாய்மையான செல்வமும் வாய்மையான கல்வியும் ஒருங்கே அமையப் பெற்ற பொற்புபதிகளாகிய விமலத நுவுடைய மெய்யடியார் இருதய கமலம்

என்பது. நாமாது - கலைமகள். நல்லூரில் செல்வர்களும் படிப்பாளிகளும் மிகப் பல்கியுள்ளன ரென்பது கருத்து. தேமாதுபாலன் - உமாதேவியாருக்குப் புதல்வர். தே - தெய்வத்தன்மை. அயன் - பிரமன். நத்தன் - திருமால். நந்து - சங்கு. அத்தன் எனப் பிரித்துப் பிரமனது பிதா எனப் பொருள் கூறினும் ஆம். பரிந்து அறியா - வருந்தித் தேடியும் அறியமுடியாது. அறியாது என்னும் வினையெச்ச வீறு தொக்கது. அரன் பாலநயனத்தன் - சிவபிரானது நெற்றிக் கண்ணிடத்துத் தோன்றிய சுப்பிரமணியக் கடவுள். பாலம் - நெற்றி. பதி - இடம். நான்காமடியில் நகரம் யமகம் நோக்கி னகரமாகி நின்றது.

நகர னகரங்கள் ஒத்து நடத்தல், யமக திரிபுகளும் சிலேடைப் பொருளும் அமைந்த செய்யுட்களில் பெருவழக்கு. திருச்செந்தில் அந்தாதியில் 4,5,6,9,14, 22, 23, 27 - ம் செய்யுட்களிலும் இந் நூலில் 17, 29, 35, 42- ம் செய்யுட்களிலும் பிறசில நூல்களில் சில செய்யுட்களிலும் நகரனகர ஒற்றுமை நயம் காணப்படுகின்றது. பின்னிரண்டடிகள் யமகம்.

பொன்னுலக மன்ன புகழீழ மண்டலஞ் சேர்

நன்னகர நாகரிக நல்லூரே - முன்னிலகும்

காற்படையான் பூத கண்படையா என்னையினி

மேற்படையான் மேவும் பதி.

2

(கு -ரை) : பொன்னுலகம் - தேவர் உலகம். நகரம் இராசதானி என்னும் பொருட்டு. நல்நகர நாகரிக நல்லூர் என்றார். தமிழ் அரசர் தமது தலை நகராகக் கொண்டு அரசு புரிந்த இடம் ஆதலின். நாகரிகம் - கல்வி செல்வம் ஒழுக்கம் என்பனவற்றாலாய சீர்திருத்தம், கண்ணோட்டமுமாம். இலகுதல் - விளங்குதல். காற்படை - கோழி. 'காலாயுதம் படைத்த கையோனே' என்றார் பிறரும். பூதகண்படையான் - பூதர் கூட்டங்களைச் சேனைகளாக உடையவர். இனி மேல் என்னைப் படையான் இப்பிறவியின் பின் வேறு பிறவியில் என்னைப் புகுத்தாதவர் 3ம் 4ம் அடிகள் திரிபு. மேலும் இவ்வாறு வருவன கண்டுகொள்க.

சீர்விளங்குமெப்பதிக்குஞ் செப்புகின்ற சொற்பயரே

யூர்விளங்கு நாமமா நல்லூரே - யூர்விளங்கு

நன்கதிரை நாகத்தா னண்ணலரென் றஞ்சுவிக்குந்

தென்கதிரை நாகத்தான் சேர்வு.

3

கு-ரை) : சீர் - புகழ். செல்வம் கல்வி முதலியவற்றால் பெரும்புகழமைந்த ஊரை அக்காரணம் பற்றி நல்லூர் (விரும்பப்படும் ஊர்) எனச் சிறப்புறக்கிளந்து கூறுதல் உலக வழக்கு. அத்தகைய சிறப்புப் பெயரே இவ்வருக்குக் காரண இடுகுறிப் பெயராய் அமைந்துள்ள தென்பது முதலிரண்டடிகளாற் போந்த பொருளாம். ஊர் - பரிவேடம். கதிர் - சூரியன சந்திரர். நாகத்தால் - தன்னிடத்துள்ள பாம்புகளால் ; மலை முழைஞ்சுகளில் பாம்புகள் இருக்கும் வழக்குப்பற்றி இவ்வாறு கூறப்பட்டது. நண்ணலர் (ராகு கேதுக்களாகிய) பகைவர். கதிரை அஞ்சவிக்கும் என இயையும், தென் கதிரை நாகத்தான் - (ஈழ மண்டலத்தில்) தென்றிசைக் கண்ணுள்ள கதிரைமலையில் எழுந்தருளியிருப்பவர். சேர்வு - இடம்.

**போற்றுமடி யார்பிறவிப் புன்மையிரு கீர்க்குதலா
 னாற்றிசையும் வந்திறைஞ்சு நல்லூரே - யீற்ற
 மருவலரை நேர்முடித்தான் வானவர்க்காய் நீப
 மருவலரை நேர்முடித்தான் வாழ்வு.**

4

(கு-ரை) : புன்மை - அற்பம். இழிவுடைய தென்னும் பொருட்டு இருள் - அஞ்ஞானம். ஏற்றல் - எதிர்த்தல். மருவலர் - பகைவர். நேர்முடித்தான் - எதிரே நின்று போர் புரிந்து அவருக்கு இறுதி விளைத்தவர். ஏற்ற மருவலரை வானவர்க்காய் நேர் முடித்தான் என இயையும். நீப மரு அலரை நேர் முடித்தான் - கடம்பினது மணம் பொருந்திய மலரைத் திருமுடியிலே அழகாகச் சூடினவர். வாழ்வு - எழுந்தருளியிருக்கும் இடம். 3-ம் 4-ம் அடிகள் யமகம். மேலும் இவ்வாறு வருவன கண்டு கொள்க.

**ஆம்பல் முகவோடை யார்ந்தங் குசந்தமுவி
 யோம்பொருளா மைங்கரனேர் நல்லூரே - பாம்பஞ்சு
 வாடு மயிலா னமருலகு வாழுவம
 ராடு மயிலா னகம்**

5

(கு-ரை) : முதலடி நல்லூருக்கும் விநாயகருக்குஞ் சிலைடை. (நல்லூருக்கு) ஆம்பல் முகவோடை ஆர்ந்து - ஆம்பற் பூக்களைத் தம்மிடத்தே யுடைய குளங்கள் நிறையப் பெற்று. அம்குசம் - அழகிய தருப்பைப் புற்கள். (விநாயகருக்கு) ஆம்பல் முகம் - யானை முகம் போன்ற முகம். ஓடை நெற்றிப் பட்டம். ஆர்தல் - பொருந்துதல். அங்குசம் - தோட்டி. ஓம்பொருள் -

பிரணவப் பொருள். பாம்பு அஞ்ச ஆடும் மயிலான் - பாம்பு அஞ்சும்படி நடனம் புரியும் மயிலை வாகனமாக உடையவர். அமர் உலகு - தேவர் உலகு. அமரர் அமர் எனக்குறைந்து நின்றது. அமர் ஆடும் அயிலான் - போர் புரியும் வேலாயுதத்தை உடையவர். அகம் - இடம். பாம்பு அசுத்த மாயையையும் மயில் பிரணவ சொரூபத்தையுங் குறிக்கும் என்பர்.

கண்முளரி சங்கங் கவின்றுநா கம்பொருந்திப்

பெண்ணிடத்தன் போலும் பெருநல்லை - விண்ணிறமா

ரங்கத் திருந்தா ரமரழித்தா ரன்று தமிழ்ச்

சங்கத் திருந்தார் தலம்.

6

(கு-ரை) : முதலடி நல்லூருக்குள் சிவனுக்கும் சிலேடை (நல்லூருக்கு) கண்முளரி - தேன் பொருந்திய தாமரை மலர். சங்கம் - சங்கு. அம் சாரியை. கவினுதல் - விளங்குதல். கவின்று கவின் என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த வினையெச்சம். நாகம் - புன்னைமரம். (சிவனுக்கு) முளரிக்கண் - அக்கினிக் கண். சங்கம் - நெற்றி. கவின்று - அழகு பெற்று நாகம் - பாம்பு. பெண்ணிடத்தன் - உமாதேவியாரை வாமபாகத்திற் கொண்ட சிவன். விண்நிறம் ஆர் அங்கத்திருந்தார் - மேகம் போன்ற கருநிறம் பொருந்திய சரீரத்தையுடைய பகைவராகிய அசுரர். அமர் அழித்தார் - போரில் தொலைத்தவர். அன்று - பண்டைக்காலம். தமிழ்ச் சங்கத்து இருந்தார். - மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் தலைமைப் புலவராய் வீற்றிருந்தவர். "சங்கத் தமிழின் தலைமைப் புலவா தாலோ தாலே லோ" என்பது முத்துக்குமார சுவாமி பிள்ளைத் தமிழ். தலம் - இடம்.

பொன்னங்கலையார் விலோ தனத்தான் மாதிரம் போய்த்

துன்னியச் ராலுமை நேர் தூநல்லை - முன்னயனைத்

தாரகங்க டாவினான் நாபரக்கட் பீலியைச்சூர்

போரகங்க டாவினான் டு.

7

(கு-ரை) : முதலடி நல்லூருக்கும் உமாதேவியாருக்குக்குள் சிலேடை. (நல்லூருக்கு) பொன் அம் கலை ஆர் விலோதனத்தால் - பொன் இழைக்கப்பட்ட அழகிய சீலை பொருந்திய கொடிகளால். விலோதனம் - பதாகை - பெருங்கொடி. மாதிரம் - திசைகள். சீர் - புகழ். (உமாதேவியாருக்கு) பொன் - இலக்குமி. கலையார் - கலைமகள். விலோதனம் -

கண். "திருமகள் வலக்கண் வாக்கின் சேயிழையிடக்கண்" என்பது திரு விளையாடற் புராணம். மாதிரம் - மலை ; கைலை. துன்னுதல் - சிவபிரானது வாமபாகமாகப் பொருந்துதல். சீர் - சிறப்பு. அயன் - பிரமன். தாரகம் கடாவினான். பிரணவப் பொருளை வினவினவர். தாபரக் கண் பீலியை - உடலிலே கண்போன்ற புள்ளிகளையுடைய மயிலை. உடலக் கண்ணனாகிய இந்திரன் கொண்ட மயிலுருவமே கூர் போரகம் கடாவப்பட்டதாதலின், "தாபரக் கட்பீலி" என்பது குறிப்பால் அப்பொருளுந் தோன்ற நின்றது. கூர் போர் அகம் - சூரனோடு நிகழ்த்திய போரில். கடாவினான் - வாகனமாகக் கொண்டு செலுத்தியவர். பு - இடம்

**சசிதவள வானையும் தாமனையென் றெய்த
விசைகடவுள் யானையென் னநல்லை - நிசிசரர்கள்
பஞ்சாயுதவகன் போற் பற்றியுண்க வென்று தொட்ட
பஞ்சாயுதன்றன் பதி.**

8

(கு-ரை) : முதலடி நல்லூருக்கும் தெய்வயானையம்மையாருக்குஞ் சிலேடை. சசிதவழ வானையும் தா மனை என்று எய்த இசை நல்லை - சந்திரன் தவழும்படி ஆகாயத்தையுங் கடந்துயர்ந்த மேல்மாடங்கள் சூரியனையும் அடையும்படி அமைந்த நல்லூர். தாவுதல் - கடத்தல். என்று - சூரியன் . உயர்வு நவீர்சியணி (தெய்வயானை யம்மையாருக்கு) சசி - இந்திராணி, தவள ஆனை - வெள்ளையானை. தாம் அன்னை என்று எய்த இசை - தாம் தாய்மார் என்றுபொருந்தும்படி இணங்குதலால். கடவுள் யானை - தெய்வயானை அம்மை. தெய்வயானை அம்மையாருக்கு இந்திராணியும் ஐராவத யானையுந் தாயராயினர் என்பது கந்தபுராணம். அன்ன - ஒத்த. தவள தவழ என்பன ஒற்றுமை நயம். பவளம் பவழம் என வழங்குதல் போல. இலக்கியங்களில் இவ்வழக்கு உண்டென்பது சீவகசிந்தாமணி நாமகள் இலம்பகம் 162ம் செய்யுளில் பவளம் பவழம் எனவும் கவளம் கவழ மெனவும் வழங்கப்பட்டமையாலும் அறியப்படும். மேல்வருவனவற்றிற்கும் இதுவே விதியாகக் கண்டுகொள்க. நிசிசார் - அசுரர். பஞ்சாய - பஞ்சாகும்படி. விளையெச்சத் திரிபு. உதவகன் - (ஹுதவஹு) அக்கினி, பஞ்ச ஆயுதன் - மழு சூலம் சக்கரம் தண்டு எழு (கந்தபு. சூரபன்மன் வதைப்படலம் - செ-261.) என்னும் ஐந்து ஆயுதங்களை யுடையவர். தன் - சாரியை. பதி - இடம்.

மாகுலவர் நம்பியுள மாதருடன் போற்றுதலாற்
கோகுலமா வல்லிநிகர் நல்லையே - கோகனக
வையற் கறைந்தா னருமறையினுட்பொருளை
வையற் கறைந்தா னகம்.

9

(கு-ரை) : முதலாம் அடி நல்லூருக்கும் வள்ளிநாயகியாருக்குள் சிலேடை. மாகுலவர் - உயர்குலத்தோர். நம்பி - நம்பிக்கையுடையராய், உளமாதருடன் - தம் தம் இல்லங்களிலுள்ள பெண்களோடு. போற்றுதல் - துதித்தல். (வள்ளிநாயகியாருக்கு). மாகுலவர் நம்பி - வேடர்க் கரசனாகிய நம்பி என்பவன். உளமாதருடன் - மனக்காதலோடு. "மாதர் காதல்" என்பது தொல்காப்பியம் (சொல் - உரி. 32) போற்றுதல் - வளர்த்தல். கோகுலமாவல்லி - வேட்டுவகுல நங்கையாகிய வள்ளி நாயகியார். கோகனக அயற்கு - தாமரையாசனத்தனாகிய பிரமனுக்கு. அயன் ஐயன் எனப்போலியாயிற்று. அறைந்தான் - குட்டினவர். தானே பிரமம் எனப் பேசி அகங்கரித்துப் பிரவணப் பொருள் தெரியாது மயங்கிய பிரமனைக் குட்டிச் சிறையில் வைத்தனர் சுப்பிரமணியப் பெருமான் என்பது புராணம். அருமறையின் உட்பொருள் - பிரவணப் பொருள். ஐயற்கு அறைந்தான் - தந்தையாகிய சிவனுக்கு உபதேசித்தவர்.

தும்பி மருப்பொசித்துச் சூழ்ந்தவன மாலையினாற்
கம்பமருங் கையினனேர் நல்லையே - யும்பருறை
மாகனக வில்லார் மகனா ரடியருளக்
கோகனக வில்லார் குலம்.

10

(கு-ரை) : முதலாமடி நல்லூருக்கும் விஷ்ணுவுக்குள் சிலேடை. (நல்லூருக்கு) தும்பி - வண்டு. மரு - தேன். பொசித்தல் - புசித்தல் ; உண்ணுதல். வனமாலை - சோலை வரிசை. (விஷ்ணுவுக்கு) தும்பி மருப்பு ஒசித்து குவலையாபீடமென்னும் யானையின் கொம்பை முரித்து. சூழ்தல் - வளைவாக அணியப்படுதல். வனமாலை - துளசிமாலை. கம்பு அமரும் கையினன் - சங்கு பொருந்திய திருக்கரங்களையுடைய விஷ்ணு. நேர்தல் - ஒத்தல். உம்பர் உறை - தேவர்கள் வாசம் செய்கின்ற. மாகனக வில்லார் மகனார் - பெரிய மேருமலையை வில்லாக உடைய சிவபிரானது திருக் குமாரர். கனகம் - பொன். மேருமலைக்கு ஆகுபெயர். அடியர் உளக் கோகனக இல்லார் - அடியார்களுடைய இருதய கமலமாகிய வீட்டில் வீற்றிருப்பவர். குலம் - கோயில்.

எண்ணம் புயத்தா விசையுங்கா யத்திரியார்
 நண்ணுதலால் வேதனா நல்லையே - விண்ணுலவுங்
 கங்கை வயிற்றுதித்தார் காதலுளார் போற்குறவர்
 மங்கை வயிற்றுதித்தார் வைப்பு. ||

(கு-ரை) : முதலாமடி நல்லூருக்கும் பிரமனுக்கும் சிலேடை. (நல்லூருக்கு) எண் அம்புயம் - புவினுட் சிறந்ததென மதிக்கப்படுந் தாமரை. "புவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை" என்பது அப்பர் தேவாரம். இசையும் காயத்திரியார் - முத்திநெறிக்கு ஏற்ற மந்திரமாயமைந்த காயத்திரி ஐபமுடைய அந்தணர். (பிரமனுக்கு) எண் அம்புயம் - எட்டுத் திருப்புயங்கள் இசையும் காயத்திரியார் - மனைவியாகி இணங்கிய காயத்திரி தேவியார். விண்ணுலவுங் கங்கை - ஆகாய கங்கை. முருகக் கடவுள் கங்கையின் புத்திரன் என்னும் புராணஉண்மை நோக்கிக் கங்கை வயிற்று உதித்தார் என்று கூறப்பட்டது. காதல் உளார் போல் - விருப்பம் உள்ளவரைப் போல. உண்மையில் இல்லாதவர் என்பது கருத்து. குறவர் மங்கை - வள்ளிநாயகி. வயின் - இடம். முன்னிலையில் என்பது. துதித்தார் - புகழ்ந்து போற்றியவர். வைப்பு - இடம்.

மெய்ப்புலவ ருள்ளுறலான் மேகமதி லூர்தலா
 லொப்புலவை நாயகனா நல்லூரே - யப்புலவ
 நஞ்சார் கணியானா என்கா னவர்முன்பு
 நஞ்சார் கணியானா னாரு. 12

(கு-ரை) : முதலாம் அடி நல்லூருக்கும் இந்திரனுக்குஞ் சிலேடை (நல்லூருக்கு) மெய்ப்புலவர் - சொற்பொருளையறிந்த வித்துவப் பெரியார். உள்ளுறல் - மனதினால் தியானித்தல். மேகம் மதில் ஊர்தல் - முகில் மதிலில் தவமுதல். (இந்திரனுக்கு) மெய்ப்புலவர் - வாய்மையைக் கடைப் பிடித்து ஒழுமும் தேவர்கள். ஞான நேத்திரமுடையராதல் பற்றி மெய்ப்புலவர் எனப்பட்டார் எனினுமாம். "தம்மத முணர்ந்தோர் புலவர் அறிபொருளுக்கு ஏனோர் புலவர்" என்னும் பழமொழியும் ஈண்டு நோக்கற்பாலது. உள்ளுறல் - நடுநாயகமாகி வீற்றிருத்தல். மேகம் அதில் ஊர்தல் - மேகத்தை வாகனமாகக் கொள்ளுதல். அது - பகுதிப் பொருள் விசுதி. இந்திரனை மேகவாகனன் என்பர். உவணைநாயகன் - இந்திரன். உவணை - தேவருலகு. உவணைநாயகன் ஒப்பு ஆம் நல்லூர் என இயையும். நஞ்சு ஆர்

அப்பு உருவ கண்ணியான் - நஞ்சு ஊட்டப்பட்ட அம்பு போன்ற கூரிய கண்களையுடைய வள்ளிநாயகி காரணமாக கண்ணி கணி என நின்றது தொகுத்தல் விகாரம். அம்பு அப்பு என நின்றது வலித்தல் விகாரம். ஆன் - அவ்விடத்தில். புநம் - தினைப்புனம். கணியானான் - வேங்கைமரமாகி நின்றவர். நாடு - இடம்.

**நத்தமு ரங்கயத்தா என்கிளைகொள் பாடலத்தாற்
சித்தசவேள் யோலுந் திருநல்லை - முத்தின்
றிருத்தணிகை மாமலையுந் திண்கோடமுந் காட்டுந்
திருத்தணிகை மாமலையான் சேர்வு.**

13

(கு-ரை) : முதலாம் அடி நல்லூருக்கும் மன்மதனுக்குஞ் சிலேடை (நல்லூருக்கு) நத்தம் - சங்கு. ஊருதல், செல்லுதல் - தவமுதல். கயம் - குளம். கிளைகொள்பாடலம் - கொம்பர்களையுடைய பாதிரி மரம். (மன் மதனுக்கு) நத்தம் ஊரும் கயம் - இருளாகிய ஊருகின்ற யானை. ஊர்தல் வாகனமாகக் கொள்ளுதல். கிளைகொள் பாடலம் - கிளியாகிய குதிரை. கிள்ளை கிளை என நின்றது விகாரம். மன்மதனுக்கு உரிய யானை இருள் எனவும் குதிரை கிளி எனவும் கூறப்படும். சித்தசவேள் - மன்மதன். சித்தசனாகிய வேள் என்க. முத்தின் திருந்து அணிமாகைமலை - முத்தினாலாகிய ஆபரணத்தை அணிந்த பெரிய யானை. கோடு - சிகரம். திருத்தணிகை மாமலை - முருகவேள் திருத்தளிகளுள் ஒன்று. சேர்வு - இடம். மலை தன் சிகரத்தின்மேல் மற்றோர் மலையையும் உடையதாய் இருக்கின்றது என ஒரு நயந் தோன்றுதலுங் காண்க.

**தாவார் கலியடக்கு மத்தவளந் தாங்குதலா
னாவார் தமிழ்முனிநேர் நல்லூரே - யுவாரும்
வாளங் கெடுத்தார்ப்பில் வந்த தனிமாயா
வாளங் கெடுத்தார் வழி.**

14

(கு-ரை) : முதலடி நல்லூருக்கும் அகத்தியருக்கும் சிலேடை (நல்லூருக்கு) தா ஆர் கலி துன்பம் நிறைந்த வறுமை. தா - துன்பம். "தாவே வலியும் வருத்தமும் ஆகும்" (தொல் - சொல் - உரி சஅ) அத்தவளம் - செல்வப் பெருக்கு. (அகத்தியருக்கு) தாவு ஆர்கலி - அலை மறிகின்ற கடல். அடக்குதல் - உள்ளங்கையில் உழுந்தளவாக வைத்து உறிஞ்சுதல்,

அந்தவளம் - கைவலிமை. தமிழ்முனி - அகத்தியர். நா. ஆர் என்பது மெய்யடியார்க்கு உரிய திருநாப்பேற்றை உணர்த்தி நின்றது. நிறைமொழி மாந்தராகிய தத்துவப் பெரியார் என்பது திருநாவுக்கரசு எனவும் செந்நாப் போதார் எனவும் வளுஉம் திருநாமங்களின் உண்மையையும் நோக்குக. பு - கூர்மை. வாள் - வாளாயுதம். ஆர்ப்பில் - ஆரவாரத்தோடு. தனி - ஒப்பற்ற. மாயாவாளம் - மாயத் தன்மைமிக்க சூரனாகிய சக்கரவாளப் புள். கெடுத்தல் - அழித்தல். வழி - இடம்.

புமேல்வாழ்ந் தீகை யுடையார் மனைப்பொலிவான்

மாமாது போல வளநல்லை - மாமணிகொ

ளாறா னைத்தா னருட்குரவ னம்புயநே

ராறா னைத்தா னகம்.

15

(கு-ரை) : முதலாம் அடி நல்லூருக்கும் இலக்குமிக்கும் சிலேடை (நல்லூருக்கு) பு - பூமி. ஈகையுடையார் - கொடையாளிகள். மனை - வீடுகள். பொலிவு - செல்வப் பெருக்கு. (இலக்குமிக்கு) பு - தாமரை மலர். ஈகை உடையார் மனைப் பொலிவால் - பீதாம்பரதாரியாகிய விஷ்ணுவுக்கு மனைவியாகிச் சிறத்தலால். ஈகை - பொன் - பீதம். உடை - வஸ்திரம் - அம்பரம். மாமாது - இலக்குமி. மாமணி கொள் ஆறான் - மாட்சிமை மிக்க மாணிக்க கங்கை எனலும் பெயர் கொண்ட ஆற்றினை உடையவர். இது கதிர்காம கோடித்திரத்துள்ள தீர்த்தம். அன்னத்தான் - பிரமதேவன். அன்னம் அனம் என நின்றது விகாரம். அருட்குரவன் - திருவருள் பாலித்த குருநாதன். அம்புயம் நேர் ஆறு ஆனனத்தான் - தாமரை மலர்களை ஒத்த ஆறு திருமுகங்களை உடையவர். அகம் - இடம்.

சீரயனால் வாயிசைந்து செய்ய கலைமருவிப்

பாரதியை மானும் பதிநல்லை - நாரதன்செய்

யாகத் துவந்தா ரெதிர்வருமை யாரொருவி

யாகத் துவந்தா ரிடம்.

16

(கு-ரை) : முதலாம் அடி நல்லூருக்கும் கலைமகளுக்குள் சிலேடை. (நல்லூருக்கு) சீர்அயல் - சிறப்பமைந்த அயலூர்களில். நால்வாய் - யானை. நாலுதல் தொங்குதல். தூங்குகின்ற வாயையுடையதென்பது பொருள். அன்மொழித் தொகை. இசைதல் - பொருந்தியிருத்தல்.

செய்யகலை - செந்நிற முடையமான். செம்மை - சிவப்பு நிறம். (கலை மகளுக்கு) சீர் அயன் நால்வாய் இசைந்து - வேதவொலி திகழும் பிரம தேவனுடைய நான்கு வாய்களிலும் இணக்கமாகி அமைந்து. சீர் - ஒலி. ஈண்டு வேதவொலியை நிகழ்த்தி நின்றது. செய்யகலை - ஒழுங்கமைந்த நூல்கள். செம்மை ; நேர்மை - ஒழுங்கு. பாரதி - கலைமகள். மானுதல் - ஒத்தல். யாகத்து உவந்தார் எதிர் வருமையார் - யாகத்தில் ஈடுபட்ட தேவர் அஞ்சும்படி அந்த யாகாக்கினியில் தோற்றி அவர் எதிரே வந்த ஆட்டுக் கடாவை அடக்கி வாகனமாகக் கொண்டவர். மை - ஆட்டுக்கடா, ஒரு வியாகத்து வந்தார் - ஒப்பற்ற விசாகத் திருநாளில் தோற்றியவர். விசாகம் வியாகம் எனத்தற்பவமாயிற்று. 'முப்பது சயவும்' என்பது நன்னூல் (பதவியல் - சூ - 20)

காளகண்ட என்கிசைமெய்ய் புவையரி கண்ணுறலால்

வான்வயங்கொ ளையனா மாநல்லை - நீளகர

மாநாக மாளவைத்தார் வைவேல் பணித்தரியர்

மாநாக மாளவைத்தார் வாழ்வு.

17

(கு-ரை) : முதலாம் அடி நல்லூருக்கும் ஐயனாருக்கும் சிலேடை. (நல்லூருக்கு) காளகண்டம் - குயில். 'கலகண்ட' என்னும் சமஸ்கிருத மொழியின் திரிபு என்ப. நகர னகரங்கள் ஒற்றுமை நயம். 'செய் - யினனந்தியங்கி' என்னுந் திருச்செந்தில் அந்தாதியில் (செ. 14) போல. நன்கு இசை மெய் புவை - நன்றாகப் பேசும் சொற்களை உடைய நாகணவாய். மெய் - சொல். அரி - கிளி. கண்ணுறல் - காணப்படுதல். (ஐயனாருக்கு) காளகண்டன் - நஞ்சுபொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவன். காளம் - நஞ்சு, நன்கு இசை - மிக விரும்பித் தழுவிய. மெய்ப்புவை அரிகண் உறலால் - மோகினி வடிவப் பெண்ணாகிய விஷ்ணுவிடத்தே தோன்று தலால். ஐனாரை ஹரிஹர புத்திரரென்பது புராணம். வாள் வயங் கொள் ஐயன் - வாட்போரில் வல்ல ஐயனார். வயம் - வெற்றியுமாம். ஐயன் - அமல வடிவினன். அசுரமாநாகம் - கிரவுஞ்ச கிரி. மா - கருமை. "மா முகடி" (திருக்குறள் - பொருள் - ஆள்வினை - 7) என்புழிப் போல. ஈண்டு மயக்கத்தை உணர்த்தி நின்றது. மாளவைத்தார் - அழித்தவர். மாளவைத்தல் ஒரு சொல். வைவேல் பணித்து மாளவைத்தார் என இயையும். வை - கூர்மை. பணித்தல் - ஏவுதல். அரி ஊர்மாநாகம் ஆள வைத்தார் - இந்திரனை அவனது பதியாகிய மாட்சிமை தங்கிய பொன்னுலகத்தை ஆளும்படி நிலைநிறுத்தினவர்.

மற்குரிய தோளர்சர மாமுடியுந் கையகமும்

பொற்கவிகை காட்டும் புகழ்நல்லை - விற்குலவ

நாகங் கலந்தா ரெனநயந்தார் சேயிருவர்

பாகங் கலந்தார் பதி.

18

(கு-ரை) : இரண்டாம் அடி அரசர் முடிக்கும் கைக்கும் சிலேடை. மற்குரிய தோளரசர் மாமுடி பொன்கவிகை காட்டும். மல் - மற்போர். பொன்கவிகை - பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட குடை. முடிக்குமேல் குடை விளங்குகின்ற தென்பது. கையகம் பொன்கவிகை காட்டும். கையகம் - அகங்கை. பொன்கவிகை - பொன்னைக் கொடுத்தற்பொருட்டுக் கவிகின்ற ஒழுக்கம். கவிதல் - வளைதல். கை - ஒழுக்கம். வள்ளன்மை என்பது. வில் - ஒளி. நாகம் - பாம்பு. கலம் - ஆபரணம். தார் - மாலை. நயந்தார் சேய் - விரும்பி அணிந்தவராகிய சிவபிரானது திருக்குமாரர். இருவர் - தெய்வயானை அம்மையும் வள்ளிநாயகியும். பாகம் - வலமிடம். கலத்தல் - வைத்தல் ; சேர்த்தல்.

பொன்னையார் சிற்றிடையும் புகரர்கள் சொற்கிடையு

நன்னூல் கலைவிளங்கு நல்லூரே - முன்னினைகு

ரேற்றமருள் வீட்டினா னீர்வேலா னன்பருக்கே

யேற்றமருள் வீட்டினா னில்

19

(கு-ரை) : இரண்டாம் அடி பெண்களுடைய இடைக்கும் மாணவர் கூட்டத்துக்கும் சிலேடை. பொன் அனையார் சிற்றிடை நன்னூல் கலைவிளங்கும். பொன் அனையார் - இலக்குமியை ஒத்த பெண்கள். நல்நூல் - நல்ல நூலினாலாய சேலைகள். நூல் ஆகுபெயர். கலை - மேகலை. புகரர்கள் சொற்கிடை நல்நூல் கலை விளங்கும் - புகரர் - அந்தணர். சொல்கிடை - வேதாந்தியயனம் செய்யும் மாணவர் கூட்டம். நல்நூல் - யஞ்ஞோபவீதம்; பூணூல். கலை - மான்றோல். சாஸ்திரங்களுமாம்.

புகரர்கள் சொற்களாகிய பேச்சுக்களுக்கு இடையே நன்னூலாகிய இலக்கணப் பிரமாணமும் ஏனைய நூற் பிரமாணங்களும் விளங்குகின்றன என்னும் பொருளும் தோன்ற நிற்கின்றது. இளைஞர் - வீரவாகுதேவர் முதலிய தம்பிமார். ஏற்றமருள் - அடைந்த மயக்கம். வீட்டுதல் - நீக்குதல். ஈர்வேலான் வீட்டினான் என இயையும். ஈர்தல் - வெட்டுதல். ஏற்றம் அருள் வீட்டினான் - உயர்ச்சியைத் தருகின்ற மோட்ச வீட்டையுடையவர்.

அரும்புமுலையார் வாணியைம்பா லுடனே
 கரும்பிரசங் காட்டுங்கார் நல்லை - பெரும்போர்
 மலையுருவ வேறொட்டார் வாழ்த்தினரை மாய
 மலையுருவ வேறொட்டார் வாழ்வு.

20

(கு-ரை) : இரண்டாம் அடி பெண்களுடைய சொல்லுக்கும் கூந்தலுக்கும் சிலேடை. அரும்பு முலையார் வாணி கரும்பு ரசம் காட்டும். அரும்பு முலையார் - கோங் கரும்பு போன்ற தனங்களுடைய பெண்கள். வாணி - சொல். கரும்பு ரசம் - கரும்பின் சுவை. வெல்லக் கட்டி எனினும் ஆம். ஐம்பால்- ஐந்துவகையாக முடிக்கப்படும் கூந்தல். ஐவகையாவன - முடி, குழல், தொங்கல், பனிச்சை, சுருள் என்பன. கரும்பிரசம் - கரிய வண்டு. கார் - சோலை. மலை - கிரவுஞ்சகிரி.

"பெரும்போர்மலை" என்றார் தன்னை அடைந்தோரை மயக்கி வருத்தும் நீர்மைத்தாதலின். உருவுதல் - பிளத்தல். வேல் தொட்டார் - வேற்படையை ஏவியவர் வாழ்த்தினரை மாயம் மலை உருவ வேறு ஒட்டார் - தம்மைத் துதித்த மெய்யடியாரை வஞ்சக நெறிகள் வருத்துதற்குரிய உருவ வேறுபாட்டை - அஃதாவது மறு பிறவியை - அடையச் செய்யாதவர். மாயம் - வஞ்சகம். மலைதல் மாறுபடுதல் ; வருத்துதல். "பெரும்பசி மலைய" என்னும் மணிமேகலை (காதை 14 அடி 6) ச் செய்யுட் பாகத்தில் மலைதல் வருத்துதல் எனப் பொருள்படுதல் காண்க.

கண்ணீல வாளிக் கரும்புருவ வில்லினல்லா
 ரெண்ணார் மதனோ டுகனல்லை - விண்ணா
 கருவா வினன் குழைகு காலுலவும் பண்ணைத்
 திருவா வினன்குழயான் சேர்வு.

21

(கு-ரை) : முதலாம் அடி நல்லூர்ப் பெண்களுக்கும் மன்மதனுக்கும் சிலேடை. (பெண்களுக்கு) கண் நீலவாளி - கண்களென்னும் நீலமலராகிய அம்பு. கரும்புருவவில் - கரிய புருவமாகிய வில். நல்லார் - பெண்கள். (மன்மதனுக்கு) கள் நீலவாளி - தேன்பொருந்திய நீலமலராகிய அம்பு. நீலம் மன்தனுடைய பஞ்சபாணங்களுள் ஒன்று. கரும்பு உருவ வில் - கரும்பினாலாய வில். உருவம் - வடிவம். எண் ஆர் - மதிக்கப்படுகின்ற. மதன் - மன்மதன். இகலுதல் - ஒத்தல்.

உறழ் பொரு எனினும் ஆம். விண்நாகர் உவாவினன் - மேலுலகிலுள்ள தேவர்களால் போற்றப்படும் தெய்வயானை அம்மையாரை உடையவர். உவா - யானை. ஈண்டுத் தெய்வயானை அம்மையாரை உணர்த்தி நின்றது. குடிசை கால் உலவும் - ஆறு வாய்க்கால் வழியாக ஓடுகின்ற. பண்ணை - வயல் திரு ஆவினன்குடி - பழனி என்னும் சுப்பிரமணியஸ்தலம்.

**கற்பகஞ் சேர் காமக் கொடியார்பன் பாலீழ
நற்பதியான் மேலுலகா நல்லூரே - கற்பமுறங்
காலங் கடந்தான் கமலா சனனெனவே
ஞாலங் கடந்தா னகர்.**

22

(கு-ரை) : முதலாமடி நல்லூருக்கும் தேவருலகுக்கும் சிலேடை (நல்லூருக்கு) கற்பு அகஞ் சேர் காமக் கொடியார் - நிறையைத் தம்மகததுக் கொண்ட இன்பநுகர்ச்சிக் குரிய புகுகொடி போன்ற பெண்கள். ஈழநற்பதி - ஈழமண்டலம். (தேவருலகுக்கு) கற்பகம் சேர் காமக்கொடி - கற்பக தருவைச் சூழ்ந்து இருக்கும் காமவல்லி.

கற்பகதருவும் அதனைச் சூழ்ந்த காமவல்லியும் எனக் கூறினும் ஆம். ஆர்தல் - பொருந்துதல். ஈழ நற்பதி - பொன்னுலகம். ஈழம் - பொன். கற்பம் உறுங்காலம் கடந்தான் - கற்பமாக வருகின்ற காலத்தவத்தைக் கடந்தவர். கற்பம், பிரமகற்பம் முதலியன. கற்பம் - ஊழி. கமல ஆசனன் - தாமரை ஆசனத்தனாகிய பிரமன் ஞாலங்கள் தந்தான் - உலகங்களைப் படைத்தவர்.

**தேங்குயிலா னண்ணிச் சிறுமியர் மாலைக்குயிலார்
புங்குயில்க னேங்கும் பொழினல்லை - யோங்கும்
பரங்கிரியார் நள்ளரிற் பாறா தருளும்
பரங்கிரியார் நள்ளர் பதி.**

23

(கு-ரை): புங்குயில்கள் சிறுமியர் தேங்குயிலால் நண்ணி மாலைக்குயிலால் ஏங்கும் பொழில் நல்லை என இயையும், புங்குயில் - அழகிய குயிற்பட்சிகள். ஏங்குதல் - ஏக்கமடைதல். தேங்குயில் - இனிய வார்த்தை. தேங்குயில் தேங்குயில் புணர்ச்சி விகாரம். மாலைக்குயில் - மாலையை அணிந்த மேகம்போலுங் கூந்தல். குயில் - மேகம். ஓங்கு உம்பர் -

உயர்ச்சியையுடைய மேல் உலக வாசிகளாகிய தேவர். அங்கு இரியார் - மேலுலகமாகிய அவ்விடத்தை விட்டு நீங்காதவராய். நள்ளாரில் பாறாது - பகைவராகிய அசுரரால் அழியாது. அருளும் - உய்வடையும்படி அருள் செய்த. பரங்கிரி ஆர் நள்ளார் - திருப்பரங்குன்று என்னும் தலமத்தியில் வீற்றிருப்பவர். நள்ளார் - குறிப்புவினையாலணையும் பெயர். நள் - நடு.

மொய்ம்மணிமேன் மாளிகையின் மின்னார் முகமதியை

மெய்யிற் சகோரம் விழைநல்லை - துய்ய

திருவே ரகம்பதியான் சீரடியார் தம்மைக்

கருவே ரகம்பதியான் கால்.

24

(கு-ரை) : மொய்மணி மேல்மாளிகை - கூட்டமாகிய இரத்தினங்கள் அழுத்தி அமைக்கப்பட்ட மேல்வீடுகள். மின்னார் - பெண்கள். முகமதி - முகமாகிய சந்திரன். மெய்யில் - வாய்மையாக மதித்து. சகோரம் - நிலா முகியென்னும் புள். விழைதல் - விரும்புதல். சகோரம் பெண்கள் முகத்தை மதியென மயங்கியது மயக்கவணி. திருவேரகம் பதி - திருவேரகம் என்னும் சுப்பிரமணிய ஸ்தலம். சீர் அடியார் - மெய்யடியார். சீர் - சிறப்பிலக்கணம். கருவேர் அகம் பதியான் - கருவாகிய மூலத்தில் வைக்காதவர். பிறவியில் விடாதவர் என்பது. வேர் - மூலம். வித்து எனினும் ஆம். கால் - இடம்.

சுவாசகமுந் நூலோர் சுருதியிசை தேர்ந்து

சுவாசகமுஞ் சொல்லுசீர் நல்லூர் - தவாத

பரதத்து வத்தன் பரையான் குடையாம்

பரதத்து வத்தன் பதி.

25

(கு-ரை) : இச்செய்யுள் முன்னீரடிகள் ஒருவகையாகவும் பின்னீரடிகள் மற்றொரு வகையாகவும் அமைந்த யமகம். மேலும் இவ்வாறு வருவன கண்டுகொள்க. சுவாசகம் - கிளி. ஏகாதசிப்புராணத்தும் சுவாசகம் கிளியென்னும் பொருளில் வழங்கப்பட்டுள்ளது. முந்நூலோர் - முப்புரியமைந்த பூணு நூலையணிந்த அந்தணர். சுருதி - வேதம். சுவாசகம் - நன்மையமைந்த வாக்கியம். சுவாசகமும் நூலோர் எனப் பிரித்து பொருள் கூறினும் ஆம் இப்பொருளில் உம்மை இழிவு சிறப்பு. நூலோர். அந்தணர் "சுவாகதமுந் நூலோர் சுருதியிசை தேர்ந்து, சுவாகதமுஞ் சொல்லுசீர் நல்லூர்" எனவும் பாடபேதமுண்டு. இப்பாடத்துக்கு ஏற்ப சுவாகதம் கிளி எனவும் சு-ஆகதம்

நல்வரவு எனவும் பொருள் கூறப்படும். தவாத கெடாத, பரதத்துவத்து அன்பர் மேலாகிய தத்துவப் பெரியார் எனப்படும் மெய்யடியார். அன்பர் - அன்பை உடைமை யாகக் கொண்டவர். ஆள்அத்தன், குடையாம் பரதத்து அத்தன் எனத் தனித்தனி இயையும், குடையாம்பரதம் - குடைக்கூத்து. குடைக்கூத்து முருகனுக்குரியது. "படைவீழ்த்தவுணர் பையுளெய்தக் குடை வீழ்த்தவர் முன்னாடிய குடையும்" என்பது சிலப்பதிகாரம் (காதை 6 அடி 52-53) அசுரரோடு, பொருத போர்க் களத்தில் முருகன் தன்குடையைத் தாழ்த்து ஆடியதனால் இக்கூத்துக் குடை எனப்பட்டது என்ப.

**தேக்கும் புலவருடன் பாடலாக அமையவேண்டும் சீரகத்தார் மார்பினருந்
தூக்கின் பொருள் பகருந் தூநல்லை - காக்குமவன்
கந்தப் பொகுட்டான் கரியவனுங் கைத்தொழுசீர்க்
கந்தப் பொகுட்டான் களம்.** 26

(கு-ரை) : இரண்டாம் அடி நல்லூர்ப்புலவர்களுக்கும் செட்டிகளுக்கும் சிலேடை. தேக்கும் புலவர் தூக்கின் பொருள் பகரும் - நிரம்பிய புலமையுடைய படிப்பாளிகள் பாட்டின் பொருளைக் கூறுகின்ற. சீரகத்தார் மார்பினர் தூக்கின் பொருள் பகரும் - சீரகமாலையினராகிய செட்டிகள் தராசின்கண் இட்டு நிறுத்துப் பண்டங்களை விற்கின்ற. காக்கும் அவன் - காத்தற்றொழிலையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி. கந்தப் பொகுட்டான் - தாமரை ஆசனத்தனாகிய பிரமதேவன். கந்தம் - வாசனை. பொகுட்டு - தாமரை வித்து. கரியவன் - இந்திரன். (கூடாமணிநிகண்டு ; மணிமேகலை காதை 25. அடி 55.) சீர்கந்தப்பொகுட்டான் - சிறப்பினையுடைய கந்தமலையில் வீற்றிருப்பவர். களம் - இடம்.

**வேதவொலி வேள்வியொலி மிக்க விழாவொலியா
லோதவொலி நானுமுயர் நல்லை - காதரவின்
மாற்கிழவ னாகி வரைக்குறவர் முள்வள்ளி
பாற்கிழவ னானான் பதி.** 27

(கு-ரை) : ஓதஒலி - கடலோசை. காதரவின் மால் கிழவன் ஆகி - ஆசையலாகிய மயக்கத்தை யுடைய தலைவனாகி. காதரவு - விருப்பம். கிழவன் - தலைவன். ஆகி என்றமையால் உண்மையில் இல்லாதவர் என்பது பெறப்பட்டது. கிழவன் ஆனான் - கிழப்பருவ வடிவத்தோடு சென்றவர்.

அத்தியல வாரைசு நாக மிசையுறலா

லித்தரணி போலு மெழினல்லை - தத்த

னனந்தனந்தி மெய்யிளைஞர்க் கன்றருள்வா னவ்வி

யனந்த அந்தி மெய்யா அகம்.

28

(கு-ரை) : முதலாம் அடி நல்லூருக்கும் பூமிக்கும் சிலேடை. (நல்லூருக்கு) அத்தி பலவு ஆல் அரசு புன்னை என்னும் மரங்கள் தன்னகத்துப் பொருந்தியிருத்தலால். பலவு - பலாமரம். நாகம் - புன்னை மரம். இசையுறல் - பொருந்தியிருத்தல் (பூமிக்கு) பல அத்தியால் - பல சமுத்திரங்களால் அரசுநாகம் மிசையுறல் - ஆதிசேடனால் தாங்கப்பட்டு அதன் மேல் இருத்தல். தத்தன் அனந்தன் நந்தி மெய் இளைஞர் - "தத்தனே யனந்தனந்தி சதுர்முகன் பரிதிப்பாணி. மெய்த்தவ மாலி யென்னமேவு மூவிருவர்" என கந்தப் புராணம் (சுரம்புகு படலம் செய் 25) கூறிய மெய்யடியார் ஆகிய பராசரன் சிறுவர் அறுவர். அன்று அருள்வான் - திருப்பரங்குன்றத்து எழுந்தருளிய காலத்தில் ஞானோபதேசம் செய்தருளியவர். நவ்வியன் நந்தன் - மான் கன்றை ஏந்திய திருக்கரத்தையுடைய சிவபெருமானுக்குப் புதல்வர். அந்திமெய்யான் - செவ்வானம் போன்ற திருவுருவமுடையவர்.

வச்சிரனல் லில்லான் மகிழும்பை யாரிசைவா

லச்சந் தரிநே ரணிநல்லை - மெய்ச்சிவநூன்

மாமலை யத்தவற்கே வாய்மலர்ந்தான் மன்னுதழ

நாமலை யத்தவனல் லூர்.

29

(கு-ரை) : முதலாம் அடி நல்லூருக்கும் இந்திராணிக்குஞ் சிலேடை (நல்லூருக்கு). வச்சிரம் நல்லில்லால் - வயிரமணிகள் அழுத்தி அமைக்கப்பட்ட அழகிய வீடுகளால் நகரனகரம் ஒற்றுமை நயம், மகிழ் - மகிழ்மரம், அரம்பை - வாழை. ஆர்தல் - நிறைதல். இசைவு - பொருந்துதல். (இந்திராணிக்கு) வச்சிரன்நல் இல்லால் - இந்திரனுக்கு (அவனால்) விரும்பப்படும் மனைவியாகி இருத்தலால். "நல்ல கவர்" என்னும் மதுரைக் காஞ்சி (அடி 223) ச் சொற்றொடருக்கு "விரும்பப்படும் சூதர்" எனப் பொருள் கூறப்பட்டமை காண்க. மகிழ் அரம்பையார் இசைவால் - இன்பக் களிப்பினையுடைய தேவமாதர் சூழ விருத்தலால். இசைவு - இணக்கம்; கூடிநின்றல். சுந்தரி - இந்திராணி அகரச் சுட்டு மேலுலக வாழ்வைக் குறிப்பது. மெய்ச்சிவ நூல் - ஆப்த வாக்குகளாகிய சிவகாம உண்மைகள். மா

மலையத்தவன் - தெய்விகப் பெருமை வாய்ந்த பொதியமலை வாசராகிய அகத்திய முனிவர். வாய்மலர்தல் - உபதேசித்தல். துடிநாமலயத்தவன் - துடி எனப் பெயரிய கூத்தை உடையவர். லயம் லையம் என நின்றது போலி. துடி முருகனுக்குரிய கூத்துக்களுள் ஒன்று. "மார்க்கடனடுவண் நீர்த்திரையரங்கத்து நிகர்த்து முன்னின்ற கூர்த்திறங் கடந்தோன் ஆடிய துடியும்" என்பது சிலப்பதிகாரம் (காதை 6 அடி 49-51). இக்கூத்துக் கடலில் வேற்றுருவங் கொண்டு நின்ற சூரனது நெஞ்சைப் பிளந்து அவன் போரை வென்ற முருகன் அக்கடலிடையே துடி கொட்டி ஆடியது என்பார். நல் ஊர் விரும்பப்படும் ஊர்.

கந்துகமுந் தானைவேற் காளையருங் கன்னியருங்

கந்துகமுந் திக்களிசூர் நல்லூரே - சந்திரமா

மாவைப் பிழந்தார் மகிழ்ப்புப் வீரையிலோர்

மாவைப் பிழந்தார் வழி.

30

(கு-ரை): இரண்டாமடி வீரர்களுக்கும் கன்னியருக்கும் சிலேடை. கந்து உக முந்து ஆனை வேல் காளையர் கந்துகம் உந்தி களிகூர். கந்து கட்டுத்தறி. உகதல் - முரிதல். முந்துதல் - முற்பட்டுச் செல்லுதல். ஆனை - யானைப் படை. வேல் - வேற்படை, காளையர் - வீரர். கந்துகம் உந்துதல் - குதிரைகளில் ஏறி அவற்றைச் செலுத்துதல். களி கூர்தல் - செருக்கு மிகுதல். கன்னியர் கந்துகம் உந்திக்களி கூர். கன்னியர் - இளம் பெண்கள். கந்துகம் - பந்து. உந்துதல் எறிந்து விளையாடுதல். களி - மகிழ்ச்சி. சந்திரம் ஆம் மா வைப்பு இழந்தார் - பொன் என்னும் பெயரால் கூறப்படுகின்ற மாண்பு வாய்ந்த இடத்தை ; அஃதாவது: பொன்னுலக வாழ்வை இழந்த தேவர். சந்திரம் - பொன் மகிழ் பூப்பு - உவகையடையும்படி. வீரை - சமுத்திரம். ஓர் மாவைப் பிளந்தார் - ஒப்பற்ற சூரன் கொண்ட மாமர வடிவத்தை இரு கூறாக வெட்டியவர். பூகர எகரம் ஒற்றுமை நயம். 8ம் செய்யுட் குறிப்புரையை நோக்குக.

தூவிமயின் மீதாகச் சுந்தரநல் லூரிறைவன்

சேவங்கையான் பவனிசேர்ந்ததுதான் - தீவகம்போ

லக்குருகு முன்னா வவர்க்குருகு மாயிறையார்

கைக்குருகு கொள்ளவே காண்.

31

(கு-ரை) : தூவி - சூட்டுமயிர். சுந்தரம் - அழகு. சேவல் அம் கையான் - கோழிக்கொடி பொருந்திய திருக்கரமுடையவர். அம் சாரியை. பவனி - திருவுலா. தீவகம் போல் - பார்வை மிருகம்போலமைந்த. அக்குருகு முன்னாக - அந்த மயிலாகிய பறவையை முன்னிலையாகக்கொண்டு. முன்னாக என்பது முன்னா எனச் செய்யுண்முடிபெய்தி நின்றது. அவர்க்கு உருகும் ஆயிழையார் - கடவுளாகிய அம்முருகவேளிடத்து மனமுருகுகின்ற பெண்களுடைய. ஆய் இழையார் - நுண்ணிய தொழிலமைந்த ஆபரணங்களை அணிந்த பெண்கள். கைக்குருகு - கைவளையல். காதலர்பால் மனஞ் சென்ற மகளிர்க்கு உடல் மெலிவால் கைவளை கழலுதல் இயல்பு. மிருகவேட்டை ஆடுவோர் அவற்றை எளிதிற் பிடிப்பதற்கு இனமாகிய பார்வை மிருகங்களைக் கொண்டு செல்வது போல். கைலை முதற் குரவனாகிய குருநாதனும் சீவர்களை ஆட்கொள்வதற்கு அவர்போன்ற வடிவுகொண்டு செல்வார் என்பது சுருதி. "ஒரு தீவகம்போல் வருமண்ணல்" எனத் திருவிளையாடற் புராணம் கூறியதும் அறிக. பெண்கள் சாயலால் மயிலை ஒத்தவராதலின் அவர்க்கு இனமாகிய மயில் ஈண்டுத் தீவகம் எனப்பட்டது. இது கவுள் மாட்டு மானிட மகளிர் நயந்த பக்கம்.

சந்தமணி சீர்பொருள்கள் சாந்தகர முன்னதாச்

செந்தமிழே போலுந் திருநல்லை - செந்தேனு

மாவுங் கனியுமென்றார் வல்லிசெவ்வாயத் தேனுக்கு

நாவுங் கனியுமென்றார் நாடு.

32

(கு-ரை) : முதலாம் அடி செந்தமிழ் மொழிக்கும் நல்லூருக்கும் சிலேடை (நல்லூருக்கு) சந்தம் - சந்தனம். மணி - இரத்தினம். சீர் - பொன். பொருள்கள் - நெல் முதலியன. அகரம் - ஊர். முன்னது ஆ - முதன்மையுடைய தாய் (செந்தமிழ் மொழிக்கு) சந்தம் - அழகு ; கவியின் வண்ணம். அணி - அலங்காரம். சீர் - ஓரசைச் சீர் முதலிய செய்யுள் உறுப்பு. பொருள் - அகப்பொருளும் புறப்பொருளும். அகரமுன்னது ஆ - அகர எழுத்தை முதலாகக் கொண்டு. ஆக என்பது ஆ என நின்றது. செந்தேன் செம்மையாகிய தேன். மாவுங் கனியும் மென்றார். குறவர் நிவேதித்த தினைமாவையும் பழங்களையும் திருவமுது செய்தவர். வல்லி செவ்வாய்த் தேனுக்கு - புங்கொடி போன்ற வள்ளி நாயகியாரது சிவந்த இதழ் றலாகிய தேனுக்கு. நாவுங் கனியும் என்றார் - தமது நாவுங் கனியும் என்று நலம் பாராட்டியவர். வல்லி வள்ளிக்கொடியுமாம்.

பாகனசொல் லார்நகையும் பன்னு சிவநூலு
 மாகதியைக் காட்டு மணிநல்லை - நாகவறி
 போர்க்குமரன் சத்திதரப் போந்தசுரர் மாளவரும்
 போர்க்குமரன் சத்திதரன் யு.

33

(கு-ரை) : இரண்டாம் அடி பெண்களுடைய பற்களுக்கும் சிவாகமங்களுக்கும் சிலேடை, பாகு அன்ன சொல்லார் நகை மாகதியைக் காட்டும்; பாகு - வெல்லப் பாகு, அன்ன உவம உருபு. அன என நின்றது விகாரம், நகை - பற்கள். மாகதி - முல்லையரும்பு, பன்னு - இறைவனால் அருளிச் செய்யப் பட்ட, சிவநூல் - ஆகமங்கள், மாகதி - சிறந்தகதி ; முத்திநெறி, மணி - அழகு நாகவறி - யானைத் தோல், அரன் சத்தி தரப் போந்து அசுரர் மாள அடும்போர்க்குமரன் - சிவபிரானும் உமாதேவியும் புத்திரனாக அளிக்கச் சென்று சூரன் முதலிய அசுரரை இறக்கும்படி கொன்றருளிய போரில் வல்ல குமாரக் கடவுள். அரன் சத்திதர என்பதற்கு சிவபிரானது சத்தியாகிய உமாதேவி ஆறுமுகங்களையுடைய குழுவியாக அணைத்து அளிக்க எனினும் ஆம், சத்திதரன் - வேற்படையை உடையவர், உமாதேவி சத்தி யென்னும் தனது திருநாமத்தை வேலுக்கு அமைத்து அதனை முருகக் கடவுளுக்குக் கொடுத்தமையால் அவ்வேல் சக்தியெனப்படுவதாயிற்று, "அளியாப் பேரளி யுமைக்க ணின்று தற்பெயர் புணர்த்திக் கற்பினொடு கொடுத்த அமையா வென்றியரத்த நெடு வேலோய்" என்பது கல்லாடம், (முருகக்கடவுள் துதி 13 - 15). யு - இடம்.

கண்டைமா வேயன்றிக் கற்றவரு மற்றவருந்
 தண்டம் பொருந்தாத் தனிநல்லை - விண்டுதொறு
 மாடும் பதத்தினா னண்டர்களு நான்மறையுந்
 தேடும் பதத்தினான் சேர்வு.

34

(கு-ரை): இரண்டாம் அடி யானைக்கும், கற்றோர்க்கும் கல்லாதவர்க்கும் சிலேடை, கண்டைமா - கழுத்தில் மணி கட்டப்பட்ட யானை, தண்டம் - யானை செல்லும் வழி, யானை துயிலுமிடமுமாம், கற்றோரும் மற்றோரும், தண்டம் பொருந்தா, தண்டம் - அரச தண்டனை, (கல்லாதவர்க்கு) வணக்கம் மரியாதை, விண்டு - மலை, பதம் - திருவடிகள், முருகவேளைக் குன்று தொறாடுங் குமாரவேள் என்ப, "குன்று தொறாடலு நின்றதன் பண்பே" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை, அண்டர் - தேவர், நால்மறை, நான்கு

வேதங்கள். தேடும்பதத்தினான் - அடையும் பொருட்டுத் தேடுகின்ற பதவியையுடையவர். யானையே தண்டம் பொருந்துவது கற்றோரும் மற்றோரும் தண்டம் பொருந்தார் என்பது ஒழித்துக்காட்டணி.

நீல நிலவார நீள்கதிர்வொன் வெள்ளிபச்சை

சால்பவனத் தால்வான் நகுநல்லை - யால்வளருந்

தாமோதரன் மருகன் றண்ணகையால் விண்ணமரர்

தாமோ தரன் மருகன் சார்பு.

35

(கு-ரை) : முதலடி நல்லூருக்கும் வானத்துக்கும் சிலேடை. (நல்லூருக்கு) நீலம் - நீலமணி. நகரனகரம் ஒற்றுமை நயம். நிலவு - சந்திரகாந்தக் கல். ஆரம் - முத்து. கதிர் - சூரிய காந்தக் கல். பச்சை - மரகதமணி. சால் பவனம் - (என்னு மிவற்றைப்) பெரிதும் அழுத்தி யமைக்கப்பட்ட அரண்மனை. (வானத்துக்கு) : நீலன் - சனி. நிலவு - சந்திரன். ஆரல் செவ்வாய். "ஆரனீள்" என்புழி நகர னகரம் ஒற்றுமை நயம். கதிர் - சூரியன். பொன் - வியாழன், வெள்ளி - சுக்கிரன், பச்சை - புதன், சால்பவனம் - நிரம்பியகாற்று . ஆல்வளருந் தாமோதரன் மருகன் - ஆலிலையிற் பள்ளிகொள்ளும் விஷ்ணு மூர்த்திக்கு மருமகன். தண்ணகையால். சத்துவகுணம் பொருந்திய உவகையோடு. தண் அகையால் - சத்துவகுணத்தோடு கூடிய உள்ளக் கிளர்சியோடு எனினும் ஆம். அகை - எழுச்சி; உயர்ச்சி. விண் அமரர் வானுலகத்துள்ள தேவர். தாம் ஓது. ஓதுதல் - துதித்தல். அரன்மருகன் - சிவபிரானுக்கு வழித்தோன்றல்; மகன் என்றபடி. முதலாமடி சப்தரூபசிலேடை. அஃதாவது தொனியால் சிலேடைப் பொருள் தருவது என்பது. "நீல நிலவார் நீள்கதிர்" எனப் பாடங்கொண்டு நீலம் ஆகு பெயராய் அந்நிறமுடைய சனியை உணர்த்தியது எனவும் ஆரம் செவ்வாய் எனவும் பொருள் கூறினும் ஆம்.

புலிசேர்ந் துவாக்கள் பொலியப் பிணாக்க

ளிலகுகள பத்தொழை நல்லூர் - புலவோர்

பொருந்தாரை வேலையிடைப் பொன்றுவிக்கும் சோதிப்

பொருந்தாரை வேலான் புரம்.

36

(கு-ரை) : முதலாம் இரண்டாம் அடிகள் சப்தரூப சிலேடை உவாக்கள் புலிசேர்ந்து பொலிய - வாலிபர்கள் சந்தனம் புக்தலாற் பொலிவடைய. பொலிவு - அழகின் மிகுதி. பிணாக்கள் - பெண்கள். பிணா - பெண் பொது.

வாரணத்தின் பிணாப்பிள்ளை" (கந்தபுராணம்) என்புழிப் பிணாப்பிள்ளை என்பது பெண்பிள்ளை எனப் பொருள்படுதல் காண்க. "பெண்ணும் பிணாவும் மக்கட்குரிய" என்பது தொல்காப்பியம் (மரபு - சூ. 61) களபம்-கலவைச் சாந்து. இசைதல் - பொருந்துதல் அணிதல். ஆண்யானைகள் பெண் புலிகளைத் தழுவிப் பொலிவடைய, பெண் புலிகள் ஆண் யானைகளைத் தழுவுகின்றன என்பது தொனியர்த்தம். புலி - பெண்புலிகள். உவாக்கள் - ஆண்யானைகள். பிணாக்கள் - பெண்புலிகள். களபம் ஆண் யானைகள். புலவோர் பொருந்தாரை - தேவர்களுக்குப் பகைவராகிய அசுரரை. வேலை - சமுத்திரம் . பொன்றுவித்தல் - அழியச்செய்தல். சோதிவேல் பொருவேல் தாரைவேல் எனத் தனித்தனி இயையும் சோதி - ஒளி. பொருதல் - போர்புரிதல். தாரை - கூர்மை. புரம் - இடம்

**சங்கமுடன் நாமரைநற் செந்தாது தானுறலாற்
பிங்கலனூர் போலும் பெருநல்லை - பொங்கரியின்
மாது வசத்தினான் மானிடனு மாகியோர்
மாது வசத்தினான் வாழ்வு.**

37

(கு-ரை) : முதலாம் அடி நல்லூருக்கும் குபேரனுக்கும் சிலேடை. (நல்லூருக்கு) சங்கம் - சங்கு. அம் சாரியை. தாமரை - தாமரை மலர். செந்தாது - பொன் - நிதி. சங்குகளில் தாமரைப்பூவிலுள்ள செவ்விய மகரந்தம் பொருந்துதலால் எனினும் ஆம். (குபேரனுக்கு) சங்கமுடன் தாமரைநற் செந்தாது - சங்கநிதி பதுமநிதி. செந்தாது என்பது சங்கத்தோடும் தாமரையோடும் தனித்தனி இயையும். பிங்கலன் - குபேரன். பொன்னிறமுடையவன். என்னும் பொருட்டு. பிங்கலம் - பொன். அரியின் மாதுவசம் - அக்கினியாகிய பெரிய கொடி. இன் சாரியை. சூரனோடு போர்புரியுங்காலத்து முருகக் கடவுள் தேரில் அக்கினிதேவன் கொடியாகிய மயர்ந்தனை என்பது கந்தபுராணம். மானிடனுமாகி - மானிடவடிவத்தோடு சென்று. மாது - வள்ளிநாயகி. வசத்தினான் - வசப்பட்டு நின்றவன். மாதை வசப்படுத்தியவன் - ஆட்கொண்டவன் எனினுமாம்.

**சிலம்புவளை யார்பதம்போற் செவ்விப் பறம்புஞ்
சிலம்புவளை செய்யதிரு நல்லூர் - வலஞ்சேர்
சதகோழ யன்னான்கைத் தாக்குமுக்க னான்பொன்
சதகோழ யன்னான் றலம்.**

38

(கு-ரை) : இரண்டாம் அடி பெண்கள் காலுக்கும் தனத்துக்கும் சிலேடை. சிலம்புவளையார் பதம் சிலம்புபுனை - ஒலிக்கின்ற வளையலை யணிந்த மகளிரது கால்கள் சிலம்பை அணிகின்ற. போல் - உவம உருபு. செவ்விப் பறம்பு - இளமைத் தன்மையை யுடைய தனங்கள். சிலம்பு புனை - மலையை ஒத்திருக்கின்ற. வலம் சேர் சத கோடியன் - வலப்பக்கத்தில் தரித்திருக்கின்ற குலிசாயுதத்தை உடையவர். நான்கைத் தாக்கு முக்கணான் - பன்னிரண்டு திருக்கண்களையுடையவர். தாக்குதல் - பெருக்குதல். சதகோடி பொன் அன்னான் - நூறு கோடி பொன்னை ஒத்தவர். சதகோடி எனபது மிகப்பலவாய எண்ணிற்கு ஒன்று காட்டியவாறு. "தெவ்வோர் எழுபது கோடியுறும்" (தேவர் குறள். அதி. 64. அமைச்சு. செ. 9) என்பழிப் போல. வாய்மையான பொருள் எனப்படும் அருள் வடிவினர் என்பது.

தாரா பதந்தழுவந் தண்புகத் தாறருணன்
நேர்மேந் புனைமணியாஞ் சீர்நல்லூர் - சீர்மேவுந்
தூக்குக் குடத்தான் சுதனும் தொழுந்தோகைக்
கூக்குக் குடத்தான் குலம்.

39

(கு-ரை): தாராபதம் - நட்சத்திரமண்டலம். புகத்தாற்றில் உள்ள பூக்கள் - கமுகம்பாளை அருணன் - சூரியன். புகத்தாறு உயர்ச்சியால் சூரியன் தேரில் தூக்கிய முத்து மாலை ஆகின்றது எனச் சோலையின் வளம் புனைந்துரைத்தவாறு. உயர்வு நவ்றிசி. குடத்தூக்கான் எனப் பிரித்துக் கூட்டுக. குடத்தூக்கான் - குடக்கூத்தை யுடைய திருமாலும். 'வாணன் பேரூர் மறு கிடை நடந்து, நீணில மளந் தோளாடிய குடமும்' என்பது சிலப்பதிகாரம். (காதை 6.அடி 53 - 54) இக்கூத்து அநிருந்தனை வாணன் சிறை வைத்த பொழுது அவ்வாணனுடைய சோநகர வீதியிற் சென்று கண்ணன் பஞ்ச லோகங்களாலும் மண்ணாலுஞ் செய்த குடம் கொண்டு ஆடிய கூத்து என்பர். சுதனும் - அத்திருமால் மகளாகிய பிரமதேவனும். தோகை இறகு. கூக்குக் குடத்தான் - கூவுகின்ற கோழிக்கொடியையுடையவர். தொழும் என்னும் பெயரெச்சம் குக்குடத்தான் என்பதன் விசுதியோடு முடிந்தது. குலம் - கோயில்.

ஒங்கு வளைக்குழையா ரொண்கண்ணுஞ் செங்கரமும்
தேங்குவளை காட்டுந் திருநல்லூர் - யுங்குறிஞ்சிக்
கார்த்திகையா நும்பல் கனங்கிரியான் காயமுலாங்
கார்த்திகையா நும்பல் களம்

40

(கு-ரை) : இரண்டாம் அடி பெண்கள் கண்ணுக்கும் கைக்கும் சிலேடை, ஓங்கு வளைக் குழையார் ஒண்கண் தேங்கு வளைகாட்டும். ஓங்குதல் நீட்சியைக் குறித்து நின்றது. வள்ளை - வள்ளையிலை. வள்ளைவளை என நின்றது விகாரம். குழை - காது. ஒண்மை - ஒளி. தேம் குவளை - தேன் பொருந்திய குவளை மலர். செம்கரம் தேங்குவளை காட்டும். தேங்கு வளை - நிறைந்த வளையல்கள். காட்டுதல் - ஒத்தல். பூம்குறிஞ்சி - அழகிய குறிஞ்சி நிலத்தில். கார்த்திகை ஆரும் = பல் கனம் கிரியான் - காந்தள் மலர்கள் நிறைந்த பல பெரிய மலைகளையுடையவர். காயம் உலாம் - ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற. உலாவும் என்பது உலாம் என நின்றது விகாரம். கார்த்திகையார் உம்பல் - கார்த்திகை நட்சத்திரங்களாகிய பெண்களுக்குப் புதல்வர். களம் - இடம்.

**ஆசினிவேணிபொலிவா லாரமணி கன்னிகையார்
தேசதனாற் காசிநிகர் தென்னல்லை - வாசவன்மு
னண்டரண்ட ராயநிலை யட்டருளி னானகில
வண்டரண்ட ராய னகம்.**

41

(கு-ரை) : முதலாம் அடி நல்லூருக்கும் காசிக்கும் சிலேடை. (நல்லூருக்கு) ஆசினி - ஈரப்பலா. வேணி - ஆகாயம். பொலிவு - வளர்ச்சி. ஆரம் அணி கன்னிகையார் - சந்தனக் குழம்பை அணிந்த பெண்கள். தேசு - அழகு. (காசிக்கு) ஆசினி வேணி - ஆகாய கங்கை. பொலிவு - பெருக்கு. ஆர மணிகர்ணிகை - முத்துக்களையுடைய மணிகர்ணிகை என்னும் தீர்த்தம். கன்னிகை காணிகை என்பதன் சிதைவு. ஆர்தல் - பொருந்துதல். தேசு - ஒளி; தெய்வீகம். வாசவன் முன் அண்டர் - இந்திரன் முதலிய தேவர். அண்டராகிய நிலை - பகைவராகிப் போர்புரிந்த நிலையை. அடுதல் - அழித்தல். குமரவேள் குழவி யாகித் திருவிளையாடல் புரிந்த காலத்தில் உண்மையை அறியாது எதிர்த்த இந்திரன் முதலிய தேவர்களைத் தோல்வியடையச் செய்தவரென்பது கந்தபுராணம். (திருவிளையாட்டுப் படலம்). அகில அண்டரண்ட ராயன் - சகல மேலண்டங்களுக்குந் தலைவன். ராயன் - அரசன் ; தலைவன்.

**செல்வமலி நல்லூரே செஞ்சிலைக்கை வெஞ்சூரன்
றொல்வலியன் றன்மாயச் சூழ்வினாற் - பல்விதமாம்
புல்லுருவங்காட்டினா எனன்பதெல்லாம் போக்கியோர்
நல்லுருவங் காட்டினா னாடு.**

42

(கு-ரை) : செம் சிலைகை - நேரிய வில்லை ஏந்திய கையையுடைய. தொல்வலியன் சூரன் தன் மாயச் சூழ்வினால் பல்விதம் ஆம் புல் உருவம் காட்டி நான் என்பது எல்லாம் போக்கி - பழைய தவப்பேற்றினாலாய வலிமையை யுடைய சூரன் தனது மாயச் சூழ்ச்சிகளால் பலவகையான அற்பமான மாயாவடிவங்களைக் காட்டுதலால் அகம் பிரமங் கொண்டு நின்று தன்மைகள் யாவற்றையும் அழித்து. வெம் சூரன் - கொடியவனாகிய சூரன். வெம்மை - கொடுமை. காட்டி - காட்டுதலால். நகரம் எனகரமாய் நின்று. ஒற்றுமை நயம். ஓர் நல் உருவங் காட்டினான் - ஒப்பற்ற அருள்வடிவாகிய விசுவரூபத்தைக் காட்டிய முருகக் கடவுள்.

**இரவலராய் வாய்மலர்வ தீங்குவளை முன்னா
வரவலரே வாய்ந்தவெழி னல்லை - திரமா
முரவா குவையுய்த்தான் பின்னவனொற் றோதி
வரவா குவையுய்த்தான் வைப்பு.**

43

(கு-ரை) : இரவு அலர் - இரவில் அலரும் பூக்கள். வாய்மலர்தல் - முகிழ் திறத்தல். ஈர்ங்குவளை - தண்மை பொருந்திய குவளைமலர். முன்னாக - முதலாக. முன்னாக என்பது முன்னா என நின்று. வரம் - மேன்மை. இரவலர் - யாசகர். வாய்மலர்தல் - தங்குறை கூறி நின்றல். எழில் - அழகு. சிலேடைப் பொருளால் நல்லூரில் யாசகர் இல்லை என்பது கூறப்பட்டது. இது ஒழித்துக் காட்டணி. நிமய விலக்குச் சிலேடை என்பது தண்டியலங்காரம். "கொடியன மகளிர் தங்கள் குழையு நுண் மருங்கே" (நைடதம்) என்புழிப்போல. திரம் ஆம் உர ஆகு - நிலையான மிக்க வலியையுடைய அசுரனாகிய பெருச்சாளி. உய்த்தான் பின்னவன் - வாகனமாகக் கொண்டு செலுத்திய விநாயகருக்குத் தம்பி. ஒற்று ஒதிவர வாகுவை உய்த்தான் - சூரனிடம் தூதுவனாகச் சென்று ஆவன பேசிவரும்படி வீரவாகுவை அனுப்பியவர். வைப்பு - இடம்.

**வாரணியுங் கொம்மையா ரோதிமன்ன ரம்புயம்போற்
றாரணியைத் தாங்குந் தனிநல்லை - நாரணிதன்
செங்கைக் குமாரன் சிறுகுழயில் வாழ்ந்தமா
னங்கைக் குமாரனகர்.**

44

(கு-ரை) : இரண்டாம் அடி பெண்கள் கூந்தலுக்கும் அரசர் புயத்துக்கும்

சிலேடை. வார் அணியும் கொம்மையார் ஓதிதார் அணியைத் தாங்கும். வார் - கச்சு. கொம்மை - தனம். ஓதி - கூந்தல். தார் அணி - மாலை வரிசை. மாலையாகிய அணியுமாம். அணி - அணியப்படுவது. மன்னர் அம்புயம் தாரணியைத் தாங்கும். அம்புயம் - அழகிய புயம். தாரணி - பூமி. நாரணி - உமாதேவி. செங்கைக் குமாரன் - சிவந்த கைகளில் ஏந்திச் சீராட்டப் படும் புதல்வர். சிறுகுடி - வேடுவச் சேரி. மான் நங்கைக்கு மாரன் - மான் மகளாகிய வள்ளிநாயகியாருக்கு மன்மதனானவர் : வசப்படுத்தியவர் என்பது.

**வண்டேறு கையார் மதனையார் மார்பினிற்கோ
வண்டேறு காட்டு மணிநல்லை - வண்டேறு
செஞ்சையங் கோடலான் சிந்தையிலு முந்துகதிச்
செச்சையங் கோடலான் சேர்வு.**

45

(கு-ரை) : வண்டு ஏறு கையார் கோவண்டு மதன் அனையார் மார்பினில் ஏறு காட்டும் என இயையும். வண்டு ஏறுகையார் - வளையல்கள் மிகுந்திருக்கின்ற கைகளையுடைய பெண்கள். ஏறுதல் - மிகுதல். கோவண்டு - கண்களாகிய அம்புகள். ஏறு - உட்புகுதல். முதனிலைத் தொழிற் பெயர். வண்டு ஏறு செச்சை அம் கோடலான் - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற வெட்சி மாலையையும் அழகிய காந்தள் மலரையும் அணிந்தவர். செச்சை அம்கோடல் - சிவந்த அழகிய காந்தள் மலர் எனிலும் ஆம். சிந்தையிலும் முந்துகதி - மனோ வேகத்திலும் விரைவாக முற்பட்டுச் செல்லும் செல வினையுடைய. செச்சை அம் கோடலான் - ஆட்டுக்கடா வாகிய குதிரையை யுடையவர். அம் சாரியை. கோடல் - குதிரை.

**பாலனத்தை நண்பாம் பசுங்கிளிகள் மாலைவீ
பாலனத்தை யாரும் பகர்நல்லை - யாலைக்
கழனிவரைக் கந்தநீர் காலருவி யாயும்
பழனிவரைக் கந்தன் பதி.**

46

(கு-ரை) : இரண்டாம் அடி கிளிகளுக்கும் திருமாலுக்கும் சிலேடை. பால் அன்னத்தை நண்பு ஆம் பசுங்கிளிகள் - வெண்மை நிறம் பொருந்திய அன்னப் பட்சிகளுக்கு நட்புரிமை கொண்ட பசிய நிறமுடைய கிளிகள். பால் அன்னத்தை ஆரும் - பாற்சோற்றை உண்ணுகின்ற, அன்னம் அனம் என

நின்றது. விகாரம். மால் - விஷ்ணு. பாலனம் - உலகபரிபாலனம் ; காத்தற் றொழில். ஆர்தல் - பொருந்துதல் . ஆலைக்கந்த நீர் கழனி வரை கால் அருவிபாயும் பழனி வரை என இயையும். ஆலை கந்தம் நீர் - கரும்பாலையில் இருந்து வருகின்ற வாசனை பொருந்திய நீர். பாயும் பதி என இயையும். கழனி வரை - வயல் எல்லை வரையும். கால் அருவி பாயும் - வாய்க்கால் வழியே அருவியாகப் பாய்கின்ற. பழனிமலை - முருகவேள் திருத்தளிகளுள் ஒன்று.

அம்பரத்தைத் தாவியருள் சூரனோர் சந்திசைவான்
மொய்ம்பினனா மொய்பொழில்சூழ் நல்லூரே - யும்பரிவே
கோக்குள் சரத்தான் குழியேறத் தானவரைக்
கோக்குள் சரத்தான் குலம்.

47

(கு-ரை): முதலாம் அடி நல்லூருக்கும் வீரவாகுதேவருக்கும் சிலேடை. (நல்லூருக்கு) அரும் சூரல் நேர் சந்து அம்பரத்தைத் தாவி இசைவால் - அரிய பிரப்பமரமும் நீண்ட சந்தன மரமும் ஆகாயத்தைப் பற்றிப் பொருந்தி யிருத்தலினால். சந்து அம்பரத்தை தாவி சூரன் நேர் இசைவால் எனக் கொள்ளினும் ஆம். சூரன் = நேர் இசைவு - சூரியனுக்கு எதிராகப் பொருந்துதல். (வீரவாகு தேவருக்கு) அம்பரத்தை தாவி - கடலைக் கடந்து. சூரன் - சூரபன்மன். நேர் - எதிரில். சந்து இசைவு - தூதாகப் பொருந்துதல். மொய்ம்பினன் - வீரவாகுதேவர். மொய்ப்பு - புயம் ; வாகு. கோக்குள்சரத் தான் - அரசனாகிய இந்திரன். குஞ்சரம் - ஐராவத யானை. குஞ்சரக் கோவான் என விகுதிபிரித்துக் கூட்டி யானைகளுள் தலைமை வாய்ந்த ஐராவதத்தை உடைய இந்திரன் எனினும் ஆம். தானவர் - அசுரர். கோக்கும் சரத்தான் - பிளந்து கொன்ற அம்பினையுடையவர். குலம் - கோயில்.

நந்தா வனத்தருவி நன்மதுவா ருந்தேன்கள்
மந்தாரத் தேனளவு மாநல்லை - முந்தா
மடங்கலையம் பிற்செற்றான் மாறார்ந்த வெய்ய
மடங்கலையம் பிற்செற்றான் வாழ்வு.

48

(கு-ரை): நந்தாவனம் - பூஞ்சோலை. அருவுதல் - அடைதல். மது - தேன். ஆர்தல் - உண்ணுதல். தேன்கள் - வண்டுகள். அளவுதல் - கலத்தல். மந்தாரம் - தேவலோகத்துள்ள பஞ்சதாருக்களுள் ஒன்று. உயர்வு நவிற்சி

யணி. முந்தா மடங்கு அலை அம்பில். செற்றான் மாறார்ந்த வெய்ய மடங்கலை - முற்பட்டு மறிகின்ற அலைபொருந்திய நீரையுடைய சமுத்திரம் போல முழங்கிச் சென்ற, பகைவனாகிய சூரன் எதிரே வாகனமாகக் கொண்டு செலுத்திய = கொடிய சிங்கத்தை. இல் உவமப் பொருளில் வந்த ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபு. அம்பில் வெய்ய மடங்கல், செற்றான் மாறார்ந்த மடங்கல் எனத் தனித்தனி இயையும், அம்பில் செற்றான் - அம்பினாற் கொன்றவர்.

**காவலர்கள் வேந்து கதித்துயர்ந்த மேற்குலத்தான்
மேவுங் கவுசிகநீர் மெய்நல்லை - தூவரையிற்
காஞ்சிமணி மாநிழலார் கன்னிவள்ளி சேர்காந்தன்
காஞ்சிமணி மாநிழலான் காப்பு.**

49

(கு-ரை) : முதலாம் அடி நல்லூருக்கும் விசுவாமித்திரருக்கும் சிலேடை (நல்லூருக்கு) கா அலர்கள் வேய்ந்து - சோலைகள் பூக்களால் மூடப்பட்டு. வேந்து - வேய்ந்து என்பதன் சிதைவு. கதித்து உயர்ந்த மேல் குலத்தால் - மிக உயர்ந்த மேல் வீடுகளால் (விசுவாமித்திரருக்கு) காவலர்கள் வேந்து கதித்து உயர்ந்த மேல்குலத்தால் - அரசருட் சிறந்தவனாகியும், தவத்தால் உயர்ந்து தலைமை வாய்ந்த பிராமண குலத்தவனாயினமையால். வேந்தன் வேந்து என நின்றது. அரசன் அரசு என நின்றதுபோல. காவலர்கள் வேந்து அரசர்க்கரசன் என்னும் பொருட்டு. கதித்தல் - மேற்செல்லுதல்; உயர்வடைதல். கௌசிகன் - விசுவாமித்திரன். மெய் நல்லை - உண்மை நெறியாகிய சத்திய நெறி வழங்கும் நல்லூர். தூ அரையில் மாநிழல் ஆர் காஞ்சிமணி கன்னி வள்ளிசேர் காந்தன் - சுத்தமாகிய இடையில் மிக்க ஒளி பொருந்திய எண்கோவை மணியை அணிந்த கன்னியாகிய வள்ளி நாயகியார் அடையப்பெற்ற நாயகர். நிழல் - ஒளி. "காழிரு நான்கே காஞ்சி" என்பது நிகண்டு. காஞ்சிமணி மாநிழலார் - காஞ்சி புரத்துள்ள வேதவடிவாகிய அழகிய மாமர நீழலில் வீற்றிருப்பவர். "காஞ்சிமாவடி வைகுள் செவ்வேள்" என்பது கந்தபுராணம். காப்பு - வீற்றிருந்து சீவர்களைக் காக்கும் இடம்.

**பண்ணை மடந்தையரும் பாணரும் பாய்பரியும்
பண்ணையிசை பண்பாரு நல்லூரே - யெண்ணரிய
மாமாய வீட்டினான் மாயுவுரு வாஞ்சூர
மாமாய வீட்டினான் வாழ்வு.**

50

(கு-ரை) : இரண்டாம் அடி பெண்களுக்கும் பாணருக்கும் குதிரைக்கும் சிலேடை, பண்ணை மடந்தையர் - வயலில் வேலைசெய்யும் பெண்கள், பண்ணை இசை பண்பு ஆரும் - கூட்டமாகி இணங்கி நின்றலை வேறு வேறாகப் பொருந்துகின்ற, பண்ணை - மகளிர் கூட்டம், பண்பு - வகை, பாணர் - பாடகர், பண்ணை இசை பண்பு ஆரும் - இராகத்தை இன்னிசையோடு பாடுந் தன்மை நிரம்பியிருக்கின்ற, பரி - குதிரை, பண்ணை இசை பண்பு ஆரும் - கலனை இடப்படுதலால் தனது தொழிலுக்குத் தகுதியுடையதாய் இருக்கின்ற இசை - இசைந்து, பண்பு - தகுதி, பந்தியிலே நின்றலைத் தகுதியாகப் பொருந்துகின்ற எனினும் ஆம், பணை - பந்தி, பண்ணை பணை என நின்றது விகாரம், இசைதல் - சேர்தல் - நின்றல், "பணை நிலைப்புரவி" என்னும் பட்டினப்பாலை (அடி 31) ச் சொற்றொடரில் பணை பந்தியெனப் பொருள் படுதல் காண்க, எண் அரிய - சீவர்கள் சிந்தனைக்கு எட்டாத, மாமாய வீட்டினான் - சுத்த மாயா புவனத்தை உடையவர், சூரமாமாய வீட்டினான் - சூரனாகிய மாமரவுருவம் அழியும்படி வெட்டினவர்.

போதப் பொலிவுள்ளார் முத்தீ நலம்பொருந்தி

யோதக் கடல்போ லுயா நல்லை - பாதக்

கனகச் சிலம்பன் கலைப்புலவன் செவ்வே

ளனகச் சிலம்ப னகம்.

51

கு-ரை : முதலடி நல்லூருக்கும் கடலுக்கும் சிலேடை, (நல்லூருக்கு) போதப் பொலிவு உள்ளார் - ஞான முதிர்ச்சியுடைய அந்தணர்களுக்குரிய, முத்தீ - மூன்று வகையாக வளர்க்கப்படும் யாகாக்கிநி, அவை : ஆகவனீயம், காருகபத்தியம், தஷினாக்கினி என்பன, நலம் - நன்மை, அந்தணர் ஓம்பும் வேள்வித்தீயால் பல நலமும் உளவாகின்றன என்பது, (கடலுக்கு) போதப் பொலிவு - மிக்க பொலிவு, போத - மிக, முத்துஈ - முத்துக்களைக் கொடுக்கின்ற, ஓதம் - நீர், பாதம் - திருவடிகளில், கனகச் சிலம்பன் - பொற்சிலம்புகளை யுடையவர், கலைப்புலவன் - கலைகள் யாவற்றையும் உணர்ந்த தலைமைப்புலவர், செவ்வேள் - முருகக் கடவுள் திருநாமங் களுள் ஒன்று, கருவேளும் ஒருவன் உளனாகலிற் செவ்வேள் எனப்பட்டது, கந்தவேள் என்பதும் அது, கருவேள் - மண்மதன், அநகம் - அமலம், சிலம்பு - மலை, குன்று தொறாடும் குமரனாதலின் சிலம்பன் எனப்பட்டது, சிலம்பு கந்தமலையுமாம்.

ஓவர் புனையோ வியம்புதுக்க மேனிலையிற்
 நேவரெம ரென்றையுஞ் சீர்நல்லை - பூவுலகங்
 காப்பா எனிப்பான்ற கஞ்ச எனன வனைத்துங்
 காப்பா எனிப்பான் களம்.

52

(கு-ரை) : ஓவர் - சித்திரம் எழுதுவோர். புனை - அழகு. சீலையுமாம். ஓவியம் - சித்திரம். புதுக்கல் - புதியனவாக அமைத்தல். மேல்நிலை - மேல்மாடம். மேல்நிலையிற் புதுக்க என இயையும். தேவர் எமர் என்று அணையும் - தேவர்கள், அச் சித்திரங்களைத் தமது சுற்றத்தவர் என்று எண்ணி அடைகிற. இமையா நாட்ட ஒப்புமையால் ஓவியங்களைத் தமர் என எண்ணித் தேவர் அணைந்தனர் என்க. காப்பான் - காப்பவரும், அளி நல் பால் கஞ்சன் என - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற விரும்பப்படும் வெண்டாமரை ஆசனத்தனாகிய பிரமனைப் போல. அனைத்தும் - யாவற்றையும். காப்பான் அளிப்பான் - அப்பிரமனைச் சிறையில் வைத்த காலத்துப் படைத்தற் றொழிவைச் செய்தவருமாகிய முருகக் கடவுள். பால் - வெண்மை நிறம். வண்டுகள் மொய்க்கின்ற கஞ்சம் என்பது சாதியடை. காப்பு - காவல் - சிறை.

சங்கந் தரியாமா லானா ளலர்தழீஇ
 யங்கம்பொன் னாயு மனம்வெறுத்தா - ளெங்கும்
 விரும்பவனி போற்றுநல்லை வேலர் மயின்மேல்
 வரும்பவனி கண்டுவந்த மான்.

53

(கு-ரை) : வேலர் வரும் பவனி கண்டு உவந்த மான் மால் ஆனாள் ; அனம் வெறுத்தாள் என இயையும். மான் - மான் போன்ற பெண், எங்கும் விரும்பு வேலர், அவனி போற்று நல்லை வேலர் எனத் தனித்தனி இயையும். எங்கும் என்பது மூவுலகத்தையும் உணர்த்தி நின்றது. அவனி - பூமியிலுள்ளோர். வேலர் - வேற்படையையுடைய முருகக் கடவுள். பவனி - திருவுலா. சங்கம் தரியா மால் ஆனாள் - சங்கு வளையல்களை இழந்து மயக்கமுடையவள் ஆனாள். தரியா - தரியாது. வினையெச்சம் = ஈறுதொக்கது. அலர்தழீஇ - பழிமொழியைப் பொருந்தி. அங்கம் பொன்னாயும் அனம் வெறுத்தாள் - உடல் பொன்னிறம் போன்ற பசவை அடையப் பெற்றதோடு சோற்றையும் வெறுத்தாள். அன்னம் அனமென நின்றது விகாரம். இது கடவுள் மாட்டு மானிட மகளிர் நயந்த பக்கத்தில் இறைவன் உலாக்கண்டு மயக்கமுற்ற

தலைவி துன்பத்தைத் தோழி கூறியது. சங்குதரியாமல் இருந்தும் விஷ்ணுவானாள் என்பதும், தாமரை மலரில் வீற்றிருத்தலாலும், உடல் பொன்னிற மடைதலாலும் பிரமனாகியும் அன்னவாகனத்தை வெறுத்து நிற்கின்றாள் என்பதும் தொனியாற் பெறப்பட்ட பொருளாம். பிரமனை இரணிய கருப்பன் என்பார். இரணியம் - பொன் சங்குதரியாத விஷ்ணுவானாள். சங்கைத் தரித்து விஷ்ணுவானாள் என்னும் பொருள்களும் தோன்ற நிற்கின்றன. தரியா - தரியாத பெயரெச்ச ஈறு தொக்கது. தரியா - தரித்து வினையெச்சம்.

**பொங்கர்க்குழந் தங்கார் முகச்சிகரிப் பொற்பினாற்
றங்கமலை போலுந் தனிநல்லை - யங்குளத்திற்
கோட்டம் புரிந்தார் குறிக்கரியார் நன்குமர
கோட்டம் புரிந்தார் குலம்.**

54

(கு-ரை) : முதலடி நல்லூருக்கும் இமயமலைக்கும் சிலேடை. (நல்லூருக்கு) பொங்கர் - இலவமரம். அம்கார் முகச்சிகரிப் பொற்பினால் - நீர் பொருந்திய முகில்கள் தவழுகின்ற கோபுரத்தினது அழகால். (இமயமலைக்கு) பொங்கர் - சோலை. அம்கார் முகம் - அழகிய மூங்கில். சிகரி - கொடுமுடி. பொற்பு - பொலிவு. தங்கமலை - பொன்மலை; இமயம். இமயம் பொன்மலை எனப்படுதல் இலக்கியங்களில் பெருவழக்கு. "பொன்மலைப் புலிஏவன் றோங்க" என்பது பெரியபுராணம்; கோட்டம் புரிந்தார் - வஞ்சனையைச் செய்பவர். குறிக்க அரியார் - நினைத்தற்கு அரியவர், தொகுத்தல் விகாரம். குமரகோட்டம் - காஞ்சீபுரத்துள்ள சுப்பிரமணியத் தலம், புரிந்தார் - விரும்பி எழுந்தருளி இருப்பவர்.

**என்னிலங் கட்கிடைந்ததென்னுமின்னார் மொய்ந்கையா
லந்நீல மாங்கே யலர்நல்லை - பொன்னூர்த்
திருக்குமரி ஞாங்கரான் றெவ்வொடன்பர் நெஞ்சிற்
றிருக்குமரி ஞாங்கரான் சேர்வு.**

55

(கு-ரை) : நீலம்கட்கு இடைந்தது என் என்னும் மின்னார் என இயையும். நீலம் - நீலமலர். கட்கு இடைந்தது என் - எமது கண்களுக்குத் தோல்வியடைந்தது என்னை? என்னுமின்னார் மொய் நகையால் - என்று

கூறும் பெண்களது பெருமிதமான சிரிப்பாகிய நிலவினால், மொய் - வலிமை. பொன் ஊர் - பொன்னுலகம். திருக்குமரி - தெய்வயானையம்மை. ஞாங்கர் - பக்கம். தெவ் - பகைவர். திருக்கு - மயக்கம். அரிதல் - அறுத்தல் - அழித்தல். ஞாங்கர் - வேல். பகைவரையும் அன்பர் நெஞ்சில் உள்ள மயக்கத்தையும் அழிக்கும் வேற்படையை உடையவர். சேர்வு - இடம்.

வாவிக்க கயலுகளும் வான்கவரிக் கன்றுடனே

வாவிக்க கயலுகளு மாநல்லை - தூவிப்

பொருந்தோகை மேற்கொண்டான் பூம்புனத்தோர் பூவை

பொருந்தோகை மேற்கொண்டான் பூ

56

(கு-ரை) : கயலுகளும் கன்றுடனே வாவிக்கு அயல் வாவி உகளும் என இயையும். கயல் - கயல்மீன்கள். உ சாரியை. கவரிக்கன்று - கவரிமான் கன்று. வாவி - தடாகம். அயல் - பக்கம். வாவி - குதித்து. உகள்தல் - புரளுதல் - துள்ளிப் பாய்தல். திணைமயக்கம். மருதமும் முல்லையும் மயங்கியது. தூவி - உச்சிச்சூட்டு தூவித்தோகை பொருந்தோகை எனத் தனித்தனி இயையும். பொருதல் - போர்புரிதல். தோகை - சூரனாகிய மயில். சூரன்மயில் உருவமாகி மாறிய பின்னும் போர் புரியுஞ் செருக்குடன் வந்தான் என்பது கந்தபுராணம். (சூரபன்மன் வதை. செ. 499). மேற்கொள்ளல் - வாகனமாகக் கொள்ளுதல். புனம் - திணைப்புனம். ஓர் பூவை - ஒப்பற்ற வள்ளிநாயகியார் பொருந்து ஓகை மேற்கொண்டான் - தம்மை அணைதலால் ஆய உவகையைச் சிறப்பாக உடையவர். உவகை ஓகை என மரீஇ யிற்று

ஏழிசைநன் கந்தருவ மேந்திரதஞ் சேர்நலத்தார்

கூழங் கதிர்போலுந் தூநல்லை - யேழையர்தம்

பொய்க்கதிர்கா மத்தினார் புந்தியறார் பைந்தடஞ்சூழ்

செய்க்கதிர்கா மத்தினார் சேர்வு.

57

(கு-ரை) : முதலடி நல்லூருக்கும் சூரியனுக்கும் சிலேடை (நல்லூருக்கு) ஏழிசை நன்கந்தருவம் ஏந்து இரதம் - சப்த சுரங்கள் அமையப் பெற்ற இசைப்பாடல்களைக் கேட்டால் அடையப்படும் இன்பம். ஏந்துதல் - ஏற்றல் ; கேட்டல். (சூரியனுக்கு) ஏழ் இசை நன் கந்தருவம் ஏந்து இரதம் - ஏழாகப் பொருந்திய நல்ல குதிரைகளால் இழுக்கப்படுகிற தேர். ஏந்துதல் -

தாங்குதல். சூழ்தல் - மஹா மேருவை வலம் வருதல். கதிர் - சூரியன். ஏழையர் - பெண்களது. பொய்க்கு அதிர் காமத்தினார் புந்தி உறார் - பொய்யான மயக்கத்தினால் மனம் அலைகின்ற காமுகரது உள்ளத்தில் பொருந்தாதவர். பைந்தடம் - பசிய மலைப்பக்கம். தடம் - வாவியுமாம் செய்கதிர் காமத்தினார் - வயல்களையுடைய கதிர்காம மென்னும் திவ்விய ஷேத்திரத்தை உடையவர். சேர்வு - இடம்.

வன்ன வுவளகத்து மாழை தவழுகத்து

மன்னம் வழங்கு மணிநல்லை - முன்னயனை

யுட்காந் தளையிட்டா ருச்சியினிற் செச்சையந்தா

ருட்காந் தளையிட்டா ரூர்.

58

(கு-ரை) : இரண்டாமடி நீர்நிலைகளுக்கும் வீடுகளுக்கும் சிலேடை. வன்ன உவளகத்தும் அன்னம் வழங்கும். வன்ன உவளகம் - அழகிய நீர்நிலை. அன்னம் வழங்குதல் - அன்னப்பட்டசிகள் இருத்தல். மாழை தவழ அகத்தும் அன்னம் வழங்கும். மாழை தவழ அகம் - பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வீடுகள். மாழை - பொன். அன்னம் வழங்கல் - இரப்போர்க்குச் சோறு கொடுக்கப்படுதல். அணி - அழகு. அயன் - பிரமன். உட்கு ஆந்தளை இட்டார் - அஞ்சுதற்குரிய விலங்கைப் பூட்டினவர் செச்சை - வெட்சி. தார் - மாலை. காந்தள் - கார்த்திகைப்பு

தண்டானி அம்புமுந தார்வயவ ரம்புமும்

வண்டா சனங்கொள்ளு மாநல்லை - தண்டாத

வேகத் தடுத்தான் விருமிரத ஞாலநிலை

யாகத் தடுத்தா எனகம்.

59

(கு-ரை) : இரண்டாம் அடி தாமரைப் பூவுக்கும் வீரர் புயத்துக்கும் சிலேடை. தண்தாளின் அம்புயம் வண்டு ஆசனம் கொள்ளும். தண்தாளின் அம்புயம் - குளிர்ச்சி பொருந்திய நாளத்தையுடைய தாமரைப்பு. அசனம் கொள்ளுதல் - தேனாகிய உணவைக் கொள்ளுதல். அசனம் - உணவு. ஆசனம் நீட்டல் விகாரம். தார்வயவர் அம்புயம் வண்டு ஆசனம் கொள்ளும் - மாலையை அணிந்த படைத் தலைவருடைய அழகிய புயங்களில் அம்பினாலாய வடுக்கள் இருக்கப்பெறுதல். வண்டு - அம்பு. அதனாலாய புண்ணுக்கு ஆகுபெயர். வீரர் உடலில் ஆயுதத் தழும்புகள் அமைந்திருத்தல் அவர்

ஆண்மைக்கு அழகு என்ப. "விழுப் புண் படாத நாளெல்லாம் வழக்கினுள், வைக்குந் தன்னானை யெடுத்து" என்பது தேவர் குறள். (அதி. 78. படைச் செருக்கு - செ. 6.) தண்டாத வேகத்து அடுத்தான் விடும் ஞால இரதம் நிலையாகத் தடுத்தான் - நீங்காத வேகத்தோடு எதிர்த்து வந்தவனாகிய சூரன், வீரவாகு தேவர் முதலியோரையும் பூதகணங் களையுங் கவர்ந்து செல்லும்படி, ஏவிய இந்திரமா ஞாலத்தோரை மேல் இயங்காதவாறு தமது முன்னிலையில் நிற்கும்படி தடுத்தவர். இரதஞாலம் என்பதனை ஞால இரதம் என மாற்றுக. ஞால இரதம் - இந்திரமா ஞாலத்தேர்.

**கற்கடக வில்லாற் கலைவளருங் காட்சியா
லற்கதிரை யொப்பாகு நல்லூரே - முற்கீரன்
சொற்கா மரத்தா னணிதூய மாலையான்
பொற்கா மரத்தான் புரம்.**

60

(கு-ரை): முதலாமடி நல்லூருக்கும் சந்திரனுக்கும் சிலேடை. (நல்லூருக்கு) கல்கடக இல்லால் - கல்லினால் ஆய மதில் சூழ்ந்த வீடுகளால். கலை வளரும் காட்சியால் - நூல்களை மேலும் மேலும் படித்தலால் உளவாகும் அறிவின் தோற்றத்தால். அஃதாவது "மாந்தர்க்குக் கற்றனைந் தூறு மறிவு" (குறள்) என்றவாறு. கலைகள் யாவற்றையும் இடையறாது கற்று அறிவான் மேம்படும் படிப்பாளிகளை யுடையது நல்லூர் என்பது. (சந்திரனுக்கு) கற்கடக இல்லால் - கற்கடக ராசியாகிய வீட்டினை யுடைமையால். கற்கடகராசி சந்திரனுக்கு ஆட்சியான வீடு என்பது சோதிட நூல். கலை வளரும் காட்சி - பூர்வபக்கத்தில் உடற்பாகம் முறையே வளரும் தோற்றம். அற்கதிர் - சந்திரன். அல் - இரா. முன் - பண்டைக்காலம். கீரன் - நக்கீரர் என்னும் புலவர் பெருமான். சொல் காமரத்தான் - சொல்லழகோடு. காமரம் - அழகு. தூயமாலை - தெய்வீகம் வாய்ந்த திருமுருகாற்றுப்படை என்னும் பாமாலை. பொற்காமர் - அழகிய உருவமைந்த மன்மதன். அத்தான் - மைத்துனர். புரம் - இடம்.

**என்னாசை யம்பரமே லானே னினிநாண
மென்னாசை யம்பரமே யாதலால் - முன்னொருநாட்
பந்தார் வந்தாரார் நல்லூரார் தழைகடப்பந்
தந்தார் வந்தாரார் தனி.**

61

(கு-ரை) : என் ஆசை - என் காதலை. அம்பரம் மேல் ஆனேன். அழகிய பரம்பொருளாகிய கடவுளிடத்தே வைத்துவிட்டேன். அம்பரம் ஆசையே ஆதலால் இனி நாணம் என் - எனக்கு உடையும் திக்குகளேயாதலால் (நிர்வாணி) மேல் நாணம் என்பதே யில்லை. என் என்னும் வினா இன்மை குறித்து நின்றது. நல்லூரார் முன் ஒருநாள் தம் தழை கடப்பந் தார் தந்து ஆர்வம் தாரார் (இப்பொழுது) தனி வந்தார் (இவர்) ஆர் என இயையும். நல்லூரார் - நல்லூர்ப்பதியில் எழுந்திருளியிருக்கும் முருகக்கடவுள். தம் தழை கடப்பந்தார் - தமது பொலிவாகிய கடப்பமலர் மாலையை, ஆர்வம் - விருப்பு ; அருள். கடவுள்மாட்டு மானிட மகளிர் நயந்த பக்கம். தழை கடப்பந்தார் - தனீர்கொண்ட கடப்பம்புமாலை எனினும் ஆம். தனிவந்தார் ஆர் - தூதாகச் சென்றும் அவரை உடன் கொண்டுவராது தனியே வந்தவர் யார். எனக்குத் துன்பந் தந்தமையால் தூதாகச் சென்ற இவர் எனக்கு உரியவர் அல்லர். அன்னியர் போலும் என்றபடி. தூதாகச் சென்றதை நோக்கிக் கூறியது. "சந்தனம் சும்மாவாநிற் பூசலாம்" என்னும் ஆன்றோர் வாக்கும் ஈண்டு நோக்கற்பாலது. அஃதாவது தூதாகச் சென்ற அன்னம் தலைவரை உடன்கொண்டு வராமல் தனியே வந்தால் கலகமாம் என்பது. சந்து - தூது. அன்னம் அனமென நின்றது.

**நந்திக் கிளையா னயக்குங் குழக்கன்றுந்
தந்திக் கிளையாத் தனிநல்லை - வந்திக்கா
யன்றாறுடையா தடைத்தான்சே யக்கரங்க
ணன்றாறுடையா னகர்.**

62

(கு-ரை) : நந்திக் கிளை ஆன் - நந்திதேவருக்கு இனமாயுள்ள பசுவை. நயத்தல் - விரும்புதல். விரும்பிப் பால் பருகுதல் என்பது. குழக் கன்று - இளங்கன்று. தந்திக்கு இளையா - யானைக்குத் தோல்வியடையாத, பெயரெச்சம் ஈறு தொக்கது. வலிமை மிகுதி கூறப்படுதலால் இதனை விறல்கோளணி என்ப. தனி - ஒப்பற்ற. வந்திக்கா செம்மனச் செல்வி யென்னும் அடியவள் பொருட்டாக. ஆக என்பது ஆ என நின்றது. ஆறு - வைகைநதி. அடைத்தார் சேய் - கூலியாளாகச் சென்று அடைத்த சோமசுந்தரக் கடவுளுக்குப் புதல்வர். நன்று ஆறு அக்கரங்கள் உடையான் - நன்மையைத் தருகின்ற சடக்கர மந்திரத்தை உடையவர்.

சட்(ஷட்) - ஆறு. அக்கரம் - எழுத்து. சட் + அக் கரம் = சடக்கரம். சடாக்கரம் என்பது சிதைவு.

வல்விலங்கே தன்பேர்ப் பொருள் யுண்ப வாய்மறந்துள்
 சொல்விலங்கா நல்லோர்வாழ் தூநல்லை - கல்விலங்கல்
 வேற்றா தையினட்டான் மேலவரைத் தான்பதியா
 மாற்றா தையினட்டான் வைப்பு.

63

(கு-ரை) : விலங்கு - மிருகம். சொல்விலங்கா நல்லோர் - சொல்லில் மாறுபடாத நல்லொழுக்கமுடையவர். விலங்குதல் - மாறுபடுதல். சொல்லியவாறே தவறாது ஒழுகுபவர் என்பது. கல்விலங்கல் - கல்மலை ; கிரவுஞ்சகிரி. வேல் தானையின் அட்டான் - வேற்படையினால் அழித்தவர். தான் பதியா மேலவரை மால் தானையில் நட்டான் - தானே சேனாதிபதியாகிய மர்ந்து தேவர்களைப் பெரிய சேனைகளாக நாட்டினவர். மேலவர் - மேலுலகவாசிகளாகிய தேவர்கள். தேவ சேனாதிபதி என்பது முருகவேள் திருநாமங்களுள் ஒன்று.

“சேநாநி” என்பது அமர நிகண்டு. தானையில் - சேனைகளாகிய நிலையில். நாட்டுதல் - நிறுத்துதல். பதியாக பதியா எனச் செய்யுண் முடிபெய்தி நின்றது.

செந்நெல்லும் வேள்வித் திறத்தினருங் கன்னலுமே
 கன்னலை காட்டுங் கவினல்லை - மன்னுசிவ
 னுண்மைகோலானிறுத்தா னொட்டவருள் சூர்மாயத்
 திண்மைகோலானிறுத்தான் சேர்வு.

64

(கு-ரை) : இரண்டாமடி நெற்பயிருக்கும் வேள்வி புரிவோர்க்கும் வெல்லக் கட்டிக்கும் சிலேடை. செந்நெல் கன்னல் நிலைகாட்டும். கன்னல் - கரும்பு. கரும்புபோலச் செழித்து வளர்ந்திருக்கின்ற தென்பது. காட்டுதல் - ஒத்திருத்தல். வேள்வித் திறத்தினர் கன்னன் நிலைகாட்டும் - பலவகையான யாகங்களைச் செய்பவர் கொடைத்திறத்தால் கன்னனை ஒத்திருத்தல். கன்னன் - பாரதவீரருள் ஒருவன் ; இடையெழு வள்ளல்களுள்ளும் ஒருவன். “கொடைக்குக் கன்னன்” எனப் போற்றப்படுதல் பெருவழக்கு. கன்னல் கல்நல் நிலைகாட்டும் - வெல்லக்கட்டி கல்லைப்போன்ற மிக்க வைரமுடையதென்பது. கன்னல் - வெல்லக்கட்டி. சிவனுண்மை - சிவ பரத்துவம். சைவத்திறன் எனினும் ஆம். கோலால் நிறுத்தான் - ஞான சம்பந்தராய் அவதாரஞ்செய்து தமது நிறையோடமைந்த திருவாக்கினாலும் அரும்பெரும் செயலாலும் நாட்டியருளியவர். “உறை புகலியுரி லன்று

வருவோனே" (திருப்புகழ்) என முருகவேளைப் போற்றினார் அருணகிரி நாதர். அரிய மறைபொருளாகிய இதன் உண்மை ஈண்டு விரிக்கில் மிகப் பரக்கும். கோல் - நிறை. கோலால் என்பதற்கு கழுக்கோலில் சமணரை ஏற்றுதலால் எனினும் ஆம். ஒட்டுதல் வஞ்சினங் கூறுதல். வஞ்சினம் - சபதம். சூர்மாயத் திண்மை - சூரனது மாய வலிமை. கோலான் - இறுத்தான - அம்பினால் அழித்தவர்.

**வாழைநலியக்குதிக்கும் வன்கடுவன் மாறாகத்
தாழையிள நீருகைக்குந் தண்ணல்லை - நாளுங்
குடத்தியரை வேட்டான் கொடுத்தவிரு கொம்மைக்
குடத்தியரை வேட்டான் குலம்.**

65

(கு-ரை) : நலிதல் வருந்துதல். கடுவன் - ஆண் குரங்கு . தாழை - தொங்கு. உகைத்தல் - உந்துதல் ; உதிர்த்தல். கடுவன் வருந்தும்படி அதன் செயலுக்கு மாறாக அதன்மேல் தாழை இளநீரை உகைக்கின்ற தென்பது. குடத்தியரை வேட்டான் - முல்லைநிலப் பெண்களை விரும்பித் தழுவிய கிருஷ்ணா வதாரமுடைய விஷ்ணு. நாளுங் வேட்டான் என்பது கிருஷ்ணன் நித்திய பிரமசாரி என்னும் வேதவுண்மையை உணர்த்தி நின்றது. கொடுத்த - மக்களாகப் பெற்றுக்கொடுத்த. கொம்மைக் குடத்தியர் இருவரை - தனங்களாகிய குடங்களையுடைய வள்ளிநாயகி, தெய்வநாயகி என்னும் பெண்கள் இருவரை. குடம் போன்ற தனங்களையுடையவர் என்பது. விசுதி பிரித்துக் கூட்டுக. கொம்மை - தனம். வேட்டான் - (அக்கினி சாட்சியாக) விவாகஞ் செய்தவர்.

**புண்டரிக நீள்போகி போற்றிப் பணிகுதலாற்
புண்டரிக மாபுரநேர் நல்லையே - மண்டமரி
லார்ப்பினடைத் தானவர்சே ரண்ட நெறிவாளிப்
போர்ப்பி னடைத்தான் புரம்.**

66

(கு-ரை) : முதலடி நல்லூருக்கும் சிதம்பரத்துக்கும் சிலேடை. (நல்லூருக்கு). புண்டரீகன் - தாமரையாசனத்தனாகிய பிரமதேவன். புண்டரீகம் - தாமரை. போகி - இந்திரன். நீள் என்பது மிகுதி என்னும் பொருட்டாய் வழியடியார்க் குரிய விமலகாம போகத்தை உணர்த்தி நின்றது. இந்திரன் வழியடியார்

களுள் ஒருவன் என்பது திருவாசகம். (திருச்சாழல் செ. 12) (சிதம்பரத்துக்கு) புண்டரிகன் - வியாக்கிரபாத முனிவர். புண்டரிகம் - வியாக்கிரம் ; புலி. போகி - பாம்பு - பதஞ்சலி முனிவர். நீள் என்பது ஞான ஒளியைக் குறிக்கும்: புண்டரிகமாபுரம் - விராட் புருடனுக்கு இருதயகமலமாகி அமைந்த சிதம்பரம். மண்டு அமர் - நெருங்கிய போர். ஆர்ப்பின் நடை - ஆரவாரத்தோடு கூடிய செலவு. தானவர் - அசுரர் . சேர் அண்டநெறி - திரள் திரளாவந்த அண்டகடாக வழியை. வாளிப் போர்ப்பின் அடைத்தான் - அம்புகளால் மூடி அடைத்தவர். போர்ப்பு - போர்வை ; மூடுதல்.

**புசல் வளைக்கையார் பூங்குழலும் பொன்மலரும்
கேசரநன் காருங் கிளர்நல்லை - யாசினியிற்
செக்கரிந்து நேர்மலைந்தார் செல்வர் வடிவேலாற்
கொக்கரிந்து நேர்மலைந்தார் கோ.**

67

(கு-ரை) : இரண்டாமடி பெண்கள் கூந்தலுக்கும் தாமரைப் பூவுக்கும் சிடை . புசல் வளைக்கையார் பூங்குழல் கேசரம் நன்கு ஆரும். புசல்வளை - ஒலிக்கின்ற வளையல்கள். புசல் - ஆரவாரம் ; ஒலி. குழல் - கூந்தல். கேசரம் - வண்டு. நன்கு ஆரும் - (தேனை) அதிகமாக உண்ணுகின்ற, பொன்மலரும் கேசரம் நன்கு ஆரும். பொன்மலர் - இலக்குமி வீற்றிருக்குந் தாமரை மலர், கேசரம் - மகரந்தம். கிளர்தல் - வளத்தோடு கூடிய புகழால் மேம்படுதல். செக்கர் ஆசினியில் இந்து நேர் மலைந்தார் செல்வர் - செவ்வானத்தில் தோற்றும் பாலச்சந்திரனை அழகாகச் சூடினவராகிய சிவனது குமாரர் . வடிவேல் - கூரிய வேற்படை.

கொக்கு நேர் மலைந்து அரிந்தார் - சூரனாகிய மாமரத்தை எதிர்த்துப் போர்புரிந்து அதனை இருபிளவாக வெட்டியவர். நேர் - நேராக ; சரிபாதியாக என்னும் ஆம். கோ - இடம் .

**வான் புலவர் போல்வேளை வாழ்த்தும் புலவோருந்
தானமுதங் கொள்ளத் தகுநல்லை - யுனா
ருடம்பிழக்கைச்சீரா நுறுநரையஞ் சேலென்
றுடம்பிழக்கைச்சீரா னுலகு.**

68

(கு-ரை) : இரண்டாம் அடி தேவர்களுக்கும் முருகவேளைப் போற்றும்

புலவர்களுக்கும் சிலேடை. வான்புலவர் - மேல் உலகிலுள்ள தேவர். அமுதம் - அமுது, வேள் - முருகக்கடவுள். புலவோருந்தான் - படிப்பினாலாய புலமையாளரும். தான் என்னும் அசை கட்டுரைச் சுவைபட நின்று வியப்பை உணர்த்திற்று. அமுதம் - முத்தி. தேவர்கள் அமுதத்தை அடைவது (உண்பது) போல வேளை வாழ்த்தும் புலவர்கள் அமிறுதத்துவ மாகிய முத்தி நிலையை அடைகின்றார்கள் என்பது. அ+மிறுதத்துவம் - மரணமற்ற நிலை. மிறுதம் - மரணம். அமிறுதம் - அமிர்தம் - அமுதம் - முத்தி. ஊன் ஆர் உடம்பிடி - நிணந் தோய்ந்த வேற்படை. சீர் - அழகு. உறுநரை - தம்மையடைந்த பக்குவ சீவரை. அஞ்சேல் என்று - அஞ்சற்க என்று அபயாஸ்தமளித்து. உடம்பு இடிக்கைச்சீரான் - அவரது செடிசேர் உடலமாகிய அசுத்த தனுவையழித்து அஃதாவது அமலதனுவாக மாற்றி நித்தியத்துவம் அளிக்கும் குரு நெறியை உடையவர். இடிக்கை - இடித்தல் - அசுத்த பௌதிகங்களை நீறாக்கி அமல பௌதிகமாக மாற்றுதல்; பொற்சுண்ணமாக மாற்றுதல் என்பது. சீர் - முறை - குருநெறி. அஃதாவது சாதக யோகங்களென்பது. "செடி சேருடலைச் செலநீக்கிச் சிவலோகத்தே நமை வைப்பான்." (திருவாசகம்) எனவும், "செடியாராக்கை அடியாரைச் சேர்தல் தீர்க்குந் திருமாலை" (திருவாய்மொழி) எனவும், "காமயாக்கை பொடிபடு நாளில் வாய்த்த கழலிணை காதலாற் கருதுமுணர் தருவாயே" (திருப்புகழ்) எனவும், பிறவுமாக வரும் பிரபல சுருதிகளால் பிணி மூப்புச்சாக்காடுகளுக்கு இடமாகிய அசுத்த சரீரம் அமலம் அடையப்பெறுதலாகிய துவிசத்துவமே முத்தி நெறி யென்பது நன்று வற்புறுத்தப்பட்டமை கண்டுகொள்க.

**காரணிகையினண்ணிக் காவின்மே னாடுறலால்
வாரணிமந் தாகினிறேந் மாநல்லை - நாரணன்றன்
மால்வளைசேர் கண்டன் மறமழித்தான் வான்வளரும்
பால்வளைசேர் கண்டன் பதி.**

69

(கு-ரை) : முதலடி நல்லூருக்கும் கங்கைக்குஞ் சிலேடை, (நல்லூருக்கு) கா கார் அணி கையில் நண்ணி - சோலை மேக வரிசையை ஒருபால் பொருந்தி. இனன்மேல் நாடுறலால் - சூரியமண்டலத்தை அடைதலால். இனன் - சூரியன். (கங்கைக்கு) காரணி கையில் நண்ணி - உலக காரணியாகிய காமாட்சியம்மையாரது திருக்கரங்களிலே தோன்றி. காவின் மேல் நாடு உறலால் - கற்பச் சோலையை யுடையவனாகிய இந்திரனது

பொன்னுலகத்தை அடைதலால். வார் அணி மந்தாகினி - நீளமாக ஒழுங்குறச் செல்லுகின்ற கங்கை. கச்சணிந்த தனங்களையுடைய கங்காதேவி என்பது தொனி அர்த்தம். நாரணன் தன் மால்வளை சேர்கண்டன் - விஷ்ணு ஏவிய பெரிய சக்கரப்படையை அணிந்த கழுத்தினையுடைய வீரனாகிய தாரகனது. மறம் - மறத்தன்மை, வான் - தேவருலகம். பால்வளை சேர் கண்டன் - வெண்ணிறம் பொருந்திய சங்கு வளையல்களை யணிந்த தெய்வயானை அம்மையார் அடையப்பெற்ற நாயகர். பால்வளை - அன்மொழித்தொகை. கண்டன் - கணவன்.

வேலிகவா மன்னவரு மெய்ம்மையணங்கினருங்

கோலினிறைகுன்றா நல்லூரே - மாலுதவு

மாதங்க மாகமுற வந்தருள்வா யைந்துகையாய்

மாதங்க மாகவென்றான் வாழ்வு.

70

கு-ரை) : இரண்டாம் அடி அரசர்களுக்கும் கற்புடைய மகளிருக்கும் சிலேடை. வேல் இகவா மன்னவர் கோலின் இறை குன்றா - வேற்படையை விட்டு நீங்காத அரசர் செங்கோல் முறையினின்று சிறிதும் வழுவாத, மெய்ம்மை அணங்கினர் கோலின்நிறை குன்றா - தமது நாயகரையே தெய்வம் என்னும் வாய்மையைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகும் பெண்கள் தராசு கோல்போல் நிறையுடைமையினின்றும் வழுவாத. மால் உதவும் மாது - விஷ்ணு பெற்றருளிய வள்ளிநாயகி. அங்கமுற - திருமேனியிற் பாகமாகப் பொருந்த. "ஐந்து கையாய் மாதங்கம் ஆக வந்தருள்வாய்" என்றான். "ஐந்து கையையுடைய விநாயகக் கடவுளே! யானை வடிவாக வந்து துணைபுரிக" என வேண்டிய முருகக் கடவுள்.

கம்பை யிசையொலியாற் காமாரி மேலுறலா

எம்புகச்சி யொப்பாகு நல்லூரே - யம்பரகம்

பாலார்ந்த வாயன்கைப் பைந்தொழத எம்பொழியும்

பாலார்ந்த வாயன் பதி.

71

(கு-ரை) : முதலடி நல்லூருக்கும் காஞ்சிக்கும் சிலேடை. (நல்லூருக்கு) கம்பை இசை ஒலியால் - சங்குகளை ஊதுகின்ற ஓசையினால். காமேல்மாரி உறலால் - சோலையில் மேகங்கள் படிதலால். (காஞ்சிக்கு) கம்பை இசை ஒலியால் - கம்பநதியில் அளாவி வீசங் காற்றினால். இசைதல்

பொருந்துதல் - அளாவுதல். ஒலி - காற்று. காமாரி - காமனை வென்ற சிவன் - ஏகாம்பரநாதன். நம்பு - சித்திமுத்திகளை அளிக்கும் முத்தி வாயிலாகிய காமாட்சி பீடமாக நம்பப்பட்ட. கச்சி - காஞ்சீபுரம். அம்பர் அகபால் ஆர்ந்த ஆயன் கை பைந்தொடி - அம்பரைத் தன்னகத்துக் கொண்ட பாற்கடலில் அறிதுயிலோடு பொருந்திய விஷ்ணுவின் தங்கையாகிய உமாதேவி. அம்பர் சமுத்திரத்திற் கண்டெடுக்கப்படும் விலையுயர்ந்த பொருள்களுள் ஒன்று. இங்கே பாற்கடலுக்குச் சாதியடையாயிற்று. பால் - ஆகுபெயர். ஆயன் - இடைச்சேரியில் வளர்ந்த கிருஷ்ணனாகிய விஷ்ணு. ஆயர் - இடையர். கை - தங்கையாகிய. பைந்தொடி தனம் பொழியும் பால் ஆர்ந்த வாயன் - பசியவளையல்களை யணிந்த உமையம்மையாரது திருமுலைகள்சொரிந்த பாலையருந்திய திருவாயையுடைய முருகக் கடவுள். பைந்தொடி அன்மொழித்தொகை. பால் ஞானசம்பந்தராய் அவதாரஞ் செய்த போது அருந்திய திருமுலைப்பாலை (ஞானப்பால்) உணர்த்தி நின்றது எனினும் ஆம்.

மும்மொழிச் சிலேடை

சாரங் கனிமொழியார் கண்ணுதல்போற் றாழ்குழலுள்
சாரங்கங் காட்டுந் தனிநல்லை - கீரங்கொள்
வெள்ளத் துறையான் வியன்மருகன் மெய்யற்றா
ருள்ளத் துறையா னுலகு.

72

(கு-ரை) : இரண்டாமடி பெண்களுடைய கண்களுக்கும் நெற்றிக்கும் கூந்தலுக்கும் சிலேடை. சாரம் கனி மொழியார்கண் சாரங்கம் காட்டும் - இனிமை கனிந்த (முதிர்ந்த - நிரம்பிய) சொற்களைப் பேசும் பெண்களது கண்கள் மானைக்காட்டும். சாரங்கம் - மான். நுதல் சாரங்கம் காட்டும் - நெற்றி வில்லைக்காட்டும். காட்டுதல் - ஒத்தல். சாரங்கம் சாரங்கம் என நின்றது. சாரங்கம் - வில். குழல் - சாரங்கங் காட்டும் - கூந்தல் ஆபரணத்தைக் காட்டும். சாரங்கம் - ஆபரணம். வண்டு எனினும் ஆம். கீரம் கொள் வெள்ளத்துறையான் வியன்மருகன் - பாற்கடலிடத்துப் பள்ளி கொள்ளும் விஷ்ணுவினது மேன்மைதங்கிய மருமகன். கீரம் - பால். துறை - இடம் மெய்யற்றார் உள்ளத்து உறையான் - பொய்யருடைய அழுக்கு மனத்துத் தங்காதவர். உலகு - இடம்.

நான்மொழிச் சிலேடை

**வார் காட்டும் பொற்குடத்தார் வாய்நகைகை கொந்தளமுங்
காக்காட்டப்பீலி மகிழ்கா நல்லை - வர்கோட்டுத்
தானமுறக் காதினான் நானவவே தண்டமுட
னீனமுறக் காதினா னில்.**

73

(கு-ரை) : இரண்டாமடி பெண்களுடைய வாயிதழுக்கும் பற்களுக்கும் கைகளுக்கும் கூந்தலுக்கும் சிலேடை. வார் காட்டும் பொற்குடத்தார் வாய் கார் காட்ட, வார் - கச்ச. பொற் குடத்தாரா - பொற் குடம்போன்ற தனங்களையுடைய பெண்களது. வாய் கார் காட்ட - வாய் கார் காலத்தில் தோன்றும் இந்திரகோபத்தைக் காட்ட, இந்திரகோபம் - தம்பலப்பூச்சி. இது செந்நிறத்தாற் பெண்களது வாய் இதழுக்கு உவமை. நகை கார் காட்ட - பற்கள் கார் காலத்துக்குரிய முல்லையரும்பைக் காட்ட. கை கார் காட்ட - கைகள் கார்காலத்துக்குரிய காந்தள் மலரைக்காட்ட, கொந்தளமுங் கார்காட்ட - கூந்தல் கார்காலத்திற்குரிய மேகத்தைக் காட்ட. கார் மேகமும் ஆம். பீலி - மயில் கார்காலத்தைக் கண்டு களிப்புறுதல் மயிலின் இயல்பு. வார் கோட்டுத்தானமுறக்காதினான் - தாரகாசுரன். வார் - நெடுமை. (தொல்காப்பியம் - சொல் - உரி 21) கோடு - கொம்பு. தானம் - மதம். முறக்காது - சுளகுபோன்ற காது. தாரகாசுரன் யானைமுகம் போன்ற முகமுடையவனாதலால் இவ்வாறு கூறப்பட்டது. தானவ வேதண்டம் - அசுரனாகிய கிரவுஞ்சமலை. வேதண்டம். - மலை. அசுரனே மலைவடிவ மாகியமர்ந்தானென்பது புராணம். ஈனமுற - இழிவடையும்படி காதுதல் - கொல்லுதல். தாரகனை அவன் வசித்த தானவ வேதண்டமுடன் ஈனமுறும்படி காதினான் என்க.

**பும்பா சீளங்கமுகின் றண்பானை பொன்னிரத
வாம்பா டலக்குளையா மாநல்லை - தீம்பனச்சூர்
பட்டமுறத் தேவனிலை பாடழிக்கும் வைவேலா
னெட்டமுறத் தேவ னிடம்.**

74

(கு-ரை) : பூ - அழகு. பாசு - பசுமை. தண்பானை - குளிச்சியை யுடைய பாளை. பொன் இரத வாம்பா டலக்கு உளையாம் - சூரியனது தேரிற்புண்ட பாய்ந்து செல்லுங் குதிரைகளுக்குப் பிடர்மயிர்போல் அமைகின்ற, வாவுதல்

பாய்தல். வாவும் வாம் என நின்றது. பொன் - சூரியன். இரதம் - தேர். பாடலம் - குதிரை. உளை - பிடர் மயிர். உயர்வு நவீர்சியணி. தீம்பன் அச்சூர்ப்பட்டி குடித்து வல்நிலைபாடு அழிக்கும் வை வேலான் - கொடியவனாகிய அந்தச் சூரனது கிளையை முற்றாக அழித்து அவனது வலிய நிலையையும் பெருமையையும் ஒருங்கே அழித்த சூரிய வேற்படையை யுடையவர். ஏகாரம் தேற்றம், எட்டிகுடித்தேவன் எட்டி குடியென்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகக் கடவுள். எட்டிகுடி (எட்டுக்குடி) என்பது வேதராணியத்துக்கு அண்மையிலுள்ள ஒரு சுப்பிரமணியத்தலம். வல் + நிலை = வன்னிலை. வனிலை என்பது விகாரம்.

**மால்வளர்வா னொச்சிகூழ் வாரிமணிக் கோட்டத்தா
 னாலுதிணை யும்பொருந்து நல்லூரே - நாலாருந்
 தேன்சிலம்பு மட்டார் திருக்கடம்பர் சீருறைவாய்
 வான்சிலம்பு மட்டார் வழி.**

75

(கு-ரை) : முதலாம் அடி சிலேடை வகையால் நல்லூரில் நாலு திணையு முள்ளன வென்பதை யுணர்த்துகின்றது. நாலுதிணை - நாலு வகையான நிலப்பகுதி. அவை : முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என்பன (நல்லூருக்கு) மால் வளர்வான் நொச்சி கூழ் வாரி மணிக்கோட்டத்தால் - மேகங்கள் படகின்ற உயர்ந்த மதிலைச் சூழ்ந்த நீர் பொருந்திய அகழியையுடைய கோயிலால். கோயில் - அரசர் இல்லம் - அரண்மனை. (நாலு திணைக்கு) மால்வளர்வால் - திருமால் தெய்வமாய் இருத்தலினாலாய உயர்வினால். (முல்லை) நொச்சி - சிற்றூர்(குறிஞ்சி) சூழ்வாரி - சூழ்ந்திருக்குங் கடல் (நெய்தல்) மணிக் கோட்டம் - நெல் முதலிய தானியங்களையுடைய வயல்கள். மணிக் கோட்டம் அழகிய குளமுமாம். (மருதம்) நாலாகும் தேன் - நான்கு வகையான வண்டுக்கூட்டம். தேன் என்பது இங்கே வண்டுப் பொதுமையை உணர்த்தி நின்றது. நாலு வகையாவன : வண்டு தேன் சுரும்பு ஞிமிறு. சிலம்புதல் - ஒலித்தல். மட்டு ஆர் திருக்கடம்பர் - தேன் பொருந்திய அழகிய கடப்பம் பூமாலையை அணிந்தவர். சீர் உறைவாய் வான் சிலம்பு - மிக்க செல்வம் அமைந்த இடமாகிய மேலாகிய கிரவுஞ்சகிரி. சீர் புகழுமாம். அடுதல் - கொல்லுதல் - அழித்தல். வழி - இடம்.

வாரிக்கு நேரலை மண்டொலியோ யெண்டிசையும்
 வாரிக்கு நேராய் வளர்நல்லை - யோரியினங்
 கந்தருவமேவினார் காதலர்மான் கன்னிமணங்
 கந்தருவமேவினார் காப்பு.

76

(கு-ரை) : வார் இக்குநேர் ஆலைமண்டு ஒலி - நீண்ட கருப்பங் கழிகள்
 இடப்படும் ஆலையினின்று வெளிப்படும் மிக்க ஓசை. வாரிக்கு நேராய் -
 கடலோசைக்கு ஒப்பாகி, வளர்தல் - எழுதல். வாரி - கடல் ஓசைக்கு ஆகு
 பெயர். ஓரி இனம் - நரிக்கூட்டம். ஓரி - நரி. கந்தருவம் ஏவினார் காதலர் -
 (மணிவாசகர் பொருட்டாக) குதிரைகளாக மாற்றிச் செலுத்திய சோமசுந்தக்
 கடவுளது திருக்குமாரர். மான்கன்னி - மான்மகளாகிய வள்ளிநாயகி
 யாரை, கந்தருவம் மணம் மேவினார் - கந்தருவ மணத்தால் அடைந்தவர்.
 மணம் - விவாகம். காப்பு - இடம். எழுந்தருளி இருந்து சீவர்களை
 இரட்சிக்கும் இடம் என்பது.

வாதா யனமனையார் வாண்முகத்தால் வாண்மதியை
 வாதா யனஞ்சயங்கொண் மாநல்லை - பூதியமார்
 கண்டங் கரியான் வலவனய னுய்யவே
 கண்டங் கரியான் சேய் காப்பு.

77

(கு-ரை) : அன்னம் அனையார் வாண்முகத்தால் வாதாய் வாண்மதியை
 வாதாயனம் சயங்கொள் மாநல்லை என இயையும். வாதாயனம் - பலகணி.
 அன்னம் அனையார் - நடையால் அன்னத்தை ஒத்த மகளிர். வாது ஆய் -
 வாது புரிந்து. வாள் - ஒளி. சயம் - வெற்றி. பூதியம் ஆர் கண் தங்கு அரி -
 உடலிற் பொருந்திய கண்களையுடைய இந்திரன். ஆன்வலவன் - பசுக்களை
 மேய்த்தவனாகிய விஷ்ணு (கிருஷ்ணன்). வலவன் - பாகன். இங்கே
 மேய்ப்பவன் என்னும் பொருளில் வந்தது. அயன் - பிரமன், உய்ய -
 மரணமடையாது வாழும்படி. கண்டம்கரியான் சேய் - (யாவரையும்
 கொல்லும்படி எழுந்த ஆலகாலவிஷத்தையுண்டு கண்டத்தில் நிறுத்தியமை
 யால்) அக்கண்டத்திற் கரிய நிறமமையப் பெற்ற சிவனது திருக்குமாரர்.

கன்னிமணி வாழை கனங்குலையாற் காய்கதிரோ
 னுன்னியுட னட்பா முயர்நல்லை - பன்னோ
 ருருத்திரமா னத்துய்யா ரோங்கயிலார் காம
 ருருத்திரமா னத்துய்யா ளார்.

78

(கு-ரை) : கன்னி - இளமை, மணி - அழகு, கனம் குலை - பெரிய குலை. கதிரோன் உன்னி உடன் - சூரியனது குதிரைகளோடு. உன்னி - குதிரை. உயர்வு நவீர்சியணி. பன்னோர் உருத்திர மான துப்பார் - பதினொரு உருத்திரராகிய வலிமை பொருந்திய படைக்கலங்களை யுடையவர். மானம் - வலிமை. துப்பு - படைக்கலம். உருத்திரர் பதினொருவரும் முருகக் கடவுளுக்குப் படைக்கலங்களாகி அமைந்தனர் என்பது புராணம். ஓங்கு அயிலார் - வலிமைமிக்க வேற்படையை உடையவர். காமர் உரு திரமானத்து உய்ப்பார் - தமது மெய்யடியாருடைய அழகிய அமல வடிவங்களை நிலையான விமானவாயிலாகச் சிவலோகத்திற் சேர்ப்பவர். உய்ப்பார் என்பது உப்பார் என நின்றது.

எண்கோட்டகத்து மெழின் மலர்ப்யுங்கோட்டகத்துந்

தண்கோட்டலவன் றவழ்நல்லை - வெண்காட்டு

ளாழ முருகா ரடியவர்க்குக் காட்சிதரு

மாழ முருகா ரகம்.

79

(கு-ரை) : இரண்டாமடி கோபுர சிகரத்துக்கும் குளக்கரைக்கும் சிலேடை. எண்கோடு அகத்தும் மதிக்கப்படுகிற கோபுர சிகரத்திலும். கோடு - சிகரம். அகம் - இடம். தண் கோட்டு அலவன் தவழ் - குளிர்ச்சி பொருந்திய பிறைச்சந்திரன் தவழுகின்ற. கோடு - வளைவு. எழில் மலர் பூம்கோட்டகத்து - அழகிய மலர்களின் பொலிவையுடைய குளக்கரைகளில். கோட்டகம் - குளம். கரையை உணர்த்திற்று. கோடு தண் அலவன் - வரியினையுடைய எளிய (இகழ்த்தக்க) நண்டு. வெண்காடு - திருவெண்காடு என்னுந் தலம். ஆடி அடியவர்க்கு முருகார் அடியவர்க்கு எனத் தனித் தனி இயையும். ஆடி அடியவர்க்கு நடனம் புரிந்த சிவனது அடியவர்க்கு; சிவனடியார்க்கு. சிவபிரான் திருவெண்காட்டில் அகோர வீரபத்திர வடிவு கொண்டு காளியோடு ஆடி அவளைத் தோல்வியடையச் செய்தவர் என்பது புராணம். முருகு ஆர் அடியவர்க்கு - "மணங்கமழ் தெய்வத்து இளநலம்" என்னும் சிவமணந் திகழும் அடியவர்க்கு. முருகு - மணம் . காட்சிதரும். ஆடி முருகார் - அவருள்ளத்துக் குருதரிசனம் எனப்படும் காட்சியை யளிக்கும் கண்ணாடி போன்ற தெய்வ வடிவமாகிய ஒளியுருவம் அமையப் பெற்றவர். இருவினை ஒப்பு மலபரி பாகம் கைவரப் பெறுதலால் முத்திவாயில் என்னும் அமல முதற்படி கண்ட மெய்யடியார் தம்முள்ளே குரு தரிசனம் பெறும் பெற்றி இதுவேயென அறிதற்பாற்று. "உண்ணாடி யுள்ளே ஒளிபெற நோக்கிடில் கண்ணாடி போலே கலந்திருந்தானே" என்பது திருமந்திரம்.

"கண்ணாடி தன்னுள் ஒளிபோல் உடம்பதனுள் உள்நாடி நின்ற ஒளி" என்பது ஒளவையுணர்ந்தி நின்றது. "முருகுறழத் தலைச் சென்று" என்னும் மதுரைக்காஞ்சி (அடி 185) ஃ செய்யுட்பாகத்தில் முருகு தெய்வத்தன்மையென்ப பொருள் படுதல் காண்க. முருகார் என்பதற்கு இளைய குமாரர் எனவும் திருவிழாவை யுடையவர் எனவும் பொருள் கொண்டு வெண்காட்டுள் ஆடிய சிவபிரானது குமாரர் எனவும், ஆடிமாசத்து நிகழும் திருவிழாவை யுடையவரெனவும், கூறிலும் ஆம். முருகு - குமாரர்; திருவிழா.

தானமருண் மாவந் தரணியரும் வானவர்போற்

றானம் பொருந்துந் தனிநல்லை - தேன்வனத்தார்

மன்பர சுந்தரத்தார் வள்ளிகர வேழஞ்சேர்

மன்பர சுந்தரத்தார் வாழ்வு.

80

(கு-ரை) : இரண்டாம் அடி யானைக்கும் அரசருக்கும் தேவர்களுக்கும் சிலேடை. தானமருள் மா தானம் பொருந்தும் - மதத்தால் களிப்புறுகின்ற யானை பந்தியை அடைகின்ற. தானம் - பந்தியாகிய இடம். தானம் - நீராடலும் ஆம். தரணிபர் தானம் பொருந்தும் - அரசர் இரப்போர்க்கு ஈதலைச் செய்கின்ற. தரணி - பூமி. பர் - காப்பவர். பா - காத்தல். தானம் - கொடை. வானவர் தானம் பொருந்தும் - தேவர்கள் தமது உலகில் இருத்தல். தானம் - தேவருலகம். தேன்வனத்தார் மன்பரசும் தரத்தார் - தேன் பொருந்திய துழாய் மாலையை யணிந்த தலைவராகிய விஷ்ணுமூர்த்தி வணங்கிப் போற்றும் பெருமையை யுடையவர். வள்ளி சுர வேழம் சேர் மன்பர சுந்தரத்தார் - வள்ளிநாயகியாரும் தெய்வயானை அம்மையாரும் இருபுறமும் சத்தியராகிப் பொருந்திய நிலையான மேலாகிய அழகிய திருவுருவப் பொலிவினை யுடையவர். சுந்தரம் - அழகு.

கீதவிசை யால்வெழபோய் நீள்கிடங்கின் மீள்வானை

சீதமுனி போலுந் திருநல்லை - யோதமர

ரிட்ட விலங்கறுத்தா எனல்லரியவ் வானவரை

மிட்ட விலங்கறுத்தா னில்.

81

(கு-ரை) : கீத இசை - வண்டுகளுடைய ரீங்காரத் தொனி. வெடிபோய் - துள்ளி எழுந்துபோய். வெடித்து எனபது வெடி என நின்றது. வெடித்தல் - மேல் எழுதல். கிடங்கு - அகழி. சீதமுனி - வானவில். சீதம் - முகில். முனி -

வில். ஒது அமரர் இட்ட இல்லம் கறுத்தான் எல் அரி - புவலகவாசிகளால் போற்றப்படும் தேவர்கள் விருப்போடு வீற்றிருக்கும் வீடாகிய பொன்னுலகத்தை எரி ஊட்டியமையால் அதனைக் கருநிறமடையச் செய்தவனாகிய பாணுகோபன். இட்ட - இஷ்ட - விருப்பமான. இல்லம் - வீடு. இலம் விகாரம். எல் - சூரியன். அரி - பகைவன். பாணுகோபன் சூரனுக்கு மூத்த மகன். அவ்வானவரை இட்ட விலங்கு அறுத்தான் - அத்தேவர்களுக்குப் பூட்டிய விலங்கை அறுத்து அவரைச் சிறையினின்றும் விடுதலை செய்தவர். இடுதல் - பூட்டுதல்.

**சுருதியிசைவிதிசேர் வாணிமினார் சூழ்வாற்
பிரமபதம்போலும் பேர்நல்லை - யருளியமா
தாவ மலையகத்தான் றாரகத்தான் வேங்கடமாந்
தேவ மலையக்கதான் சேர்வு.**

82

(கு-ரை) : முதலடி நல்லூருக்குள் சத்திய உலகத்துக்கும் சிலேடை. (நல்லூருக்கு) சுருதியிசை விதி சேர் வாணி மின்னார் சூழ்வால் - சுருதியோடு கூடியஇசையை விதிப்படி பாடுதலமைந்த வாக்கினையுடைய பெண்களது உபாயமான ஒழுக்கத்தால். மின்னார் - மின்னலை யொத்த காந்தியினையுடைய பெண்கள். (சத்திய உலகத்துக்கு) சுருதியிசை விதி - வேதங்களைப் பாடிய பிரமதேவனும். சேர் வாணி மின்னார் - அவனுக்கு மனைவியாய் அமைந்த சரஸ்வதி முதலிய பெண்களும். மின்னார் - பெண்கள். மினார் விகாரம். மின் - பெண். சூழ்வு - சூழ்ந்திருத்தல். பிரமபதம் - பிரமன் உலகமாகிய சத்தியவுலகம். அருளிய மாதா அமலை அகத்தான் - தம்மைப் பெற்றருளிய மாதாவாகிய உமாதேவியாரது உள்ளத்து இருப்பவர். தாரகத்தான் - பிரணவ சொரூபியாய் உள்ளவர். வேங்கடமாம் தேவமலை யகத்தான் - திருவேங்கடம் என்னும் தெய்வீகம் வாய்ந்த மலையில் எழுந்தருளி இருப்பவர். வேங்கடகிரி முருகவேள்க்குரிய திருத்தளி என்பது கந்தபுராணம் (வழி நடைப் படலம் செ - 6), இது பிற்காலத்தில் விஷ்ணுத் தலமாக மாற்றப்பட்டது.

**பணியணைநன் மாதவராற் பாரென் பொறியான்
மணிவளர்வை குந்தநேர் நல்லூர் - தினியசுர
வன்பர்க் கருள்வா னிசையுலர வான்விபுத
வன்பர்க் கருள்வா னகம்.**

83

(கு-ரை) : முதலடி நல்லூருக்கும் வைகுந்தத்துக்கும் சிலேடை (நல்லூருக்கு) பணி - தொண்டு. அணைதல் - அடைதல் - புரிதல். மாதவர் - பெரிய தவமுடையவர்கள். பார் - பூமி. எண்ணுதல் - மதித்தல். பொறி - பொருள் - செல்வம். (வைகுந்தத்துக்கு). பணி அணை - சற்பசயனத்தையுடைய. நல்மாதவர் - யாவராலும் விரும்பிப் போற்றப்படும் விஷ்ணுமூர்த்தி. பார் எண் பொறி - புதேவியும் யாவராலும் நினைக்கப்படுகின்ற இலக்குமியும் ஆகிய சத்தியர் இருவர். மணிவளர் - நன்மைமிகுந்த. வைகுந்தம் விஷ்ணுவின் உலகம். திணி அசுரவன்பர் கருள்வான் நிசை புலர - வலிய அசுரக்கொடியவர் ஆகிய இருள்பொருந்திய பெரிய இரவு விடியும்படி. வான்விபுத அன்பர்க்கு அருள்வான் - விண்ணுலகத்துள்ள தேவர்களாகிய அடியார்களுக்கு ஞான ஒளியாகிய அருளை வழங்கிய ஞானகூரியனாகிய முருகக் கடவுள். ஏகதேசவுருவகம்.

பாரிடத்தர் போற்றும் பதியகமாம் பண்பினார்

றாரவரை போலுந் தனிநல்லை - யாரணம் சேர்

புள்ளூர்முத் தையனலப் பொற்பா னரிபரவும்

புள்ளூர்முத் தையன் புரம்.

84

(கு-ரை) : முதலடி நல்லூருக்கும் கயிலாயத்துக்கும் சிலேடை. (நல்லூருக்கு) பாரிடத்தர் - பூவுலகத்தவர். போற்றுதல் - துதித்தல். பதி அகம் ஆம் பண்பினால் - பதிப்பொருளாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் தன்னிடத்து வீற்றிருக்கப் பெறும் தன்மையினால் (கைலாசத்துக்கு). பாரிடத்தார் போற்றும் பதியகம் ஆம் பண்பினால் - பூதகணங்கள் காக்கின்ற கேஷத்திரமாகி விளங்கும் தன்மையினால் பதியகம் ஷேஷத்திரமாகிய இடம். தாரவரை - வெள்ளிமலை. ஆரணம் - வேதம். புள் - அன்னப்பறவை. ஊர்தல் - வாகனமாகக் கொள்ளுதல். முத்தையல் - காயத்திரி, சாவித்திரி, சரஸ்வதி என்னும் மூன்று பெண்களது. நலப்பொற்பான் - போகத்தாலாய பொலிவையுடைய பிரமன். சேர்தல், ஊர்தல் என்னும் வினைகள் பொற்பான் என்பதன் விசுவயோடு முடிந்தன. பொற்பானும் அரியும் பரவும் முத்தையன் என்க. அரி - விஷ்ணு, பரவுதல் துதித்தல். புள்ளூர் முத்தையன் - புள்ளிருக்கும் வேளூர் (வைத்தீஸ்வரன் கோயில்) என்னுந் தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற முத்துக்குமாரசுவாமி புள்ளூர் எனினும் ஆம். "செந் நெற் பழனப் புள்ளூரா" என்பது முத்துக்குமார சுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

சீரரசு கேசரிமுன் னாகுந் திறலாண்மைப்
 பாரரசர் போற்றும் பதிநல்லை - காரிகையார்
 தாராதா ரக்களத்தன் றந்தமட வார்புனையுந்
 தாராதா ரக்களத்தன் சார்பு.

85

(கு-ரை) : சீர் அரசுகேசரி முன் ஆகும் திறல் ஆண்மை பாரரசர் போற்றும் பதிநல்லை - புகழால் மேம்பட்ட அரசுகேசரி என்பவரைத் தங்கள் குலத்த வுருள்ளே சிறந்தவராகக் கொண்ட மிக்க வலிமையினையுடைய ஆரிய சக்கர வர்த்திகள் பரிபாலனஞ் செய்த இடமாகிய நல்லூர். அரசுகேசரி. - பரராசசேகர மன்னன் மருகராகிய அரசிளங்குமரர். தமிழிலும் சமஸ்கிருதத் திலும் தக்க புலமை வாய்ந்தவர். சமஸ்கிருத இரகுவம்மிச காவியத்தைத் தமிழிற் பெயர்த்துப் பாடிய புலவர் பெருந்தகை. இவர் முடிபுனைந்து அரசு புரிந்திலராயினும், அறிவு ஒழுக்கம் சைவசீலம் என்பனவற்றிற் சிறந்து யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மன்னர் குலதிலகராய் விளங்கியவராதலால் நல்லூரை யாண்ட அத்தமிழமன்னர் "சீரரசு கேசரி முன்னாகுந் திறலாண்மைப் பாரரசர்" எனப் போற்றப்பட்டனர். காரிகை - அழகு. தாராதாரக் களத்தன் தந்தமடவார் - மேகம் போன்ற கரிய நிறத்தையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி மக்களாகப் பெற்ற தெய்வ யானையம்மை யாரும் வள்ளிநாயகியும் ஆகிய பெண்கள், தாராதாரம் - மேகம். களம் - கரிய நிறம். புனையும் தார் ஆதாரக்களத்தன் - சூட்டிய மணமாலைக்கு இடமாகிய திருக்கண்டத்தை யுடையவர். களம் - கண்டம் - கழுத்து. சார்பு - இடம்.

படைமடத்தை நீங்கினார் கற்றார்பன் னூலுங்
 கொடைமடத்தர் வாழ்வுவர் நல்லூர் - விடமடைத்த
 கந்தரத்தர் செம்மலருட் காங்கேயர் வீவலுகந்த
 கந்தரத்தர் செம்மல் களம்.

86

(கு-ரை) : பல நூலுங் கற்றார் படைமடத்தை நீங்கினார் - பல நூல்களையுங் கற்றவராய் அதனாலாய அறிவால் தாம் இயல்பாகக் கொண்ட அறியாமையை நீங்கினவர். கற்றார் வினையெச்சு முற்று. படைத்தல் - உடையதாதல்; இயற்கையாகக் கொள்ளுதல். கொடை மடத்தர் - வரை வின்றி யாவர்க்கும் வழங்குதலில் பிடிவாதமுடையவர். மடம் - கொண்டது விடாமை. "கொடை மடம் பிடித்தான்" என்பது இரகுவம்மிசம். விடம் அடைத்த கந்தரத்தர் செம்மல் - நஞ்சை அணிந்த கண்டத்தையுடைய

சிவனது குமாரர். அடைத்தல் - அடக்குதல் - அணிதல் . அருள் காங்கேயர் - அருள்வடிவமாகிய கங்கையின் புத்திரர். அருளமுதமே சிவகங்கையாதலால் "அருட்காங்கேயர்" எனப்பட்டது. வேல்உகந்த கந்தர் - வேற்படையை விரும்பித் தரித்த கந்தர் எனலுந் திருநாமமுடையவர். அத்தர் சீவர்களுக்குப் பிதாவாயுள்ளவர். செம்மல் - பெருமையிற் சிறந்தவர். களம் - இடம்.

**ஐயமினார் சிற்றிடையே ஐயம் யன்றி யெவரிடத்து
மையமெனார் வாழு மணிநல்லை - பையரவை
வாட்டுமொக ரத்தன் மகரவரை மாத்திரைசேர்
நீட்டுமொக ரத்த நிலம்.**

87

(கு-ரை) : மின்னார் சிற்றிடையையே ஐயம் என்னும் சொல்லால் கூறுபவரேயன்றி வேறு எவரிடத்தும் ஐயம் என்னும் சொல்லைக் கூறுபவர் இல்லை என்பது ஒழித்துக் காட்டணி. மின்னார் - பெண்கள். மினார் என நின்றது விகாரம். ஐயம் - உண்டோ இல்லையோ என்னும் சந்தேகம். ஐயம் - பிச்சை. ஐயம் வேண்டும் என இரப்பவர் நல்லூரில் இல்லை என்பது. பை அரவை வாட்டும் ஓகரத்தான் - படம் பொருந்திய பாம்பைக் கொல்லுகின்ற மயிலை வாகனமாக உடையவர். ஓகரம் - மயில். அரைமாத்திரை மகரஞ்சேர் - அரை மாத்திரையுடைய மகர மெய் (ம்) சேர்ந்த, நீட்டும் ஓகரம் - ஓகாரம். ஓம் என்னும் பிரணவப் பொருளாய் உள்ளவர் என்பது.

**பொங்காழி மாலெதிரப் பூங்குழலார் பொன்னுடனே
சங்காழி தாங்குந் தனிநல்லை - வெங்காளி
நாடகமு னாழனார் நந்தர்மா தைய்புனமே
னாடகமு னாழனார் நாடு.**

88

(கு-ரை): இரண்டாமடி திருமாலுக்கும் பெண்களுக்கும் சிலேடை. பூங்குழலார் மால் எதிர பொன்னுடன் சங்கு ஆழி தாங்கும் என இயையும், பூங்குழலார் - பூக்களையணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள். பொங்கு ஆழி மால் எதிர அலையெழுகின்ற பாற்கடலில் துயில்கொள்ளும் விஷ்ணு மூர்த்திபோல. எதிர என்பது உவம உருபு. மால் - திருமால் - விஷ்ணு (விஷ்ணுவுக்கு) பொன் தாங்கல் - இலக்குமியை மார்பிற்கொண்டிருத்தல். சங்கு ஆழி தாங்கல் - திருக்கரத்திற் சங்கையுஞ் சக்கரத்தையும் தரித்தல்.

(பெண்களுக்கு) பொன் - பொன்னாலாகிய ஆபரணம். சங்கு - சங்கு வளையல். ஆழி - மோதிரம். வெங்காளி முன் நாடகம் ஆடினார். நந்தர் - கொடிய காளிக்கு எதிரே நின்று நடனஞ் செய்து அவளைத் தோல்வி யடையச் செய்தவராகிய சிவபெருமானுக்குப் புதல்வர். மாதைப் புனமேல் நாட முன் அகம்நாடினார். - வள்ளி நாயகியைத் தினைப்புனத்தில் தேடியடைதற் பொருட்டு முதலிற் களவொழுக்க முறையை விரும்பிக் கைக்கொண்டவர். நாட என்பதன் ஈற்றில் அகரந் தொக்கது. நாடுதல் - விரும்புதல். அகம் - களவொழுக்கம். நாடு - இடம்.

வாரிசமி னன்னார் நகைநிலவான் மைந்தருள

வாரிசங்கள் விள்ளு மணிநல்லை - யூர்க

வனப்புரு வைப்பரித்தார் செச்சையர் மாவேட

வனப்புரு வைப்பரித்தார் வாழ்வு.

89

(கு-ரை) : வாரிசமின் - தாமரை ஆசனத்தியாகிய இலக்குமி. மினன்னார் என்றது விகாரம். நகை நிலவு - முறுவலாகிய சந்திரிகை. உளவாரிசம் - உள்ளமாகிய குமுதம். வாரிசம் - நீரில்தோன்றுவது. ஊர் கவன் புருவை பரிசெச்சைத்தாரர் - விரைந்து செல்லும் வேகத்தினையுடைய ஆட்டுக் கடாவாகிய வாகனத்தையும் வெட்சி மாலையையும் உடையவர். புருவை - ஆடு. பரி - வாகனம். செச்சைத் தாரர் எனப் பிரித்துக் கூட்டுக. மாவனப்பு வேட உருவைப் பரித்தார் - (வள்ளிநாயகியாரை ஆட்கொள்ளுதற் பொருட்டுத் தீவகம் போலமைந்த மிக்க அழகு வாய்ந்த வேட்டுவ வடிவத்தைக் கொண்டவர். பரித்தல் - தாங்குதல் - கொள்ளுதல்.

சாலகத்தார்மந்தாரஞ் சாலகத்தார் மெல்லியர்க்குச்

சாலகத்தா னல்குந் தனிநல்லை - மேலரண்மே

லுந் துஞ் சரவணத்தா னும்பருய மகவாய்

நந்துஞ் சரவணத்தா னாடு.

90

(கு-ரை) : மந்தாரம் சாலகத்தார் சால் அகத்து ஆர் மெல்லியர்க்கு சாலகத்தால் நல்கும் என இயையும். மந்தாரம் - தேவருலகத்துள்ள மந்தார விருட்சம். சாலகம்தார் - புவரும்புகளாலாய மாலையை. சால் அகத்து ஆர் மெல்லியர்க்கு - நிறையைத் தம்மகத்துக் கொண்ட மகளிர்க்கு. மெல் இயர் - மென்மைத் தன்மையுடைய பெண்கள். சாலகத்தால் நல்கும் -

மேல்மாடங்களிலுள்ள பலகணிகள் வாயிலாகக் கொடுக்கின்ற. தனி - ஒப்பற்ற. நல்லூரிலுள்ள மாடங்கள் தேவருலகு அளவாக உயர்ந்துள்ளன. என்பது கருத்து. உயர்வு நவ்றிசியணி. மேல் அரண்மேல் - அசுரரது உயர்ந்த கோட்டைகளின் மேல். உந்தும் சரவணத்தான் - செலுத்தும் அம்பு வகையை உடையவர். வண்ணம் - வணம் என நின்றது விகாரம். உம்பர் உயமகவாய் நந்தும் சரவணத்தான் - தேவர்களுய்யும்படி குழந்தையாகி வளர்தற் கிடமாகிய சரவண வாவிடைய உடையவர். நந்துதல் - வளர்தல். ஆக்கம் அடைதல்.

கட்டேற லாரறுகால் காவிடின் கன்னியர்தம்

கட்டேற லாவயல்கூழ் காநல்லை - கட்கமொளி

வட்டங் கழுக்கடையார் நாயகவை வேலர்யொய்

யுட்டங் கழுக்கடையார்.

91

(கு-ரை) : கள் தேறல் ஆர் அறுகால் - தேனாகிய கள்ளையுண்ட வண்டுகள். காவிடின் கன்னியர் தம் கண்தேற லாவயல்கூழ் காநல்லை. கருங்குவளை மலர்களையும் இளம் பெண்களது கண்களையும் பிரித்தறிய முடியாது மயங்குதற் கிடமாகிய வயல்களைச் சூழ்ந்த சோலைகளையுடைய நல்லூர். கட்கம் ஒளிவட்டம் கழுக்கடையார். வாள், சக்கரம், சூலம் என்னும் இவற்றை உடையவர். நாயக வை வேலர் - தலைமையமைந்த கூரிய வேற்படையை உடையவர். பொய்தங்கு அழுக்கு உள் அடையார். பொய்மை தங்கப்பெற்ற அழுக்கு மனத்தை யடையாதவர். உள் - உள்ளம் - மனம்.

முத்தியதந் தங்களினேர் மூரலம்மத் தார்மயநீர்

முத்தியதந் தந்தருண்முத் தையனிட - முத்தம்

பலவலஞ்சூ ழில்லார் பவனம் பழனம்

பலவலஞ்சூழ் நல்லைப்பதி.

92

(கு-ரை) : நல்லைப்பதி முத்தையனிடம் என இயையும். பலவு அலம் சூழ் முத்தம் ஆர் இல் - பலாமரங்கள் அழகாகச் சூழ்ந்திருக்கின்ற முற்றங்களை யுடைய வீடுகளும். அலம் - அழகு. பவனம் - அரண்மனைகளும். பலபழனம் - பல வயல்களும். வலம்சூழ் - இடந்தோறுஞ் சூழ்ந்திருக்கின்ற. வலம் - இடம். முற்றம் முத்தம் என நின்றது. முத்து இப் தந்தங்கள் நேர் மூரல் அம்மத்தார் மயல்தீர் முத்தியதம் - முத்தையும் யானைத்தந்தங்களையும்

முறையே உவமையாகக் கொள்ளுகின்ற பற்களையும் தனங்களையுமுடைய பெண்களால் நேரும் அசுத்த காமமாகிய மையல் தீர்தலால் உளதாகும் முத்திநிலை. தந்தங்களின் இன் சாரியை. அம்மம் - தனம். முத்தையன் முத்துகுமாரசுவாமி.

வில்லிரவி மேலோங்கும் பொன்காப்பு வெண்காப்பால்
வில்லிரவி போலும் வியனல்லை - நல்லிரவிந்
கானவரை யுற்றா ரெனக்கவர்ந்த கன்னியுடன்
கானவரை யுற்றார் களம்.

93

(கு-ரை) : முதலடி நல்லூருக்கும் மேருமலைக்கும் சிலேடை, வில் இரவிமேல் ஓங்கும் பொன்காப்பு வெண்காப்பால் - ஒளி சூரிய மண்டலமளவுக்கு உயர்ந்திருக்கின்ற பொன்மதில் வெள்ளிமதில்களால், வில் இரவிபோலும் வியன் நல்லை - வில்லாக வளைந்த மேருமலை போலும் சிறப்பினை யுடைய நல்லூர். இரவி - மலை, பொன்மதிலாலும் வெள்ளி மதிலாலும் சூழப்பட்டிருக்கும் நல்லூர் சூரிய சந்திரர்களால் வலமாகச் சூழ்ந்து செல்லப்படும் மேருமலையை ஒத்திருக்கின்ற தென்பது கருத்து. பொன் மயமான மதில் சூரியன் வலம் வருதற்கும், வெள்ளிமயமான மதில் சந்திரன் வலம் வருதற்கும் உவமை ஆகும். நல் இரவு - அர்த்தயாமம். "யாமப்பெரும் பொழுது" என்பது கந்தபுராணம், நல்லிரவிந் கவர்ந்த கன்னியுடன் கானவரை உற்றார் என இயையும். கவர்தல் - களவிற் பெறுதல். கானவரை உற்றார் என - கானவரைத்தமது மாமன் முதலிய உறவினராகக் கொண்டு. கானவரையுற்றார் - குறிஞ்சி நிலத்து மலையில் வீற்றிருந்த தருளியவர்.

அகங்காரங் கோவாதி சீர்நிலையா எனென்று
மகங்காரந் தீர்த்தருளு மையன் - குகன்கோயில்
புவுலகுங் கீழ்மேல் பொருந்துலகு நாலிரண்டா
மாவுலகும் வாழ்த்தியநல் லூர்.

94

(கு-ரை) : அகம் - வீடு. காரம் - பொன். கோ - பூமி. ஆதிசீர் நிலை - முதலியவற்றை உடைமையால் உளதாகும் பொய்யம்மையாகிய புகழ்நிலை. சிறந்த வாழ்க்கையுமாம். இவை எனது என்னும் மமகாரத்தைக் குறிப்பன. யான் என்னும் அகங்காரம் - நான் என்னும் ஆணவம். ஐயனாகிய குகன்.

குகன் இரகசியப் பொருளாய் இருப்பவன். கீழ்மேல் பொருந்து உலகு -
பாதலமும் சுவர்க்கமும் ஆகிய உலகங்கள். நாலிரண்டாம் மா உலகு -
எட்டாகிய பெரிய திக்குக்கள். உலகு - திக்கு. (கூடாமணிநிகண்டு)

அன்ப ரகத்தளையு மாயர் சிறாருளையு

நன்களையு முத்தங் கொளுநல்லூர் - பொன்குலவு

வத்திரங்க னைந்தான் மகனசுரர் கொண்டவிய

வத்திரங்க னைந்தான் வலம்.

95

(கு-ரை): மும்மொழிச் சிலேடை. அன்பர் அகத்தளை முத்தங் கொள்ளும் -
அடியார்களது (கடவுளிடத்தே வைக்கப்பட்ட) மன அன்பு வீடுபேற்றை
யடைதற்குரிய. முத்தம் - முத்தி - வீடுபேறு. ஆயர் சிறார் உளை முத்தங்
கொள்ளும் - தாய் மார் தமது குழவிகளிடத்து முத்தமிடுதலை யடைகின்ற,
நல்களை முத்தங் கொள்ளும் - விரும்பப்படும மூங்கில்கள் முத்துக்களை
யுடையனவாயிருக்கின்ற. முத்தம் - முத்து. அம் சாரியை. கழை களை சந்தம்
நோக்கிய முகர ளகர ஒற்றுமை. கொளும் என்பது விகாரம். பொன் குலவு
வத்திரங்கள் ஐந்தான்மகன் - பொன்னிறம் விளங்குகின்ற ஐந்து
திருமுகங்களை யுடையவராகிய சிவபெருமானுக்கு (சதாசிவமூர்த்தி) ப்
புதல்வர், "ஐந்துமுகத்தோடதோ முகமுந் தந்து, திருமுகங்களாறாகி.....
திருவுருவாய்" என்பது கந்தர் கலிவெண்பா. அசுரர் கொண்ட விபவம்திரம்
களைந்தான் - சூரன் முதலிய அசுரர் அடைந்த செல்வநிலை பேற்றை
நீக்கியவர். திரவிபவம் - நிலையான செல்வம் எனினுமாம். ஸ்திரம் - திரம்.

பாரியரி சந்தனங்கொள் பண்பினரா லேற்பவரும்

பாரியரி சந்தனங்கொ ணல்லூரே - பாரி

வருஞ்சயந்த னத்தான் மகன்றருவி வீழல்

வருஞ்சயந்த னத்தான் வழி.

96

(கு-ரை): பாரி அரி சந்தனங்கொள் பண்பினரால் - பாரி என்னும்
வள்ளலையும் பஞ்சதருக்களுள் ஒன்றாகிய அரி சந்தனத்தையும் ஒத்த
வண்மையை உடையவரால். ஏற்பவர் - யாசகர். பாரி - பூமி.
விலையுயர்ந்த வஸ்திரமுமாம். அரி - பொன். சந்தனம் - தேர். சயந்தனம்
சந்தனம் என்பன தற்பவம். சந்தனக் குழம்பு எனினுமாம். இவரும் பார்
சயந்தனத்தான் மகன் - ஊர்ந்து சென்ற பூமியாகிய தேரையுடைய

சிவபிரானது குமாரர். தருவின் நீழல் வரும் - கற்பகதருவின் நிழலையுடைய பொன்னுலகத்தில் தோற்றிய சயந்தன் அத்தான் - இந்திர குமாரனாகிய சயந்தனுக்கு மைத்துனர்.

சலமிலர்கோள் வஞ்சங் கரவு தவிர்ந்தார்
நலமியல்பார் வாழ்வுரை நல்லூர் - பொலிய
மிருவாலை பாகனைய தோளினிய சொல்லா
ரிருவாலை பாக னிடம்.

97

(கு-ரை) : சலம் - கோபம். கோள் - புறங்கூறல். நலம் இயல் பார் - நன்மையை இயல்பாக உடையவர். கூர்தல் - மிகுதல். இரு ஆலை பாகு அனைய தோள் இனிய சொல்லார் இருவாலை பாகன் - பெரிய மூங்கிலையும் வெல்லப்பாகையும் முறையே ஒத்த தோள்களையும் இனிய சொற்களையு முடைய பெண்கள் இருவரையும் பாகங்களில் உடையவர். ஆலை - கரும்பு. இங்கே மூங்கிலை உணர்த்தி நின்றது. மூங்கில் போன்ற ஒருவகைக் கரும்பும் உளதாதல் பற்றி ஆலை மூங்கில் எனப்பட்டது. "வேழக் கரும்பினொடு மென் கரும்பு" என்பது பெரிய புராணம். (ஏனாதி நாயனார் புராணம்) வேழக் கரும்பு - மூங்கிற் கரும்பு. இருவாலை யென்பது தொனியால் நூலாசிரியர் செனன ஊரையுங் குறித்து நின்றது. இவ்வூர் இருவாலை எனவும் இருபாலை எனவும் வழங்குகின்றது.

சீரியபொன் மின்னுகந்த மாதனமுள் ளார்செறிவா
னேருந் திருச்செந்தூர் நீணல்லை - பூருக்
கனவிலஞ்சே லென்றாருங் கட்சுந் தரிசேய்
கனவிலஞ்சே லென்றார் களம்.

98

கு-ரை) : முதலடி நல்லூருக்கும் திருச்செந்தூருக்கும் சிலேடை. (நல்லூருக்கு) சீரியபொன்மின் உகந்த மாதனம் உள்ளார் செறிவால் - சிறப்பினையுடைய இலக்குமி யாகிய பெண்ணால் விரும்பி அளிக்கப்பட்ட பெரிய செல்வத்தை உடையவரது மிகுதியால். செல்வர் மிகப்பலர் இருந்தலால் என்பது. (திருச்செந்தூருக்கு) சிறந்த பொன் விளங்குகின்ற கந்தமாதன மலை உள்ளே பொருந்திய நிறைவினால். திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணியத் தலங்களுள் ஒன்று. பூரு கனவில் அம்சேல் என்று ஆரும் கண் சுந்தரி சேய் கனவில் அஞ்சேல் என்றார் - புருவமாகிய வில்லையும்

அழகிய கயல்மீன் போல விளங்குகின்ற கண்களையுமுடைய இந்திராணிக்கு மகனாகிய சயந்தன் கனவில் தோற்றி அஞ்சற்க என்று அபயாஸ்தம் அளித்தவர். அசுரராற்சிறையில் வைக்கப்பட்டு வருந்திப் புலம்பிய சயந்தன்கனவில் முருகக்கடவுள் தோற்றி அபயாஸ்த மளித்தனரென்பது கந்தபுராணம். (சயந்தன் கனவுகாண்படலம் - செ- 12)

தவருந் தனிமா தவரும் பதுமத்

தவருந் தவமகிழு நல்லூர் - தவருஞ்

சலதரமு மாகநின்றார் தன்மையர்வை வேலார்

சலதரமு மாகநின்றார் சார்பு.

99

(கு-ரை) : தவர். தவம்புரிவோர். தனிமாதவர். ஒப்பற்ற விஷ்ணுமூர்த்தி (மா-இலக்குமிக்கு. தவர் - கணவர்.) பதுமத்தவர் - தாமரை ஆசனத்தராகிய பிரமதேவர். பதுமம் - தாமரை. பதுமத்தவர் என்றதனால் இலக்குமி சரஸ்வதி என்பவரும் கொள்ளப்படலாம். தவரும் சலதரமும் ஆக நின்று ஆர் தன்மையர் - மலைகளும் கடல்களும் தமது வடிவுள் அடங்கும் படி விசுவரூபங்கொண்டு வியாபித்த தன்மையையுடையவர். "உள்ளடி வரைகள் யாவும் ஒண்புற வடியில் நீத்தம்" என்பது கந்தபுராணம். (சூரபன்மன் வதை : செ, 423.) வைவேலார் - கூரிய வேற் படையை உடையவர். சலதரமும் ஆக நின்றார். அருண்மேகமாகவும் நின்றவர். "அரும்பெறன் மேகன் வாழ்க" திருவாசகம். சலதரம் - மேகம்.

தன்மங் கலமெனக்கொள் சால்பினர்மெய்ச் செல்வார்சேர்

நன்மங் கலஞ்சிறந்த நல்லூரே - பொன்மலியுந்

தாம மதலையார் தன்னடியா ருய்யவருள்

சேம மதலையார் சேர்வு.

100

(கு-ரை) : தன்மம் - தருமம் - அறம். கலம் - அணி கலம் - ஆபரணம். சால்பு - பெருமை. சால்பினராகிய செல்வர். அறத்தாற்றான் ஈட்டி அறத்தாற்றில் செலவு செய்யும் வாய்மையான செல்வமுடையவர் சேர்தலால் மங்கலகரமான ஊராகி விளங்குகின்றது நல்லூர் என்பது. பொன் மலியும் - பொன்றிறம் போலும் நிறம் விளங்குகின்ற. தாம மதலையார் தன்னடியார் உய்யவருள் சேம மதலையார் சேர்வு - கொன்றைமாலையை அணிந்த சிவபெருமான் தமது அடியவர் வீடுபேறையடைந்து உய்யும்

வண்ணம் பெற்றருளிய இரட்சிப்புக்குரிய குமாரராகிய முருகக் கடவுளது இடம். மதலை - கொன்றை ; மகன். சிவனுடைய அடியார் உய்யும் வண்ணம் தாங்கி அருள் புரியும் சேமமாகிய தூண் போன்றவர் எனினும்ஆம். தன் - சாரியை. சேமம் - இரட்சிப்பு - சேமநிதி. மதலை - தூண். தாமமதலையார் என்பதனை மதலைத் தாமர் என மாற்றிப் பொருளுரைக்க. தாம மதலை - மாலைபோல மலரும் கொன்றை எனினும் ஆம்.

கடை

சைவம் பொலிக தமிழ்தழைக தாரரசர்

செவ்வியகோ லுய்கவளர் சீர்நல்லை - மெய்முனிவர்

நன்கவியுங் கானவரே னற்சருவும் கொள்வானென்

புன்கவியுங் கொள்வான் புரம்.

(கு-ரை) : பொலிதல் - மேம்படுதல். தார் - மாலை. செவ்வியகோல் - செங்கோல். வளர்சீர் நல்லை - மேம்படும் புகழினையுடைய நல்லூர். சீர் - செல்வமுமாம். வளர்சீர் நல்லை என்றதனால் நல்லூருக்கும் வாழ்த்துக் கூறியபடியாம். நன்கு அவி - தூய அவி. நன்மையைத் தருகின்ற அவியுமாம். அவி - யாகாக்கினி வாயிலாக முனிவராற் கொடுக்கப்படும் நெய் முதலியன. கானவர் ஏனல்சரு - வேடுவர் நிவேதிக்கும் தினைமாவாகிய உணவு. ஏனல் - தினை. சரு - உணவு. என்புன்கவி - சீவத்துவமுடைய சிறியேனாகிய எனது அற்பமான கவியாலாய இந்நூல். மாதவர் கொடுக்கும் தூய அவியுணவோடு வேடுவர் நிவேதிக்கும் தினைமாவையும் உவந்துகொண்டருளும் முருகக் கடவுள். தத்துவப் பெரியார் பாடல்களோடு சிற்றறிவின னாகிய எனது புன்கவியையும் உவந்துகொண்டருளும் உரிமையுடையர் எனக் கூறியபடியும், அன்னவர் புரமாகிய நல்லையில் சைவம் பொலிக தமிழ்தழைக அரசர் செவ்வியகோல் உய்க என ஈற்றில் வாழ்த்துக் கூறியபடியும் ஆம்.

நல்லைகவண்பா

குறிப்புரை மத்திற்று.

-சுபம்-

பகுதி - 3

1. நல்லை நகரீக் கந்தர் பேரீற் பாடிய திருவஞ்சல்
2. நல்லூரீக் கந்தர் கலீவண்பா
3. கண்ணகை பேரீலூஞ்சல்
4. நல்லைக் குறவஞ்சீ

6 - ବିଷୟ

1. ପ୍ରଥମ ଭାଗର ବିଷୟ

2. ଦ୍ଵିତୀୟ ଭାଗର ବିଷୟ

3. ତୃତୀୟ ଭାଗର ବିଷୟ

4. ଚତୁର୍ଥ ଭାଗର ବିଷୟ

நல்லை நகர்க் கந்தர் பேரிற் பாடிய திருவஞ்சல்

காப்பு

திருமேவு மணிமாற்பத் தவனும் வேதச்
செங்கமலத் தயனாலுந் தேடற் கெட்டாப்
பெருமானுந் துயர்தவிர்த்தே அடிமைக் கொண்ட
பேராளன் சீராளன் பிறப்பில் லாதான்
பொருகூரன் உடல்பிளந்து நல்லை மேவும்
புலவனுக்கே ஊஞ்சலிசை போற்றிச் சொல்ல
ஒருகோட்டுத் தழைசெவியக் களிற்றுப் பிள்ளை
உபயமல ரடியகத்தே யுன்னல் செய்வாம்.

நிரஞ்சனமாஞ் சக்திசிவங் கால்க ளாக
நிகரில்பரா பரமணியேநல் விட்ட மாக
பரந்தகலைக் ஞானமா கமங்கள் சாத்திரம்
பன்னுபுரா ணங்கள் முறு கிளைய தாக
அரந்தையகல் நால்வேதங் கயிற தாக
அழகொழுகு பொற்பலகை குடிவைய தாக
நரந்தநிறை அட்டதிக்குக் கமமுந் நல்லை
நகர்மேவு கந்தரே யாட ஞஞ்சல்.

1

அம்பரம்பீ தாம்பரம்நல் விதான மாக
அலருடுக்கள் நவமணியின் மாலை யாக
செம்பதும நாயகனும் மதியத் தேவுந்
திருமிகுத்த கண்ணடியின் னிறைய தாக
நம்புகுடர் ஞானமே விளக்க மாக
நாதவிந்து மங்கலவா லாத்தி யாக
உம்பரெல்லாந் துதிபேசிப் பாடி யாட
உயருநல்லை நற்கந்தரே யாட ஞஞ்சல்.

2

முக்குணமுங் கவிகையே யாகி யோங்க
மாழியுமறம் பொருளின்பம் வீடே நான்கும்
பக்கமொடு சாமரையின் பந்தி யாகப்
பகர்மோட்ச மொளித் தீப மாக

மிக்கவன்பு மலராலே அயனும் மாலும்
 வேண்டுவரம் பெறுவதற்கே பூசை செய்ய
 நக்கரன் புதல்வரே யாட னுஞ்சல்
 நல்லைநகர்க் கந்தரே யாட னுஞ்சல். 3

கனக முடியாறும் பிரபை வீச
 நல்லகட் செவியானும் கிருபையை நாட்ட
 பனகமணிக் குண்டலமீ ராறுந் திவ்ய
 பானுவொளி தனிக்கிரணம் பரிந்து வீச
 புனையுமணிக் கலனாட முறுவ றோன்றப்
 புதுமதிய முகமாறும் பொதிதல் செய்ய
 அநககுரு பரமுதல்வா ஆட னுஞ்சல்
 அழகுநல்லைக் கந்தரே யாட னுஞ்சல். 4

அந்தமிலா நீலமணி மயிலு மாட
 அழகியபொற் சதங்கைகலின் கலினென் றாட
 செந்திருவார் பரிபுரங்கள் தானு மாடச்
 செம்பொளியி னுடையசைந்து சிறப்பா யாட
 எந்தனகத் திருந்தருளும் பாத மாட
 எவ்வுயிர்க்குந் தானவனா யிருந்தே யாட
 நந்தலிலாப் பரம்பொருளே யாட னுஞ்சல்
 நல்லைநகர்க் கந்தரே யாட னுஞ்சல். 5

பன்னிருகை பொலிந்தாடச் சூரன் மார்பைப்
 பகிர்ந்தவயில் வெகுபராக் கிரமத் தாடச்
 சொன்னபல வாயுதமுந் துலங்கி யாடச்
 சுந்தரமாம் பொற்புரிநூல் மார்பி லாட
 சென்னிறச்சூட் டுச்சேவற் கொடியு மாடத்
 தெளிவுறுபொற் கங்கணங்கள் சீரா யாட
 நன்னதிசே யானவரே யாட னுஞ்சல்
 நல்லைநகர்க் கந்தரே யாட னுஞ்சல். 6

கள்ளார்ந்த கடம்பமலர் மாலை யாடக்
 கதிகெழுவு ரத்னமணிக் கவச மாட

உள்ளார்ந்த வரைநூணுங் கச்சு மாட
 உறுநர்துயர் தீர்த்திருந்த வுடைவா ளாட
 உள்ளார்ந்த தெய்வவடி வான மாத
 ரிருபேரு மிருபக்கத் திருந்தே யாட
 நள்ளாற்று வேலவரே யாட னூஞ்சல்
 நல்லைநகர்க் கந்தரே யாட னூஞ்சல்.

7

தாயாயெவ் வுயிர்க்குந் தானாய் நின்று
 தண்ணளியைப் புரிபவரே யாட னூஞ்சல்
 மாயோன்றன் மருகனே யாட னூஞ்சல்
 வானவர்சே னாபதியே யாட னூஞ்சல்
 சேயேசட்சமய பராபரரே யாட னூஞ்சல்
 தேவாதி தேவரே யாட னூஞ்சல்
 நாயேனைத் தொண்டுகொண்டா யாட னூஞ்சல்
 நல்லைநகர்க் கந்தரே யாட னூஞ்சல்.

8

திரிபுவன கர்த்தாவே யாட னூஞ்சல்
 சிவஞான போதகரே யாட னூஞ்சல்
 வறுமைதவிர்த் தாள்பவரே யாட னூஞ்சல்
 வரையெறிந்த சேவகரே யாட னூஞ்சல்
 அறிவகத்தே ஆக்கியவா ராட னூஞ்சல்
 அடியாரை யஞ்சலென்பா யாட னூஞ்சல்
 நறியமணங் கமழ்புயனே யாட னூஞ்சல்
 நல்லைநகர்க் கந்தரே யாட னூஞ்சல்.

9

வாழி

அன்புபொருந் தடியவர்கள் வாழி வாழி
 அழகியநல் லைச்சனங்கள் வாழி வாழி
 பொன்புரளு மஞ்சைகுக் குடமும் வாழி
 புகழ்தெய்வ குஞ்சரியும் குறமின் வாழி
 துன்புதவிர் வீரவேல் வாழி வாழி
 சொல்லுமற்று மாயுதங்கள் வாழி வாழி
 நன்குதரும் நல்லைநகர்க் கந்தர் வாழி
 நாதாந்த வேலவரெந் நாளும் வாழி.

10

நல்லூர்க் கந்தர் கலிவெண்பா

பூங்கமலச் சங்கரனார் புத்திரா திக்கரிய
பூங்கமலச் சங்கரனார் புத்திரா - பூங்கமல
வாய்ச்சங் கரிக்கும் மருகனே நால்வேத
வாய்ச்சங் கரிக்கும் மருகனே - வாய்ச்சங்க
கார்த்திகையா நாளீன்ற கந்தனே பொற்கனகக்
கார்த்திகையா நாளீன்ற கந்தனே - கார்த்திகையிற்
காக்குஞ் சரவணத்தின் கந்தன் றனக்கினைய
காக்குஞ் சரவணத்தின் கந்தனே - கார்க்கிரணங்
காய்ந்த கதிர்வடிவேற் காங்கேயா சூர்ப்பகையைக்
காய்ந்த கதிர்வடிவேற் காங்கேயா - காய்ந்தகதிர்
ஆறு முகத்தா றுமுகத்தன் பர்பங்கில்
ஆறு முகத்தா யாறுமுக - ஆறு
பரசமய மான பதத்தா யிமையோர்
பரசமய மான பதத்தாய் - பரசமயம்
சேந்தா விசாகா திருக்குமரா குன்றெறிந்த
சேந்தா விசாகா திருக்குமரா - சேர்ந்தருளி
வாசக் கடம்ப மலர்வனத்தாய் நீள்குறிஞ்சி
வாசக் கடம்ப மலர்வனத்தாய் - வாசத்திற்
சிந்தூர மாய்விளங்குஞ் சேவகா சீர்வயலூர்ச்
சிந்தூர மாய்விளங்குஞ் சேவகா - சிந்தூர
ஓங்கார வொண்கண் ணுளமுருகா வென்றுதித்த
ஓங்கார வொண்கண் ணுளமுருகா - ஓங்கார
ஆதி திருத்தணியில் ஆதாரா எட்டிகுடி
ஆதி திருத்தணியில் ஆதாரா - ஆதி
பழனிமலை யாதரித்த பாலா விராலூர்ப்
பழனிமலை யாதரித்த பாலா - பழனிமலை
கூடற் குடவையுடன் குன்றத்தாய் எங்கொளித்தாய்
கூடற் குடவையுடன் குன்றத்தாய் - கூடநகை
ஆயன் குடியலைவாய்க் காதாரா வெட்டிகுடி
ஆயன் குடியலைவாய்க் காதாரா - ஆயகுடி
பாதச் சதங்கைப் பரிபுரத்தாய் பங்கயப்பொற்
பாதச் சதங்கைப் பரிபுரத்தாய் - பாதத்தில்

ஆர்க்குஞ் சிவன்திருக்கா ளாத்திரியாய் ஐந்தெழுத்தை
 ஆர்க்குஞ் சிவன்திருக்கா ளாத்திரியா - ஆர்க்குமர
 ஆளு ருடன்காசியம்பலத்தாய் கச்சிநகர்
 ஆளு ருடன்காசியம்பலத்தாய் - ஆளுரில்
 அண்ணா மலைக்கையிலை யாதரிப்பாய் காவேரி
 அண்ணா மலைக்கையிலை யாதரிப்பாய் - அண்ணாடா
 நாகையா லங்காடா நள்ளாறா நல்லூரா
 நாகையா லங்காடா நள்ளாறா - நாகையால்
 முத்திகிரி சிக்கலம்பல் முள்ளியுள்ளாய் கோளிநெடு
 முத்திகிரி சிக்கலம்பல் முள்ளியுள்ளாய் - முத்திகிரி
 வந்தெனைத்தா னம்பலத்தாய் மங்கலத்தாய் சொர்க்கமென
 வந்தெனைத்தா னம்பலத்தாய் மங்கலத்தாய் - வந்த
 திருக்கொறுக்கை யாறாகிச் சேர்வாய் கடம்பூர்
 திருக்கொறுக்கை யாறாகிச் சேர்வாய் - திருக்கொறுக்கை
 நிறஞ்செய்வா ரன்பருள்ளே நிற்பாய் நிறம்போல்
 நிறஞ்செய்வா ரன்பருள்ளே நிற்பாய் - நிறஞ்செய்வார்
 கிட்டுமணி பத்திரமணிக் கேயூரா தோண்மீற்ற
 கிட்டுமணி பத்திரமணிக் கேயூரா - கிட்டசூர்
 வெற்றிமுடிக்கந்தரத்தில் வேல்விடுத்தாய் வள்ளிதன்னை
 வெற்றிமுடிக்கந்தரத்தில் வேல்விடுத்தாய் - வெற்றிமுடி
 வாசுபுரி நூல்வயிர மாலையாய் மார்புரளும்
 வாசுபுரி நூல்வயிர மாலையாய் - வாசுபுரி
 பாத்திரக்கை யைத்தவிர்த்த பாலகா வென்னையருள்
 பாத்திரக்கை யைத்தவிர்த்த பாலகா - பாத்திரக்கை
 வாளகிரி வான வரோதையாய் வானசக்கிர
 வாளகிரி வான வரோதையாய் - வாளகிரி
 சல்லாப சங்கீத சாகரா சாளுப
 சல்லாப சங்கீத சாகரா - சல்லாப
 செளந்தாம தாரவி தாராநல் ஐத்தாரா
 செளந்தாம தாரவி தாராநல் - செளந்தாம
 சாந்தியாவி சாந்தியாவி சாட்சணா சாளுப
 சாந்தியாவி சாந்தியாவி சாட்சணா - சாந்தியில்
 தீட்சா அகோரா சிற்பரா விற்பரா
 தீட்சா அகோரா சிற்பரா - தீட்சாநற்

சந்திரமௌ லிக்குதவுஞ் சற்குணா சற்புருஷா
 சந்திரமௌ லிக்குதவுஞ் சற்குணா - சந்திக்
 கருத்துரியம் வாராமற் காப்பாய் அடியார்க்
 கருத்துரியம் வாராமற் காப்பாய் - கருத்துரியம்
 காப்பாய் கயிலாயங் காட்டுவாய் யன்றியும்நீ
 காப்பாய் கயிலாயங் காட்டுவாய் - காப்பாயென்
 கந்தா முருகா கதிர்வடிவேற் காங்கேயா
 கந்தா கருணா கரா.

குறிப்பு : இதனை இயற்றியவர் இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியார் எனக் கருதப்படுகின்றதெனினும், ஐயத்துக் கிடமின்றித் துணிந்து கூற முடியவில்லை. கோயிலில் ஓதிவரும் ஓதுவார் அவர்களிடமுள்ள ஏட்டுப் பிரதியிலிருந்து பிரதி செய்வித்து உதவியவர் உயர்திரு.ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள். இதன்கண் சில பிழைகள் நுழைந்திருப்பதைக் கண்டு வேறு பிரதிகள் வைத்திருப்பவர்கள் எமக்கனுப்பினால், இதனைத் திருத்தி வெளியிட முடியும் என “ஸ்ரீலங்கா” பத்திரிகையில் வேண்டுகோள் விடுத்தேன். உடுப்பிட்டி அமெரிக்கமிஷன் கல்லூரி ஆசிரியரும் என் அருமை நண்பருமான திரு.கா.நீலகண்டன் தம்மிடமுள்ள பழைய கையெழுத்துப் பிரதியொன்றினை அனுப்பி வைத்தார்கள். இக்கலிவெண்பா பண்டிதர் நெ.வை.செல்லையா அவர்கள் வெளியிட்ட “முருகன் பாமணிக்கோவை”யில் இன்னும் அநேக அடிகளைக் கொண்டதாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இக்கலிவெண்பாவில் அநேக இடங்களில் தளைதட்டுவதைக் காணலாம். எழுதினவன் ஏட்டைக் கெடுத்தான் என்பதற்கு இஃதோர் எடுத்துக்காட்டு. ஆகவே இக் கலிவெண்பாவின் மூலப்பிரதி எமக்கு இதுவரை கிடையாமையால், இதனை இவ்வுருவிலேயே வெளியிட வேண்டியதாயிற்றென்பதை மனவருத்தத்துடன் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[திரு. குல. சபாநாதன் எழுதிய குறிப்பு]

கண்ணகை பேரி லூஞ்சல்

விருத்தம்

பூமேவு திசைமுகன்மா லரிவிண் ணோர்கள்
போற்றவெழில் வழுதியெனப் புவியை யாளும்
மாமேவு மதுரைமீ னாட்சி கண்ணில்
வளர்சோதி மாங்கனியாய் வடிவ மாகித்
தேமேவு கோவைநகர்க் கோவில் கொண்ட
தேவிமகி மூஞ்சலிசைச் செய்யுள் பாட
நாமாது நலந்தரநல் லருள்கூ ரங்கை
நாதனடி யிணைமலர்கள் நயத்தல் செய்வாம். 1

சுந்தரஞ்சே ரரவரசு கால தாகத்
துய்யபல புவனங்கள் பலகை யாகச்
சந்தவிசைப் பலகலைநூ லிளைய தாகத்
தனிவேத நாலுமணிக் கயிற தாக
உந்துகட ராதவன்றா ராக ணங்கள்
ஒளிருமுடு பதியும்பர் விதான மாகக்
கொந்தண்மலர் மலர்மலிபூஞ் சோலை சூமுங்
கோவைநகர்க் கண்ணகையே யாட ளுஞ்சல். 2

அருணநகை முத்தமுத மதுர வாணி
யாம்பலர விந்தமிசைக் குயிலை நேரும்
தருண நகை வாணிபல கலையின் செல்வி
சகிமார்க ளுடன்சாம கீதம் பாடக்
கிரணமலி யிரணியநன் னகரை யாளங்
கிருதுபதி மனமகிமுந் துணைவி யான
விரணவயில் விழிமாது வடந்தொட் டாட்ட
வெழிற்கோவைக் கண்ணகையே யாட ளுஞ்சல். 3

பரதவிர சதசபையிற் பயிலு மாதி
பாண்டியனே யாகிமணி மௌலிசூடும்
வரதனரு ளுருவமா யொருபான் மேவும்
மாதுமைகண் ணினிலவளே யென்ன வந்து

அரதனநூ புரம்பகரும் வணிகற் காக
 வளமாற னுயிருடனே பழியும் வாங்கிச்
 சரதமுல குய்யவெழிற் கோவை வாழுந்
 தாயாகுங் கண்ணகையே யாட னூஞ்சல். 4

கங்கைபகீ ரதிதருவெண் டிரையை மானுங்
 கவரிமலர்க் காந்தளங்கை பற்றி வீசத்
 துங்கமலி காளிகள்வெண் குடைநி ழுற்றத்
 துவரிதண்மே னகையரம்பை யடைப்பை யேந்தப்
 பங்கயமா தர்களிருவர் பலாண்டு சொல்லப்
 பாகுமொழிக் கவினிரதி புளகங் கொள்ளக்
 கொங்கைமது கரவிசைதேர்ந் துதவும் பொய்கைக்
 கோவைநகர்க் கண்ணகையே யாட னூஞ்சல். 5

சததளவா ரிசபதியிந் திரைசேர் மார்பன்
 சகத்திரலோ சனனமரர் சனக ராதி
 கதிபெறுமா முனிவர்கட லாடை கூழுங்
 காசினியா னவர்பிறருங் கசிந்து கூடி
 மதுரைவளம் பதியுமைகண் மணியாய் வந்த
 மங்கலைநீ யெனமுறையால் வழத்தி நிற்பக்
 குதிகொள்வரிக் கயல்பாயக் குமுதம் விள்ளுங்
 கோவைநகர்க் கண்ணகையே யாட னூஞ்சல். 6

கனகநவ ரத்னமணி மெளலி மின்னக்
 கவின்கொணெற்றிச் சுட்டியிளங் கதிர்கள் காலப்
 பனகமணிக் குண்டலங்கள் பகலை வெல்லப்
 பனித்தரளத் தொடைநிலவின் பரப்பை யெள்ள
 அனகவிடைக் கிரங்கியமே கலைக ளார்ப்ப
 அடியவரை யஞ்சலெனச் சிலம்பு மார்ப்பத்
 தினகரமண் டலமளவு மதில்கூழ் கோவைத்
 தேவிதிருக் கண்ணகையே யாட னூஞ்சல். 7

சங்குமுழ வந்துடிதண் னுமையெக் காளந்
 தாரைமுதற் பல்லியங்க டழுங்கி யார்ப்ப

மங்கலவே ழிசைபயிலும் புருவி னோடு
 மகரவியா ணாரதர்கீ தங்கள் பாடச்
 செங்கயற்க ணரமகளிர் நடனஞ் செய்யத்
 தேவர்மறை வாணர்ஜய ஜயவென் றேத்தக்
 குங்குமசந் தனங்கள் பல வாசம் வீசங்
 கோவைநகர்க் கண்ணகையே யாட ளுஞ்சல். 8

சிவன்றாமா கமநூலு மிருதி யாதி
 சிறந்தபல கலைகள்சதுர் வேதந் தானு
 முவந்துகட னஞ்சமுது கொண்ட கண்ட
 னொருவனே யுயிர்க்குயிராம் பதியே யென்ன
 அவந்தனிலே பலசமயங் கொள்வார் தம்பா
 லனுுகாம லடியவருக் கருளை நல்குந்
 தவந்தருகா ரணிகவுரி யுமையே கோவை
 தழைக்கவரு கண்ணகையே யாட ளுஞ்சல். 9

பலபுவன நாயகியே யாட ளுஞ்சல்
 பழமறையி னுட்பொருளே யாட ளுஞ்சல்
 மலைமடந்தை கண்மணியே யாட ளுஞ்சல்
 வணங்கினர்க்கு வரந்தருவோ யாட ளுஞ்சல்
 சலசமலர் வதனியே யாட ளுஞ்சல்
 தமிழ்வாணர்க் கருள்பவளே யாட ளுஞ்சல்
 குலவுமர கதமயிலே யாட ளுஞ்சல்
 கோவைநகர்க் கண்ணகையே யாட ளுஞ்சல். 10

ஆதிமறை வாழியா னினங்கள் வாழி
 யந்தணர்கள் வாழியருண் முகில்கள் வாழி
 நீதிநெறி நிலம்புரக்கு மன்னர் வாழி
 நிலமாது வாழிமலர் மாது வாழி
 பாதிமதி யணிந்தபிரா னடியர் வாழி
 பல்வளமுஞ் சுரந்தீழ் நாடும் வாழி
 மாதிரமும் புகழ்க்கோவைச் சனங்கள் வாழி
 மாதுமைகண் ணகைகௌரி வாழி வாழி 11

(மேற்கறிவிட்ட பாடல்களைப் பாடியவர் கிருபாலைச் சேனாதிராச முதலியார்
 மலர்ஜன குறிப்பு)

நல்லைக் குறவஞ்சி

திருவாரு நல்லைநகர்ச் செவ்வேற்பெருமானார்
இருவாலைக் குயத்தியரோ டின்பமுற்றா ரம்மாளை
இருவாலைக் குயத்தியரோ டின்பமுற்றாராமாயின்
தருவாரோ சட்டிகுடஞ் சாறுவைக்கவம்மாளை
தருவார்காண் சட்டிகுடஞ் சாறுவைக்கவம்மாளை

கொடிவளரு மணிமாடக் கோபுரஞ்சூழ் நல்லூரிற் குமரமூர்த்தி
அடியருளத் திருளகல வமரர்முக மலரவர வணிமா னீன்ற
கொடியினொடும் பிடியினொடுங் குலவுமுடம் பிடியொடுங்கோ
தண்ட மேந்தி

மிடியகல மயிலேறி விடியவந்த தினகரன் போல் மேவினானே

(இந்நூலில் பகுதி 2 இல் நூலாசிரியர் வரலாறு எனும் பகுதியில் இச் செய்யுள்கள் பற்றி வரும் கருத்துக்களை நோக்கുക.)

கண்களுக்கெட்டியவை

முன்னேயுள்ள “பகிந்துகொள்கிறே”னில் ஏற்கனவே தெரிவித்த வாறு இருபாவைச் சேனாதிராய முதலியார் பற்றி எழுதியுள்ள நூல்களில் என் கண்களுக்கு அகப்பட்ட பகுதிகளை எந்தவித ஒழுக்கமைப்புமின்றி உங்கள் கவனத்திற்குத் தருகிறேன்.

திருமதி.மங்கையற்கரசி லோகேஸ்வரன் அவர்கள் “கோவைப் பதியில் சைவமும் தமிழும்” என்னும் நூலை 14.04.1990ல் வெளியிட்டுள்ளார். கோப்பாய் தந்த அறிஞர்களுள் ஒருவரான அமரர் திரு.அ.வி.மயில் வாகனன் அவர்களின் புத்திரி இவரென்பதால் தந்தையாருடன் உசாவியறிந்த விடயங்களைத் தன் நூலிலே தந்திருக்கக் கூடும்.

சேனாதிராய முதலியாரது வம்சவரலாற்றையும் குடும்பம் பற்றியும் இவரது நூலிலே விவரிக்கும் பகுதிகள் சில வருமாறு.

“தெல்லிப்பளை தூர்க்காதேவி ஆலயத்திலிருந்து வடமுகமாக ஒருநூறுயார் தூரம் சென்றால் ஒரு மதகு தோன்றும். இதன் இடப்புறத்திலே யாருமே உரிமை பாராட்டாது விடப்பட்ட நிலம் போல் ஒரு முக்காற்பரப்புக் காணி, சுததம் செய்து பண்படுத்திய பயன்படுத்தாது கம்பிவேலியால் சுற்றி யடைக்கப்பட்டுக் கிடக்கிறது. இது 1700ஆம் ஆண்டு வரையில் சீரும் சிறப்பும் பொருந்த வாழ்ந்த அருளம்பல முதலியாரின் வழிவந்தோருக்கு உரிய காணி எனவும் அவ்வழி வந்தோரின் ஒருவரான தண்டிகைக் கனக நாயகன் காலத்தில் (1790) கொம்பன் யானை கட்டி அவிழ்ந்த இடம் எனவும் அறியலாம்.

ஒழுங்கை வழியாக உள்ளே சென்று இக்காணியின் மேற்கு எல்லையை ஆராய்ந்தால் முதலியார் வாழ்ந்த கல்வீட்டின் அத்திவாரம் இன்னும் அழியாது கிடப்பதைக் கண்டு வியப்புறலாம்.

ஒல்லாந்தர் காலத்திலே யாழ்ப்பாணக் காணிகளுக்குத் தோம்புகள் எழுதப்பட்டன. அப்படித் தோம்புகளை வாய்ப்புப் பார்த்துச் செப்பணிட்டுக் கையொப்பமிட பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் முதலிமார் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அப்படியாக நியமிக்கப்பட்டிருந்த பன்னிரண்டு முதலிமாருள் அருளம்பல முதலியும் ஒருவராவார். 1707 ஆம் ஆண்டில் இவர் கைச்சாத்திட்ட தோம்புகள் இப்பொழுதும் நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றன.

இவருடைய மக்கள் பொன்னம்பலம், எதிர் வன்னியசிங்கம் என்பவர்கள் பெற்றுப் பெருக வாழ்ந்தனர். இந்த எதிர்வன்னியசிங்கனுக்கு மகன் நெல்லைநாத முதலி என்பவர். இவரே 1730 வரையில் இருபாலை மண்டாக்குள முதலி பரம்பரையில் விவாகஞ் செய்தவர். இருபாலையில் தானே வாழ்ந்து வந்தவர். இவர் சேனாதிராயருக்குத் தகப்பன் மட்டுமல்ல, ஆசிரியராகவும் இருந்து வழிப்படுத்தியவர்.

நல்ல நிலபுலம் படைத்த மண்ணாடு கொண்ட முதலி பரம்பரையில் வந்து விவாகஞ் செய்து இருபாலையில் தானே வாழ்ந்து வந்த நெல்லைநாதருக்குக் கந்தப்பிள்ளை, சேனாதிராயர் என்ற இரு புத்திரர்கள் தோன்றினர்.

கந்தப்பிள்ளையை மாத முதலி என்றும் கூறுவர். இவரும் தாமாகக் கற்றலாயினும் தம்பியாரைப்போல் பிரயாசையுடன் ஆழக்கற்றவர் அல்லர். ஆயினும் தம்பியாருடைய ஊஞ்சற்பாக்களை இனிக்க இனிக்கப் பாடவல்லவர். சேனாதிராயர் தமது வளவில் இழகுற அமைத்த ஓலைக் கொட்டில் ஒன்றில் தமது சாய்மனைக் கதிரையில் விற்றிருந்து ஓய்வெடுப்பார். ஐயம் நீக்க வரும் மாணவர் யாவரும் இங்கே தான் வந்திருந்து தெளிவுபடுத்திச் செல்ல வேண்டும்.

சேனாதிராய முதலியார் அவர்கள் கல்வியால் ஊதியம் பெற்று வாழலாம் என்று கருதிக் கற்றவர் அல்லர். எல்லா வசதிகளும் படைத்தவர். தமிழ், சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம், இடச்சு ஆகிய மொழிகளும், இவற்றுடன் சட்டக் கலையும் மருத்துவமும் கற்றவர். இவருடன் சனபாடியாகவிருந்த இருபாலைச் செட்டியாரின் வாகட ஏடுகளைப் பாதுகாத்துக் கொடுத்தவராவார்."

பாவலர் சரித்திர தீபகம் எழுதிய ஆர்னல்ட் சதாசிவம் பிள்ளை அவர்கள் தாம் சேனாதிராய முதலியாரைக் கண்டது போன்ற விபரங்களைப் பதிவு செய்துள்ள பகுதிகள் அந்நூலிருந்து:—

'இலக்கண நூல்களுக்குக் கூழங்கைத் தம்பிரானும், இலக்கிய நூல்களுக்கு மாதகலில் இருந்த சிற்றம்பலப் புலவரும் இவருக்கு ஆசிரியர்கள். இந்த இருவரிடமும் இலக்கண இலக்கியக் கடல்களைக் குடித்து ஏப்பமிட்ட இவர் அவற்றில் மாத்திரமன்று அக்காலத்துக்குரிய அரசியல் நியாயப் பிரமாணங்களிலும் வல்லவராய் மாகாண நியாயஸ்தலங்களில் நின்று நியாய துரந்தார்க்குரிய கடமையையும் நடத்தினவர். நமது வாலையையில் நியாயத்தலைக் காட்சி பார்க்கப்போன முதற் தருணத்தில் இவரைக்

கண்டிருக்கிறோம்..... ஐரோப்பிய மிஷனரிமாரும் இவரிடங் கல்வி கற்றனர். தமிழ் அகராதி வேலையில் ஏற்பட்டிருந்த நெந்தேசிகருக்கு (Rev.Mr.Knight) இவர் அதி உபயோகியாய் இருந்தார்.

சார்வரி வருஷத்துக்குச் சரியான கஅதுரம் ஆண்டு (1840ம் வருடம்) அதாவது வட்டுநகர்ச் சாஸ்திரசாலையில் நாம் அரங்கேறிய அவ்வாண்டே 90 பிராயத்தில் இவர் தேக வியோகமாயினர்.

மேற்குறித்த நூலக்கு கலாநிதி பொன்.பூலோகசிங்கம் அவர்கள் எழுதிய பின்வரும் குறிப்பு ஒப்பீட்டு ரீதியல் பல் தகவல்களை வழங்குகிறது.

'காசிச் செட்டியவர்கள் தந்த சரித்திரத்தைச் சதாசிவம்பிள்ளை விரித்து எழுதியுள்ளார். தெல்லிப்பழை எதிர் வன்னிய சிங்க முதலியாரின் மூன்று பிள்ளைகளுள் மூத்தவரும், இருபாலை மண்ணாடு கொண்ட முதலியார் மரபில் மணஞ்செய்தவருமான நெல்லை நாதரின் மூன்று பிள்ளைகளுட் கடைசியிற் பிறந்தவர் சேனாதிராயர். உத்தியோகத்தர் லட்சணக்கும்மியில் நெல்லிநாதர் என்னும் தரணியொருவர் குறிப்பிடப் படுகிறார். அவரும் சேனாதிராயரின் தந்தையும் ஒருவரா என்பது அறியுமாறில்லை. சேனாதிராயருக்குப் பர்வதவர்த்தினி என்னும் மகளும் இராமலிங்கப்பிள்ளை என்ற மகனும் இருந்தனர். இராமலிங்கப்பிள்ளை ஆறுமுகநாவலருடைய முதற் பிரசங்கத்தில் அக்கிராசனபதியாய் இருந்தவர் என்று கூறுவர். இருபாலை இராமநாதபிள்ளையை மணஞ்செய்த பர்வத வர்த்தினி அம்மையாரின் புதல்வர் கந்தப்பிள்ளையின் ஏழு பெண்மக்களில் ஒருவரின் புதல்வரே வித்தகம் பத்திராதிபர் சபாபதி கந்தையாப்பிள்ளை.

சேனாதிராயர் இராமாயணத்திற்கு வட்டுக்கோட்டை கிழக்கூரின் மு.சுவாமிநாதரிடம் பொருள் கேட்டவர். நல்லூர் ம.சரவணமுத்துப்புலவர் தென்கோவை அ.அம்பலவாண பண்டிதர், ஆறுமுகநாவலர், வல்வெட்டித் துறை க.ஏகாம்பரம், நீர்வேலி ச.பீதாமாரப்புலவர், நல்லூர் வே.கார்த்திகேய ஐயர், வட்டுக்கோட்டை சு.சண்முகச் சட்டம்பியார், மறவன்புலம் சயம்பர், நல்லூர் வே.சம்பந்தப்புலவர், காரைதீவு மு.கார்த்திகேய ஐயர், கந்தரோடை அப்பாப்பிள்ளை (நாகநாத பண்டிதர்) முதலியோர் சேனாதிராய முதலியாரின் மாணாக்கரவார்.

சேனாதிராயரின் ஞாபகசக்தியை எடுத்துக் காட்டச் சதாசிவம் பிள்ளை கூறும் வடதேயப்புலவர் கதை ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையால் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்திலும்(1912), க.வேலுப்பிள்ளையால் யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதியிலும்(1918) நெல்லைநாதர் மீது ஏற்றிக் கூறப்பட்டது. தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரத்தில் (1916) அ.குமாரசாமிப்புலவர் முன்னர்

சதாசிவம்பிள்ளை தந்த கூற்றினையே ஏற்றுச் சிலர் தந்தைமீது ஏற்றிக் கூறுவதையும் குறிப்பிட்டார். ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதத்தில்(1939) சிகணேசையர் நெல்லை நாதருக்கு உரியதாகவே கூறியுள்ளார்.

நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலில் முதலிற் புராணப்பிரசங்கம் செய்தவர் சேனாதிராய முதலியாரே என்பர் சிகணேசையர். சேனாதிராயர் 1840இல் மறைந்தபோது அவருக்கு வயது 90 என்று கூறுவது பொருத்த மின்று.(பொன்.பூலோகசிங்கம்: தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெருமுயற்சிகள்; 1970, பக்.139-141)

நல்லூர் முரகன் மீது பாடப்பெற்றதும் 102 பாடல் கொண்டதுமான நல்லை வெண்பாவையும் சேனாதிராயர் வண்ணை நீராவிவிநாயகப் பெருமான் மீது பாடிய நீராவிக்க கலிவெண்பாவையும் தென்கோவை அ.அம்பலவாணபண்டிதர் 1878இற் சென்னை “ஸ்கொட்டஷ் பிரஸ்”இற் பதிப்பித்தார். நல்லை வெண்பா புலொலி க.முருகேசபிள்ளை குறிப்புரையுடன் 1942இல் யாழ்ப்பாணம் சைவப்பிரகாச யந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப் பெற்றது. சேனாதிராயரின் கோவைப்பதி கண்ணகை பேரினூஞ்சலைக் க.சிவகுமாரன் பிலவ வருடம் பங்குனி மாதம் (1962) சுன்னாகம் திருமகள் அழுத்தத்திற் பதிப்பித்தார். சேனாதிராயரின் நல்லைக் குறவஞ்சிக்கு உரிய தாகப் பிறிதொரு பாடலைத் தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரத்திற் குமாரசுவாமிப் புலவர் தந்துள்ளார்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் எனக்கு கிடைத்து இந்நூலில் தொகுக்கப் பட்டுள்ள நல்லை வெண்பாவில் The Jaffna Senthamil Pathippakam Works, Puloly South, Point Pedro, Jaffna, Ceylon அந்நூலை 1942ல் வெளியிட்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, என்பதையும் இங்கு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

பல்கலைப் புலவர் க.சி.குலரத்தினம் அவர்கள் தமது “தமிழ் வளர்த்த செம்மல்கள்” என்னும் நூலில் சேனாதிராய முதலியார் பற்றி விரிவாக எழுதியுள்ளார். அதிலிருந்தும் சில பகுதிகள் கீழே தரப்படுகின்றன.

“சேனாதிராயர் மாதகல் சிற்றம்பலப் புலவரிடமும் சில நூல்களைக் கற்றார். சிற்றம்பலப் புலவரின் சகோதரியார் மைந்தன் மாதகல் மயில்வாகனப் புலவர் இவரின் சகபாடியாயிருந்தார் என அறியக் கிடக்கிறது.

..... (கூழங்கைத் தம்பிரான்) சுவாமிகள் வைத்திலிங்கம் செட்டியாரின் ஆஸ்தான குருவாயிருந்தமையை நெல்லைநாத முதலியார் அறிந்திருந்தார். இன்னும் மாதகல் சிற்றம்பலப் புலவர் தம் மருமகன்

மயில்வாகனப் புலவரைச் சுவாமிகளிடம் படிக்க அனுப்பியமையும் வழி காட்டவே, சேனாதிராயர் கூழங்கைத் தம்பிரான் சுவாமிகளிடம் படிப்பதற்கு உந்து சக்தியாயிற்று. எதனையும் எவர்க்கும் ஒருமுறை மாத்திரம் சொல்லும் நியதி கொண்ட சுவாமிகளிடம் படித்து வந்த வைத்திலிங்கச் செட்டியாருக்கு மயில்வாகனப் புலவர் அவர்களும் சேனாதிராயரும் படிக்க வந்தமை உறுதுணையாயிற்று. முதலியார் நம் குருவாய கூழங்கைத் தம்பிரானிடம் போதியளவு பொன் கொடுத்து நாற்பது நாட்களில் நன்னூலைத் துறை போகப் படித்துணர்ந்தவர் என்ப

..... அவர் (சேனாதிராயர்) சிலகாலம் கச்சேரி மணிய காரனாகவும் கடமையாற்றிய போது நல்லூர் பரமானந்தர் கந்தப்பிள்ளை என்பார் அங்கே ஆராய்ச்சி என்னும் உத்தியோகம் பார்த்தவர். ஆராய்ச்சி யார் கந்தப்பிள்ளை, முதலியாரிடம் நெருங்கிப் பழகித் தம் கடைசி மைந்தன் ஆறுமுகம் என்பாரை அவரிடம் படிக்க வைத்தார். அந்த ஆறுமுகம் என்பவர் எங்கள் ஆறுமுகநாவலர் என்பது தெரிந்ததே. இவ் வாறாக முன்னர் நாவலர் அவர்களின் தாயார் சிவகாமியின் முன்னோராய ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரான் சுவாமிகள் மூலம் கிட்டிய திருவண்ணாமலை யாதீனத் தொடர்பு மீண்டும் சேனாதிராய முதலியாரிடம் இவர் ஏற்றபோது கிடைத்தமை பெரும் பேறாயிற்று.

.... வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை அவர்கள் முதலியாரையும் நூலையும் வெகுவாகப் பாராட்டியுள்ளார்.

தென்கோவை யென்னும் சீர்சால் நகர்வாழ்

மேழிக் கொடியோர் வாழ்வுபெற்றோங்க

அவதரித்திட்ட அருந்தமிழ்க் கவிஞனாம்

ஆனாவியல்பிற் சேனாதிராய

முதலியும்

எனவரும் பாடல் படித்தின்புற வேண்டியது.

சேனாதிராய முதலியாரின் முன்னோரும் பெரும் புகழ் பூத்தவர் களேயாவர். அருளம்பல முதலி என்பர் வழி வழி வந்த பொன்னம்பல முதலி, வன்னியசிங்க முதலி மைந்தரே நெல்லைநாத முதலியாராவார்.

நெல்லைநாத முதலியாரின் மூத்த மைந்தன் கந்தப்பர் முதலி என்பார் வழிவந்தவர்கள் விசுவநாதர் முதலியும், இவர் மைந்தர்கள் அருளம்பலம், சுப்பிரமணியம் என்போருமாவர். இவர்கள் வழிகளில் நெல்லைநாதர், சேனாதிராயர் என்போர் வந்துள்ளார்கள்.

சேனாதிராய முதலியார் தென்கோவை பஞ்சாயுத முதலியாரின்

புதல்வியைத் திருமணஞ் செய்து இராமலிங்கம், பர்வதவர்த்தினி என்னும் இரு பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையானார். இராமலிங்கர் பிறப்புரிமைப் பொறியாள்கை நெறியால் பரம்பரை தவறாத புலமை பெற்று மதிப்புடன் வாழ்ந்தார். ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் 31.12.1847ஆம் நாள் தமது சைவப் பிரசங்கத்தை யாழ்ப்பாணம் வைத்தீஸ்வரன் கோயிலில் ஆரம்பித்த போது, இராமலிங்கரே தலைமை தாங்கினார் என்ப.

பர்வதவர்த்தினியார் செந்தமிழ்நீரும் சிவநேயமும் சிந்தை நிறையக் கொண்ட சீலர். அவர் இராமநாதபிள்ளை என்னும் பிரபுவைத் திருமணஞ் செய்து, கந்தர்த்தம்பி என்னும் மைந்தனைப் பெற்றார். கந்தர்த்தம்பியைக் கந்தப்பிள்ளை எனவும் வழங்குவர். கந்தர்த்தம்பியும் பேரனிடம் நன்றாகச் கற்று விற்பத்திமானாயிருந்தார். இவர் தென்கோவைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைக்குப் போதிய பொருளுபகரித்த பெருமையுள்ளவர். நாவலர் வித்தியாசாலையென வழங்கிய பாடசாலை ஆசிரியருள் சிலரைத் தன் மனையிலேயே தங்கியிருக்கச் செய்து, ஓய்வு நேரங்களில் அயற் பிள்ளைகளுக்கும் பெரியவர்களுக்கும் செந்தமிழ் ஊட்டச் செய்த செல்வப் பிரபுவாவார்.

கந்தர்த்தம்பி தம் முந்தையோரான சேனாதிராயமுதலியார் சேகரித்து வைத்திருந்த அருந்தமிழ் ஏட்டுப் பிரதிகள் பலவற்றைத் தாமே பொறுப்பேற்றுப் பேணிப் பாதுகாத்துப் படியெடுத்து வைத்தார். நாவலர் பல நூல்களை அச்சிற் பதிப்பித்த போது அவருக்குப் பல ஏடுகள் கொடுத்துதவிய கந்தர்த்தம்பி, வைமன் கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் தமிழ் ஏடுகளின் பிரதிகள் பலவற்றை லண்டன் கவடிச்சாலைக்கு அனுப்பி வந்தபோது, அவரிடமும் பல சுவடிகளைக் கொடுத்துதவினார்.

..... கந்தர்த்தம்பி அவர்களின் புதல்வி காமாட்சி பெற்ற காதல் மைந்தனே வித்தகம் கந்தையாயிள்ளை எனப் பெயர் பெற்ற பெரும் பண்டிதராவார்.

இனி நீதிபதி வைமன் கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களும் அவர்தம் தந்தை குமாரசுவாமி முதலியார் என்னும் பெரும் புலவரும் சேனாதிராச முதலியாரை நன்கறிந்து நல்ல மதிப்பும் மரியாதையும் வைத்திருக்கிறார்கள்.

வல்வை ஆவணக்காப்பகம், கனடா நல்லூர் சின்னத்தம்பிப் புலவரது மறைசை அந்தாதியை உடுப்பிட்டி சிவசம்புப் புலவர் எழுதிய உரையுடன் மீள்பதிப்புச் செய்துள்ளது. அதில் சின்னத்தம்பிப் புலவரின் வரலாறு எழுதப்பட்டுள்ளது. அவ் வரலாற்றில் புலவரின் தந்தை வில்லவராய

முதலியார் பற்றி எழுதுகையில் “இம்முதலியாருடைய கல்வித் திறமையையும் நற்குண நற்செய்கை செல்வம் செல்வாக்கு என்னும் இவைகளையும் அறிந்த ஒல்லாந்த அரசினர் தேசவழமையை எழுதுவதற்கு அக்காலத்து விளங்கிய அறிஞர் பன்னிரு வரை, ஒரு சபையாகக் கூட்டி அச்சபைக்கு வில்லவராய முதலியாரையே தலைவராக நியமனஞ் செய்தனர். இச்சபையார் எழுதிய தேசவழமையே இப்பொழுதும் கையாளப்பட்டு வருவதாகும். அருளம்பல முதலியார், சந்திரசேகரமானா முதலியார், மண்புலி முதலியார், வன்னியராய முதலியார், சயம்புநாத முதலியார், சேனாதிராய முதலியார், இராசரத்தின முதலியார் முதலிய பிரபுக்கள் நமது வில்லவராய முதலியாரின் தலைமையிலே அச்சபையிலிருந்து தேசவழமையை எழுதியுள்ளார்கள்.

1707ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 5ம் திகதி இவர்கள் தேச வழமையை எழுதி முடித்ததுடன் ஒல்லாந்த தலைவருக்கு எழுதிய கடிதம் தேசவழமைப் பிரதியில் காணப்படுகின்றது எனச் சேனாதிராய முதலியாரும் தேசவழமை எழுதும் பணியில் ஈடுபட்டது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் பலர் யார் என்பது ஆய்வுக்குரியது குமாரசாமிப் புலவர் தமது தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரத்தில் முதலியாரின் காலம் 1750-1840 எனவே குறித்துள்ளார்.

நீராவியடி வீரகத்தி விநாயகர் கும்பாபிஷேக மலர் (2004) இல் நீராவிக் கலிவெண்பா உரையுடன் மீள்பதிப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளதுடன் சேனாதிராய முதலியார் பற்றி “ஸ்ரீ ஜெய நீராவி வீரகத்தி விநாயகர் ஆலயம் - ஆலய பரிபாலகர்கள்” என்னும் கட்டுரையில் பின்வருமாறு வருகிறது.

“இராசவாசல் முதலியார்” இரகுநாத முதலியார் - சிவகுருநாத முதலியார் மகனாவர். இவர் 18ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் யாழ்ப்பாணம் கச்சேரியில் சிறாப்பராக உயர்புதவி வகித்தவர். மிகுந்த செல்வாக்கு உடையவர். இரகுநாத முதலியார் காலத்தில் தான் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களுடைய ஆசான் சேனாதிராய முதலியார் நீராவிப் பிள்ளையார் மேல் கலிவெண்பா பாடினார்.”

இவற்றை விட மேலும் பல நூல்களிலும் சேனாதிராய முதலியார் பற்றி எழுதப்பட்டுள்ளது. அனைத்தும் என் கைக்குக் கிட்டவில்லை கிட்டியவற்றிலும் முக்கியமானதெனக் கருதிய சில பகுதிகளையே இங்கு தந்துள்ளேன்.

உறுதுணையாய் நின்ற நூல்கள்

1. பாவலர் சரித்திர தீபகம் - அ.சாதாசிவம்பிள்ளை (J.A.Arnold)
2. பாவலர் சரித்திர தீபகம் - குறிப்பு - பொன் பூலோகசிங்கம்
3. ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம் - பிரமஸ்ரீ.சி.கணேசையர்
4. தமிழ் வளர்த்த செம்மல்கள் - பல்கலைப்புலவர் க.சி.குலரத்தினம்
5. மாவிட்டபுரத் திருத்தல வரலாறு - சு.த.சண்முகநாதக்குருக்கள்
6. கோவைப்பதியில் சைவமும் தமிழும் - திருமதி.மங்கையர்க்கரசி லோகேஸ்வரன்
7. கோப்பாய் க.இ.குமாரசுவாமி
8. யாழ்ப்பாணம் நீராவியடி அருள்மிகு ஜெயநீராவி வீரகத்தி விநாயகர் கோவில் - மஹா கும்பாபிஷேக மலர் - 2004
9. மறைகையந்தாதி - யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் சின்னத்தம்பிப் புலவர் வல்வை ஆவணக் காப்பக வெளியீடு
10. தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம் - குமாரசாமிப்புலவர்
11. பைந்தமிழ் வளர்த்த ஈழத்துப் பாவலர்கள் - இலக்கிய வித்தகர் கவிஞர் த.துரைசிங்கம்
12. இலக்கியவழி - இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை
13. ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம் - கலாநிதி ஆ.சதாசிவம்
14. இலக்கியத் தென்றல் - பேராசிரியர் முனைவர் சு.வித்தியானந்தன்

'இருபாலை' என்னும் கிராமத்தின் பெயரில் இலக்கிய மணம்
கமழ்ச்செய்தவர் இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியார்.

நீராவித் தான நிலையமகிழ்ந் தாய்! நிலமா
நீராவித் தான நிலையனே - நீராவி

சலமிலர்கோள் வஞ்சங் கரவு தவிர்ந்தார்
நலமியல்பார் வாழ்வுகூர் நல்லூர் - பொலியு
மிருவாலை பாகனைய தோளினிய சொல்லா
திருவாலை பாகனி டம்

போன்ற பாகனைய பாக்களின் உற்றுக்கண் அவர். நினைவாற்
றல் மிக்கவர், நாவலர் பெருமானின் ஆசான், தமிழின் சொற்
களும் எழுத்துகளும் அவரது எண்ணப்படி நர்த்தனமிட்டன.

இவ்வாறு நாம் பெருமைப்படவும் பெருமைப்படுத்தவும்
காரணமான அவரது அருமையான பாடல்களைத் தேடியலைந்
தாலும் பெற முடியாத நிலையொன்று உருவாகியுள்ளது.
அவற்றை தேடிப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு எம்முடையது. அவற்
றிலே சில இந்நூலுட் பொதியப்பட்டுள்ளன.